

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 81

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 65
18 lutego 2022

Spis treści

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2021–2022

Posiedzenia z 23 i 24 czerwca 2021 r.

TEKSTY PRZYJĘTE

I Rezolucje, zalecenia i opinie

REZOLUCJE

Parlament Europejski

Środa, 23 czerwca 2021 r.

2022/C 81/01	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2021 r. w sprawie wyzwań i szans dla sektora rybołówstwa na Morzu Czarnym (2019/2159(INI))	2
--------------	---	---

2022/C 81/02	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2021 r. w sprawie znaczenia unijnej współpracy na rzecz rozwoju i pomocy humanitarnej w radzeniu sobie ze skutkami pandemii COVID-19 (2020/2118(INI))	13
--------------	--	----

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

2022/C 81/03	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie sprawozdania Komisji na temat praworządności z 2020 r. (2021/2025(INI))	27
--------------	--	----

2022/C 81/04	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie sytuacji w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz praw w tej dziedzinie w UE w kontekście zdrowia kobiet (2020/2215(INI))	43
--------------	---	----

2022/C 81/05	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie 25. rocznicy Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju (ICPD25) – szczyt w Nairobi (2019/2850(RSP))	63
--------------	--	----

2022/C 81/06	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie sprawności regulacyjnej Unii Europejskiej oraz pomocniczości i proporcjonalności – sprawozdanie w sprawie lepszego stanowienia prawa obejmujące lata 2017, 2018 i 2019 (2020/2262(INI))	74
--------------	--	----

PL

2022/C 81/07	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie sprawozdań Komisji dotyczących Bośni i Hercegowiny za lata 2019–2020 (2019/2171(INI))	82
--------------	--	----

III Akty przygotowawcze

Parlament Europejski

Środa, 23 czerwca 2021 r.

2022/C 81/08	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2021 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (06674/1/2021 – C9-0193/2021 – 2018/0196(COD))	96
2022/C 81/09	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2021 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności (06168/1/2021 – C9-0194/2021 – 2018/0197(COD))	98
2022/C 81/10	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2021 r. dotyczące stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) wspieranego w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz instrumentów finansowania zewnętrznego (05488/1/2021 – C9-0192/2021 – 2018/0199(COD))	99
2022/C 81/11	P9_TA(2021)0301 Środki ochrony i egzekwowania mające zastosowanie na obszarze podlegającym regulacji Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku (NAFO) ***I Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/833 z dnia 20 maja 2019 r. ustanawiające środki ochrony i egzekwowania mające zastosowanie na obszarze podlegającym regulacji Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku (COM(2020)0215 – C9-0157/2020 – 2020/0095(COD)) P9_TC1-COD(2020)0095 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 23 czerwca 2021 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/833 ustanawiające środki ochrony i egzekwowania mające zastosowanie na obszarze podlegającym regulacji Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku	100
2022/C 81/12	P9_TA(2021)0302 Płatności transgraniczne w Unii (ujednolicenie) ***I Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie płatności transgranicznych w Unii (tekst jednolity) (COM(2020)0323 – C9-0204/2020 – 2020/0145(COD)) P9_TC1-COD(2020)0145 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 23 czerwca 2021 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... w sprawie płatności transgranicznych w Unii (tekst jednolity)	101

2022/C 81/13	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2021 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego określającego przepisy i ogólne warunki regulujące wykonywanie funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich (Statut Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich) i uchylającego decyzję 94/262/EWWiS, WE, Euratom (2021/2053(INL) – 2019/0900(APP))	102
2022/C 81/14	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2021 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Porozumienia między Unią Europejską a Królestwem Tajlandii na mocy art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 w sprawie zmiany koncesji dotyczących wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej (05444/2021 – C9-0171/2021 – 2021/0003(NLE))	112
2022/C 81/15	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2021 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Republiką Indonezji na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu (GATT) z 1994 r. dotyczącego zmiany koncesji w odniesieniu do wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej (06505/2021 – C9-0181/2021 – 2021/0044(NLE))	113
2022/C 81/16	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2021 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Republiką Argentyńską zgodnie z art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. dotyczącego zmiany koncesji w odniesieniu do wszystkich kontyngentów taryfowych uwzględnionych w liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej (06837/2021 – C9-0170/2021 – 2021/0054(NLE))	114

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

2022/C 81/17	P9_TA(2021)0309 Europejskie prawo o klimacie ***I Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (COM(2020)0080 – COM(2020)0563 – C9-0077/2020 – 2020/0036(COD)) P9_TC1-COD(2020)0036 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 24 czerwca 2021 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie)	115
2022/C 81/18	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Wspólnego Przedsięwzięcia w dziedzinie Europejskich Obliczeń Wielkiej Skali (COM(2020)0569 – C9-0335/2020 – 2020/0260(NLE))	117
2022/C 81/19	P9_TA(2021)0311 Instrument pożyczkowy na rzecz sektora publicznego w ramach mechanizmu sprawiedliwej transformacji ***I Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie instrumentu pożyczkowego na rzecz sektora publicznego w ramach mechanizmu sprawiedliwej transformacji (COM(2020)0453 – C9-0153/2020 – 2020/0100(COD)) P9_TC1-COD(2020)0100 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 24 czerwca 2021 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... w sprawie instrumentu pożyczkowego na rzecz sektora publicznego w ramach mechanizmu sprawiedliwej transformacji	182

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 24 czerwca 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/625 w odniesieniu do kontroli urzędowych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego wywożonych z państw trzecich do Unii w celu zapewnienia przestrzegania zakazu dotyczącego niektórych zastosowań środków przeciwdrobnoustrojowych (COM(2021)0108 – C9-0094/2021 – 2021/0055(COD))

[Poprawki 1 – 7, chyba że wskazano inaczej] 184

Skróty i symbole

*	Procedura konsultacji
***	Procedura zgody
***I	Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie
***II	Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie
***III	Zwykła procedura ustawodawcza: trzecie czytanie

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu)

Poprawki Parlamentu:

Nowe fragmenty tekstu zaznacza się **wytluszczonym drukiem i kursywą**. Fragmenty tekstu, które zostały skreślone, zaznacza się za pomocą symbolu lub przekreśla. Zmianę brzmienia zaznacza się przez wyróżnienie nowego tekstu **wytluszczonym drukiem i kursywą** i usunięcie lub przekreślenie zastąpionego tekstu.

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2021–2022

Posiedzenia z 23 i 24 czerwca 2021 r.

TEKSTY PRZYJĘTE

Środa, 23 czerwca 2021 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P9_TA(2021)0307

Wyzwania i szanse dla sektora rybołówstwa na Morzu Czarnym

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2021 r. w sprawie wyzwań i szans dla sektora rybołówstwa na Morzu Czarnym (2019/2159(INI))

(2022/C 81/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2019/2236 z dnia 16 grudnia 2019 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2020 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb mające zastosowanie w Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾,
- uwzględniając cel zrównoważonego rozwoju ONZ nr 14 – „Życie pod wodą”,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/982 z dnia 5 czerwca 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1343/2011 w sprawie niektórych przepisów dotyczących połowów na obszarze objętym porozumieniem Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 92/43/EEG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory ⁽⁵⁾ („dyrektywa siedliskowa”),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiającą ramy planowania przestrzennego obszarów morskich ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego ⁽⁷⁾ (EFMR),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1004,

⁽¹⁾ Dz.U. L 336 z 30.12.2019, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 164 z 20.6.2019, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 135.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1.

Środa, 23 czerwca 2021 r.

- uwzględniając rezolucję ustawodawczą z dnia 11 marca 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 oraz zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 768/2005, (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1005/2008 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 w odniesieniu do kontroli rybołówstwa⁽⁸⁾,
- uwzględniając strategię średniookresową (2017–2020) GFCM na rzecz zrównoważonego charakteru rybołówstwa na Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym oraz decyzję w sprawie nowej strategii na lata 2021–2025,
- uwzględniając decyzję GFCM w sprawie wspólnego opracowania nowej strategii na rzecz rybołówstwa i akwakultury w Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym na lata 2021–2025, podjętą na posiedzeniu wysokiego szczebla 3 listopada 2020 r.,
- uwzględniając propozycje Komisji dotyczące Europejskiego Zielonego Ładu i unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030,
- uwzględniając deklaracje ministerialne dotyczące Wspólnej agendy morskiej dla Morza Czarnego, przyjęte na posiedzeniach w Burgas 31 maja 2018 r. i w Bukareszcie 9 maja 2019 r., podpisane przez wszystkie sześć państw wybrzeża Morza Czarnego,
- uwzględniając Kartę Organizacji Czarnomorskiej Współpracy Gospodarczej, której celem jest poprawa dialogu politycznego i licznych strategii politycznych w dziedzinie polityki ochrony środowiska i wymiany danych statystycznych,
- uwzględniając strategiczny program badań naukowych i innowacji w obszarze Morza Czarnego, który został zainicjowany w 2019 r. i ma na celu realizację wspólnej wizji wydajnego, zdrowego, odpornego i zrównoważonego Morza Czarnego do 2030 r.,
- uwzględniając deklaracje z konferencji wysokiego szczebla na temat rybołówstwa i akwakultury w Morzu Czarnym, które odbyły się w Bukareszcie w 2016 r. i w Sofii w 2018 r. (deklaracja ministerialna z Sofii),
- uwzględniając konferencje interesariuszy wysokiego szczebla z regionu Morza Czarnego na temat niebieskiej gospodarki, które odbyły się w Bukareszcie (2014 r.), Sofii (2015 r.), Odessie (2016 r.) i Batumi (2017 r.),
- uwzględniając Konwencję w sprawie ochrony Morza Czarnego przed zanieczyszczeniem z 1992 r. (konwencję bukareszteńską) wraz z protokołami, której Bułgaria i Rumunia są stronami i w ramach której Unia Europejska ma status obserwatora, a także uwzględniając prace Komisji Czarnomorskiej na podstawie tej konwencji,
- uwzględniając deklarację ministerialną z dnia 7 kwietnia 1993 r. o ochronie Morza Czarnego,
- uwzględniając zintegrowany program monitorowania i oceny Morza Czarnego na lata 2017–2022 (BSIMAP 2017–2022) realizowany przez Komisję Czarnomorską,
- uwzględniając projekt BlackSea4Fish finansowany ze środków UE, o rocznym budżecie około 1 100 000 EUR na zapewnienie zrównoważonego zarządzania stadami ryb w Morzu Czarnym,
- uwzględniając zalecenie GFCM z 2018 r. w sprawie ustanowienia regionalnego programu badawczego dotyczącego eksploatacji rozkolca Thomasa w Morzu Czarnym w celu oszacowania rozmieszczenia, liczebności, wielkości i struktury wiekowej populacji tego ślimaka w uczestniczących państwach (Bułgaria, Rumunia, Turcja, Gruzja i Ukraina),
- uwzględniając sprawozdanie powołanego przez Komisję Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa z 11 grudnia 2020 r. w sprawie oceny wskaźników równowagi dla kluczowych segmentów floty oraz przeglądu sprawozdań krajowych dotyczących wysiłków państw członkowskich na rzecz osiągnięcia równowagi między zdolnością połowową floty a uprawnieniami do połowów,

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0076.

Środa, 23 czerwca 2021 r.

- uwzględniając sprawozdanie Departamentu Tematycznego B Parlamentu z 2010 r. w sprawie rybołówstwa na Morzu Czarnym,
 - uwzględniając Kodeks odpowiedzialnego rybołówstwa z 1995 r. opracowany przez Organizację ds. Wyżywienia i Rolnictwa,
 - uwzględniając sprawozdania dotyczące inicjatywy regionalnej podjętej przez UE i Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (projekty EMBLAS-I i EMBLAS-II), która pomogła wzmocnić zdolność trzech państw (Gruzji, Ukrainy i Rosji) do biologicznego i chemicznego monitorowania jakości wody w Morzu Czarnym zgodnie z prawodawstwem UE dotyczącym wody i była realizowana w latach 2013–2014 (EMBLAS-I) i 2014–2018 (EMBLAS-II),
 - uwzględniając zalecenie GFCM z 2009 r. w sprawie ustanowienia wykazu statków, co do których przypuszcza się, że prowadziły nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy (połowy NNN) na obszarze podlegającym kompetencjom GFCM,
 - uwzględniając regionalne repozytorium przepisów krajowych GFCM (GFCM-Lex) – platformę internetową, która obecnie zawiera przepisy krajowe dotyczące ochrony żywych zasobów morza i ekosystemów morskich w trzech państwach GFCM i którą GFCM chce w przyszłości rozszerzyć na cały obszar GFCM (w tym region Morza Czarnego),
 - uwzględniając Konwencję o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk z 1979 r. (konwencje berneńska), Konwencję o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt z 1979 r., Konwencję o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem z 1973 r., Konwencję o różnorodności biologicznej z 1992 r. oraz ogólnoeuropejski plan działania dotyczący jesiotra przyjęty na podstawie konwencji berneńskiej w 2018 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie GFCM z 2020 r. w sprawie stanu rybołówstwa w regionach Morza Śródziemnego i Morza Czarnego,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2011 r. w sprawie bieżącego i przyszłego zarządzania rybołówstwem na Morzu Czarnym⁽⁹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. pt. „Więcej ryb w morzach? Środki na rzecz odbudowy zasobów powyżej maksymalnego podtrzymywalnego połowu, w tym obszary odbudowy stad ryb i chronione obszary morskie”⁽¹⁰⁾,
 - uwzględniając mechanizm pomocy dla regionu Morza Czarnego, mający na celu udzielanie wskazówek i wsparcia rządów, inwestorom prywatnym, stowarzyszeniom branżowym i przemysłowym, instytucjom badawczym, uniwersytetom i ogółowi społeczeństwa w odniesieniu do możliwości zaangażowania się w działania związane z niebieską gospodarką morską w regionie Morza Czarnego,
 - uwzględniając unijną inicjatywę w zakresie synergii czarnomorskiej oraz trzy sprawozdania Komisji z wdrażania synergii czarnomorskiej: z 19 czerwca 2008 r. (COM(2008)0391), z 20 stycznia 2015 r. (SWD(2015)0006) i z 5 marca 2019 r. (SWD(2019)0100),
 - uwzględniając strategię UE na rzecz regionu Dunaju, której celem jest między innymi ułatwianie i koordynowanie kluczowych kwestii, takich jak różnorodność biologiczna oraz rozwój społeczno-gospodarczy, w krajach położonych w dorzeczu Dunaju,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A9-0170/2021),
- A. mając na uwadze, że Morze Czarne to morze półzamknięte, łączące się z oceanem jedynie przez Morze Śródziemne, Morze Marmara i Morze Egejskie oraz graniczące z sześcioma państwami (Bułgarią, Rumunią, Turcją, Gruzją, Ukrainą i Rosją), z których tylko dwa są państwami członkowskimi (Bułgaria i Rumunia);
- B. mając na uwadze, że od lat 60. w Morzu Czarnym nastąpiły dramatyczne zmiany środowiskowe wynikające z presji związanej z takimi zjawiskami jak eutrofizacja, wprowadzanie gatunków inwazyjnych i przełowienie;

⁽⁹⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 37.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0017.

Środa, 23 czerwca 2021 r.

- C. mając na uwadze, że zmiany w środowisku Morza Czarnego zostały zapoczątkowane wyginięciem głównych drapieżników pelagicznej sieci pokarmowej, a następnie spadkiem liczby ryb planktonożernych;
- D. mając na uwadze, że w Morzu Czarnym istnieje znaczna warstwa wód beztlenowych (87 %) oraz że warstwa wód natlenionych zmniejszyła się w ciągu ostatnich 20 lat o 20–25 metrów; mając na uwadze, że działania człowieka, takie jak zanieczyszczanie, niszczenie siedlisk i przełowienie, doprowadziły do poważnej degradacji ekosystemu w Morzu Czarnym w latach 80.; mając na uwadze, że z wyjątkiem kilku gatunków bakterii beztlenowych na głębokościach poniżej 50–200 m nie występuje życie;
- E. mając na uwadze, że bardzo istotnych dla sektora rybołówstwa jest osiem gatunków (sardela europejska (*Engraulis encrasicolus*), szprot (*Sprattus sprattus*), ostrobok śródziemnomorski (*Trachurus mediterraneus*), turbot (*Scophthalmus maximus*), witlinek (*Merlangius merlangus*), barbata (*Mullus barbatus*), rozkolec Thomasa (*Rapana venosa*) i koleń pospolity (*Squalus acanthias*)), z których większość to stada wspólnie eksploatowane, natomiast kwotom podlegają dwa gatunki: szprot (kwota autonomiczna) i turbot (kwota całkowitego dopuszczalnego połowu ustalona przez GFCM); mając na uwadze, że inne gatunki, takie jak koleń pospolity, witlinek i sardela, pozostają bez ochrony; mając na uwadze, że kontyngent szprota na lata 2020–2022 pozostał niezmienny od 2011 r. i wynosi 11 445 ton rocznie dla UE (8 032,5 ton dla Bułgarii i 3 412,5 ton dla Rumunii), natomiast kontyngent turbota dla UE zwiększono ze 114 do 150 ton rocznie przy równym podziale między Bułgarię i Rumunię;
- F. mając na uwadze, że system maksymalnego podtrzymywalnego połowu gatunków istotnych z ekonomicznego punktu widzenia w krajach basenu Morza Czarnego będzie korzystny dla różnorodności biologicznej, a także dla zrównoważonego charakteru sektora rybołówstwa w perspektywie średnio- i długoterminowej; mając na uwadze, że Rumunia wprowadziła kwotę krajową dla gatunków innych niż dwa gatunki podlegające kwotom na szczeblu UE, takich jak rozkolec Thomasa, omulek śródziemnomorski (*Mytilus galloprovincialis*), babka (*Ponticola cephalargoides*), małż wenus prążkowany (*Chamelea gallina*), witlinek i koleń pospolity;
- G. mając na uwadze, że według danych z 2018 r. roczne spożycie ryb na mieszkańca w Bułgarii (7,00 kg) i Rumunii (7,99 kg) jest znacznie niższe od średniej europejskiej (24,36 kg), co można postrzegać jako potencjał wzrostu dla lokalnego sektora rybołówstwa;
- H. mając na uwadze, że średnio 91 % czarnomorskiej floty rybackiej we wszystkich sześciu krajach położonych nad Morzem Czarnym to małe statki; mając na uwadze, że prawie 95 % floty bułgarskiej i 87 % floty rumuńskiej należy do tej kategorii;
- I. mając na uwadze, że według GFCM sektor rybołówstwa łodziowego na Morzu Czarnym charakteryzuje się znacznym przyłowem wrażliwych gatunków rekinów i rajokształtnych oraz ssaków morskich, takich jak delfiny i morświny;
- J. mając na uwadze, że rybołówstwo łodziowe jest charakterystyczne dla Morza Czarnego i regionów dolnego Dunaju;
- K. mając na uwadze, że na Morzu Czarnym działają statki prowadzące połowy NNN, a państwa nadbrzeżne mają niewielkie możliwości kontrolowania operacji połowowych; mając na uwadze, że według najnowszych dostępnych danych GFCM (z 4–8 listopada 2019 r.) 65 statków rybackich zidentyfikowano jako statki prowadzące połowy NNN;
- L. mając na uwadze, że z EFMR na lata 2014–2020 przeznaczono ponad 88 mln EUR dla Bułgarii i ponad 168 mln EUR dla Rumunii; mając na uwadze, że zgodnie z najnowszymi dostępnymi informacjami (z 31 grudnia 2020 r.) wskaźniki absorpcji w obu krajach nadal należą do najniższych w UE, przy czym Bułgaria wydała tylko 36,34 % przyznanых środków, a Rumunia – tylko 33,72 %; mając na uwadze, że niższe wskaźniki absorpcji mogą przełożyć się na utratę szans przez społeczności rybackie w tych krajach;
- M. mając na uwadze, że Komitet Doradczy ds. Morza Czarnego funkcjonuje i uczestniczy w opracowywaniu polityki Unii w zakresie rybołówstwa na Morzu Czarnym; mając na uwadze, że rybołówstwem na Morzu Czarnym jest zarządza GFCM;
- N. mając na uwadze, że Komisja Czarnomorska podejmuje działania z upoważnienia państw regionu Morza Czarnego (Bułgarii, Gruzji, Rumunii, Rosji, Turcji i Ukrainy), które podpisały i wkrótce potem ratyfikowały konwencję bukareszteńską; konwencja ta wymaga od wszystkich umawiających się stron, aby zapobiegały zanieczyszczeniu Morza Czarnego oraz ograniczały je kontrolowały w celu ochrony i zachowania tego środowiska morskiego;

Środa, 23 czerwca 2021 r.

- O. mając na uwadze, że zmiana klimatu przyczynia się do wzrostu temperatury powietrza w regionie Morza Czarnego, co ma wpływ na temperaturę mórz, a w konsekwencji wpływa na różnorodność biologiczną i gatunki morskie; mając na uwadze, że zmiana ta wpływa na sektor rybołówstwa, gdyż oddziałuje na zasoby, od których jest on uzależniony;
- P. mając na uwadze, że Komisja zaproponowała Europejski Zielony Ład i unijną strategię na rzecz bioróżnorodności 2030, co stanowi grunt pod pakiety ustawodawcze zmieniające wspólnotowy dorobek prawny w odniesieniu do środowiska; mając na uwadze, że stworzyłyby to nowe możliwości i środki służące lepszemu włączeniu aspektów środowiskowych do polityk sektorowych, odtworzeniu gatunków i siedlisk oraz promowaniu inwestycji i strategii politycznych bardziej przyjaznych dla środowiska;
- Q. mając na uwadze, że cechy Morza Czarnego, na przykład jego duże zlewisko, sprawiają, że jest to obszar szczególnie wrażliwy na zanieczyszczenie odpadami morskimi oraz akumulację mikrodrobin plastiku; mając na uwadze, że według sprawozdania sporządzonego w ramach projektu monitorowania środowiskowego Morza Czarnego (EMBLAS-Plus) w morzu tym znajduje się niemal dwa razy więcej odpadów niż w Morzu Śródziemnym, co niewątpliwie powoduje konsekwencje dla różnorodności biologicznej, dla stad ryb i dla sektora rybołówstwa;
- R. mając na uwadze, że w Morzu Czarnym żyją trzy endemiczne podgatunki waleni – delfin pontyjski (*Delphinus delphis ponticus*), butlonos pontyjski (*Tursiops truncatus ponticus*) i morświn czarnomorski (*Phocoena phocoena relicta*) – z których wszystkie zaliczają się do gatunków zagrożonych, a dwa – butlonos pontyjski i morświn czarnomorski – są objęte dyrektywą siedliskową; mając na uwadze, że wszystkie te podgatunki są mięsożerne i żywią się głównie rybami;
- S. mając na uwadze, że rozkolec Thomasa jest uważany za gatunek inwazyjny bez naturalnych wrogów w Morzu Czarnym, który poważnie zagraża populacjom innych organizmów; mając na uwadze, że jednocześnie stał się on ważnym źródłem dochodów i jest gatunkiem docelowym dla komercyjnych statków rybackich;
- T. mając na uwadze, że jeżeli chodzi o napływ wody, ekosystem Morza Czarnego zależy od wielkich rzek europejskich, na przykład Dunaju; mając na uwadze, że zależność ta tworzy ścisły związek między stanem ekologicznym Dunaju i innych rzek a stanem ekologicznym Morza Czarnego; mając na uwadze, że rzeki te przenoszą duże ilości naturalnych i antropogenicznych odpadów ze źródeł lądowych; mając na uwadze, że zarówno Dunaj, jak i Morze Czarne stanowią siedlisko niektórych gatunków, w tym jesiotrówkształtnych (*Acipenseriformes*) i śledzia czarnomorskiego (*Alosa immaculata*);
- U. mając na uwadze, że takie czynniki jak degradacja siedlisk tych gatunków, przerwanie korytarzy migracyjnych, przełowienie na potrzeby produkcji kawioru i mięsa oraz zanieczyszczenie sprawiły, że jesiotr w Dunaju i Morzu Czarnym znalazł się na skraju wyginięcia; mając na uwadze, że ze względu na drastyczny spadek liczby jesiotrów zdolnych do reprodukcji obecnie naturalna reprodukcja tego gatunku stała się bardzo rzadkim zjawiskiem; mając na uwadze, że zarówno w Dunaju, jak i w Morzu Czarnym żyły niegdyś duże populacje jesiotra;
- V. mając na uwadze, że drastyczny spadek liczby tarlaków, związany ze spadkiem liczebności populacji, powoduje brak naturalnej reprodukcji i zmniejsza szansę na spotkanie i odbycie tarła przez nieliczne pozostałe samce i samice jesiotra;
- W. mając na uwadze, że z danych posiadanych przez instytuty badawcze wynika, że populacje jesiotra są rozdrobnione, brakuje niektórych pokoleń, naturalna reprodukcja gatunków jesiotra jest niewystarczająca, liczba dorosłych osobników migrujących do Dunaju w celu reprodukcji jest bardzo niska, pięć gatunków jesiotra (sterlet (*Acipenser ruthenus*), jesiotr rosyjski (*Acipenser gueldenstaedtii*), siewruga (*Acipenser stellatus*), jesiotr zachodni (*Acipenser sturio*) i białuga (*Huso huso*)) jest na skraju wyginięcia, a szyp (*Acipenser nudipectus*) już uznawany jest za gatunek wymarły;
- X. mając na uwadze, że unijny sektor rybołówstwa już stosuje wysokie standardy, które należy poddać przeglądowi i dostosować, aby zagwarantować zrównoważenie środowiskowe i społeczne w całym łańcuchu wartości, co obejmuje prawa pracownicze oraz zdrowie i dobrostan zwierząt, oraz zapewniać wysokiej jakości produkty rybołówstwa;
- Y. mając na uwadze, że sektor rybołówstwa rekreacyjnego może stwarzać możliwości takie jak dywersyfikacja działalności lub dochodów, a jednocześnie zachowywać zgodność z celami środowiskowymi, zważywszy, że wędkarstwo rekreacyjne jest bardzo selektywnym rodzajem rybołówstwa;
- Z. mając na uwadze, że epidemia COVID-19 niesie poważne reperkusje dla czarnomorskiego sektora rybołówstwa; mając na uwadze, że według analiz sektor rybołówstwa w Morzu Czarnym dotkliwie ucierpiał w czasie pandemii – pierwotna produkcja zmniejszyła się o około 75 %, a ponadto liczba eksploatowanych statków spadła o aż 80 %;

Środa, 23 czerwca 2021 r.

AA. mając na uwadze, że kryzys związany z COVID-19 uwypuklił znaczenie rybołówstwa i akwakultury, jeżeli chodzi o zapewnienie dostępu do żywności;

Stan stad gatunków o dużym znaczeniu gospodarczym w Morzu Czarnym

1. podkreśla duże znaczenie strategiczne i geopolityczne basenu Morza Czarnego ze względu na m.in. bardzo specyficzne warunki środowiskowe, które wymagają szczególnej uwagi, indywidualnego podejścia, ambitnych standardów środowiskowych i wspólnych działań mających na celu osiągnięcie zrównoważonej niebieskiej gospodarki i wzrostu; zaznacza, że trzeba jeszcze bardziej zacieśnić i pogłębić współpracę między wszystkimi państwami położonymi nad Morzem Czarnym z myślą o skutecznym zarządzaniu stadami ryb i o wyzwaniach wymagających reakcji, w tym za pośrednictwem GFCM; wzywa w związku z tym do opracowania regionalnego planu zdolności zapewniającego odpowiednią równowagę między dostępnymi zasobami naturalnymi, bezpieczeństwem środowiskowym i utrzymaniem zdolności połowowej floty we wszystkich państwach położonych nad Morzem Czarnym;
2. podkreśla, że już w ministerialnej deklaracji z Sofii z 7 czerwca 2018 r. podkreślono, że trzeba stosować oparte na współpracy podejście do kwestii związanych z rybołówstwem na Morzu Czarnym, takich jak trwałość zasobów morskich, lepsze gromadzenie danych czy walka z połowami NNN; wzywa Komisję Europejską, aby opublikowała sprawozdanie z realizacji deklaracji ministerialnej z Sofii;
3. podkreśla, że w regionie Morza Czarnego konieczna jest partnerska współpraca w dziedzinie zarządzania rybołówstwem ze względu na stada wspólnie eksploatowane i na globalne wyzwania, które wykraczają poza granice państw;
4. podkreśla, że w przypadku Morza Śródziemnego i Morza Czarnego tylko jeden z 65 segmentów floty, dla których można było obliczyć tzw. wskaźnik zrównoważonego odłowu, osiągnął równowagę w 2018 r.;
5. podkreśla, jak ważne jest promowanie środków wsparcia na rzecz gromadzenia i przetwarzania danych naukowych;
6. apeluje o objęcie wszystkich krajów czarnomorskich do projektu GFCM-Lex, aby ułatwić oraz lepiej i szybciej koordynować wspólne zarządzanie stadami ryb;
7. z zaniepokojeniem zauważa, że po dziesięcioleciach rosnącej presji człowieka na ekosystemy i zasoby rybne Morza Czarnego i Dunaju najnowsze dane wskazują, że stada tylko jednego gatunku (szprota) są eksploatowane w zrównoważony sposób, natomiast inne stada ryb są przełowione w takim stopniu, że niektóre z nich są bliskie wyniszczenia; zauważa, że w ostatnich latach odnotowano pewne pozytywne tendencje w niektórych stadach, na przykład turbota, w przypadku którego kwota dopuszczalnego połowu została zwiększona na lata 2020–2022, jednak w skali ogólnej nie widać jeszcze znaczącej poprawy w Morzu Czarnym; zaznacza, że wszelkim zmianom dotyczącym stad turbota i szprota w Morzu Czarnym muszą towarzyszyć stałe środki ochronne, takie jak plany zarządzania;
8. uznaje rolę, jaką w całym basenie Morza Czarnego pełnią administracje, które realizują różne strategie polityczne, zapewniają monitorowanie, kontrolę i zrównoważone zarządzanie oraz przyczyniają się do większego zrównoważenia sektora rybołówstwa;
9. wzywa władze Bułgarii i Rumunii do udzielenia pomocy sektorowi przez zabezpieczenie środków przeznaczonych specjalnie na poprawę selektywności statków rybackich dzięki stosowaniu bardziej odpowiednich oczek sieci; uważa, że taki ukierunkowany środek zmniejszy ilość i różnorodność niepożądanych przyłówów;
10. wzywa do połączenia kapitału instytucjonalnego i ludzkiego krajów położonych nad Morzem Czarnym na potrzeby wspólnych badań i działań praktycznych mających na celu poprawę stanu zasobów biologicznych w Morzu Czarnym i stad gatunków ważnych z gospodarczego punktu widzenia;
11. zaznacza, że kwestią o krytycznym znaczeniu dla regionu Morza Czarnego jest brak wystarczających informacji na temat działalności połowowej, wielkości połowów i składu połowów oraz ich wpływu na aktualny stan stad ryb; podkreśla zatem, że trzeba wystarczająco finansować organizacje naukowe badające stada ryb w Morzu Czarnym – w tym gatunki wędrowne takie jak jesiotr i śledź czarnomorski, zagrożone walenie i gatunki inne niż ryby (rozkolce Thomasa, małże itp.) – oraz powiązane parametry ekosystemu morskiego; domaga się, by w sprawach związanych z kontrolą państwa członkowskie prowadziły zacieśnioną współpracę, przewidującą korzystanie z odpowiednich technologii cyfrowych i konkretnych obowiązkowych instrumentów naukowych – na przykład kamer pokładowych – lub obowiązkową obecność obserwatorów na pokładzie, w stosownych przypadkach i zgodnie z obowiązującymi przepisami unijnymi;

Środa, 23 czerwca 2021 r.

12. z zadowoleniem przyjmuje regionalny program badawczy dotyczący populacji rozkolca Thomasa zainicjowany przez GFCM, ponieważ pomoże on osiągnąć konsensus w sprawie tego gatunku; uważa, że pomoże to w rozwoju eksploatacji opartej na podstawach naukowych, która mogłaby przynieść korzyści społeczno-gospodarcze społecznościom oraz korzyści środowiskowe dla ekosystemu Morza Czarnego poprzez ograniczenie wpływu tego inwazyjnego gatunku;
13. zwraca uwagę na znaczenie wprowadzenia polityki zerowej tolerancji dla połowów NNN na Morzu Czarnym; z zadowoleniem przyjmuje działania GFCM w tym zakresie i apeluje do wszystkich państw nadbrzeżnych, aby wspólnym wysiłkiem dążyły do eliminacji połowów NNN na swych wodach;
14. apeluje do wszystkich państw nadbrzeżnych, aby promowały zrównoważone połowy, co obejmuje między innymi zwalczanie przełowienia lub eliminację przyłowów zagrożonych gatunków, na przykład jesiotra i śledzia czarnomorskiego;
15. apeluje do wszystkich instytucji i organów międzyrządowych, a także do państw położonych nad Morzem Czarnym, aby m.in. ułatwiały monitorowanie zasobów rybnych i zgodnie z zobowiązaniami udostępniały dotyczące ich dane w sposób dokładny i kompleksowy, aby zapewnić dobry stan ekosystemowy tych siedlisk morskich;
16. przypomina, że wiarygodne statystyki urzędowe regularnie gromadzone zharmonizowanymi metodami wśród wszystkich państw nadbrzeżnych, regularne monitorowanie i wspólne środki regulacyjne mają zasadnicze znaczenie dla odpowiedniego zarządzania rybołówstwem na Morzu Czarnym; w związku z tym wzywa właściwe organy zarówno w obu państwach członkowskich, jak i w państwach współpracujących, aby prowadziły regularne i gruntowne badania nad zasobami rybnymi, przy czym kluczowe znaczenie mają krajowe finansowanie i pomoc;
17. zaznacza, że potrzebna jest lokalna i regionalna współpraca komunikacyjna w różnych państwach położonych nad Morzem Czarnym, aby można było zastosować wspólne i spójne podejście do zarządzania stadami ryb;
18. przypomina o potencjale nowych technologii oraz o dużej wartości dodanej, jaką mogą one mieć dla badań i planowania zarządzania rybołówstwem; przypomina, że z EFMR finansowane są projekty mające na celu m.in. mapowanie i badanie dna morskiego, a także badanie obecności na nim tworzyw sztucznych;
19. apeluje do państw położonych nad Morzem Czarnym, aby inwestowały w cyfryzację statystyk i danych dotyczących stad ryb w basenie Morza Czarnego w celu umożliwienia lepszego i bardziej zrównoważonego zarządzania tymi stadami; wzywa do opracowania wspólnej metodologii przedstawiania i wykorzystywania tych danych;
20. wzywa sektor rybołówstwa w regionie, aby rozważył wykorzystanie niedocenianych i niewykorzystanych gatunków ryb, które również stanowią źródło białka;
21. zachęca gremia naukowe w państwach członkowskich do zbadania potencjału środowiska beztlenowego;
22. podkreśla rolę sektora pozarządowego w procesie decyzyjnym dotyczącym Morza Czarnego; zaleca, aby utworzyć mechanizm służący włączeniu w ten proces sektora pozarządowego;
23. z zadowoleniem przyjmuje wsparcie, jakiego udzielono sektorowi rybołówstwa i akwakultury za pośrednictwem programów EFMR w celu złagodzenia niszczących skutków pandemii COVID-19 dla lokalnego sektora rybołówstwa; przypomina jednak, że nie wszystkie poszkodowane strony mogły skorzystać z tego wsparcia ze względu na wymogi i ograniczenia administracyjne, co sprawiło, że niektóre z nich znalazły się w bardziej niekorzystnej sytuacji niż inne;
24. podkreśla, że Komitet Doradczy ds. Morza Czarnego wykonuje ważną pracę zarówno na szczeblu regionalnym, jak i unijnym, zapewniając wiedzę fachową o sektorze rybołówstwa i o tendencjach, które na niego wpływają; w związku z tym wzywa władze Bułgarii i Rumunii, aby wносиły wkład w działalność tego komitetu, tak by wspierać go w pełnieniu funkcji, a także umożliwiły wszystkim zainteresowanym podmiotom – w tym rybakom prowadzącym połowy na małą skalę – udział w pracach i procesie decyzyjnym tego komitetu;

Środa, 23 czerwca 2021 r.

Aspekty handlowe

25. podkreśla, że dzięki sektorowi rybołówstwa owoce morza są dostępne na rynkach lokalnych, na których spożycie tych produktów jest niskie; zwraca się do właściwych organów w Bułgarii i Rumunii, by pomogły sektorom rybołówstwa i akwakultury w szerzeniu świadomości na temat lokalnej konsumpcji i łącznych pozytywnych skutków, jakie dla lokalnej gospodarki mają zrównoważone rybołówstwo i akwakultura;

26. uznaje i podkreśla, że rybołówstwo na Morzu Czarnym wnosi istotny wkład w regionalną i lokalną gospodarkę przez generowanie bezpośrednich dochodów i przychodów, napędzanie większych wydatków i zapewnianie kluczowych miejsc pracy – niezależnie albo we współpracy z innymi sektorami, takimi jak turystyka i transport; wzywa do zacieśnienia współpracy między wszystkimi sektorami korzystającymi ze środowiska morskiego, tak by osiągnąć lepsze wyniki i lepszą równowagę między interesami środowiska, przemysłu i rybaków prowadzących połowy na małą skalę;

27. przypomina, że produkty importowane spowodowały zmniejszenie popularności produktów przygotowywanych tradycyjnie i spadek ich cen poniżej granicy opłacalności, co zagraża tradycyjnym modelom biznesowym w rybactwie;

28. przypomina, że flota rybacka na Morzu Czarnym składa się głównie z jednostek prowadzących połowy na małą skalę, co wypukla potrzebę bardziej dostosowanego podejścia i polityki wobec tego segmentu sektora rybołówstwa; z zaniepokojeniem zauważa, że dochody rybaków prowadzących połowy na małą skalę są niższe i mniej stabilne niż dochody pracowników innych sektorów, co czyni ich podatnymi na nieprzewidziane wydarzenia lub kryzys; wzywa właściwe organy w nadbrzeżnych państwach członkowskich, aby w sposób przejrzysty i inkluzywny angażowały przedstawicieli sektora rybołówstwa łodziowego w opracowywanie polityki i dyskusje;

29. przypomina, że rośnie światowy popyt na białka, a zarówno sektor rybołówstwa, jak i sektor akwakultury mogą znacząco przyczynić się do jego zaspokojenia; uważa, że wspieranie akwakultury morskiej mogłoby pomóc w rozwoju i wzroście tego sektora w nadchodzących latach, a także zmniejszyć presję na stada żyjące w naturze; jest zdania, że zrównoważona akwakultura wymagałaby także dalszych badań naukowych nad takimi kwestiami jak gęstość i skutki uboczne, które należy wziąć pod uwagę przy opracowywaniu polityki dla sektora akwakultury w Morzu Czarnym;

30. wzywa lokalne społeczności rybackie, aby rozważyły wprowadzenie nazw pochodzenia dla produktów z Morza Czarnego pochodzących z obszarów o znaczeniu regionalnym lub lokalnym; wzywa władze lokalne i regionalne do wspierania tych społeczności w ich staraniach w tym zakresie;

Ukierunkowana polityka dla sektora

31. wzywa państwa członkowskie w regionie, aby rozważyły wsparcie sektora rybołówstwa przez włączenie środków na kampanie poświęcone korzyściom ze spożywania ryb i znaczeniu zrównoważonego rybołówstwa do programów krajowych na lata 2021–2027 lub do innych instrumentów krajowych, tak by wesprzeć ten sektor przez tworzenie lokalnych łańcuchów żywnościowych, ułatwić dostęp do rynku, zwłaszcza rybakom prowadzącym połowy na małą skalę, oraz rozwijać bądź ulepszać infrastrukturę rybacką (na przykład targi lub giełdy rybne) lub ułatwiać jej budowę, w stosownych przypadkach; wzywa państwa członkowskie w regionie do zwiększenia inwestycji we wdrażanie, monitorowanie i egzekwowanie przepisów UE w zakresie ochrony środowiska i rybołówstwa;

32. apeluje do właściwych organów w Rumunii i Bułgarii, aby do swoich programów operacyjnych EFMR na lata 2021–2027 włączyły transzę programu kierowanego do młodych rybaków w celu odnowienia sektora rybołówstwa, obejmującą dotacje na pierwszy zakup statku rybackiego, a także środki ukierunkowane na zmniejszenie zanieczyszczenia przez wspieranie inwestycji w wymianę starych silników statków rybackich na nowe, bardziej przyjazne dla środowiska;

33. podkreśla, że presja związana z dostosowaniem się do nowych wyzwań nie powinna spoczywać wyłącznie na sektorach rybołówstwa i akwakultury, gdyż już teraz stosują one wysokie standardy środowiskowe i społeczne; w związku z tym nalega, by skupić się również na innych rodzajach działalności morskiej – takich jak rybołówstwo rekreacyjne, turystyka przybrzeżna, działalność portowa i żegluga oraz działalność związana z eksploatacją zasobów – których standard trzeba podnieść, aby zapewnić pomyślną niebieską transformację;

34. zaznacza, że rybackie lokalne grupy działania odgrywają rolę w wymianie i promowaniu dobrych praktyk będących przedmiotem zainteresowania nauki, lokalnych zainteresowanych podmiotów i przemysłu wśród członków poszczególnych społeczności rybackich, a także w ramach współpracy międzynarodowej; apeluje do właściwych organów w Bułgarii i Rumunii, aby przewidziały krajowe wsparcie dla wymiany najlepszych praktyk z innymi państwami położonymi nad Morzem Czarnym, które stosują dobre praktyki w zakresie zarządzania stadami gatunków ważnych gospodarczo, takich jak turbot;

Środa, 23 czerwca 2021 r.

35. zauważa, że trzeba zachować dobre praktyki w sektorze rybołówstwa przez zmniejszenie obciążeń ekonomicznych w przypadku rybaków prowadzących połowy na małą skalę i ich stowarzyszeń;
36. apeluje o zwiększenie atrakcyjności szkolenia i kształcenia w tym sektorze zarówno na poziomie szkolnictwa średniego, jak i wyższego, na przykład przez ukierunkowane kampanie informacyjne oraz dni otwarte dla potencjalnych studentów we współpracy z sektorem publicznym i prywatnym;
37. przypomina, że niski poziom wykształcenia rybaków (11 % rybaków w Bułgarii i 53 % rybaków w Rumunii ma wykształcenie niższe niż średnie) wymaga proaktywnych działań na różnych szczeblach w celu zapewnienia wykwalifikowanych i dobrze wyszkolonych pracowników, znających niezbędne standardy techniczne, społeczne i środowiskowe oraz przyczyniających się do bardziej zrównoważonej eksploatacji stad; apeluje o silny wymiar społeczny trwałego niebieskiego wzrostu w regionie Morza Czarnego z poszanowaniem kluczowych zasad Europejskiego filaru praw socjalnych, zwłaszcza w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na niepewnych warunkach, sezonowych i nierejestrowanych oraz do dostępu kobiet do sektora;
38. z zadowoleniem przyjmuje działania na rzecz utworzenia ośrodków demonstracyjnych w Rumunii, Turcji i Bułgarii, podjęte we współpracy z GFCM, mogące podnieść atrakcyjność rybołówstwa dla lokalnych przedsiębiorstw i zainteresowanych podmiotów;
39. wzywa do pełnego i pilnego wdrożenia dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej;

Środowisko, różnorodność biologiczna i zmiana klimatu

40. domaga się, by podjęto ukierunkowane działania i przeznaczono odpowiednie zasoby, aby zmniejszyć zanieczyszczenie i przyłowy zagrożonych spodoustych (na przykład kolenia pospolitego) i ssaków morskich oraz szybko zwiększyć wysiłki na rzecz ochrony środowiska i różnorodności biologicznej całego basenu dzięki wspólnym programom i środkom budżetowym, w szczególności przy wykorzystaniu zasobów finansowych dostępnych w ramach Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego; wzywa do przeprowadzenia szeroko zakrojonych badań i oszacowań dotyczących zanieczyszczenia tworzywami sztucznymi oraz wpływu tworzyw sztucznych i innych zanieczyszczeń na organizmy żywe w Morzu Czarnym; wzywa do systematycznych pomiarów zanieczyszczenia azotem w basenie Morza Czarnego; ponadto wzywa do prowadzenia badań obejmujących cały basen, aby umożliwić porównywanie składu i akumulacji odpadów morskich w poszczególnych krajach i między nimi;
41. przypomina, że sektory rybołówstwa i akwakultury nie przyczyniają się do wzrostu temperatury i do zmiany klimatu, lecz raczej są dotknięte ich następstwami, takimi jak podwyższona temperatura powietrza, w wyniku której temperatura morza podnosi się w górnych warstwach;
42. wzywa do szybkiego utworzenia sieci i programów monitorowania zdolnych do systematycznego pomiaru stanu środowiska Morza Czarnego zgodnie z wymogami konwencji bukareszteńskiej;
43. zwraca uwagę na znaczenie środków służących zapobieganiu połowom NNN; apeluje do państw nadbrzeżnych o bardziej zdecydowane przeciwdziałanie połowom NNN na Morzu Czarnym;
44. wzywa państwa położone nad Morzem Czarnym do inwestowania w badania naukowe i gromadzenie danych dotyczących wpływu zmiany klimatu na ekosystemy Morza Czarnego i dolnego Dunaju; przypomina, że powinno to obejmować zapewnienie środowisku naukowemu wystarczających środków na prowadzenie badań na miejscu dotyczących szlaków migracyjnych, zimowania, żerowania i dojrzałości reprodukcyjnej, co wpłynie również na charakterystykę i dostępność stad;
45. podkreśla, że zmniejszenie zanieczyszczenia ze źródeł lądowych ma kluczowe znaczenie dla ograniczenia zarówno eutrofizacji, jak i obecności szkodliwych substancji wpływających na stan żywych zasobów morskich;
46. zwraca uwagę na znaczenie chronionych obszarów morskich dla zachowania różnorodności biologicznej oraz dla powstrzymania lub odwrócenia obecnych strat w środowisku morskim, a także na to, że obszary te mają na celu ochronę siedlisk o wysokiej wartości ekologicznej; podkreśla, że do wydzielenia takich obszarów niezbędne są badania społeczno-gospodarcze i rozwiązania kompensacyjne dla członków społeczności nadbrzeżnych; uważa, że wdrożenie poszczególnych morskich obszarów chronionych powinno opierać się na najlepszej dostępnej wiedzy w koordynacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, takimi jak władze lokalne, środowisko naukowe i organizacje rybaków;

Środa, 23 czerwca 2021 r.

47. jest bardzo zaniepokojony realnym zagrożeniem wyginięcia pozostałych pięciu gatunków jesiotra w basenie Morza Czarnego i delcie Dunaju; odnotowuje działania podjęte przez władze bułgarskie i rumuńskie, które wprowadziły całkowity zakaz połowu jesiotra w Morzu Czarnym w 2008 r. i w Dunaju w 2011 r., a niedawno przedłużyły obowiązywanie tych zakazów na kolejne pięć lat (do 2026 r.); przyjmuje z zadowoleniem wysiłki podjęte na rzecz odnowy populacji jesiotra, wspierane przez ekspertów ze struktur pozarządowych i państwowych; uważa, że wysiłki powinny dotyczyć również zakładów akwakultury; wzywa wszystkie państwa nadbrzeżne, aby wprowadziły rygorystyczne środki ochrony jesiotra i programy odnowy populacji w całym Morzu Czarnym;

48. z zaniepokojeniem zauważa, że badania nad zmianą klimatu i jej skutkami dla Morza Czarnego są niewystarczające, choć w nadchodzących latach nadal będą miały kluczowe znaczenie; wzywa państwa nadbrzeżne do finansowania takich badań, dotyczących gatunków ryb (ich fizjologii, szlaków migracyjnych i rozmnażania) oraz zmian w ich łańcuchu pokarmowym, które wpływają na stada;

49. jest zdania, że regularne pomiary dynamiki stad są konieczne do opracowania odpowiednich środków zarządzania; przypomina, że ze względu na przełowienie i presję antropogeniczną stada gatunków o znaczeniu gospodarczym są bardziej wrażliwe i podatne na zmianę klimatu;

50. apeluje do odpowiednich organów monitorujących skuteczne monitorowanie obszarów Natura 2000 i morskich obszarów chronionych Morza Czarnego;

51. wzywa państwa członkowskie, aby rozwijały hodowlę jesiotra *ex situ* mającą na celu odnowę lokalnej populacji do celów niekomercyjnych; wzywa państwa członkowskie, aby przewidziały programy zmiany kwalifikacji i dostęp do innych źródeł utrzymania dla rybaków prowadzących połowy jesiotra, w celu ograniczenia nielegalnych połowów;

52. wzywa państwa członkowskie, aby wspierały tworzenie przepraw umożliwiających jesiotrowi i innym gatunkom wędrownym przekraczanie zapór Portile de Fier (Żelazna Brama) i Gabčíkovo;

53. podkreśla, że trzeba pilnie utworzyć obszary, na których możliwa będzie odnowa populacji jesiotra, śledzia czarnomorskiego i innych gatunków ryb żyjących w naturze; wzywa właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich do przedstawienia w związku z tym propozycji, która będzie korzystna zarówno dla ochrony różnorodności biologicznej, jak i dla zarządzania rybołówstwem;

54. zwraca się do państw członkowskich, aby zbadały możliwość przystąpienia do Konwencji o ochronie środowiska morskiego i regionu przybrzeżnego Morza Śródziemnego (konwencji barcelońskiej), tak by zharmonizować określone w niej cele dotyczące ochrony gatunków i siedlisk z celami konwencji bukareszteńskiej;

55. przypomina, że należy nadal prowadzić badania nad populacją niektórych mięczaków, takich jak małż wenus prążkowany (*Chamelea gallina*), aby lepiej mapować rozmieszczenie tego gatunku, a także rozważyć możliwość wykorzystania go w akwakulturze morskiej;

56. zwraca się do państw położonych nad Morzem Czarnym, aby wypracowały wspólne podejście do działań mających na celu stabilizację poziomów populacji walen i poprawę ich stanu ochrony; apeluje o ukierunkowane środki – takie jak dźwiękowe urządzenia odstraszające i inne odpowiednie narzędzia – służące poprawie stanu gatunków zagrożonych w Morzu Czarnym, na przykład delfinów;

57. wzywa Komisję i właściwe organy Bułgarii i Rumunii do zapewnienia finansowania badań nad stanem śledzia czarnomorskiego i pokrewnych gatunków (*Alosa spp.*), obecnie wymienionych w załączniku V do dyrektywy siedliskowej, wraz z analizami naukowymi i społeczno-gospodarczymi, w celu oceny, czy należałoby przenieść te gatunki do załącznika II lub nawet załącznika I do tej dyrektywy, jeżeli spełnione zostaną niezbędne kryteria;

58. wzywa Komisję, aby pilnie rozważyła przeniesienie jesiotra, wymienionego obecnie w załączniku V do dyrektywy siedliskowej, do załącznika II czy nawet załącznika I;

Konkretne działania

59. wzywa Komisję, aby zbadała możliwość wprowadzenia wieloletniego planu zarządzania basenem Morza Czarnego, na wzór planów dla innych basenów morskich;

Środa, 23 czerwca 2021 r.

60. stwierdza, że Komisja co roku informuje – w komunikacie w sprawie stanu wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa i podczas konsultacji dotyczących uprawnień do połowów – o nadmiernej eksploatacji stad w Morzu Czarnym; uważa w związku z tym, że konieczne są pilne działania w celu poprawy sytuacji;

61. wzywa Komisję, aby oceniła stan wdrożenia wspólnej polityki rybołówstwa na Morzu Czarnym, ze szczególnym naciskiem na sposób, w jaki nadbrzeżne państwa członkowskie wykorzystały EFMR na lata 2014–2020 do osiągnięcia zrównoważonego zarządzania stadami i poprawy różnorodności biologicznej;

o

o o

62. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, rządów i parlamentom Ukrainy, Federacji Rosyjskiej, Gruzji, Republiki Turcji, Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego, Organizacji Czarnomorskiej Współpracy Gospodarczej oraz Komisji Czarnomorskiej.

Środa, 23 czerwca 2021 r.

P9_TA(2021)0308

Znaczenie unijnej współpracy na rzecz rozwoju i pomocy humanitarnej w radzeniu sobie ze skutkami pandemii COVID-19**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2021 r. w sprawie znaczenia unijnej współpracy na rzecz rozwoju i pomocy humanitarnej w radzeniu sobie ze skutkami pandemii COVID-19 (2020/2118(INI))**

(2022/C 81/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając oświadczenie Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) z 30 stycznia 2020 r., w którym uznano COVID-19 za stan zagrożenia zdrowia publicznego o zasięgu międzynarodowym,
- uwzględniając uwagi wstępne dyrektora generalnego WHO na briefingu prasowym na temat COVID-19 11 marca 2020 r., w których uznał COVID-19 za pandemię,
- uwzględniając sprawozdanie Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) z marca 2020 r. zatytułowane „Shared responsibility, global solidarity: responding to the socioeconomic impacts of COVID-19” [Wspólna odpowiedzialność, globalna solidarność – reakcja na społeczno-gospodarcze skutki COVID-19],
- uwzględniając wspólne oświadczenie Grupy Banku Światowego i Międzynarodowego Funduszu Walutowego z 25 marca 2020 r. dotyczące wezwania do działania w sprawie zadłużenia krajów należących do Międzynarodowego Stowarzyszenia Rozwoju oraz komunikat ministrów finansów i prezesów banków centralnych grupy G-20 z 15 kwietnia 2020 r., w którym zapowiedziano ograniczone w czasie zawieszenie płatności z tytułu obsługi zadłużenia dla najuboższych krajów występujących o udzielenie zwłoki,
- uwzględniając rezolucję 74/270 Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 2 kwietnia 2020 r. w sprawie globalnej solidarności w walce z chorobą koronawirusową z 2019 r. (COVID-19),
- uwzględniając rezolucję 74/274 Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 20 kwietnia 2020 r. w sprawie międzynarodowej współpracy w celu zapewnienia globalnego dostępu do leków, szczepionek i sprzętu medycznego do walki z COVID-19,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 8 kwietnia 2020 r. w sprawie światowej reakcji UE na COVID-19 (JOIN(2020)0011),
- uwzględniając międzynarodową konferencję darczyńców, zorganizowaną przez UE wraz z WHO i innymi partnerami 4 maja 2020 r., podczas której zebrano 7,4 mld EUR wstępnego kapitału, by rozpocząć globalną współpracę badawczą,
- uwzględniając wniosek Komisji z 28 maja 2020 r. dotyczący rozporządzenia Rady ustanawiającego Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy w celu wsparcia odbudowy w następstwie pandemii COVID-19 (COM(2020)0441), w którym zaproponowano przeznaczenie do 5 mld EUR w cenach z 2018 r. na pomoc humanitarną poza Unią,
- uwzględniając konkluzje Rady z 8 czerwca 2020 r. pt. „Drużyna Europy” jako globalna reakcja na pandemię COVID-19,
- uwzględniając propozycję zawartą w projekcie konkluzji Rady z 10 lipca 2020 r. dotyczącą przeznaczenia 5 mld EUR na pomoc humanitarną za pośrednictwem Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR – „Globalny wymiar Europy”) w ramach Next Generation EU,
- uwzględniając wniosek Rady zawarty w projekcie konkluzji z 10 lipca 2020 r. dotyczący potrzeby określenia jasnych kryteriów i warunków przydzielania nowej puli środków na rezerwę na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej,
- uwzględniając komponent Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) w ramach globalnego planu działań humanitarnych w związku z COVID-19 na 2020 r. pt. „Addressing the impacts of COVID-19 in food crises, April-December 2020” [Reakcja na wpływ COVID-19 na kryzysy żywnościowe, kwiecień-grudzień 2020 r.],

Środa, 23 czerwca 2021 r.

- uwzględniając artykuł Funduszu Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci (UNICEF) pt. „Protecting the most vulnerable children from the impact of coronavirus: An agenda for action” [Ochrona najbardziej narażonych na zagrożenia dzieci przed skutkami koronawirusa: plan działania], opublikowany 3 kwietnia 2020 r. i zaktualizowany 21 września 2020 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Światowego Programu Żywnościowego (WFP) z 29 września 2020 r. zatytułowane „WFP Global Response to COVID-19” [Globalna reakcja WFP na COVID-19],
- uwzględniając sprawozdanie Sieci Informacji o Bezpieczeństwie Żywnościowym z 20 kwietnia 2020 r. pt. „Global Report on Food Crises 2020: Joint Analysis for Better Decisions” [Sprawozdanie w sprawie kryzysów żywnościowych na świecie z 2020 r.: wspólna analiza z myślą o lepszych decyzjach],
- uwzględniając sprawozdanie Konferencji NZ ds. Handlu i Rozwoju z 19 listopada 2020 r. pt. „Impact of the COVID-19 pandemic on trade and development: transitioning to a new normal” [Wpływ pandemii COVID-19 na handel i rozwój: przejście do nowej normalności],
- uwzględniając sprawozdanie FAO, Międzynarodowego Funduszu Rozwoju Rolnictwa, UNICEF, WFP i WHO z 2020 r. pt. „The State of Food Security and Nutrition in the World 2020: Transforming food systems for affordable healthy diets” [Stan bezpieczeństwa żywnościowego i żywienia na świecie w 2020 r.: przekształcanie systemów żywnościowych z myślą o zapewnieniu przystępnych, zdrowych diet],
- uwzględniając dokument tematyczny działającej przy Komitecie ds. Światowego Bezpieczeństwa Żywnościowego (CFS) Grupy Ekspertów Wysokiego Szczebla ds. Bezpieczeństwa Żywnościowego i Wyżywienia z września 2020 r. pt. „Impacts of COVID-19 on food security and nutrition: developing effective policy responses to address the hunger and malnutrition pandemic” [Wpływ COVID-19 na bezpieczeństwo żywnościowe i żywienie: opracowanie skutecznych działań politycznych w celu rozwiązania problemu pandemii głodu i niedożywienia],
- uwzględniając rezolucję Światowego Zgromadzenia Zdrowia z 28 maja 2019 r. w sprawie wody, urządzeń sanitarnych i higieny w placówkach opieki zdrowotnej,
- uwzględniając sprawozdanie z postępu prac Rady Koordynacyjnej Programu Sojuszu Agend Narodów Zjednoczonych ds. HIV/AIDS (UNAIDS) z 23 listopada 2020 r. zatytułowane „COVID-19 and HIV: Progress Report 2020” [COVID-19 i HIV: sprawozdanie z postępu prac z 2020 r.],
- uwzględniając deklarację polityczną ONZ z posiedzenia na wysokim szczeblu z 23 września 2019 r. w sprawie powszechnego zabezpieczenia zdrowotnego zatytułowaną „Universal health coverage: Moving Together to Build a Healthier World” [Powszechne zabezpieczenie zdrowotne: wspólne dążenie do budowania zdrowszego świata],
- uwzględniając sprawozdanie WHO z 15 października 2020 r. na temat gruźlicy na świecie,
- uwzględniając zalecenia z 5 maja 2004 r. wynikające z konsultacji WHO dotyczących chorób odzwierzęcych,
- uwzględniając trzeci unijny plan działania w sprawie równości płci (GAP III) na lata 2021–2025 zatytułowany „Ambitny program na rzecz równouprawnienia płci i wzmocnienia pozycji kobiet w działaniach zewnętrznych UE”,
- uwzględniając dokument orientacyjny UN Women z 9 kwietnia 2020 r. pt. „The Impact of COVID-19 on Women” [Wpływ COVID-19 na kobiety],
- uwzględniając sprawozdanie Funduszu Ludnościowego ONZ (UNFPA) z 27 kwietnia 2020 r. zatytułowane „Impact of the COVID-19 Pandemic on Family Planning and Ending Gender-based Violence, Female Genital Mutilation and Child Marriage” [Wpływ pandemii COVID-19 na planowanie rodziny i położenie kresu przemocy ze względu na płeć, okaleczaniu narządów płciowych kobiet i dziecięcym małżeństwom],
- uwzględniając artykuł UNFPA z 28 kwietnia 2020 r. pt. „Millions more cases of violence, child marriage, female genital mutilation, unintended pregnancy expected due to the COVID-19 pandemic” [W związku z pandemią COVID-19 prognozuje się wzrost liczby przypadków przemocy, dziecięcych małżeństw, okaleczania narządów płciowych kobiet i nieplanowanych ciąż o kilka milionów],

Środa, 23 czerwca 2021 r.

- uwzględniając Międzynarodowe przepisy zdrowotne WHO z 2005 r.,
 - uwzględniając nowy Europejski konsensus w sprawie rozwoju z 2018 r. zatytułowany „Nasz świat, nasza godność, nasza przyszłość”,
 - uwzględniając przyjęty w 2008 r. Konsensus europejski w sprawie pomocy humanitarnej,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 27 października 2015 r. w sprawie kryzysu spowodowanego wirusem Ebola: wnioski na przyszłość oraz sposoby wzmocnienia systemów opieki zdrowotnej w krajach rozwijających się w celu zapobieżenia sytuacjom kryzysowym ⁽¹⁾,
 - uwzględniając badanie prof. Sabine Oertelt-Prigione z 27 maja 2020 r. zatytułowane „The impact of sex and gender in the COVID-19 pandemic” [Znaczenie płci biologicznej i płci społeczno-kulturowej w pandemii COVID-19],
 - uwzględniając swoją rezolucję z 17 kwietnia 2020 r. w sprawie skoordynowanych działań UE na rzecz walki z pandemią COVID-19 i jej skutkami ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię Komisji Kultury i Edukacji,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A9-0151/2021),
- A. mając na uwadze, że COVID-19 wywołał globalną pandemię, której skutki odczuwają wszystkie kraje na całym świecie;
- B. mając na uwadze, że zgodnie ze sprawozdaniem specjalnym Konferencji Narodów Zjednoczonych do spraw Handlu i Rozwoju z 2020 r. zatytułowanym „Impact of the COVID-19 pandemic on trade and development: transitioning to a new normal” [Wpływ pandemii COVID-19 na handel i rozwój: przejście do nowej normalności] zakłócenia spowodowane COVID-19 mają poważne i nieproporcjonalne skutki dla najsłabszych i znajdujących się w niekorzystnej sytuacji gospodarstw domowych o niskich dochodach, migrantów, pracowników sektora nieformalnego, a często także kobiet, zwłaszcza w krajach rozwijających się, w których ludność nie jest objęta siatkami bezpieczeństwa socjalnego i jest szczególnie dotknięta gwałtownie rosnącym bezrobociem;
- C. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 pogłębia problem przemocy ze względu na płeć, dziecięcych małżeństw i istniejących nierówności, szczególnie jeśli chodzi o dostęp do usług zdrowotnych, w tym w zakresie praw i zdrowia reprodukcyjnych i seksualnych, a także cofnęła już niektóre postępy poczynione w ostatnich dziesięcioleciach w zakresie równouprawnienia płci;
- D. mając na uwadze, że na pomoc humanitarną przeznaczają się zdecydowanie zbyt mało środków, co utrudnia odpowiednią reakcję na skutki pandemii COVID-19 w krajach rozwijających się;
- E. mając na uwadze, że gospodarcze i społeczne skutki pandemii COVID-19 są najsilniej odczuwane w krajach rozwijających się; mając na uwadze, że przewiduje się, iż w 2020 r. skala skrajnego ubóstwa na świecie wzrośnie po raz pierwszy od ponad 20 lat, co doprowadzi do sprzedaży majątku, zwiększenia liczby pożyczek i korzystania z oszczędności przez osoby znajdujące się w trudnej sytuacji;
- F. mając na uwadze, że krótkoterminowa pomoc humanitarna musi być połączona ze wsparciem w stawianiu czoła obecnym wyzwaniom, takim jak bezpieczeństwo, ubóstwo, pokój, demokracja i zmiana klimatu, w celu wzmocnienia długoterminowej odporności;
- G. mając na uwadze, że ryzyko zakażenia jest nieproporcjonalnie wysokie wśród milionów uchodźców na całym świecie, którzy często mieszkają w gęsto zaludnionych obozach dla uchodźców lub ośrodkach zbiorowych, gdzie liczbę samych tylko dzieci szacuje się na około 3,7 mln;
- H. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 wywiera ogromny wpływ na dostęp do praw i zdrowia reprodukcyjnych i seksualnych, w szczególności w przypadku kobiet i młodzieży, ze względu na nadanie niższego priorytetu usługom dotyczącym praw i zdrowia reprodukcyjnych i seksualnych i zakłócenia w ich świadczeniu, a także ze względu na ograniczenia w podróżowaniu i zmiany w zachowaniach związanych z poszukiwaniem opieki zdrowotnej; mając na uwadze niezaspokojone zapotrzebowanie na nowoczesne środki antykoncepcyjne u dodatkowych 49 mln kobiet z powodu COVID-19;

⁽¹⁾ Dz.U. C 355 z 20.10.2017, s. 2.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0054.

Środa, 23 czerwca 2021 r.

- I. mając na uwadze, że zmiana klimatu, ciągła utrata różnorodności biologicznej na całym świecie i niszczenie siedlisk przyrodniczych znacznie zwiększają ryzyko rozwijania się chorób odzwierzęcych; mając na uwadze, że pandemii COVID-19 nie można w żadnym wypadku wykorzystywać jako pretekstu do opóźniania działań w ramach walki z kryzysem klimatycznym i środowiskowym; mając na uwadze pilną potrzebę zielonej, społecznej odbudowy gospodarki światowej po pandemii COVID-19;
- J. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 znacznie zaostrzyła istniejące problemy związane z zadłużeniem krajów rozwijających się, co stanowi dodatkowe zagrożenie dla ich działań ukierunkowanych na zmobilizowanie dochodów wystarczających do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju, a jednocześnie poważnie ograniczyła światowe przekazy pieniężne i bezpośrednie inwestycje zagraniczne;
- K. mając na uwadze, że podczas pandemii COVID-19 presja na systemy opieki zdrowotnej oraz środki izolacji przyczyniły się do ograniczenia w jeszcze większym stopniu dostępu do usług w zakresie praw i zdrowia seksualnych i reprodukcyjnych, a także mając na uwadze, że zagraża to zdrowiu kobiet;
- L. mając na uwadze, że według UNICEF 1,6 mld dzieci i młodzieży na całym świecie ucierpiało z powodu zamknięcia szkół w szczytowym momencie w 2020 r., a wiele z nich nie ma dostępu do internetu w domu; mając na uwadze, że co najmniej 24 mln uczniów mogło porzucić naukę ze względu na pandemię COVID-19;
- M. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 zwiększa potrzeby społeczności cierpiących z powodu ekstremalnych zdarzeń pogodowych, klęsk żywiołowych i zmiany klimatu;
- N. mając na uwadze, że zakłócenia wywoływane przez pandemię COVID-19 w systemach kształcenia i szkolenia na całym świecie są prawdopodobnie bezprecedensowe we współczesnej historii – według danych UNESCO 94 % światowej populacji osób uczących się cierpi z powodu zamknięcia szkół i instytucji szkoleniowych, co może trwale wpłynąć na długoterminowe perspektywy wielu młodych ludzi, zwłaszcza dziewcząt; mając na uwadze, że zamykanie szkół w związku z pandemią pozbawiło dzieci znajdujące się w trudnej sytuacji dostępu do szkolnych posiłków i usług żywieniowych, które są niezbędne dla ich zdrowia, co spowodowało zwiększenie liczby głodujących dzieci o 36 mln w 2020 r. i zwiększa ryzyko, że padną ofiarami przemocy i nadużyć;
- O. mając na uwadze, że pandemia uwypukla niestabilność globalnych łańcuchów dostaw, zwłaszcza w sektorze żywności i zdrowia, i zwiększa podatność na zagrożenia krajów rozwijających się, które są zależne od tych łańcuchów; mając na uwadze, że pandemia stanowi okazję do rozwinięcia bardziej zrównoważonych i odpornych łańcuchów dostaw, w tym regionalnych łańcuchów wartości, oraz do pobudzenia integracji regionalnej; mając na uwadze, że nasilają się problemy braku bezpieczeństwa żywnościowego i niedożywienia, co stanowi skutek uboczny pandemii;
- P. mając na uwadze, że edukacja odgrywa kluczową rolę w przełamywaniu kręgu ubóstwa i zmniejszaniu nierówności; mając na uwadze, że w ramach celu zrównoważonego rozwoju nr 4 dąży się do wprowadzenia wysokiej jakości systemów edukacji sprzyjających włączeniu społecznemu i zapewniających równy dostęp oraz do promowania możliwości uczenia się przez całe życie dla wszystkich, a także mając na uwadze, że ma to zasadnicze znaczenie dla osiągania innych celów zrównoważonego rozwoju; mając na uwadze, że wkład kultury w zrównoważony rozwój jest podkreślony w kilku celach zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza w celu nr 4;
- Q. mając na uwadze, że pandemia będzie miała katastrofalne skutki dla ludzi w krajach o niedofinansowanych systemach opieki zdrowotnej, zwłaszcza dla kobiet i dziewcząt, a także dla osób mieszkających w krajach dotkniętych konfliktami; mając na uwadze, że do 2021 r. w wyniku pandemii ponad 47 mln kobiet i dziewcząt na całym świecie znajdzie się poniżej granicy ubóstwa;
- R. mając na uwadze, że gospodarcze skutki działań podejmowanych w celu zwalczania pandemii COVID-19 w krajach rozwijających się będą zaostrzać istniejące nierówności i podatność na zagrożenia, w tym dlatego, że bardziej osłabiają infrastrukturę zdrowotną, nasilą brak bezpieczeństwa żywnościowego, pogłębią luki w wykształceniu oraz zwiększą skalę ubóstwa i wykluczenia społecznego;
- S. mając na uwadze, że w sprawozdaniu WHO-UNICEF z grudnia 2020 r. stwierdzono, iż około 1,8 mld osób jest bardziej narażonych na ryzyko zachorowania na COVID-19 i inne choroby, ponieważ korzysta z placówek opieki zdrowotnej pozbawionych podstawowych usług wodnych lub w nich pracuje;
- T. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 poważnie wpływa na rutynowe programy szczepień i inne podstawowe usługi opieki zdrowotnej, co stanowi zagrożenie dla życia pacjentów;

Środa, 23 czerwca 2021 r.

- U. mając na uwadze, że według najnowszych danych UNFPA opóźnienie lub przerwanie realizacji środowiskowych programów informacyjnych i edukacji w zakresie szkodliwych praktyk na całym świecie doprowadzi, zgodnie z szacunkami, do wzrostu o 2 mln liczby przypadków okaleczania żeńskich narządów płciowych oraz wzrostu o 13 mln liczby małżeństw dziecięcych w następnej dekadzie w porównaniu z danymi szacunkowymi sprzed pandemii;
- V. mając na uwadze, że wprowadzane obostrzenia mają szczególnie poważne skutki dla osób z niepełnosprawnością ruchową i intelektualną;
- W. mając na uwadze, że konieczna jest lepsza koordynacja, dzielenie się potencjałem i współpraca jako część międzynarodowych wysiłków na rzecz promowania skutecznych i odpornych powiązań między pomocą humanitarną, rozwojem i pokojem;
- X. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 powoduje nasilenie przypadków naruszania praw człowieka, stygmatyzacji i dyskryminacji nosicieli wirusa HIV, osób LGBTI i innych słabszych grup społecznych, co uwydatnia pilną potrzebę uwzględnienia w zwalczaniu COVID-19 praw człowieka i równości zgodnie z wnioskami wyciągniętymi z działań związanych z zapobieganiem HIV; mając na uwadze, że kluczowe społeczności doświadczają niekiedy odmowy dostępu do usług lub dyskryminującego egzekwowania związanych z COVID-19 ograniczeń w przemieszczaniu się;
- Y. mając na uwadze, że średnioterminowe skutki COVID-19 mogą mieć niszczycielski wpływ, ponieważ przekreślają wieloletnie korzyści rozwojowe, oraz mogą wymagać bezprecedensowej, ogólnosiłowej współpracy;
- Z. mając na uwadze, że kryzys związany z pandemią powoduje przyspieszenie transformacji cyfrowej i przejścia na korzystanie z nowych narzędzi kształcenia, takich jak kształcenie zdalne i mieszane;
- AA. mając na uwadze, że kluczowe znaczenie ma ponowne uznanie, iż osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju i celów porozumienia paryskiego wymaga inwestowania w rozwój społeczny i stosowania podejścia opartego na prawach, przy jednoczesnym poszanowaniu zasad z Pusanu dotyczących skutecznej współpracy na rzecz rozwoju;

Podejście Drużyny Europy

1. z zadowoleniem przyjmuje globalną reakcję UE na pandemię COVID-19, świadczącą o tym, że Unia chce dawać przykład i okazywać solidarność wszystkim krajom partnerskim, w tym krajom dotkniętym konfliktami i kryzysem humanitarnym; zwraca jednak uwagę, że obecnie środki finansowe są zasadniczo przenoszone z innych linii budżetowych oraz że należy rozwiązać problem, jakim jest koncentracja wydatków na pomoc na wstępie; wnosi o aktualizację kryteriów przydziału środków w zależności od skutków pandemii w krajach partnerskich; wzywa zatem do uruchomienia znacznych nowych elastycznych środków, aby pomóc krajom rozwijającym się na całym świecie w walce z bezpośrednimi i pośrednimi skutkami pandemii COVID-19 oraz w spełnianiu ich najważniejszych potrzeb w zakresie zarządzania ochroną zdrowia i nadzoru epidemiologicznego; podkreśla, że jednym z pierwszych kroków musi być udostępnienie na całym świecie – szybko, sprawiedliwie i po przystępnych cenach – bezpiecznych szczepionek, leków, sprzętu, terapii i diagnostyki; podkreśla, że ważne jest również, aby w pierwszej kolejności możliwości zaszczepienia otrzymali pracownicy służby zdrowia i pracownicy socjalni, a następnie nauczyciele i pozostali pracownicy o krytycznym znaczeniu oraz osoby, które są najbardziej narażone na powikłania po COVID-19; wzywa darczyńców do niezwłocznego zwiększenia oficjalnej pomocy rozwojowej w celu osiągnięcia poziomów, do których zobowiązano się już w przeszłości, ale których nie udało się zrealizować;

2. w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje program COVAX, światowy instrument zapewniający sprawiedliwy i powszechny dostęp do szczepionek przeciwko COVID-19, a także silne wsparcie ze strony Drużyny Europy, która jest największym darczyńcą i przeznaczyła dotychczas na tę inicjatywę ponad 850 mln EUR, przy czym UE i państwa trzecie zapowiedziały już przekazanie nadwyżek szczepionek za pośrednictwem COVAX; z zadowoleniem przyjmuje ogłoszenie WHO, że globalne wprowadzenie szczepionki do 91 kwalifikujących się krajów rozpoczęło się w pierwszym kwartale 2021 r. i że udostępniono już 2 mld dawek szczepionki; podkreśla, że bezpieczne szczepionki powinny być powszechnie dostępne, przystępne cenowo i łatwo dostępne dla wszystkich, aby zwalczyć pandemię; podkreśla, że należy traktować priorytetowo pracowników służby zdrowia i najbardziej narażone osoby;

3. apeluje do Drużyny Europy o wzmocnienie skutecznych mechanizmów zapewniających spójność polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju, tak aby były one systematycznie i efektywnie wykorzystywane przez wszystkie instytucje UE i państwa członkowskie; podkreśla, że UE powinna przeprowadzać oceny wpływu na zrównoważony rozwój w każdej sferze polityki, w tym także w odniesieniu do swoich reakcji na pandemię;

Środa, 23 czerwca 2021 r.

4. podkreśla, że tempo, jakie nadało wspólne podejście Drużyny Europy w zakresie wspólnej analizy, wspólnego programowania i wspólnej realizacji, musi przełożyć się na nowy standard współpracy w dziedzinie pomocy humanitarnej i polityki rozwoju, zarówno w prawie, jak i w praktyce; uważa, że UE powinna promować ideę, zgodnie z którą należy zwiększyć koordynację nie tylko między państwami członkowskimi, ale również z państwami darczyńcami spoza UE, aby zmaksymalizować skuteczność i wydajność współpracy międzynarodowej i pomocy humanitarnej; podkreśla znaczenie ISWMR – „Globalny wymiar Europy” w zapewnianiu finansowania rozwoju społecznego, w tym zdrowia, żywienia, wody, urządzeń sanitarnych i higieny, ochrony socjalnej i ochrony dzieci oraz sektora edukacji; wzywa UE i państwa członkowskie, by priorytetowo potraktowały rozwój społeczny i zdrowie w swoim wspólnym programowaniu; zachęca Komisję, by elastycznie stosowała instrumenty humanitarne i rozwojowe, zgodnie ze zintegrowanym podejściem do metody wydatkowej, zwłaszcza w odniesieniu do finansowania i dystrybucji szczepionek;

5. wzywa darczyńców UE do zapewnienia finansowania lokalnym organizacjom społeczeństwa obywatelskiego i międzynarodowym organizacjom pozarządowym działającym na pierwszej linii frontu, aby mogły realizować programy i projekty służące zwalczaniu pandemii COVID-19 i jej skutków na poziomie wspólnotowym, tak aby dotrzeć do najbardziej potrzebujących osób; podkreśla, że wobec braku dodatkowych środków na reakcję na COVID-19 i odbudowę po pandemii oraz faktu, że większość funduszy przeznacza się na regiony geograficzne, kluczowe znaczenie ma zapewnienie optymalnej komplementarności finansowania unijnego;

Finansowanie pomocy humanitarnej

6. ostrzega, że pandemia może wywołać kryzys humanitarny; w związku z tym jest głęboko zaniepokojony niedofinansowaniem unijnego budżetu przeznaczonego na pomoc humanitarną, biorąc pod uwagę dodatkowe potrzeby humanitarne spowodowane pandemią; wzywa do jasnego podziału puli środków na rezerwę na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej, co powinno umożliwić wyważone pokrycie zobowiązań w następujący sposób: ani na operacje wewnętrzne, ani na zewnętrzne nie można przeznaczyć więcej niż 60 % rocznej kwoty rezerwy; 1 października każdego roku co najmniej jedna czwarta rocznej kwoty na „rok n” musi pozostać dostępna na zaspokojenie potrzeb, które mogą powstać do końca tego roku; od 1 października pozostałe środki mogą zostać uruchomione, aby zaspokoić potrzeby, które mogą powstać do końca tego roku;

7. podkreśla potrzebę zapewnienia najsłabszym grupom społecznym pomocy humanitarnej, takiej jak personel i sprzęt medyczny, w tym środki ochrony indywidualnej i zestawy do testów; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje utworzenie unijnego humanitarnego mostu powietrznego 2020;

8. wzywa UE i państwa członkowskie do przydzielenia dodatkowych środków finansowych państwom, które najbardziej odczuwają skutki pandemii, by zaradzić jej bezpośrednim i pośrednim skutkom, oraz podkreśla, że należy przyspieszyć realizację programów nadzwyczajnej pomocy żywnościowej ukierunkowanych na osoby, które jeszcze przed kryzysem związanym z COVID-19 uznano za zagrożone, a jednocześnie stosować procedury mające na celu ograniczenie ryzyka przenoszenia choroby;

Bezpieczeństwo żywnościowe

9. zwraca uwagę, że pandemia zagraża bezpieczeństwu żywnościowemu na obszarach wiejskich, miejskich i podmiejskich; podkreśla, że hodowla pasterska jest ekologiczną, przyjazną środowisku, lokalną metodą produkcji żywności, a zatem stanowi część zrównoważonego systemu żywnościowego; zwraca uwagę, że pasterze są szczególnie narażeni na zakłócenia bezpieczeństwa żywnościowego i skutki zmiany klimatu; uważa, że należy wspierać pasterzy przez zapewnienie im bezpiecznego dostępu do rynków lokalnych w czasie pandemii, aby zagwarantować, że będą oni mogli nadal dostarczać miejscowej ludności pożywienie bogate w białko, że transgraniczna mobilność ludzi i zwierząt gospodarskich będzie dozwolona, ich stada będą miały dostęp do wody i pastwisk, a mobilne, społecznościowe zespoły „Jedno zdrowie” będą monitorować sytuację i podejmować interwencje w indywidualnych przypadkach, ale także, w razie potrzeby, w celu utrzymania zdrowia publicznego; apeluje o transfery środków pieniężnych dla pasterzy, aby zaspokoić ich podstawowe potrzeby, w tym w zakresie żywności i paszy, a także wzywa do zapewnienia w razie potrzeby pomocy na paszę dla stad w ramach wsparcia środków utrzymania w formie pomocy humanitarnej;

10. podkreśla potrzebę wspierania rodzinnych gospodarstw rolnych oraz lokalnych małych i średnich przedsiębiorstw, zwłaszcza w sektorze rolno-przemysłowym, aby zwiększyć bezpieczeństwo żywnościowe i odporność;

11. podkreśla potrzebę wspierania działań organizacji ONZ, zwłaszcza FAO i WFP, a także działań Ruchu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca oraz międzynarodowych organizacji pozarządowych, mających na celu ograniczenie występowania głodu, niedożywienia i utraty źródeł utrzymania oraz budowę odpornych systemów żywnościowych, w tym takich działań jak te zakładające utworzenie globalnego systemu danych na potrzeby szybkiego informowania o potrzebach humanitarnych, zapewnienie wsparcia produkcji żywności i dostępu do żywności, organizowanie transferów środków pieniężnych i bonów lub dystrybucji żywności oraz posiłków w szkołach, tworzenie powiązań z odpornymi systemami ochrony socjalnej, stabilizację systemów żywnościowych oraz zapewnianie funkcjonowania lokalnych rynków żywności

Środa, 23 czerwca 2021 r.

oraz łańcuchów i systemów wartości, przy jednoczesnym skoncentrowaniu się na drobnych producentach rolnych i rybakach prowadzących działalność na małą skalę przez wdrożenie środków sanitarnych w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się COVID-19 oraz w celu reagowania na inne kryzysy, pogorszenie koniunktury gospodarczej i konflikty, jak na przykład na gwałtowny wzrost populacji szarańczy pustynnej w Afryce Wschodniej; uważa, że proces odbudowy gospodarczej daje okazję do lepszej integracji małych gospodarstw i drobnych producentów z rynkami lokalnymi i regionalnymi oraz do rozwoju bardziej zrównoważonych źródeł utrzymania; podkreśla w związku z tym znaczenie technologii i transformacji cyfrowej jako środków ułatwiających zdobycie wiedzy o rynku i dostęp do niego oraz rozwój małych przedsiębiorstw dzięki narzędziom takim jak aplikacje do płatności mobilnych;

12. przypomina, że do 2050 r. trzeba będzie zapewnić bezpieczną i przystępną cenowo żywność dla światowej populacji liczącej około 10 mld osób, przy jednoczesnym zapewnieniu godziwego zatrudnienia i środków do życia w całym łańcuchu wartości żywności, chronieniu osób w najtrudniejszej sytuacji na obszarach wiejskich, w tym ludności tubylczej, migrantów oraz pracowników nieformalnych i tymczasowych, a także przeciwdziałaniu skrajnej zmienności cen żywności na krajowych i międzynarodowych rynkach żywności; uznaje kluczową rolę żywienia we wzmacnianiu odporności; wzywa do przyjęcia bardziej zintegrowanego podejścia do zapobiegania głodowi i niedożywieniu, ich diagnozowania i leczenia zarówno w ramach pomocy humanitarnej, jak i rozwojowej, zwłaszcza w krajach najbardziej narażonych na skutki zmiany klimatu; podkreśla, że zasadnicze znaczenie ma rozwój lokalnego rolnictwa na potrzeby lokalnej konsumpcji, aby zmniejszyć zależność krajów rozwijających się od przywozu i wywozu, a także ograniczyć ewentualne zakłócenia w całym łańcuchu żywnościowym; podkreśla, że osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju nr 1 i nr 2 wymaga podejścia transdyscyplinarnego w celu przekształcenia sposobu, w jaki żywność jest produkowana, przetwarzana, spożywana i sprzedawana; podkreśla w związku z tym, że potrzebna jest całościowa transformacja, aby szybciej zapewnić sprawiedliwe, bezpieczne i zdrowe systemy żywnościowe, przy czym należy przyjąć szczyt ONZ w sprawie systemów żywnościowych w 2021 r. za punkt wyjścia do odbudowy po kryzysie związanym z COVID-19; wzywa UE do promowania zrównoważonego rozwoju w łańcuchach dostaw żywności, od produkcji do konsumpcji, zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem i ze strategią „od pola do stołu”;

13. zwraca uwagę, że pandemia COVID-19 zaostrza i tak już bardzo poważny problem braku bezpieczeństwa żywnościowego w Afryce Wschodniej i na Bliskim Wschodzie spowodowany plagą szarańczy, ponieważ ograniczenia opóźniają dostawy pestycydów i sprzętu do zwalczania szarańczy; podkreśla potrzebę zacieśnienia współpracy, aby pomóc krajom Afryki Wschodniej i Bliskiego Wschodu uporać się ze stratami w uprawach;

14. zwraca uwagę, że różne globalne obciążenia, takie jak gwałtowny wzrost liczby ludności, zmiana klimatu, niedobór zasobów naturalnych i zmieniająca się struktura konsumpcji, ograniczają zdolność naszych systemów żywnościowych do zapewniania wszystkim bezpieczeństwa żywnościowego i dostępności żywności w sposób zrównoważony pod względem społecznym i środowiskowym;

15. podkreśla, że konieczne jest wdrożenie wystarczających środków w celu poprawy obecnej sytuacji w krajach afrykańskich, które stoją w obliczu gwałtownego wzrostu liczby ludności połączonego z niepewną zdolnością ich rolnictwa do zapewnienia produkcji żywności oraz do wdrażania środków służących przystosowaniu się do zmiany klimatu;

16. uważa, że ograniczenia w dostępności gruntów, ich degradacja, niedobór wody oraz ograniczenia w produkcji żywności stanowią poważne przeszkody w zwiększaniu podaży produktów rolnych i wydajności rolnictwa, które są związane z niepewnością społeczno-gospodarczą i instytucjonalną w krajach rozwijających się;

Ubóstwo i ochrona społeczna

17. podkreśla, że przewiduje się, iż w 2020 r. skala skrajnego ubóstwa na świecie dramatycznie wzrośnie, po raz pierwszy od ponad 20 lat, zwłaszcza wśród dzieci, przy czym pandemia COVID-19 potęguje problemy związane z konfliktami, nieodpowiednim zarządzaniem i zmianą klimatu oraz szczególnie negatywnie wpływa na kobiety i dziewczęta (szacuje się, że do 2021 r. dodatkowo 47 mln będzie żyło w skrajnym ubóstwie), pracowników nieformalnych i migrujących (stanowiących jedną czwartą światowej siły roboczej), sektor turystyki oraz gospodarki Ameryki Łacińskiej, Karaibów i Afryki; w kontekście tego nadzwyczajnego kryzysu podkreśla, jak ważne są powszechna ochrona społeczna i dialog społeczny; zwraca się do Komisji, by opracowała wraz z krajami partnerskimi strategię na rzecz ożywienia gospodarczego i tworzenia miejsc pracy oraz poprawy systemów zabezpieczenia społecznego, wspierając rozszerzenie ochrony społecznej na pracowników nieformalnych w sektorach wiejskich;

18. podkreśla, że pandemia najbardziej uderza w najsłabsze grupy społeczne, w szczególności uchodźców, osoby wewnętrznie przesiedlone i migrantów znajdujących się w niepewnej sytuacji, którzy stoją w obliczu trzech kryzysów: kryzysu zdrowotnego, kryzysu społeczno-gospodarczego i kryzysu ochrony; podkreśla, że migrujące dzieci są szczególnie

Środa, 23 czerwca 2021 r.

narażone ze względu na ograniczony dostęp do podstawowych usług, w tym do wody, urządzeń sanitarnych i higieny, a także do edukacji, opieki zdrowotnej i usług opieki, co stanowi ogromne zagrożenie dla rozwoju, przyszłości i zdrowia tych dzieci;

19. podkreśla, że konsekwencje wybuchu pandemii COVID-19 wpływają nieproporcjonalnie na osoby najuboższe i należące do znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, zmarginalizowanych i pozbawionych ochrony grup społecznych, w tym osoby z niepełnosprawnością ruchową i intelektualną, osoby przewlekle chore, osoby z problemami psychicznymi oraz osoby starsze, które już wcześniej miały ograniczony dostęp do podstawowych środków higieny i leczenia odpowiadających ich potrzebom w zakresie opieki zdrowotnej lub nie miały takiego dostępu, a z powodu pandemii osoby te stały się jeszcze bardziej podatne na zagrożenia;

Uchodźcy i przesiedleńcy

20. wzywa Komisję, by zajęła się szczególnymi potrzebami uchodźców, migrantów i osób wewnątrznie przesiedlonych, przy poszanowaniu przewodniej zasady systemów zdrowia publicznego, zgodnie z którą nikogo nie pozostawia się samemu sobie, oraz by nie uniemożliwiała pracownikom humanitarnym udzielającym pomocy na miejscu bezpośredniego kontaktu z osobami, które wspierają; z niepokojem przypomina, że uchodźcy, migranci i osoby wewnątrznie przesiedlone należą do najsłabszych grup społecznych, które stoją w obliczu tego kryzysu zdrowotnego, ponieważ często żyją w gorszych warunkach i mają do czynienia z większymi przeszkodami w dostępie do podstawowych usług opieki zdrowotnej niż miejscowa ludność; podkreśla absolutną potrzebę zapewnienia równego dostępu do leczenia COVID-19 oraz innych usług zdrowotnych i programów siatki bezpieczeństwa wszystkim osobom dotkniętym epidemią, niezależnie od narodowości, statusu prawnego, pochodzenia, płci, orientacji seksualnej, tożsamości płciowej lub wszelkich innych cech; podkreśla znaczenie wspierania uchodźców i osób wewnątrznie przesiedlonych, aby zaradzić nieproporcjonalnym skutkom społeczno-gospodarczym pandemii poprzez udzielanie większej pomocy w zakresie źródeł utrzymania i działalności zarobkowej, a także dostępu do ochrony; podkreśla, że polityka UE powinna dążyć do wspierania ich dostępu do zatrudnienia, edukacji i dokumentacji cywilnej; wzywa UE i państwa członkowskie do stworzenia warunków umożliwiających dzieciom i młodzieży w obozach uchodźców dostęp do edukacji, w tym do możliwości uczenia się na odległość, a szczególnie do nauki na poziomie podstawowym;

Wzmocnienie sektora zdrowia

21. podkreśla, że pandemia COVID-19 zaostrza w skali światowej trwały problem, jakim są niedobory leków, co ma poważne konsekwencje w krajach rozwijających się; podkreśla, że pomoc rozwojowa powinna przede wszystkim mieć na celu zapewnienie „horyzontalnego” powszechnego systemu opieki zdrowotnej poprzez całościowe podejście oparte na prawach, które obejmuje między innymi pełne uwzględnienie wielowymiarowego charakteru zdrowia (z silnym powiązaniem z płcią, bezpieczeństwem żywnościowym i żywieniem, wodą i warunkami sanitarnymi, kształceniem i ubóstwem); wzywa zwłaszcza do przeglądu proponowanych lub istniejących strategii i partnerstw w celu dalszego wzmocnienia i wspierania publicznych systemów opieki zdrowotnej w krajach partnerskich, w szczególności w odniesieniu do gotowości na wypadek pandemii oraz organizacji systemów opieki zdrowotnej i zarządzania nimi, co obejmuje również zapewnienie powszechnej opieki zdrowotnej, szczepienia, monitorowanie zdrowia i informowanie o zdrowiu (w tym nadzór nad chorobą), szkolenia, rekrutację i zatrzymanie personelu medycznego, zdolności diagnostyczne i zaopatrzenie w leki;

22. przypomina, że wzmocnienie systemów opieki zdrowotnej nie powinno uwzględniać wyłącznie epidemiologicznych skutków pandemii COVID-19 dla krajów partnerskich, lecz powinno również obejmować takie czynniki jak konieczność zaradzenia zwiększonemu niedożywieniu spowodowanemu zakłóceniami w łańcuchach dostaw żywności lub psychologiczny wpływ środków ograniczających rozprzestrzenianie się pandemii COVID-19;

23. przypomina Komisji, że organizacje partnerskie UE o ugruntowanej pozycji, takie jak Globalny Fundusz na rzecz Walki z AIDS, Gruźlicą i Malarią, zapewniają cenną pomoc w szybkim zamawianiu i rozmieszczaniu środków ochrony indywidualnej, środków diagnostycznych i leczniczych w kontekście COVID-19, a jednocześnie odgrywają istotną rolę w tworzeniu i wzmacnianiu systemów opieki zdrowotnej oraz zapewnianiu darczyńców;

24. podkreśla, że trzeba jak najszybciej nadrobić zaległości w zakresie rutynowych programów szczepień oraz zapewnić wzmocnienie świadczenia innych podstawowych usług zdrowotnych; apeluje o zapewnienie odpowiedniego finansowania inicjatyw takich jak Gavi, Sojusz na rzecz Szczepionek i CEPI (Koalicja na rzecz innowacji dotyczących gotowości na wypadek wystąpienia epidemii); wyraża zaniepokojenie opartym na outsourcingu i rozdrobnionym globalnym systemem zarządzania szczepionkami, który doprowadził do konkurencji w zakresie szczepionek, diagnostyki i leczenia, a nie do współpracy; wzywa UE i państwa członkowskie, by przewodziły apelom o równy i przystępny cenowo dostęp do szczepionek na całym świecie na zasadzie globalnej solidarności; wzywa Komisję do dopilnowania, aby globalna reakcja UE na pandemię COVID-19 nie ograniczyła środków finansowych, jakie UE przeznacza na inne niezbędne programy w dziedzinie zdrowia, w tym na pakiet minimalnych wstępnych usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego

Środa, 23 czerwca 2021 r.

oraz na programy ukierunkowane na zdrowie kobiet i kobiet w ciąży; wzywa wszystkie państwa członkowskie i Komisję, aby dalej wspierały kraje partnerskie w świadczeniu usług związanych z prawami i zdrowiem seksualnymi i reprodukcyjnymi, przy jednoczesnym zapewnieniu bezpieczeństwa społeczności i pracowników służby zdrowia;

25. przypomina, jak ważne jest wdrażanie kluczowych wniosków z poprzednich kryzysów zdrowotnych, takich jak epidemia gorączki Ebola; podkreśla w związku z tym znaczenie współpracy z liderami społecznymi w celu rozpowszechniania ważnych komunikatów dotyczących zdrowia publicznego i w celu mobilizowania społeczeństwa; podkreśla krytyczną rolę, jaką organizacje społeczeństwa obywatelskiego oraz krajowe i międzynarodowe organizacje pozarządowe odgrywają w świadczeniu usług zdrowotnych na rzecz najuboższych społeczności; uznaje, że takie organizacje będą niezbędnymi partnerami w dystrybucji szczepionek przeciwko COVID-19; wzywa UE, by wspierała budowanie zdolności tych organizacji;

26. podkreśla rolę edukacji zdrowotnej w zapobieganiu pandemiom i łagodzeniu ich skutków oraz w gotowości na przyszłe stany zagrożenia zdrowia publicznego; podkreśla korzyści płynące z uprawiania sportu w odniesieniu do konsekwencji przedłużającej się izolacji i zamknięcia szkół dla zdrowia fizycznego i psychicznego;

27. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zaangażowania się w uczynienie ze szczepionek i leków przeciwepidemicznych globalnego dobra publicznego, dostępnego dla wszystkich;

28. podkreśla, że ciągłość świadczenia podstawowych usług opieki zdrowotnej, w tym żywieniowych, jest niezbędna w reakcji na COVID-19 i w odbudowie po kryzysie związanym z pandemią; podkreśla, że wysokiej jakości usługi żywieniowe powinny być świadczone w ramach podstawowej opieki zdrowotnej, z uwzględnieniem zapobiegania wszystkim formom niedożywienia oraz ich oceny, diagnozy i leczenia; uznaje rolę pracowników środowiskowej opieki zdrowotnej jako osób znajdujących się na pierwszej linii, które należy wspierać, w tym przez szkolenia;

29. podkreśla, że badania naukowe i innowacje mają kluczowe znaczenie w globalnej reakcji na COVID-19, ponieważ umożliwiają opracowywanie pilnie potrzebnych metod leczenia i diagnostyki oraz szczepionek; podkreśla, że działania w zakresie badań naukowych i innowacji należy ukierunkować na narzędzia, które sprawdzają się na obszarach o niskim dochodzie, aby umożliwić naprawę globalną reakcję; podkreśla, że podobne starania są konieczne, aby zlikwidować istniejące luki pod względem badań naukowych i produktów w celu zwalczania innych epidemii, w szczególności chorób związanych z ubóstwem i zaniedbanych, które dotyczą miliardów ludzi na całym świecie, lecz stanowią ograniczoną zachętę rynkową, jeżeli chodzi o inwestycje sektora prywatnego, oraz aby położyć kres zależności od bogatszych krajów w zakresie prowadzonych przez nie badań naukowych nad chorobami mogącymi bezpośrednio tych krajów nie dotyczyć; wzywa zatem UE i państwa członkowskie do zwiększenia możliwości w zakresie międzynarodowej współpracy naukowców oraz do wspierania rozwoju ludzkiego potencjału badawczego w krajach partnerskich, ze szczególnym uwzględnieniem kobiet;

30. popiera ważne prace WHO i wskazuje na jej centralną rolę jako głównego organu koordynującego reakcję na COVID-19, a jednocześnie uznaje, że po opanowaniu tego poważnego kryzysu trzeba będzie zreformować WHO, w tym między innymi zreformować Międzynarodowe przepisy zdrowotne;

31. podkreśla potrzebę pilnych działań, zwiększonego finansowania i lepszej koordynacji reakcji w zakresie zachowań i praktyk higienicznych jako jednego z najważniejszych środków ochrony służących zapobieganiu i ograniczaniu rozprzestrzeniania się COVID-19 oraz leczeniu tej choroby; podkreśla konieczność zapewnienia niezawodnych dostaw czystej wody, aby utrzymać czystość w domach, szkołach i placówkach opieki zdrowotnej, oraz zwraca uwagę na znaczenie dostępu do bezpiecznej infrastruktury wodociągowej, sanitarnej i higienicznej oraz bezpiecznych usług i towarów w tym zakresie, ponieważ mają one kluczowe znaczenie dla budowania odporności na przyszłe ogniska choroby; wzywa UE i jej państwa członkowskie do znacznego zwiększenia środków finansowych na wodę, urządzenia sanitarne i higienę w ramach reakcji na COVID-19 oraz do wzmocnienia globalnej odporności na przyszłe kryzysy;

32. podkreśla kluczową rolę, jaką organizacje kierowane przez społeczność i organizacje społeczeństwa obywatelskiego odgrywają w świadczeniu usług zdrowotnych na rzecz społeczności najbardziej zmarginalizowanych i takich, w których dostęp do tych usług jest niedostateczny; wzywa Komisję do zapewnienia wsparcia politycznego, finansowego i technicznego organizacjom społeczeństwa obywatelskiego świadczącym usługi na poziomie społeczności, tak by osoby, które nie mogą udać się do placówek opieki zdrowotnej, miały dostęp do dostosowanych do ich potrzeb i odpowiednich usług;

33. podkreśla, że sprawiedliwsza dystrybucja szczepionek na całym świecie jest niezbędna do skutecznej walki z rozprzestrzenianiem się COVID-19 i mutacji wywołującego go wirusa; przypomina również, że narzędzia medyczne związane z COVID-19 powinny być przystępne cenowo, bezpieczne, skuteczne, łatwe w administrowaniu i powszechnie dostępne oraz że powinny być uważane na globalne dobro publiczne;

Środa, 23 czerwca 2021 r.

Prawa człowieka, zarządzanie i demokracja

34. wyraża zaniepokojenie w związku z tym, że od początku kryzysu związanego z COVID-19 wiele rządów wykorzystuje sytuację nadzwyczajną, aby uzasadnić ograniczanie procesów demokratycznych i przestrzeni obywatelskiej, w tym ograniczanie dostępu pomocy humanitarnej, oraz aby prześladować mniejszości; potępia zwłaszcza cenzurę, aresztowania i zastraszanie dziennikarzy, przedstawicieli opozycji, pracowników służby zdrowia i innych osób krytykujących rządy, w tym za zarządzanie kryzysem; zwraca uwagę, w szerszym ujęciu, na coraz większy negatywny wpływ COVID-19 na wszystkie prawa człowieka, demokrację i praworządność i w związku z tym wzywa do wzmocnienia pomocy, dialogu politycznego i wsparcia na rzecz społeczeństwa obywatelskiego i rozwoju instytucjonalnego we wszystkich tych dziedzinach, ze szczególnym uwzględnieniem obrońców praw człowieka i działaczy społeczeństwa obywatelskiego;

35. zauważa, że na całym świecie badania wskazują na to, iż nosiciele wirusa HIV, zwłaszcza kluczowe społeczności i słabsze grupy, nadal są ofiarami stygmatyzacji i dyskryminacji; przywołuje wnioski UNAIDS, że osoby i grupy związane z COVID-19 również doświadczają negatywnych wyobrażeń i działań; podkreśla, że nadal stygmatyzowane są słabsze i zmarginalizowane grupy społeczne, takie jak: osoby żyjące w ubóstwie, bezdomni, uchodźcy, migranci, osoby świadczące usługi seksualne, osoby używające narkotyków oraz lesbijki, geje, osoby biseksualne, transpłciowe i interseksualne, w tym w kontekście krzyżowego połączenia HIV i COVID-19;

36. podkreśla, że skutki jednoczesnego wystąpienia pandemii i globalnej recesji poważnie osłabiają zdolności krajów rozwijających się, w szczególności krajów najslabiej rozwiniętych, do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju; przypomina apel ONZ o zapewnienie w kontekście COVID-19 pakietu kryzysowego o wartości 2,5 bln USD dla krajów rozwijających się, które stoją w obliczu bezprecedensowych strat gospodarczych spowodowanych kryzysem związanym z COVID-19; wzywa do daleko posuniętej reakcji politycznej opartej na podstawowej zasadzie Agendy 2030: „nikt nie może zostać pominięty”;

37. podkreśla, że stan nadzwyczajny ma negatywny wpływ na prawa człowieka i podstawowe wolności, w związku z czym musi być zawsze ograniczony w czasie, należycie uzasadniony poprzez demokratyczne i legalne procedury, proporcjonalny względem sytuacji nadzwyczajnej i wprowadzony z poszanowaniem porządku konstytucyjnego i międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka; podkreśla, że stanów zagrożenia zdrowia nigdy nie należy wykorzystywać jako pretekstu do osłabiania praworządności, instytucji demokratycznych, demokratycznej rozliczalności lub kontroli sądowej;

38. wyraża zaniepokojenie brutalnymi atakami na personel i placówki organizacji humanitarnych i opieki medycznej, a także przeszkodami biurokratycznymi w krajach partnerskich, takimi jak niejasne, zmieniające się wymogi dotyczące zezwoleń na dostęp lub ograniczenia dotyczące liczby pracowników i pojazdów; podkreśla, jak ważne jest dalsze reagowanie na te ataki i przeszkody na szczeblu dyplomatycznym i politycznym;

39. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania parlamentów, ponieważ nadal odgrywają one aktywną rolę w kontrolowaniu rządowych środków mających zapobiegać rozprzestrzenianiu się pandemii COVID-19 oraz w ocenie wpływu środków ochrony zdrowia publicznego na prawa człowieka; podkreśla, że sektor opieki zdrowotnej w wielu państwach jest podatny na korupcję i konieczne jest zwiększenie rozliczalności i nadzoru;

40. podkreśla szczególnie poważne konsekwencje środków izolacji związanych z COVID-19 oraz dodatkowe szkody poniesione przez kobiety, dziewczęta i dzieci, w szczególności wzrost przemocy uwarunkowanej płcią, w tym wzrost liczby przypadków okaleczania żeńskich narządów płciowych, wzrost liczby dziecięcych małżeństw oraz wczesnych i niechcianych ciąż, jak również ograniczony dostęp do usług zdrowotnych, w tym usług w zakresie praw i zdrowia seksualnych i reprodukcyjnych, ale także narażenie kobiet na COVID-19 ze względu na nieproporcjonalnie wysoką liczbę kobiet wśród pracowników sektora zdrowia na świecie; zauważa, że w wielu krajach partnerskich kobiety są zatrudnione w sektorach sfeminizowanych, takich jak przemysł konfekcyjny, który dotkliwie ucierpiał; podkreśla, że za pośrednictwem ISWMR – „Globalny wymiar Europy” należy pobudzać pokryzysowe możliwości zatrudnienia dla kobiet; wzywa do podjęcia działań, aby zrównoważyć nieproporcjonalne, związane z opieką, obciążenie kobiet oraz wszelki potencjalny regres w zakresie bezpieczeństwa, zdrowia, emancypacji, niezależności ekonomicznej i upodmiotowienia oraz edukacji, za pomocą specjalnych programów, takich jak inicjatywa „Spotlight” i plan działania w sprawie równości płci (GAP III) oraz poprzez przekierowanie wsparcia europejskiego; wzywa do wzmocnienia wysiłków na rzecz skuteczniejszego zapobiegania przemocy domowej i przeciwdziałania jej; apeluje o znaczący udział kobiet w podejmowaniu decyzji, które mają wpływ na ich zdrowie i życie zawodowe; podkreśla, że należy uwzględnić perspektywę płci w reakcji UE na COVID-19, wspierać inkluzywne organy decyzyjne oraz gromadzić dane zdezagregowane według kryterium płci i wieku na potrzeby analizy dotyczącej płci;

41. przypomina, że gospodarcze i społeczne skutki pandemii w nieproporcjonalnie dużym stopniu dotyczą kobiety i mogą zniweczyć dziesięciolecia postępów w zakresie równouprawnienia płci i wzmocnienia pozycji kobiet; aby sprostać temu wyzwaniu i zapewnić trwałe ożywienie gospodarcze, wzywa UE i jej państwa członkowskie do zwiększenia wsparcia

Środa, 23 czerwca 2021 r.

zewnętrznego na rzecz działań mających na celu wzmocnienie głosu i udziału kobiet w procesach decyzyjnych, poprawę kształcenia i szkolenia kobiet, zlikwidowanie dyskryminacji w dostępie do kredytów i uchwalenie przepisów przeciwko przemocy ze względu na płeć;

Obsługa zadłużenia i solidne budżety

42. z zadowoleniem przyjmuje tymczasowe zawieszenie płatności z tytułu obsługi zadłużenia dla najbardziej potrzebujących krajów, ogłoszone przez grupę G-20, i przyłącza się do wystosowanego do wierzycieli prywatnych i banków komercyjnych będących własnością państwa apelu o pójście za tym przykładem; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania pełnego wdrożenia inicjatywy grupy G-20 na rzecz zawieszenia obsługi długu (DSSI) oraz nowych wspólnych ram postępowań oddłużeniowych wykraczających poza DSSI, opracowanych przez grupę G-20; podkreśla, że skala kryzysu gospodarczego i społecznego w krajach rozwijających się wymaga bardziej głębokich i dalekosiężnych środków, oraz zachęca Komisję do wspierania międzynarodowych wysiłków w tym zakresie; uważa, że odsetki zaoszczędzone dzięki temu zawieszeniu należy zainwestować w sektor opieki zdrowotnej, który jest często poważnie niedofinansowany w krajach rozwijających się; w związku z tym zwraca się do Komisji i państw członkowskich, by wspierały również inicjatywy na szczeblu międzynarodowym zawierające propozycje elastycznych mechanizmów redukcji długu powiązanych z tworzeniem funduszy partnerskich w walucie krajowej, aby promować inwestycje służące osiągnięciu celów zrównoważonego rozwoju;

43. zwraca uwagę, że wiele krajów rozwijających się było poważnie zadłużonych już przed pandemią, co uniemożliwiało odpowiednie inwestycje w zapobieganie kryzysom, systemy opieki zdrowotnej i ochronę socjalną; podkreśla znaczenie priorytetowego potraktowania kwestii długookresowej zdolności krajów partnerskich do obsługi długu; wzywa Komisję, by podjęła nowe inicjatywy w celu rozwiązania problemów związanych z nielegalnymi przepływami finansowymi, uchylaniem się od opodatkowania i oszustwami podatkowymi w celu poprawy bazy podatkowej krajów rozwijających się; w tym celu wzywa UE do dopilnowania, by jej umowy handlowe, umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania i umowy inwestycyjne były zgodne z celem mobilizacji dochodów krajowych państw AKP oraz przekładały się na wymierne i trwałe wyniki w obszarze rozwoju, zgodnie z zasadą spójności polityki na rzecz rozwoju zapisaną w art. 208 traktatu lizbońskiego; w ujęciu bardziej ogólnym wzywa do utworzenia światowego organu podatkowego na szczeblu ONZ, który pomógłby koordynować politykę podatkową; wzywa ponadto do ukierunkowania wsparcia budżetowego na powszechne podstawowe usługi, w szczególności dostęp do podstawowych usług w zakresie zdrowia, wody i warunków sanitarnych, i na odporność;

44. wzywa Komisję, by przewidziała większe wsparcie dla krajów najbardziej niestabilnych na potrzeby walki z pandemią COVID-19 i zapewnienia dostępu do opieki zdrowotnej, przy czym nie należy zaniedbywać istniejących wyzwań, takich jak: skrajne ubóstwo, bezpieczeństwo, dostęp do edukacji i miejsc pracy wysokiej jakości, demokracja, równość szans i zmiana klimatu;

45. podkreśla, że zmniejszenie napływu przekazów emigrantów w krajach rozwijających się pogorszy warunki życia gospodarstw domowych, które liczą na to źródło dochodów, by móc finansować konsumpcję takich towarów i usług jak żywność, opieka zdrowotna i edukacja; apeluje zatem do UE i społeczności darczyńców o podjęcie zdecydowanych działań w celu wywiązania się z obietnicy, że przyczynią się do zmniejszenia kosztów opłat za przekazy pieniężne do poziomu bliskiego zeru, a co najmniej do 3 %, do czego wzywa się w 10. celu zrównoważonego rozwoju;

Edukacja i transformacja cyfrowa

46. podkreśla, że z powodu pandemii COVID-19 bardzo wielu uczniów straciło miesiące nauki szkolnej, co stanowi istotny krok wstecz w działaniach w sektorze edukacji, zwłaszcza w odniesieniu do edukacji kobiet, dziewcząt i przesiedleńców; wzywa rządy, by wprowadzały zamykanie szkół jedynie jako środek ostateczny w walce z pandemią; popiera kontynuowanie i priorytetowe traktowanie inwestycji w edukację w kontekście sytuacji nadzwyczajnych i pomocy humanitarnej; apeluje o utrzymanie edukacji jako priorytetu wydatków w polityce rozwojowej UE oraz o należyte uwzględnienie społecznej i kulturowej funkcji szkół; w tym kontekście wzywa rządy do priorytetowego traktowania wsparcia dla najbardziej marginalizowanych dzieci i ich rodzin, ponieważ nierówności gospodarcze i społeczne są silnie powiązane z wczesnym kończeniem nauki i słabymi wynikami od wczesnego dzieciństwa, co ogranicza szanse na znalezienie zatrudnienia w życiu dorosłym; podkreśla, że wskutek pandemii najdotkliwiej cierpią dzieci z grup największego ryzyka, zwłaszcza dzieci z niepełnosprawnościami i żyjące na obszarach dotkniętych konfliktami; zaleca, aby UE wspierała działania UNICEF, a kraje UE dzieliły się pomysłami na kontynuowanie nauczania nawet w czasach kryzysu, i zwraca się do UE i jej państw członkowskich o wykorzystanie potencjału nauki zdalnej (aplikacje offline, radio, telewizja, materiały drukowane) i cyfrowej w swoich międzynarodowych programach wsparcia, tak by żadne dziecko nie zostało pozbawione możliwości nauki; popiera w związku z tym otwarty, bezpieczny i przystępny cenowo dostęp do internetu (w tym danych mobilnych) oraz równy dostęp do technologii cyfrowych, a także ich wykorzystanie i tworzenie, mając na uwadze niwelowanie przepaści cyfrowych, w tym przepaści cyfrowej między kobietami a mężczyznami oraz pokoleniowej przepaści cyfrowej, a także uwzględnienie osób defaworyzowanych lub marginalizowanych w wyniku transformacji cyfrowej;

Środa, 23 czerwca 2021 r.

47. wzywa do uznania kultury ze względu na jej niezbywalną wartość za czwarty niezależny poprzeczny filar zrównoważonego rozwoju wraz z wymiarem społecznym, gospodarczym i środowiskowym; wzywa UE, by włączyła zrównoważony rozwój kulturowy do wszystkich szczebli współpracy na rzecz rozwoju oraz by systematycznie uwzględniała wymiar kulturowy w negocjacjach dotyczących układów o stowarzyszeniu, a także w całym zestawie jej instrumentów dotyczących stosunków zewnętrznych i polityki zagranicznej;

48. podkreśla znaczenie uczenia się przez całe życie i zmiany kwalifikacji, także w perspektywie długoterminowej po pandemii COVID-19, ponieważ stanie się to nie tylko powszechną praktyką, lecz także koniecznym wymogiem dla pracujących obywateli, biorąc pod uwagę, jak szybko rozwija się technologia;

49. zwraca uwagę, że należy wspierać i doceniać nauczycieli, których decydującą rolę w edukacji i budowaniu aktywności obywatelskiej dodatkowo uwypukla pandemia; podkreśla, że trzeba inwestować w doskonalenie zawodowe nauczycieli, aby odpowiednio przygotować ich do nowych modeli uczenia się, takich jak e-uczenie się i kształcenie mieszane, które zapewniają ciągłość kształcenia, gdy uczenie się stacjonarne jest niemożliwe;

50. podkreśla rolę niezależnych mediów w promowaniu różnorodności kulturowej i kompetencji międzykulturowych oraz potrzebę wzmocnienia takich mediów jako źródła wiarygodnych informacji, szczególnie w czasach kryzysu i niepewności;

51. zwraca uwagę na poważne skutki pandemii dla sektora kultury i kreatywnego, obiektów światowego dziedzictwa, niematerialnego dziedzictwa kulturowego i turystyki związanej z dziedzictwem na całym świecie, zwłaszcza w krajach najslabiej rozwiniętych, gdzie sektory te są szczególnie wrażliwe; wzywa UE i jej państwa członkowskie do udzielenia tym sektorom wsparcia finansowego w ramach współpracy na rzecz rozwoju za pośrednictwem specjalnych funduszy z priorytetami tematycznymi i geograficznymi, a także pomocy technicznej, w tym inicjatyw wsparcia w zakresie technologii cyfrowych w celu złagodzenia negatywnego wpływu środków izolacji, oraz do wykorzystania synergii między samorządami terytorialnymi, organizacjami kulturalnymi i pozarządowymi z jednej strony a delegaturami Unii i zagranicznymi oddziałami instytucji kulturalnych państw członkowskich z drugiej strony;

52. przypomina, że w ciągu ubiegłej dekady udział środków na edukację w całkowitej pomocy rozwojowej stale malał; wzywa państwa członkowskie do zainwestowania 10 % ich oficjalnej pomocy rozwojowej w edukację do 2024 r. i 15 % do 2030 r., w tym w postaci inwestycji w edukację, infrastrukturę i łączność cyfrową, aby zaradzić przepaści cyfrowej, która pogłębia trudności społeczno-ekonomiczne;

Odporność

53. podkreśla, jak ważne jest udzielanie wsparcia krajom partnerskim i dzielenie się z nimi najlepszymi praktykami (w tym budowanie zdolności ich administracji lokalnych i regionalnych) oraz dzielenie się najlepszymi praktykami z lokalnymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i wspieranie ich w identyfikowaniu słabych punktów, tworzeniu mechanizmów zapobiegania i reagowania kryzysowego oraz w ochronie krytycznej infrastruktury, aby lepiej radzić sobie z wszelkimi wstrząsami systemowymi w przyszłości; podkreśla ponadto, jak ważne jest przyjęcie podejścia „Jedno zdrowie”, zarówno w instytucjach rządowych na szczeblu centralnym, jak i na szczeblu wspólnotowym, aby zapobiegać chorobom odzwierzęcym i zwalczać je;

54. wyraża zaniepokojenie, że w związku ze zmianami spowodowanymi zmianą klimatu ekstremalne zdarzenia pogodowe spotęgują trudności wynikające z kryzysu związanego z COVID-19, co będzie wywierać dodatkową presję na gospodarkę, funkcjonowanie państw i świadczenie pomocy humanitarnej; w związku z tym domaga się, aby strategia odbudowy dążyła do realizacji celów agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i porozumienia klimatycznego z Paryża; uważa ponadto, że środki pobudzania gospodarki powinny utorować drogę ku bezemisyjnej i odpornej na zmianę klimatu przyszłości, oraz apeluje o wsparcie ochrony odmian nasion w ramach Międzynarodowego traktatu o zasobach genetycznych roślin dla wyżywienia i rolnictwa, aby pomóc społecznościom w odtwarzaniu odmian po klęskach spowodowanych zmianą klimatu;

55. uważa, że pandemia stanowi okazję do lepszego odbudowywania oraz że polityka humanitarna i rozwojowa UE powinna wspierać ten cel w krajach partnerskich; podkreśla w szczególności potrzebę wspierania krajów rozwijających się w osiąganiu postępów w gospodarce cyfrowej w takich dziedzinach jak zdrowie, edukacja i inne usługi publiczne; z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie w grudniu 2020 r. platformy cyfryzacji na rzecz rozwoju (D4D – Digital4Development) i zachęca UE do dalszych inwestycji w działania na rzecz cyfryzacji w krajach partnerskich, w tym poprzez wykorzystanie inwestycji sektora prywatnego;

56. przypomina, że w odporności ostatecznie chodzi zarówno o ogólną gotowość, jak i o zdolność dostosowania się do nowych okoliczności; przypomina w tym kontekście, że społeczności, które realizują własne rozwiązania dostosowane do ich szczególnego kontekstu, są bardziej zaangażowane w cały proces odbudowy i ostatecznie odbudowują się silniejsze; podkreśla, że przezwyciężenie tego kryzysu w duchu solidarności z naszymi partnerami wzmocni i uodporni stosunki między UE a krajami rozwijającymi się;

Środa, 23 czerwca 2021 r.

57. przypomina, że inwestycje sektora prywatnego mogą odegrać ważną rolę w przyczynianiu się do ożywienia gospodarczego i osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju, biorąc pod uwagę zwiększone potrzeby wynikające z pandemii; wzywa do dalszego badania roli sektora prywatnego i finansowania mieszanego w ramach starań na rzecz odbudowy i budowania odporności;

58. zwraca uwagę, że pandemie często mają pochodzenie zoonotyczne; podkreśla w związku z tym, że należy wspierać programy edukacyjne dotyczące zagrożeń związanych z polowaniem na dzikie zwierzęta i handlem nimi, a także ściślejszej ochrony i odtwarzania ekosystemów i siedlisk, oraz zająć się wyzwaniami wynikającymi z rolnictwa przemysłowego; wzywa do zwiększenia wsparcia dla krajów partnerskich w walce z kłusownictwem i nielegalnym handlem dzikimi zwierzętami, w szczególności poprzez angażowanie społeczności lokalnych w ochronę dzikiej fauny i flory; uważa, że należy przeznaczyć więcej środków finansowych UE na badania wyprzedzające nad powiązaniami między zdrowiem ludzi, zdrowiem zwierząt i ekosystemami, aby zwiększyć gotowość do reagowania na przyszłe kryzysy zdrowotne wywołane mutacjami wirusów odzwierzęcych;

59. jest zdania, że odporność na przyszłe kryzysy w dziedzinie zdrowia publicznego należy również budować na podstawie badań naukowych nad chorobami, które regularnie powodują śmiertelne ogniska w krajach rozwijających się; ubolewa, że obecnie nie prowadzi się wystarczających badań naukowych mających na celu opracowanie szczepionek, które skutecznie zapobiegałyby chorobom powtarzającym się w krajach rozwijających się, takim jak malaria czy choroba wywołana wirusem zika; wzywa UE i jej państwa członkowskie do finansowania większej liczby badań naukowych w celu opracowania szczepionek zapobiegających przyszłym ogniskom takich chorób;

60. zwraca uwagę, że nawet w czasach kryzysu produkcja i dystrybucja żywności muszą być absolutnym priorytetem; uważa, że należy zmniejszyć zależność od zewnętrznych źródeł żywności, roślin, nasion i nawozów, natomiast należy zwiększyć lokalną i zróżnicowaną produkcję rolną; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wsparcie UE dla agroekologii, które należy jeszcze bardziej wzmocnić; wzywa do wsparcia dzielenia się wiedzą na temat nowych, starych i bardziej odpornych nasion agroekologicznych;

61. przypomina, że kraje rozwijające się są historycznie podatne na wstrząsy zewnętrzne ze względu na ograniczoną bazę eksportową i mniej zróżnicowane gospodarki; w związku z tym podkreśla, że jednym z głównych wyzwań dla krajów rozwijających się jest pociąganie się w górę globalnego łańcucha wartości dzięki dywersyfikacji gospodarczej oraz przejście z modelu produkcji ukierunkowanego na wywóz na rozwój oparty na rynkach krajowych i regionalnych; w tym celu podkreśla kluczową rolę, jaką regionalna współpraca gospodarcza, wewnętrzna polityka przemysłowa oraz promocja inwestycji odgrywają w zwiększaniu krajowej lub regionalnej autonomii w zakresie produkcji podstawowych towarów i usług; w tym kontekście uważa, że konieczne jest wykorzystanie praktyk finansowania i biznesowych w celu promowania włączenia norm zrównoważonego rozwoju do całego łańcucha inwestycyjnego; powtarza, że obowiązkowa należyta staranność przedsiębiorstw w zakresie praw człowieka i ochrony środowiska jest warunkiem koniecznym do zapobiegania przyszłym kryzysom i łagodzenia ich skutków oraz do zapewnienia zrównoważonych łańcuchów wartości;

62. podkreśla, że inwestycje w działania na rzecz odbudowy muszą być odpowiedzialne zgodnie z dobrowolnymi wytycznymi CFS w sprawie odpowiedzialnego zarządzania tytułami prawnymi do gruntów, łowisk i lasów w kontekście krajowego bezpieczeństwa żywnościowego oraz z zasadami odpowiedzialnego inwestowania w rolnictwo i systemy żywnościowe CFS w celu łagodzenia zmiany klimatu i zwiększania odporności słabszych grup;

63. wzywa UE do lepszego uwzględnienia aspektu praw dziecka w walce ze zmianą klimatu oraz w promowaniu odporności i gotowości na wypadek klęsk żywiołowych bezpośrednio w sektorach społecznych takich jak edukacja, zdrowie, woda, urządzenia sanitarne i higiena, żywienie, ochrona socjalna i ochrona dziecka;

Powiązania między pomocą humanitarną, rozwojem i pokojem

64. podkreśla, że wdrożenie powiązań między pomocą humanitarną, rozwojem i pokojem musi być priorytetem w programowaniu ISWMR – „Globalny wymiar Europy” w krajach niestabilnych; wzywa DG ECHO, DG INTPA i DG NEAR Komisji do wdrożenia, w miarę możliwości, uzupełniających programów dostosowanych do warunków i możliwości lokalnych w celu wzajemnego wzmocnienia różnych aspektów tych powiązań;

65. podkreśla potrzebę współpracy ze społecznościami lokalnymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego przy określaniu i wdrażaniu reakcji na kryzys związany z COVID-19; podkreśla rolę Europejskiego Korpusu Solidarności we wspieraniu w terenie organizacji społeczeństwa obywatelskiego niosących pomoc osobom w potrzebie;

Środa, 23 czerwca 2021 r.

66. wzywa do upodmiotowienia społeczności lokalnych oraz do zaangażowania ich wraz z lokalnymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, w tym kościołami, organizacjami wyznaniowymi i innymi przedstawicielami lokalnymi, w działania humanitarne i na rzecz rozwoju;

o

o o

67. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Europejskiej, Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, rządów i parlamentom krajów Unii Afrykańskiej, sekretarzowi generalnemu ONZ i Światowej Organizacji Zdrowia.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

P9_TA(2021)0313

Sprawozdanie Komisji na temat praworządności za rok 2020**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie sprawozdania Komisji na temat praworządności z 2020 r. (2021/2025(INI))**

(2022/C 81/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 295 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając w szczególności art. 2, art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 3 akapit drugi, art. 4 ust. 3 oraz art. 5, 6, 7 i 11 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając artykuły TFUE dotyczące poszanowania, ochrony i propagowania demokracji, praworządności i praw podstawowych w Unii, w tym art. 70, 258, 259, 260, 263 i 265,
- uwzględniając załączony do traktatów Protokół nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, jak również Protokół nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej (zwaną dalej „Kartą”),
- uwzględniając orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 49 TUE, kryteria kopenhaskie oraz ogół prawodawstwa Unii (*acquis*), które musi stosować kraj kandydujący, jeśli chce przystąpić do Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji z 30 września 2020 r. – Sprawozdanie na temat praworządności z 2020 r. Sytuacja w zakresie praworządności w Unii Europejskiej (COM(2020)0580),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092 z 16 grudnia 2020 r. w sprawie ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii⁽¹⁾ (rozporządzenie w sprawie warunkowości w zakresie praworządności),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/692 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające program „Obywatele, równość, prawa i wartości” oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1381/2013 i rozporządzenie Rady (UE) nr 390/2014⁽²⁾,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,
- uwzględniając instrumenty ONZ dotyczące ochrony praw człowieka i podstawowych wolności oraz zalecenia i sprawozdania z powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka ONZ, a także orzecznictwo organów traktatowych ONZ i specjalne procedury Rady Praw Człowieka,
- uwzględniając deklarację ONZ o obrońcach praw człowieka z 8 marca 1999 r.,
- uwzględniając zalecenia i sprawozdania Biura Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka, Wysokiego Komisarza ds. Mniejszości Narodowych, Przedstawicielki OBWE ds. Wolności Mediów oraz innych organów OBWE w Europie,
- uwzględniając Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz Europejską kartę społeczną, orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz Europejskiego Komitetu Praw Społecznych, konwencje, zalecenia, rezolucje, opinie i sprawozdania Zgromadzenia Parlamentarnego, Komitetu Ministrów, Komisarza Praw Człowieka, Europejskiej Komisji przeciwko Rasizmowi i Nietolerancji, Komitetu Sterującego ds. Różnorodności, Włączenia i Przeciwdziałania Dyskryminacji, Komisji Weneckiej oraz innych organów Rady Europy,

⁽¹⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 156 z 5.5.2021, s. 1.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

- uwzględniając Protokół ustaleń między Radą Europy a Unią Europejską z 23 maja 2007 r. oraz konkluzje Rady z 8 lipca 2020 r. w sprawie priorytetów UE w dziedzinie współpracy z Radą Europy w latach 2020–2022,
- uwzględniając konwencję NZ przeciwko korupcji,
- uwzględniając Międzynarodową konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej,
- uwzględniając zestaw narzędzi Rady Europy dla państw członkowskich o nazwie „Poszanowanie demokracji, praworządności i praw człowieka w kontekście sanitarnego kryzysu COVID-19” z 7 kwietnia 2020 r.,
- uwzględniając sprawozdanie okresowe w sprawie środków podjętych w państwach członkowskich UE w odpowiedzi na kryzys związany z COVID-19 i ich wpływu na demokrację, praworządność i prawa podstawowe, przyjęte przez Komisję Wenecką na 124. sesji plenarnej 8 października 2020 r.,
- uwzględniając sprawozdanie roczne za 2020 r. sporządzone przez organizacje partnerskie Platformy Rady Europy na rzecz ochrony dziennikarstwa i bezpieczeństwa dziennikarzy,
- uwzględniając uzasadniony wniosek Komisji zgodnie z art. 7 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej dotyczący decyzji Rady z 20 grudnia 2017 r. w sprawie stwierdzenia wyraźnego ryzyka poważnego naruszenia przez Rzeczpospolitą Polską zasady praworządności (COM(2017)0835),
- uwzględniając komunikat Komisji z 17 lipca 2019 r. pt. „Umocnienie praworządności w Unii – Plan działania” (COM(2019)0343),
- uwzględniając unijną tablicę wyników wymiaru sprawiedliwości za 2020 r.,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z 19 czerwca 2019 r. pt. „Dalsze umacnianie praworządności w Unii. Aktualna sytuacja i możliwe kolejne działania”, w której zaproponowano ustanowienie corocznego forum poświęconego prawom podstawowym i praworządności,
- uwzględniając sprawozdanie grupy Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ds. praw podstawowych i praworządności z czerwca 2020 r. pt. „National developments from a civil society perspective, 2018–2019” [„Zmiany na szczeblu krajowym z perspektywy społeczeństwa obywatelskiego, lata 2018–2019”],
- uwzględniając sprawozdanie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej pt. „Wyzwania stojące przed organizacjami społeczeństwa obywatelskiego działającymi na rzecz praw człowieka w UE” opublikowane 17 stycznia 2018 r., biuletyny dotyczące wpływu pandemii COVID-19 na prawa podstawowe w UE opublikowane w 2020 r., a także inne sprawozdania, dane i narzędzia, w szczególności system informacji Unii Europejskiej o prawach podstawowych (EFRIS),
- uwzględniając sprawozdanie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej z 10 września 2020 r. pt. „Antisemitism: Overview of antisemitic incidents recorded in the European Union” [Antysemityzm – przegląd antysemitycznych incydentów odnotowanych w Unii Europejskiej],
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn zatytułowane „Beijing + 25: the fifth review of the implementation of the Beijing Platform for Action in the EU Member States” [„Pekin + 25: 5. przegląd realizacji pekińskiej platformy działania w państwach członkowskich UE”] opublikowane 5 marca 2020 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady Unii Europejskiej i państw członkowskich zebranych w Radzie z 16 grudnia 2014 r. w sprawie zapewnienia poszanowania zasad państwa prawnego,
- uwzględniając europejską strategię na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025, strategię UE na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025, strategię UE na rzecz praw dziecka na lata 2021–2024 oraz unijną strategię na rzecz praw osób z niepełnosprawnościami na lata 2021–2030;
- uwzględniając unijny plan działania przeciwko rasizmowi na lata 2020–2025 oraz unijne ramy strategiczne na rzecz równouprawnienia, włączenia społecznego i udziału Romów,

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

- uwzględniając rezolucję z 25 października 2016 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w kwestii utworzenia unijnego mechanizmu na rzecz demokracji, praworządności i praw podstawowych ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucję z 1 marca 2018 r. w sprawie decyzji Komisji o zastosowaniu art. 7 ust. 1 TUE w związku z sytuacją w Polsce ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rezolucję z 19 kwietnia 2018 r. w sprawie konieczności ustanowienia instrumentu na rzecz wartości europejskich wspierającego organizacje społeczeństwa obywatelskiego, które propagują wartości podstawowe w Unii Europejskiej na poziomie lokalnym i krajowym ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rezolucję z 19 kwietnia 2018 r. w sprawie ochrony dziennikarzy śledczych w Europie: przypadek słowackiego dziennikarza Jána Kuciaka i Martiny Kušnírovej ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rezolucję z 12 września 2018 r. w sprawie wniosku wzywającego Radę do stwierdzenia, zgodnie z art. 7 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej, istnienia wyraźnego ryzyka poważnego naruszenia przez Węgry wartości, na których opiera się Unia ⁽⁷⁾,
- uwzględniając rezolucję z 13 listopada 2018 r. w sprawie praworządności w Rumunii ⁽⁸⁾,
- uwzględniając rezolucję z 14 listopada 2018 r. w sprawie potrzeby utworzenia kompleksowego mechanizmu UE na rzecz ochrony demokracji, praworządności i praw podstawowych ⁽⁹⁾,
- uwzględniając rezolucję z 13 lutego 2019 r. w sprawie pogorszenia sytuacji w zakresie praw kobiet i równouprawnienia w UE ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając rezolucję z 28 marca 2019 r. w sprawie stanu praworządności i zwalczania korupcji w UE, a zwłaszcza na Malcie i na Słowacji ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając rezolucję z 18 grudnia 2019 r. w sprawie praworządności na Malcie po ujawnieniu najnowszych informacji w sprawie morderstwa Daphne Caruany Galizii ⁽¹²⁾,
- uwzględniając rezolucję z 18 grudnia 2019 r. w sprawie dyskryminacji osób LGBTI i nawoływania do nienawiści do nich w sferze publicznej, w tym stref wolnych od LGBTI ⁽¹³⁾,
- uwzględniając rezolucję z 15 stycznia 2020 r. w sprawie praw człowieka i demokracji na świecie oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie – sprawozdanie roczne za rok 2018 ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając rezolucję z 16 stycznia 2020 r. w sprawie trwających wysłuchań na mocy art. 7 ust. 1 TUE dotyczących Polski i Węgier ⁽¹⁵⁾,
- uwzględniając rezolucję z 17 kwietnia 2020 r. w sprawie skoordynowanych działań UE na rzecz walki z pandemią COVID-19 i jej skutkami ⁽¹⁶⁾,

⁽³⁾ Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 162.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 129 z 5.4.2019, s. 13.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 390 z 18.11.2019, s. 117.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 390 z 18.11.2019, s. 111.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 433 z 23.12.2019, s. 66.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 363 z 28.10.2020, s. 8.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 363 z 28.10.2020, s. 45.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 449 z 23.12.2020, s. 102.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 108 z 26.3.2021, s. 107.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0103.

⁽¹³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0101.

⁽¹⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0007.

⁽¹⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0014.

⁽¹⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0054.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

- uwzględniając rezolucję z 19 czerwca 2020 r. w sprawie protestów antyrasistowskich po śmierci George’a Floyda ⁽¹⁷⁾,
- uwzględniając rezolucję z 19 czerwca 2020 r. w sprawie wznowienia postępowania przeciwko premierowi Republiki Czeskiej w związku ze sprzeniewierzeniem funduszy UE i możliwym konfliktem interesów ⁽¹⁸⁾,
- uwzględniając rezolucję z 17 września 2020 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie stwierdzenia wyraźnego ryzyka poważnego naruszenia przez Rzeczpospolitą Polską zasady praworządności ⁽¹⁹⁾,
- uwzględniając rezolucję z 7 października 2020 r. w sprawie ustanowienia unijnego mechanizmu na rzecz demokracji, praworządności i praw podstawowych ⁽²⁰⁾,
- uwzględniając rezolucję z 8 października 2020 r. w sprawie praworządności i praw podstawowych w Bułgarii ⁽²¹⁾,
- uwzględniając rezolucję z 25 listopada 2020 r. w sprawie wzmocnienia wolności mediów: ochrona dziennikarzy w Europie, nawoływanie do nienawiści, dezinformacja i rola platform ⁽²²⁾,
- uwzględniając rezolucję z 26 listopada 2020 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw podstawowych w Unii Europejskiej – sprawozdanie roczne za lata 2018–2019 ⁽²³⁾,
- uwzględniając rezolucję z 17 grudnia 2020 r. w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027, porozumienia międzyinstytucjonalnego, Instrumentu UE na rzecz Odbudowy oraz rozporządzenia w sprawie praworządności ⁽²⁴⁾,
- uwzględniając rezolucję z 11 marca 2021 r. w sprawie ogłoszenia UE strefą wolności osób LGBTIQ ⁽²⁵⁾
- uwzględniając rezolucję z 25 marca 2021 r. w sprawie stosowania rozporządzenia (UE, Euratom) 2020/2092 – mechanizm warunkowości w zakresie praworządności ⁽²⁶⁾,
- uwzględniając rezolucję z 29 kwietnia 2021 r. w sprawie zabójstwa Daphne Caruany Galizii i praworządności na Maltzie ⁽²⁷⁾,
- uwzględniając swoją ocenę europejskiej wartości dodanej towarzyszącą sprawozdaniu z inicjatywy w kwestiach ustawodawczych w sprawie unijnego mechanizmu na rzecz demokracji, praworządności i praw podstawowych z października 2016 r.,
- uwzględniając swoją ocenę wstępną w sprawie europejskiej wartości dodanej unijnego mechanizmu na rzecz demokracji, praworządności i praw podstawowych z 23 kwietnia 2020 r.,
- uwzględniając art. 54 Regulaminu,
- uwzględniając opinie Komisji Kontroli Budżetowej, Komisji Prawnej, Komisji Spraw Konstytucyjnych oraz Komisji Petycji,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A9-0199/2021),

⁽¹⁷⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0173.

⁽¹⁸⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0164.

⁽¹⁹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0225.

⁽²⁰⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0251.

⁽²¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0264.

⁽²²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0320.

⁽²³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0328.

⁽²⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0360.

⁽²⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0089.

⁽²⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0103.

⁽²⁷⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0148.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

- A. mając na uwadze, że Unia opiera się na wspólnych wartościach zapisanych w art. 2 TUE, którymi są poszanowanie godności osoby ludzkiej, wolność, demokracja, równość, praworządność oraz poszanowanie praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości, i które są wspólne dla państw członkowskich UE, a kraje kandydujące muszą je przestrzegać, aby móc przystąpić do UE; mając na uwadze, że demokracja, praworządność i prawa podstawowe to wartości, które się wzajemnie wzmacniają, a ich podważanie może stanowić systemowe zagrożenie dla Unii; mając na uwadze, że poszanowanie praworządności jest wiążące dla całej Unii i jej państw członkowskich na wszystkich szczeblach władzy, w tym dla władz lokalnych;
- B. mając na uwadze, że cykl corocznej oceny praworządności jest mile widzianym dodatkiem do dostępnych narzędzi służących ochronie wartości zapisanych w art. 2 TUE, ponieważ pozwala zbadać sytuację we wszystkich państwach członkowskich UE w oparciu o cztery filary, z naciskiem na poszanowanie praworządności; mając na uwadze, że w założeniu ocena ma się odbywać co roku, aby zagwarantować praworządność i zapobiegać pojawianiu się lub eskalacji problemów;
- C. mając na uwadze, że pierwsze sprawozdanie Komisji na temat praworządności (sprawozdanie za 2020 r.) ma ograniczony zakres, ponieważ nie obejmuje wszystkich wartości UE, o których mowa w art. 2 TUE;
- D. mając na uwadze, że wraz z wejściem w życie traktatu lizbońskiego Karta została w pełni włączona do traktatów, w związku z czym jest prawnie wiążąca dla instytucji, organów i agencji UE, jak również dla państw członkowskich, które muszą stosować prawodawstwo UE; mając na uwadze, że prawdziwą kulturę poszanowania praw podstawowych należy rozwijać, upowszechniać i wzmacniać w instytucjach UE, jak również w państwach członkowskich, w szczególności kiedy stosują one prawo Unii zarówno w kraju, jak i w relacjach z państwami spoza UE;
- E. mając na uwadze, że chociaż sprawozdanie za 2020 r. sygnalizuje obawy i zwiększa świadomość problemu, nie zawiera ono wystarczającej oceny skuteczności zmian przeprowadzonych przez poszczególne kraje ani żadnych konkretnych zaleceń dla nich, ani analizy przestrzegania praworządności w poszczególnych krajach w dłuższym okresie czasu, co może podważyć przyświecający mu cel, jakim jest prewencja;
- F. mając na uwadze, że bez skutecznych działań następczych i rocznego monitorowania sprawozdanie za 2020 r. może pozostać bez wpływu na zapobieganie, wykrywanie i skuteczne przezwyciężanie wyzwań systemowych i rozwiązanie problemu regresu w obszarze praworządności, obserwowanego w kilku państwach członkowskich UE w ostatnich latach; mając na uwadze, że praworządność jest zasadniczym warunkiem wstępnym przestrzegania zasady należytego zarządzania finansami i ochrony interesów finansowych Unii;
- G. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich lat w kilku przyjętych przez Parlament rezolucjach wymieniono poważne problemy z praworządnością w niektórych państwach członkowskich ⁽²⁸⁾;
- H. mając na uwadze, że regres w obszarze praworządności i praw podstawowych w niektórych krajach poważnie narusza wzajemne zaufanie do funkcjonowania przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz zagraża celom Unii zapisanym w art. 3 TUE, czego przykładem są poważne wątpliwości co do niezależności wymiaru sprawiedliwości, które kilkakrotnie już wpłynęły na wykonanie europejskiego nakazu aresztowania;
- I. mając na uwadze, że instytucje rzecznika praw obywatelskich i organy ds. równości w państwach członkowskich odgrywają zasadniczą rolę w gwarantowaniu przestrzegania kluczowych zasad praworządności, takich jak przejrzystość, odpowiedzialność i sprawiedliwość proceduralna;
- J. mając na uwadze, że nadzwyczajne środki przyjęte w reakcji na pandemię COVID-19 wpłynęły na korzystanie przez obywateli UE z praw podstawowych, takich jak prawo do swobodnego przemieszczania się, dostęp do wymiaru sprawiedliwości, dostęp do informacji publicznej, prawo do prywatności, wolność zrzeszania się i wolność zgromadzeń, a także na demokratyczne mechanizmy kontroli i równowagi; mając na uwadze, że w związku z tym istotne jest, aby istniały skuteczne mechanizmy kontroli i równowagi, które można zastosować wobec działań rządu, i chronić prawa obywateli UE;
- K. mając na uwadze, że pozycja niektórych państw członkowskich w międzynarodowych rankingach wolności prasy obniżyła się, a liczba ataków na dziennikarzy wzrasta; mając na uwadze, że zagrożenia dla wolności mediów obejmują nękanie dziennikarzy i ataki na nich, lekceważenie prawnej ochrony dziennikarzy oraz zawłaszczanie mediów lub działania motywowane politycznie i ekonomicznie w sektorze mediów; mając na uwadze, że niepokojące zmiany ukierunkowane na stłumienie wolności słowa i wolności prasy dają zły przykład w UE i w krajach kandydujących do członkostwa w UE;

⁽²⁸⁾ Zob. na przykład wymienione tu rezolucje z 1 marca 2018 r., 19 kwietnia 2018 r., 13 listopada 2018 r., 28 marca 2019 r., 18 grudnia 2019 r., 19 czerwca 2020 r., 8 października 2020 r. i 29 kwietnia 2021 r.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

- L. mając na uwadze, że konieczne jest wzmocnienie i usprawnienie istniejących mechanizmów oraz opracowanie skutecznego unijnego mechanizmu dotyczącego demokracji, praworządności i praw podstawowych, aby zapewnić w całej Unii przestrzeganie zasad i wartości zapisanych w traktatach;
- M. mając na uwadze, że poszanowanie praw mniejszości jest jednym z politycznych kryteriów, które kraj kandydujący musi spełnić w momencie przystąpienia; mając na uwadze, że Unia odgrywa istotną rolę w gwarantowaniu poszanowania praw mniejszości narodowych i językowych w krajach kandydujących; mając na uwadze, że Parlament wezwał już Komisję⁽²⁹⁾ do przyjęcia wspólnych ram dotyczących unijnych norm minimalnych w zakresie ochrony praw osób należących do mniejszości, dobrze osadzonych w ramach prawnych gwarantujących demokrację, praworządność i prawa podstawowe w całej Unii.

I. Sprawozdanie na temat praworządności z 2020 r.: wnioski na 2021 r.

1. z zadowoleniem przyjmuje pierwsze roczne sprawozdanie Komisji na temat praworządności; uważa, że zasadnicze znaczenie ma ustanowienie europejskiej struktury monitorowania i egzekwowania praworządności w Unii; ponownie podkreśla, że ważne jest, by z wyprzedzeniem identyfikować zagrożenia i zapobiegać naruszeniom praw podstawowych i praworządności, zamiast reagować w późniejszym terminie, gdy takie naruszenia powtarzają się; w związku z tym zachęca do dalszego rozwijania tego nowego instrumentu;
2. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że funkcjonowanie systemów wymiaru sprawiedliwości, ramy antykorupcyjne, pluralizm mediów i niektóre kwestie instytucjonalne związane z mechanizmami kontroli i równowagi, w tym, w pewnym stopniu, przestrzeń społeczeństwa obywatelskiego, stanowią część dokonywanego przez Komisję corocznego przeglądu sytuacji w zakresie praworządności w państwach członkowskich; wzywa do uwzględniania w sprawozdaniach rocznych pewnych ważnych elementów Listy kontrolnej Komisji Weneckiej z 2016 r. dotyczącej praworządności, takich jak zabezpieczenia prawne w celu zapobiegania arbitralności i nadużyciom władzy ze strony organów publicznych, niezależność i bezstronność zawodów prawniczych oraz równość wobec prawa i niedyskryminacja; zachęca Komisję do zwrócenia uwagi również na pozytywne tendencje w państwach członkowskich, które mogłyby posłużyć za dobry przykład dla innych;
3. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że sprawozdanie zawiera rozdziały dotyczące poszczególnych krajów; wyraża uznanie dla dążenia Komisji do dialogu z rządami krajowymi i parlamentami narodowymi oraz społeczeństwem obywatelskim i innymi podmiotami na szczeblu krajowym; zachęca Komisję do wzmocnienia wysiłków na rzecz pogłębienia analiz krajowych, by lepiej ocenić powagę wyzwań związanych z praworządnością; uważa, że należy poświęcić więcej czasu na wizyty Komisji w poszczególnych krajach, w tym w terenie, w celu nawiązania ściślejszej współpracy i dialogu z organami krajowymi i społeczeństwem obywatelskim; jest zdania, że Komisja powinna dołożyć starań w celu zwiększenia wiedzy na temat tych wizyt w celu promowania kultury praworządności na szczeblu krajowym;
4. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wszystkie państwa członkowskie są poddawane kontroli według tych samych wskaźników i według tej samej metodyki; podkreśla jednak, że taki jednakowy sposób prezentacji różnego rodzaju naruszeń stwarza ryzyko pomniejszania najpoważniejszych naruszeń praworządności; wzywa Komisję, aby dokonywała w sprawozdaniach rozróżnienia między systemowymi naruszeniami praworządności a indywidualnymi, odosobnionymi naruszeniami; podkreśla potencjalne korzyści zapobiegawcze płynące z rocznego sprawozdania na temat praworządności; uważa, że potrzebna jest bardziej dogłębna ocena w celu ustalenia, czy sprawozdanie wywarło wystarczający skutek zapobiegawczy; jest zdania, że w każdym razie nie ma to miejsca w państwach członkowskich objętych procedurą przewidzianą w art. 7 ust. 1 TUE; uważa, że sprawozdanie za 2020 r. mogło zawierać bardziej szczegółowe i przejrzyste oceny tego, czy występują poważne niedociągnięcia, ryzyko poważnego naruszenia lub faktyczne naruszenia wartości unijnych w odniesieniu do każdego z filarów analizowanych w rozdziałach dotyczących poszczególnych krajów; uważa, że takie oceny są niezbędne do sformułowania wniosków na temat sytuacji w zakresie praworządności oraz do określenia działań następczych oraz środków i narzędzi naprawczych; wzywa do przyjęcia w przyszłych sprawozdaniach podejścia syntetycznego, aby jasno określić, gdzie w państwach członkowskich występują najistotniejsze zagrożenia i problemy; wzywa Komisję do odpowiedniego uaktualnienia stosowanej metodyki oraz do informowania Parlamentu bez zbędnej zwłoki;
5. uważa, że sprawozdanie za 2020 r. jest zbyt opisowe i nie zawiera właściwej analizy; apeluje do Komisji, aby w przyszłości nadała sprawozdaniu bardziej analityczny charakter; uważa, że konieczne jest, aby przyszłe sprawozdania zawierały zalecenia dla poszczególnych krajów dotyczące sposobu rozwiązania stwierdzonych problemów lub zarządzenia naruszeniom, w tym, w razie potrzeby, terminy ich wdrożenia oraz obowiązujące poziomy referencyjne; wzywa Komisję do uwzględnienia w sprawozdaniach wytycznych dotyczących działań następczych i naprawczych, jakie należy podjąć w związku z wdrożeniem jej zaleceń;

⁽²⁹⁾ Rezolucja z dnia 13 listopada 2018 r. w sprawie norm minimalnych dla mniejszości w UE (Dz.U. C 363 z 28.10.2020, s. 13).

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

6. jest zaniepokojony skutkami ubocznymi erozji wolności mediów w innych obszarach poddanych analizie w sprawozdaniu; uważa, że kampanie oszczerstw przeciwko profesorom uniwersyteckim, dziennikarzom, sędziom, przedstawicielom zawodów prawniczych, organizacjom społeczeństwa obywatelskiego i działaczom, a w szczególności strategiczne powództwa zmierzające do stłumienia debaty publicznej (SLAPP), mają na celu ograniczenie ich niezależności i zdolności oraz osiągnięcie efektu odstrasżającego;

7. apeluje w związku z tym o bardziej zintegrowaną analizę powiązań między czterema filarami sprawozdania oraz potencjalnego łącznego wpływu niedociągnięć na wystąpienie systemowych naruszeń praworządności lub pojawianie się związanych z nimi zagrożeń, a także o wskazanie, czy niedociągnięcia te wpływają lub mogą wpływać na interesy finansowe Unii;

8. uważa, że w sprawozdaniach rocznych należy określać przekrojowe tendencje na szczeblu UE; jest zdania, że w sprawozdaniu za 2020 r. brakuje perspektywy ogólnounijnej; zwraca się do Komisji o wskazanie przypadków, w których niektóre środki lub praktyki podważające praworządność, wolność mediów, mechanizmy kontroli i równowagi lub walkę z korupcją w jednym państwie członkowskim stają się wzorcami dla innych lub gdy powaga i zakres takich praktyk mogą mieć wpływ na całą Unię; wzywa Komisję do oceny, w jaki sposób takie ataki podważają jakość demokracji w Unii; wzywa do przeprowadzenia analizy sprawozdań w celu priorytetowego potraktowania tych tendencji, w tym rosnących wyzwań, jakie krajowe trybunały konstytucyjne stawiają przed strukturą prawną UE, aby ukierunkować działania naprawcze na szczeblu Unii; wzywa Komisję do przedstawienia jasnych przykładów systematycznych kampanii dezinformacyjnych i ingerencji z zagranicy, których celem jest podważenie zaufania obywateli do instytucji państwowych i niezależnych mediów, a jednocześnie kierowanie państw członkowskich w stronę autorytarnych struktur zarządzania;

9. ubolewa, że w sprawozdaniu za 2020 r. nie odniesiono się wystarczająco szczegółowo do wszystkich kwestii związanych z praworządnością; zachęca Komisję do poszerzania szczegółowej wiedzy na temat poszczególnych krajów i zwiększania zdolności do szybszego reagowania na negatywny rozwój sytuacji w państwach członkowskich; wzywa Komisję do przeznaczenia wystarczających zasobów na monitorowanie i egzekwowanie praworządności w UE;

10. podkreśla, że prawodawstwo, poszanowanie praworządności, mechanizmy kontroli i równowagi oraz instytucje demokratyczne, jak również ich niezależność muszą funkcjonować w państwach członkowskich nie tylko formalnie, ale również w praktyce;

Systemy wymiaru sprawiedliwości

11. z zadowoleniem przyjmuje monitorowanie niezależności, jakości i skuteczności systemów wymiaru sprawiedliwości państw członkowskich i ich krajowych służb prokuratorskich, oraz monitorowanie ich zdolności do gwarantowania skutecznej ochrony sądowej w celu zapewnienia zgodności z prawem UE; uważa, że należy również monitorować kwestię, czy istnieją korzystne warunki dostępu do wymiaru sprawiedliwości dla wszystkich, w tym na szczeblu UE, oraz wysiłki i zasoby przeznaczone na zapewnienie dostępu do wymiaru sprawiedliwości; wyraża zaniepokojenie brakiem bezpośredniego mechanizmu składania skarg i dochodzenia roszczeń dostępnego dla obywateli UE w celu obrony ich praw wynikających z Karty; uważa, że sprawozdania powinny mieć na celu więcej niż statyczne roczne przeglądy i w rozdziałach poświęconych poszczególnym krajom powinny zawierać istotne informacje na temat stanu praworządności, w tym istotne informacje na temat odpowiednich wydarzeń z przeszłości i kontekstów politycznych leżących u podstaw nowych wydarzeń, aby umożliwić dokładną, dynamiczną i kompleksową ocenę formalnej i faktycznej niezależności sądownictwa, w tym niezależności prawników i przedstawicieli zawodów prawniczych, oraz powinny obejmować okres dłuższy niż poprzednie dwanaście miesięcy; podkreśla, że obywatele i rezydenci UE powinni mieć zapewnione odpowiednie normy w zakresie praworządności przy korzystaniu z prawa do swobodnego przemieszczania się w UE; podkreśla, że skuteczny dostęp do wymiaru sprawiedliwości dla wszystkich obywateli jest podstawą praworządności i że ze względu na podatność na zagrożenia należy go zagwarantować zwłaszcza pracownikom sezonowym i transgranicznym pracującym w innym państwie członkowskim;

12. podkreśla, że funkcjonujące, niezależne i skuteczne systemy wymiaru sprawiedliwości odgrywają kluczową rolę w utrzymaniu praworządności; przypomina, że struktura sądownictwa Unii obejmuje krajowe systemy sądowe; podkreśla, że ochrona podstawowych praw i wolności obywateli UE jest niemożliwa bez niezależnych sądów i niezawisłych sędziów, w związku z czym należy chronić sądy i sędziów przed wszelkimi bezpośrednimi lub pośrednimi naciskami, groźbami lub ingerencjami, w tym ze strony władz politycznych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że jako wskaźniki niezależności sądownictwa wskazano również skład organów sądowych, procedury powoływania ich członków, a także mechanizmy regulujące okres trwania ich kadencji i powody ich wyłączenia lub odwołania, mechanizmy awansu zawodowego, postępowania dyscyplinarne i sankcje; podkreśla, że przy sprawdzaniu rzeczywistej niezależności sądownictwa w państwach członkowskich monitorowanie tych parametrów musi być ciągłe i stanowić część kompleksowej oceny wszystkich mechanizmów kontroli i równowagi, przy czym należy unikać sytuacji, w których kontrole te skupiają się jedynie na ograniczonej liczbie parametrów;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

13. zauważa, że w sprawozdaniu za 2020 r. słusznie odniesiono się do potrzeby cyfryzacji postępowań sądowych i szkolenia sędziów; zwraca uwagę, że nadal istnieją znaczne różnice między państwami członkowskimi pod względem poziomu uczestnictwa w szkoleniach dla zawodów prawniczych; ubolewa, że w sprawozdaniu nie wspomina się o szkoleniu prawników;

14. jest zaniepokojony znacznym pogorszeniem niezależności systemów wymiaru sprawiedliwości niektórych państw członkowskich oraz coraz częstszym i rażącym nieprzestrzeganiem prawa UE, w tym wyroków Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej; zauważa, że niezawisłość sądownictwa pozostaje poważnym problemem w niektórych państwach członkowskich, co znalazło odzwierciedlenie w kilku rozdziałach dotyczących poszczególnych krajów; wzywa Komisję do jasnej oceny i identyfikacji takich niedociągnięć i ustaleń, które uznaje się za stwarzające wyraźne ryzyko poważnego naruszenia praworządności; jest głęboko zaniepokojony faktem, że Komisja nie zdołała szybko i zgodnie z prawem zareagować na poważne zagrożenia dla praworządności wskazane w rozdziałach dotyczących poszczególnych krajów, nawet po tym, jak stały się one rzeczywistymi naruszeniami praworządności; wzywa Komisję do przedstawienia konstruktywnej, prostej i jasnej oceny różnych krajowych systemów wymiaru sprawiedliwości oraz do wyjaśnienia, w jakich przypadkach można by zastosować najlepsze praktyki w odniesieniu do porównywalnych systemów i w jaki sposób można by zaradzić podobnym niedociągnięciom;

15. podkreśla, że zgodnie z art. 17 ust. 1 TUE obowiązkiem Komisji jest zapewnienie stosowania traktatów i prawa wtórnego, w tym w przypadkach, gdy ryzyko poważnego naruszenia wartości określonych w art. 2 TUE, określone w rozdziałach dotyczących poszczególnych krajów, faktycznie urzeczywistniło się od czasu publikacji sprawozdania za 2020 r.;

16. potępia naciski polityczne stosowane na Węgrzech i w Polsce w celu powstrzymania sądów krajowych od wszczynania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej postępowań o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 267 TFUE, zmierzające do uniemożliwienia sędziom krajowym zwracania się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z pytaniami o wymogi UE dotyczące niezależności sądów; uważa tę praktykę za sprzeczną z traktatami i utrwaloną wykładnią odpowiednich przepisów przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej; jest zbulwersowany coraz częstszym zamierzonym niestosowaniem się do wyroków Trybunału Sprawiedliwości; uważa, że te bezprawne wydarzenia stanowią systemowe zagrożenie dla jednolitości wykładni i spójności prawa UE i samego funkcjonowania Unii; zachęca Komisję, aby w przyszłych sprawozdaniach uwzględniła szczegółowe dane na temat wykonywania wyroków Trybunału Sprawiedliwości w państwach członkowskich; uważa w związku z tym, że w ocenie zawieranej w kolejnych sprawozdaniach rocznych nieprzestrzeganie wyroków Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej należy uznawać za poważne naruszenie; wzywa Komisję do dopilnowania, aby przypadki odmowy wykonania i przestrzegania wyroków Trybunału Sprawiedliwości były natychmiast i właściwie rozwiązywane za pomocą środków prawnych, takich jak wniesienie skargi na podstawie art. 260 TFUE; wzywa Komisję do ścisłego monitorowania decyzji sądów krajowych dotyczących pierwszeństwa prawa UE przed krajowymi normami konstytucyjnymi oraz do wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko państwom członkowskim, które konsekwentnie naruszają tę zasadę; wyraża ponadto ubolewanie z powodu wniosku polskiego premiera do Trybunału Konstytucyjnego o wydanie orzeczenia w sprawie pierwszeństwa krajowych norm konstytucyjnych nad prawem UE;

17. zwraca uwagę, że powolne tempo postępowań cywilnych, karnych i administracyjnych stanowi poważne zagrożenie, w szczególności dla poszanowania praworządności; wzywa Komisję do uwzględnienia w przyszłych sprawozdaniach oceny warunków panujących w więzieniach, obciążenia sądów sprawami i średniego czasu trwania postępowań sądowych w każdym państwie członkowskim;

Ramy antykorupcyjne

18. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w każdym rozdziale dotyczącym poszczególnych krajów znajduje się sekcja dotycząca środków antykorupcyjnych, ponieważ korupcja systemowa osłabia zarówno funkcjonowanie praworządności, jak i zaufanie obywateli UE do decyzji władz, urzędników służby cywilnej i wymiaru sprawiedliwości; podkreśla, że korupcja, pochłaniając środki publiczne przeznaczone na cele użyteczności publicznej, obniża poziom i jakość usług publicznych, a tym samym godzi w prawa podstawowe; zwraca uwagę, że choć istnienie krajowych przepisów, polityk i strategii antykorupcyjnych można postrzegać jako postęp, należy również ocenić ich wdrażanie i skuteczność w praktyce, ponieważ mają one kluczowe znaczenie dla praworządności; podkreśla, że ramy antykorupcyjne powinny obejmować takie obszary jak zasady etyczne, środki w zakresie podnoszenia świadomości, zasady ujawniania majątku, zakazu łączenia stanowisk i konfliktu interesów, zamówienia publiczne, mechanizmy kontroli wewnętrznej, zasady lobbingu i efekt „drzwi obrotowych”; wzywa państwa członkowskie i instytucje do opracowania skutecznych narzędzi służących zapobieganiu przypadkom korupcji i nadużyć finansowych, wykrywaniu ryzyka ich wystąpienia, powstrzymywaniu ich i karaniu za nie, a także mechanizmów odzyskiwania zysków w tych przypadkach, w szczególności poprzez regularne monitorowanie wykorzystania środków publicznych ze źródeł unijnych i krajowych; zauważa, że w sprawozdaniu za 2020 r. w dużej mierze brakuje oceny odporności ram antykorupcyjnych w odniesieniu do zwalczania zagrożeń związanych z korupcją w obszarze zamówień publicznych;

19. zwraca się do Komisji o zwrócenie większej uwagi na niewłaściwe wykorzystanie środków UE, w szczególności w świetle rozporządzenia w sprawie warunkowości w zakresie praworządności, oraz o dokonanie oceny prawidłowego funkcjonowania służb dochodzeniowo-śledczych w poszczególnych państwach członkowskich w związku z prowadzeniem dochodzeń w sprawie nadużyć finansowych, w tym oszustw podatkowych, korupcji lub innych naruszeń prawa UE

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

związanych z wykonaniem budżetu UE lub ochroną interesów finansowych Unii, i ich ściganiem; jest zaniepokojony potencjalnie rosnącym ryzykiem niewłaściwego wykorzystania budżetu Unii jako środka osłabiającego praworządność w niektórych państwach członkowskich;

20. jest głęboko zaniepokojony rosnącym zagrożeniem ze strony przestępstw związanych z korupcją; wzywa Komisję, aby w stosownych przypadkach zaktualizowała i udoskonalila unijne przepisy antykorupcyjne, korzystając z ustaleń zawartych w sprawozdaniu, aby lepiej reagować na stwierdzone niedociągnięcia, oraz by wdrożyła odpowiednią politykę zwalczania korupcji w sądownictwie w państwach członkowskich; podkreśla zagrożenia związane z rosnącą korupcją dla jednoci porządku prawnego Unii, dla skuteczności jej wspólnych strategii politycznych, dla ochrony praw podstawowych, dla międzynarodowej wiarygodności Unii i dla funkcjonowania jej rynku wewnętrznego, w którym praworządność odgrywa ważną rolę; wzywa Komisję do przedstawienia najlepszych praktyk, określenia obszarów szczególnie narażonych na korupcję oraz sformułowania zaleceń dla poszczególnych krajów w celu poprawy sytuacji, a także do wykorzystania tych informacji do aktualizacji i wzmocnienia unijnych ram antykorupcyjnych;

21. przypomina o kluczowej roli, jaką odgrywają sygnaliści w walce z przestępczością zorganizowaną, korupcją i praniem pieniędzy;

22. ostrzega, że brak jednolitych, aktualnych i zagregowanych statystyk obejmujących wszystkie państwa członkowskie, a także wyzwania związane z gromadzeniem informacji na temat beneficjentów programów UE utrudniają ocenę i porównywanie danych dotyczących dochodzeń w sprawie przestępstw korupcyjnych i ich ścigania; wzywa w związku z tym Komisję do wspierania i promowania harmonizacji definicji takich przestępstw w całej UE oraz do zapewnienia lepszego wykorzystania istniejących zbiorów danych i metod opracowywania nowych zbiorów danych w celu uzyskania danych porównawczych dotyczących postępowania w sprawach o korupcję w całej UE; podkreśla znaczenie wspierania i zacieśniania współpracy między instytucjami UE, państwami członkowskimi, Europejskim Urzędem ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i Prokuraturą Europejską (EPPO) w walce z korupcją; uważa, że walka z korupcją wymaga nie tylko silnych uprawnień, ale także znacznie większego budżetu, zasobów i wszelkiego niezbędnego wsparcia dla wyżej wymienionych instytucji i organów;

Wolność wypowiedzi: wolność i pluralizm mediów oraz wolność artystyczna i akademicka

23. z zadowoleniem przyjmuje włączenie do sprawozdania specjalnego rozdziału dotyczącego monitorowania wolności i pluralizmu mediów; z zadowoleniem przyjmuje w szczególności skupienie się na bezpieczeństwie dziennikarzy; wzywa Komisję do przedstawienia oceny skuteczności i efektywności krajowych ram ochrony wolności i pluralizmu mediów; podkreśla znaczenie oceny i monitorowania sytuacji mediów w państwach członkowskich, w szczególności poprzez zbadanie środków podejmowanych przez rządy w celu uciszenia krytycznych mediów lub podważenia wolności i pluralizmu, aby zapobiec ryzyku dalszej koncentracji informacji w rękach kilku osób, co mogłoby utrudnić rozpowszechnianie wolnych i niezależnych informacji;

24. wyraża ubolewanie z powodu braku oceny sektora mediów publicznych i prywatnych na szczeblu krajowym i jego formalnej i faktycznej niezależności od władz krajowych, partii politycznych lub innej ingerencji, w tym z powodu braku oceny ewentualnych konfliktów interesów i koncentracji mediów oraz przejrzystości w odniesieniu do ich własności; podkreśla potrzebę zapewnienia niezależności finansowej przedsiębiorców z sektora mediów prywatnych oraz warunków ich zrównoważonej działalności w celu uniknięcia wpływu politycznego na media; podkreśla niezastąpioną rolę mediów publicznych i zwraca uwagę, że sprawą najwyższej wagi jest zapewnienie i utrzymanie ich niezależności i wolności od wpływów politycznych; ubolewa, że nie oceniono formalnej i faktycznej niezależności krajowych organów regulacyjnych ds. mediów; uważa, że należy ściśle monitorować prawidłowe wdrażanie art. 30 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych z 2018 r.⁽³⁰⁾, a w uzasadnionych przypadkach należy jak najszybciej po zakończeniu tej procedury wszcząć postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego; w związku z tym wzywa Komisję do zbadania prób zastraszania i zniesławienia dziennikarzy, w szczególności przez nadawców publicznych, w tym bezpośrednich ataków na zagranicznych dziennikarzy przedstawianych jako wrogowie społeczeństwa z powodu ich doniesień śledczych;

25. jest zaniepokojony stałym pogarszaniem się sytuacji w zakresie wolności i pluralizmu mediów w niektórych państwach członkowskich od czasu publikacji sprawozdania za 2020 r.; wyraża głębokie zaniepokojenie fizycznymi, psychologicznymi i ekonomicznymi groźbami, nadużyciami, przestępstwami i zabójstwami, których ofiarą padają dziennikarze i pracownicy mediów w Unii wskutek swojej działalności, i przypomina, że takie ataki często prowadzą do autocenzury; wzywa Komisję do włączenia do przyszłych sprawozdań, w rozdziałach poświęconych poszczególnym krajom, opisu ataków na dziennikarzy w całej Unii, ze szczególnym uwzględnieniem zabójstw dziennikarzy, ujmując tam też tematykę faktycznej niezależności od ingerencji politycznych powiązanych dochodzeń i postępowań karnych, a także reakcji państw członkowskich w tym zakresie;

⁽³⁰⁾ Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 69.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

26. zauważa z zaniepokojeniem, że wyzwania dla wolności mediów są ściśle związane z podważaniem wolności artystycznej oraz wolności nauki; w związku z tym wzywa do rozszerzenia tego filaru na wszystkie aspekty wolności wypowiedzi, w tym zwalczanie mowy nienawiści, oraz do odpowiedniej zmiany tytułu filaru;

27. wyraża zaniepokojenie faktem, że w celu uciszenia krytyków rządu i wpływowe jednostki używają środków prawnych takich jak SLAPP (strategiczne powództwa zmierzające do stłumienia debaty publicznej) lub przepisy ograniczające prawo do wolności wypowiedzi w sposób niezgodny z podstawowymi prawami jednostek; apeluje do państw członkowskich o ustanowienie przepisów zapewniających dziennikarzom ochronę przed tą praktyką; wzywa Komisję, by zaproponowała unijne przepisy przeciwko powództwom SLAPP w celu ochrony dziennikarzy przed nękaniami pozwami;

28. zauważa, że pogorszenie sytuacji w zakresie wolności mediów prowadzi do częstszego szukania kozłów ofiarnych i podejmowania działań wymierzonych w mniejszości, często inicjowanych przez rząd, jak na przykład wobec osób LGBTI, migrantów i uchodźców, co prowadzi do nasilenia mowy nienawiści wobec tych grup oraz cenzury mediów; wzywa Komisję, aby w przyszłych sprawozdaniach dokonała oceny wpływu przestępstw z nienawiści i mowy nienawiści na dyskryminację;

Inne kwestie instytucjonalne związane z mechanizmami kontroli i równowagi, w tym ochrona przestrzeni sprzyjającej społeczeństwu obywatelskiemu

29. z zadowoleniem przyjmuje zawarty w sprawozdaniu filar dotyczący mechanizmów kontroli i równowagi oraz analizę środków nadzwyczajnych podjętych w celu walki z pandemią COVID-19; przypomina, że do walki z pandemią potrzebne są rządowe środki nadzwyczajne respektujące praworządność, prawa podstawowe i demokratyczną rozliczalność, i że takie środki powinny stanowić podstawę wszystkich wysiłków na rzecz kontrolowania rozprzestrzeniania się pandemii COVID-19; jest zdania, że uprawnienia wykonywane w kontekście sytuacji nadzwyczajnej wymagają dodatkowej kontroli, aby zagwarantować, że nie będą one wykorzystywane jako pretekst do trwałych zmian w równowadze sił; jest zaniepokojony z powodu wykorzystywania środków nadzwyczajnych w związku z COVID-19 jako pretekstu do przyspieszenia wdrażania dyskryminacyjnego ustawodawstwa; wzywa Komisję do dalszego monitorowania środków nadzwyczajnych, aby zagwarantować, że projekty ustaw będą przygotowywane i uchwalane w sposób terminowy i przejrzysty, dzięki czemu ustawy te będą konieczne, proporcjonalne, sprawiedliwe społecznie i tymczasowe, a zamknięcie sądów nie będzie miało nieproporcjonalnego wpływu na dostęp do sądowych środków odwoławczych; podkreśla w tym kontekście rolę kontroli parlamentarnej i konsultacji ze społeczeństwem obywatelskim; wzywa Komisję do dalszego monitorowania stopniowego uchylania tych środków w odpowiednim czasie; zachęca Komisję do zapewnienia, by podczas pandemii COVID-19 i w późniejszym okresie prawa obywateli Unii były szanowane, chronione i podtrzymywane przez państwa członkowskie;

30. przypomina o znaczeniu niezależnych krajowych instytucji praw człowieka i krajowych rzeczników praw obywatelskich, zgodnie z zasadami paryskimi, oraz organów ds. równości dla ochrony praw obywateli UE i zdolności do obrony praworządności na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym; jest głęboko zaniepokojony ostatnimi próbami podważenia w Polsce niezależności krajowego rzecznika praw obywatelskich od władzy wykonawczej; z zadowoleniem przyjmuje odniesienie do roli instytucji rzecznika praw obywatelskich w sprawozdaniu za rok 2020; wzywa Komisję, aby w następnym cyklu rocznym poświęciła więcej uwagi działalności krajowych rzeczników praw obywatelskich, dogłębniej przyglądając się ich funkcjonowaniu, poziomowi niezależności i faktycznemu wkładowi w zapewnianie odpowiednich gwarancji; podkreśla w szczególności, że od czasu publikacji sprawozdania za 2020 rok niezależność organów ds. równości w niektórych państwach członkowskich została ograniczona, co stanowi bezpośrednie zagrożenie dla praw podstawowych obywateli; wyraża ponownie zaniepokojenie oraz coraz bardziej kurczącą się przestrzenią dla niezależnego społeczeństwa obywatelskiego w niektórych państwach członkowskich, w szczególności w zakresie praw kobiet, mniejszości i obrońców praw człowieka, w tym z powodu kryminalizowania działalności, nakładania nieuzasadnionych obciążeń administracyjnych, ograniczeń w dostępie do finansowania, zmniejszonego wsparcia finansowego dla rzecznictwa oraz ograniczeń wolności zgromadzeń i zrzeszania się;

31. podkreśla znaczenie zdrowej przestrzeni obywatelskiej dla promowania i monitorowania wartości UE oraz pociągania rządów do odpowiedzialności za ich przestrzeganie, a także dla przeciwdziałania erozji praworządności i wspierania kultury praworządności; zachęca Komisję do pogłębienia oceny przestrzeni społeczeństwa obywatelskiego w sprawozdaniu za 2021 r.; uważa, że korzystne jest zbadanie możliwości określenia jasnych punktów odniesienia dla przestrzeni sprzyjającej społeczeństwu obywatelskiemu, aby w dłuższej perspektywie jeszcze bardziej wzmocnić tę dziedzinę analizy, w tym między innymi w zakresie sprzyjającego otoczenia prawnego dla korzystania ze swobód obywatelskich, ram zapewniających rentowność finansową i trwałość organizacji społeczeństwa obywatelskiego, z ujęciem problematyki organizacji pozarządowych założonych i finansowanych przez rząd (GONGO), dostępu do procesu decyzyjnego i udziału w nim, prawa dostępu do informacji, bezpiecznej przestrzeni, w tym pod względem występowania przypadków ataków słownych i fizycznych oraz reagowania na nie, kampanii oszczerstw oraz nękania za pomocą środków prawnych, administracyjnych i podatkowych, w tym w związku z powództwami SLAPP, skutków zniechęcających, jakie one wywołują, a także ich długoterminowych konsekwencji dla aktywnego obywatelstwa w innym kraju; podkreśla, że instytucje UE powinny nadal prowadzić otwarty, przejrzysty i regularny dialog ze stowarzyszeniami przedstawicielskimi

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

i społeczeństwem obywatelskim; wzywa Komisję, aby w przyszłych swoich sprawozdaniach oceniła, czy korzystanie z praw politycznych jest zagwarantowane obywatelom we wszystkich państwach członkowskich;

32. ubolewa nad faktem, że niewdrożenie przez Węgry orzeczenia TSUE w sprawie niezgodnych z prawem ograniczeń nałożonych na finansowanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego przez osoby mające siedzibę poza granicami Węgier, co samo w sobie stanowi poważne naruszenie praworządności, przyczyniło się do utrwalenia procesu kurczenia się przestrzeni dla społeczeństwa obywatelskiego w tym kraju; wzywa Komisję do pilnego skierowania sprawy Węgier do TSUE i zażądania nałożenia odstraszaających kar finansowych na podstawie art. 260 TFUE; zauważa z zaniepokojeniem, że coraz więcej państw członkowskich przyjmuje przepisy, które poważnie ograniczają wolność zrzeszania się i wolność wypowiedzi organizacji społeczeństwa obywatelskiego, przez co kurczy się przestrzeń dla społeczeństwa obywatelskiego;

33. ubolewa, że w sprawozdaniu nie stwierdzono jednoznacznie celowego regresu demokracji i praworządności z inicjatywy władz krajowych niektórych państw członkowskich UE oraz wynikającego z niego stopniowego ustanawiania (na wpół) autokratycznych rządów w oparciu o stopniową eliminację wszystkich mechanizmów kontroli i równowagi; wzywa Komisję do uznania i uwzględnienia licznych sprawozdań rocznych i indeksów sporządzanych przez szanowane i uznane organizacje, które oceniają przestrzeganie przez państwa członkowskie zasad demokracji, państwa prawa i praw człowieka na przestrzeni czasu;

Zakres sprawozdania – brakujące obszary

34. ubolewa, że w sprawozdaniu z 2020 r. nie uwzględniono w pełni wartości określonych w art. 2 TUE dotyczących demokracji i praw podstawowych, na które regres w obszarze praworządności w państwach wywiera natychmiastowy wpływ;

35. wzywa Komisję do dodania rozdziałów poświęconych poszczególnym krajom kandydującym i potencjalnym krajom kandydującym do UE, w tym dogłębnej analizy ich systemów wymiaru sprawiedliwości, ram antykorupcyjnych, sytuacji w zakresie wolności i pluralizmu mediów oraz mechanizmów kontroli i równowagi instytucjonalnej;

36. podkreśla nierozłączny związek między praworządnością, demokracją i prawami podstawowymi oraz potrzebę upowszechniania wiedzy na temat wartości zapisanych w art. 2 TUE i Karcie; zachęca Komisję do rozważenia włączenia do zakresu przyszłych sprawozdań stosowania wszystkich praw zagwarantowanych w Karcie; podkreśla, że każde działanie podejmowane przez dane państwo członkowskie w ramach prawa Unii musi odbywać się z poszanowaniem praw i zasad zapisanych w Karcie; nalega zatem na utrzymanie związku między stanem na straży praworządności a równością wobec prawa, prawem do skutecznego środka prawnego przed niezawisłym i bezstronnym sądem, prawem do rzetelnego procesu sądowego oraz prawem do porady, obrony i reprezentacji, jak również zapewnieniem niezależnej pomocy prawnej osobom, które nie posiadają wystarczających środków, a także prawem do dobrej administracji, jak określono w art. 41 Karty;

37. zdecydowanie potępia fakt, że prawodawstwo unijne i międzynarodowe nie jest w pełni przestrzegane w niektórych państwach członkowskich UE, na przykład w dziedzinie walki z dyskryminacją lub azylu, czego przykładem jest niewdrożenie przez Węgry kilku orzeczeń TSUE i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka dotyczących dostępu do procedury azylowej, w tym automatycznego i bezprawnego zatrzymania oraz pozbawiania żywności, co narusza prawa migrantów i osób ubiegających się o azyl do ubiegania się o ochronę międzynarodową;

38. podkreśla swoje zaniepokojenie faktem, że osoby znajdujące się w trudnej sytuacji, w tym osoby niepełnosprawne, dzieci, mniejszości religijne – zwłaszcza w czasie rosnącego w Europie antysemityzmu i islamofobii – Romowie i inne osoby należące do mniejszości etnicznych i językowych, migranci, osoby ubiegające się o azyl, uchodźcy, osoby LGBTI+ i osoby starsze, nadal odczuwają brak pełnego poszanowania swoich praw w całej Unii, co jest sprzeczne z art. 2 TUE; podkreśla oczywisty związek między pogarszaniem się standardów praworządności a łamaniem praw podstawowych i praw mniejszości w niektórych państwach członkowskich; wzywa Komisję do dokonania oceny uporczywego naruszania demokracji i praw podstawowych w całej Unii, w tym ataków na osoby znajdujące się w trudnej sytuacji;

39. z zadowoleniem przyjmuje ogłoszenie przez Komisję strategii mającej na celu wzmocnienie stosowania Karty; uważa, że koncentrowanie się co roku na jednym z góry określonym temacie nie pozwoliłoby na uwypuklenie innych poważnych naruszeń Karty, które mają miejsce w danym roku; uważa, że taki coroczny przegląd powinien stanowić wkład w kompleksowy mechanizm monitorowania, a zatem jego metodykę, cykl i zakres należy dostosować do sprawozdań rocznych; wyraża ubolewanie i zaniepokojenie z powodu niechęci Komisji do wszczynania postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w związku z naruszeniami Karty;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

40. wzywa państwa członkowskie do opracowywania corocznych sprawozdań na temat demokracji, praworządności i praw podstawowych, w tym równości i praw osób należących do mniejszości;

41. zwraca uwagę, że mechanizm rocznej sprawozdawczości Unii powinien konsolidować i zastępować istniejące instrumenty w celu uniknięcia powielania – chodzi zwłaszcza o roczne sprawozdanie na temat praworządności, ramy praworządności Komisji, roczne sprawozdanie Komisji na temat stosowania Karty, dialog na temat praworządności Rady oraz mechanizm współpracy i weryfikacji – zapewniając jednocześnie większą komplementarność i spójność z innymi dostępnymi narzędziami, w tym procedurami na mocy art. 7 TUE, postępowaniami w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego i warunkowością budżetową; uważa, że wszystkie trzy instytucje powinny wykorzystać wyniki rocznego cyklu monitorowania w swojej ocenie poprzedzającej uruchomienie art. 7 TUE i warunkowości budżetowej; podkreśla konieczność respektowania ról oraz prerogatyw wszystkich trzech instytucji; zobowiązuje się do połączenia swoich rocznych prac nad sprawozdaniami na temat praworządności i praw podstawowych w szerszy roczny cykl monitorowania art. 2 TUE oraz do rozpoczęcia prac nad nim natychmiast po opublikowaniu przez Komisję sprawozdania na temat praworządności;

42. wzywa do przeprowadzenia oceny w celu ustalenia, czy zakres klauzuli niedyskryminacji w Karcie jest wystarczająco szeroki, aby zapewnić zgodność egzekwowania praworządności w państwach członkowskich i Unii z artykułem 14 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, oraz jakie dalsze działania mogą podjąć instytucje UE w celu zapewnienia odpowiedniego stosowania tej klauzuli; przypomina, że choć Karta jest stosowana przez organy sądowe jedynie przy wdrażaniu prawa UE, ważne jest, by prawa zapisane w Karcie były zawsze uwzględniane w postępowaniach, aby wspierać wspólną kulturę praworządności; wzywa zatem Komisję, aby rozważyła również moduły szkoleniowe skoncentrowane na Karcie i przeznaczone dla sędziów oraz osób wykonujących zawody prawnicze;

Źródła i metodyka sprawozdania

43. wzywa Komisję do wzmocnienia regularnego, pluralistycznego i zorganizowanego dialogu z rządami i parlamentami narodowymi, organizacjami pozarządowymi, krajowymi instytucjami praw człowieka, rzecznikami praw obywatelskich i organami ds. równości, stowarzyszeniami zawodowymi oraz innymi zainteresowanymi stronami; wzywa też Komisję do dalszego umożliwiania zgłoszeń jawnych i poufnych, aby chronić i wspierać obrońców praw człowieka i specjalistów ds. praworządności zagrożonych powództwami SLAPP oraz ściganiem lub nękaniami ze strony lub z upoważnienia władz krajowych; mimo iż z zadowoleniem przyjmuje fakt, że 24 państwa członkowskie w przejrzysty sposób upubliczniły swoje uwagi do sprawozdania za rok 2020, ubolewa nad tym, że trzy państwa członkowskie odmówiły uczynienia tego; apeluje o pełną przejrzystość procesu i upublicznianie wszystkich uwag do sprawozdań przedstawionych przez państwa członkowskie; uważa, że organizacje społeczeństwa obywatelskiego powinny być ściśle zaangażowane we wszystkie etapy cyklu przeglądu;

44. ubolewa nad faktem, że Komisja nie skonsultowała się z zainteresowanymi stronami, w tym z Parlamentem, w sprawie opracowania metodologii i procesu przygotowania sprawozdania za rok 2020, ani nie starała się uzyskać informacji zwrotnej na temat ich wykonalności;

45. przypomina, że Komisja musi uwzględniać odpowiednie informacje pochodzące z właściwych źródeł i uznanych instytucji; przypomina, że ustalenia właściwych organów międzynarodowych, takich jak te działające pod auspicjami ONZ, OBWE i Rady Europy, mają kluczowe znaczenie dla oceny sytuacji w państwach członkowskich; uważa, że system informacji Unii Europejskiej o prawach podstawowych (EFRIS) jest źródłem informacji w tym zakresie; wzywa Komisję do zwrócenia się do Agencji Praw Podstawowych UE o udzielenie porad metodologicznych i przeprowadzenie skierowanych badań porównawczych w celu uzupełnienia braków i dodania szczegółów w kluczowych obszarach sprawozdania na temat praworządności; podkreśla potrzebę zaangażowania w sprawozdanie na temat praworządności panelu niezależnych ekspertów we współpracy z Agencją Praw Podstawowych UE i Komisją Wenecką, aby pomóc w określeniu głównych pozytywnych i negatywnych zmian w każdym państwie członkowskim;

46. podkreśla, że społeczeństwa obywatelskie to kluczowi partnerzy w identyfikowaniu naruszeń praworządności i propagowaniu demokracji oraz praw podstawowych; zdecydowanie uważa, że Komisja powinna nawiązać formalny i stały dialog z przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego w tych kwestiach i zapewnić ich istotne uczestnictwo w procesie sporządzania rocznego sprawozdania na temat praworządności; podkreśla w tym kontekście, na podstawie doświadczeń organizacji pozarządowych w cyklu 2020 r., że zorganizowane tematycznie konsultacje, odbywane w ramach debat na temat praworządności, zwiększyłyby skuteczność całego procesu oraz ilość cennych informacji zwrotnych dostarczanych przez społeczeństwo obywatelskie; podkreśla, że kwestionariusz konsultacyjny powinien umożliwiać zainteresowanym stronom zgłaszanie aspektów wykraczających poza zakres przewidziany przez Komisję, które mogłyby posłużyć do dalszej oceny tego, czy rozwiązania konstytucyjne zapewniają skuteczne mechanizmy ograniczające sprawowanie władzy;

47. uważa, że ramy czasowe konsultacji ze społeczeństwem obywatelskim mogą być często postrzegane jako zbyt krótkie i powinny być odpowiednio dostosowane i elastyczne, aby umożliwić pełny i kompleksowy wkład; zwraca uwagę, że utrudniło to zainteresowanym stronom, zwłaszcza organizacjom społeczeństwa obywatelskiego, przygotowanie

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

i zaplanowanie wkładu oraz działań informacyjnych na szczeblu krajowym, planowanych przez te organizacje w związku z publikacją sprawozdania; zwraca uwagę, że organizacja konsultacji przed coroczną publikacją statystyk publicznych prowadzi do zubożenia wkładów; wzywa Komisję do dopuszczenia wielojęzycznych wkładów; sugeruje uelastyczenie ram dla wkładów zainteresowanych stron; zauważa, że konsultacje można usprawnić, zapewniając m.in. działania następcze wobec podmiotów społeczeństwa obywatelskiego w związku z wniesionym przez nie wkładem;

48. uważa, że współpraca w ramach rocznego cyklu monitorowania z Radą Europy i jej Zgromadzeniem Parlamentarnym, w tym poprzez bardziej zorganizowane partnerstwo, ma szczególne znaczenie dla rozwoju demokracji, praworządności i praw podstawowych w UE; wzywa Komisję, aby uwzględniła w rozdziałach krajowych dane dotyczące niestosowania się do wyroków Europejskiego Trybunału Praw Człowieka zgodnie z oceną Komitetu Ministrów; przypomina, że przystąpienie Unii do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności stanowi obowiązek prawny określony w art. 6 ust. 2 TUE; ponownie podkreśla potrzebę szybkiego zakończenia procesu akcesyjnego, aby zapewnić spójne ramy ochrony praw człowieka w całej Europie i zwiększyć ochronę podstawowych praw i wolności w Unii;

II. Aspekty instytucjonalne unijnego mechanizmu na rzecz demokracji, praworządności i praw podstawowych

49. ponawia swoje wezwania do Komisji i Rady i nalega, aby odpowiedziały pozytywnie na apel Parlamentu zawarty w rezolucji z dnia 7 października 2020 r. w sprawie ustanowienia unijnego mechanizmu na rzecz demokracji, praworządności i praw podstawowych, który powinien obejmować pełny zakres wartości określonych w art. 2 TUE; podkreśla, że mechanizm ten jest niezbędny w celu lepszego propagowania i poszanowania wartości UE; przypomina, że ten roczny cykl monitorowania powinien być kompleksowy, obiektywny, bezstronny, oparty na dowodach i stosowany w sposób równy i sprawiedliwy do wszystkich państw członkowskich;

Zalecenia dla poszczególnych krajów

50. ponawia swój apel do Komisji o zapewnienie rzetelnej oceny przestrzegania poszczególnych wartości zapisanych w art. 2 TUE w państwach członkowskich oraz o przyjęcie jasnych zaleceń dla poszczególnych krajów dotyczących sposobu rozwiązywania stwierdzonych problemów i zaradzenia danym naruszeniom, w tym, w stosownych przypadkach, terminów wdrożenia oraz punktów odniesienia, które należy monitorować, obejmujących harmonogramy, cele i konkretne działania, które należy podjąć w celu wsparcia państw członkowskich w eliminowaniu niedociągnięć wskazanych w sprawozdaniu; wzywa do monitorowania tych inicjatyw w kolejnych sprawozdaniach rocznych lub sprawozdaniach w trybie pilnym;

51. zaleca, aby Komisja dostosowała swoje zalecenia do narzędzi, które można by zastosować w celu zaradzenia wskazanym niedociągnięciom; wzywa Komisję, aby lepiej monitorowała wykonanie rozdziałów dotyczących poszczególnych krajów przez zainteresowane państwa członkowskie oraz aby uruchomiła, w razie potrzeby, inne narzędzia służące przestrzeganiu praworządności w celu osiągnięcia rezultatów w przypadkach, gdy zalecenia nie są wdrażane; uważa, że Komisja mogłaby w większym stopniu korzystać z postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przed TSUE; podkreśla znaczenie wskazania wyraźnych pozytywnych i negatywnych tendencji w każdym państwie członkowskim oraz potrzebę zwrócenia szczególnej uwagi na porównania ze sprawozdaniem z poprzedniego roku;

Porozumienie międzyinstytucjonalne

52. uważa, że istniejące uzgodnienie instytucjonalne leżące u podstaw rocznego sprawozdania nie spełnia oczekiwań Parlamentu; oczekuje, że trzy instytucje ustanowią stałą międzyinstytucjonalną grupę roboczą zgodnie z propozycją zawartą w jego rezolucji z dnia 7 października 2020 r.;

53. wzywa Komisję i Radę do natychmiastowego rozpoczęcia negocjacji z Parlamentem w sprawie porozumienia międzyinstytucjonalnego na mocy art. 295 TFUE w celu uzupełnienia istniejących narzędzi o ustanowienie mechanizmu praworządności za pomocą aktu prawnego wiążącego trzy instytucje i ustanawiającego bardziej przejrzysty i uregulowany proces oraz jasno określone obowiązki, z udziałem zespołu niezależnych ekspertów doradzających grupie roboczej i trzem instytucjom w ścisłej współpracy z Agencją Praw Podstawowych UE, tak aby ochrona i propagowanie wszystkich wartości UE stały się niezmienną i widoczną częścią agendy Unii; uważa, że propozycja wskazana w załączniku do rezolucji Parlamentu z dnia 7 października 2020 r. w sprawie ustanowienia unijnego mechanizmu na rzecz demokracji, praworządności i praw podstawowych stanowi odpowiednią podstawę dla tych negocjacji; uważa, że w międzyczasie projekt pilotażowy z udziałem niezależnych ekspertów oceniających przestrzeganie wartości UE mogłby przyczynić się do zgromadzenia niezbędnej wiedzy i doświadczenia;

Komplementarność z innymi instrumentami w zakresie praworządności

54. ponownie podkreśla, że mechanizm na rzecz demokracji, praworządności i praw podstawowych musi uzupełniać i usprawniać toczące się i przyszłe postępowania na podstawie art. 7 TUE, ale w żadnym razie nie może ich zastępować; wyraża głębokie ubolewanie z powodu niezdolności Rady do poczynienia znaczących postępów w egzekwowaniu wartości UE w ramach trwających procedur określonych w art. 7 TUE; zauważa, że niezdecydowanie Rady co do stosowania art. 7 TUE w rzeczywistości skutecznie umożliwia lekceważenie wartości, o których mowa w art. 2 TUE, w tym rażące

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

niestosowanie się do wyroków TSUE i nękanie osób dążących do utrzymania praworządności w niektórych państwach członkowskich UE; ubolewa, że Rada nie organizuje wysłuchań, wykorzystując jako pretekst COVID-19, mimo że nie ma żadnego prawnego wymogu, aby przesłuchania odbywały się przy fizycznej obecności, a nie za pośrednictwem wideokonferencji; domaga się, by wszelkie opinie prawne wydane przez Służbę Prawną Rady, w których stwierdza się inaczej, zostały podane do wiadomości publicznej; wzywa Radę do kontynuowania postępowania na mocy art. 7 ust. 1 TUE oraz do zapewnienia pilnego wznowienia wysłuchań, a także do zajęcia się nowymi wydarzeniami; ponownie apeluje do Rady, aby w następstwie wysłuchań kierowała do zainteresowanych państw członkowskich konkretne zalecenia, zgodnie z art. 7 ust. 1 TUE, oraz aby określiła terminy wykonania tych zaleceń; wzywa do refleksji w ramach Konferencji w sprawie przyszłości Europy nad rewizją art. 7 TUE, w tym wymogów dotyczących głosowania, w celu zwiększenia skuteczności określonej w nim procedury, ze szczególnym uwzględnieniem uniknięcia wymogu jednomyślności przy nakładaniu sankcji; nalega na poszanowanie roli i kompetencji Parlamentu, w szczególności prawa do bycia należycie informowanym o procedurach dotyczących instrumentów na rzecz praworządności, w tym o wysłuchaniach na podstawie art. 7 TUE;

55. uważa, że o ile sprawozdanie roczne jest podstawowym narzędziem monitorowania, o tyle niezbędne są jasne zalecenia dotyczące zidentyfikowanych wyzwań i wymaganych działań następnych; ponownie podkreśla, że w przypadku nieusunięcia uchybień i niewdrożenia zaleceń sprawozdanie roczne powinno służyć jako podstawa do podjęcia decyzji o uruchomieniu jednego lub kilku odpowiednich instrumentów, takich jak procedura określona w art. 7 TUE, mechanizm warunkowości, o uruchomieniu ram na rzecz praworządności lub wszczęciu postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, z uwzględnieniem trybu przyspieszonego, o złożeniu wniosków o zastosowanie środków tymczasowych przed TSUE oraz skarg dotyczących niewykonania wyroków TSUE w sprawie ochrony wartości UE; podkreśla, że sprawozdaniu powinny w każdym przypadku towarzyszyć możliwe do realizacji zalecenia, z określeniem terminów ich wykonania; przypomina, że postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom mogą być jednocześnie uruchamiane w odniesieniu do problemów stwierdzonych w uzasadnionych wnioskach zgodnie z art. 7 ust. 1 TUE, jak stwierdził już TSUE; wzywa Komisję, aby w stosownych przypadkach zdecydowanie korzystała z postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, aby zapobiec regresowi w zakresie praworządności w krajowych systemach wymiaru sprawiedliwości; uważa, że Konferencja w sprawie przyszłości Europy powinna w dalszym stopniu umocnić w postanowieniach traktatów ugruntowaną zasadę prawną dotyczącą pierwszeństwa prawa Unii; zachęca do rozważenia w trakcie konferencji w sprawie przyszłości Europy zwiększenia roli TSUE w ochronie podstawowych wartości Unii;

56. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że we wspólnej deklaracji dotyczącej konferencji w sprawie przyszłości Europy wskazano „europejskie prawa i wartości, w tym praworządność” jako jedno z zagadnień do omówienia podczas Konferencji; wzywa, by Konferencja w sprawie przyszłości Europy obejmowała refleksję nad skutecznością istniejących narzędzi Unii służących monitorowaniu naruszeń zasad zapisanych w art. 2 TUE, zapobieganiu i przeciwdziałaniu im oraz by przedstawiono na niej konkretne propozycje namacalnych działań w celu wzmocnienia zestawu narzędzi Unii;

57. przypomina, że stosowanie, cel i zakres rozporządzenia w sprawie warunkowości w zakresie praworządności są jasno określone w tekście prawnym rozporządzenia (UE, Euratom) 2020/2092; podkreśla w związku z tym, że rozporządzenie dotyczące warunkowości w zakresie praworządności weszło w życie, stosuje się bezpośrednio od 1 stycznia 2021 r. i wiąże w całości wszystkie środki na zobowiązania i środki na płatności we wszystkich państwach członkowskich, w szczególności w odniesieniu do wydatkowania środków w ramach Next Generation EU, oraz że stosowanie rozporządzenia przez instytucje UE nie wymaga przyjęcia wytycznych ani wykładni sądowej; uważa, że konkluzje Rady Europejskiej z 10 i 11 grudnia 2020 r. w sprawie rozporządzenia dotyczącego warunkowości w zakresie praworządności są sprzeczne z art. 15 i 17 TUE oraz art. 288 TFUE, ponieważ wprowadzają niepotrzebną niepewność prawną w odniesieniu do dodatkowych wytycznych Komisji i zawieszonego przyjęcia rozporządzenia, w przypadku zastosowania art. 263 TFUE, jak ma to obecnie miejsce w następstwie niedawnych skarg o unieważnienie wniesionych przez Węgry i Polskę; ponawia swój apel do Komisji o podjęcie bez dalszej zwłoki natychmiastowych działań na podstawie rozporządzenia dotyczącego warunkowości w zakresie praworządności, aby w pełni wykorzystać istniejące narzędzia dochodzeniowe w celu zaradzenia uchybieniom w zakresie praworządności w państwach członkowskich, które mogłyby wpływać lub stwarzać poważne ryzyko wpływu – w sposób wystarczająco bezpośredni – na należyte zarządzanie finansami w ramach budżetu UE; wzywa Komisję do bardziej rygorystycznego stosowania rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów⁽³¹⁾ oraz rozporządzenia finansowego⁽³²⁾ w celu zaradzenia dyskryminacyjnemu wykorzystywaniu funduszy unijnych, tak jak to miało miejsce w przypadku wstrzymania środków dla samorządów gminnych lub lokalnych, które ogłosiły, że są „wolne od ideologii LGBTI”;

58. wzywa Komisję do wykorzystania ustaleń ze sprawozdania rocznego w swojej ocenie, która stanowi podstawę mechanizmu ochrony budżetu przed naruszeniami zasady praworządności, a także we wszelkich innych stosownych ocenach na potrzeby istniejących i przyszłych narzędzi budżetowych; ponownie apeluje do Komisji o włączenie do rocznych sprawozdań na temat praworządności specjalnej sekcji zawierającej analizę przypadków, w których naruszenia

⁽³¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.

⁽³²⁾ Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

zasad praworządności w danym państwie członkowskim mogłyby wpływać lub stwarzać poważne ryzyko wpływu – w sposób wystarczająco bezpośredni – na należyte zarządzanie finansami w ramach budżetu UE, co mogłoby następnie posłużyć za podstawę do uruchomienia mechanizmu warunkowości; wzywa Komisję do wzmocnienia synergii między jej rocznymi sprawozdaniami na temat praworządności a rozporządzeniem dotyczącym warunkowości w zakresie praworządności oraz wykorzystania ich jako odrębnych, lecz uzupełniających się narzędzi;

59. uznaje, że Komisja musi wykorzystywać roczne sprawozdanie na temat praworządności jako ważne źródło informacji przy ustalaniu podstawy stosowania rozporządzenia dotyczącego warunkowości w zakresie praworządności, która powinna uwzględniać m.in. informacje ze sprawozdań Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, OLAF-u i EPPO, sprawozdań z kontroli przeprowadzonych przez Komisję i krajowe organy kontroli, orzeczeń TSUE i sądów krajowych, analiz Agencji Praw Podstawowych UE oraz informacji z różnych systemów, takich jak system wczesnego wykrywania i wykluczania w celu ochrony interesów finansowych Unii (EDES) i Arachne; wzywa Komisję, by w stosowanej metodologii wyjaśniła związek między sprawozdaniem na temat praworządności a mechanizmem warunkowości w zakresie praworządności; przypomina, że przy przyjmowaniu środków w przypadku naruszeń zasad praworządności niezwykle istotna jest odpowiednia ochrona uzasadnionych interesów odbiorców i beneficjentów końcowych;

60. wzywa Komisję, aby propagowała kulturę poszanowania wartości zapisanych w art. 2 TUE, w tym poprzez możliwe wysiłki na rzecz promowania edukacji w zakresie obywatelstwa UE, w tym praworządności; wzywa Komisję do zainicjowania specjalnego programu wspierającego innowacyjne inicjatywy ukierunkowane na propagowanie edukacji w zakresie obywatelstwa UE; wzywa Radę i Komisję, by zadbały o odpowiednie informowanie i finansowanie ogólnounijnych, krajowych, regionalnych i lokalnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz niezależnego dziennikarstwa, zwłaszcza poprzez strategiczne wykorzystanie możliwości finansowania w ramach rozporządzenia ustanawiającego program „Obywatele, równość, prawa i wartości”, aby pomóc im w podnoszeniu świadomości i promowaniu wartości UE oraz stosowanych narzędzi, w tym sprawozdania rocznego, w celu przeciwdziałania zagrożeniom dla praworządności określonym w sprawozdaniu rocznym, zwłaszcza w przypadku stwierdzenia naruszeń i niedociągnięć; wzywa państwa członkowskie do wyciągnięcia wniosków z najlepszych praktyk i wyeliminowania stwierdzonych luk oraz przyjęcia środków w celu poprawy sytuacji we wszystkich czterech głównych filarach zidentyfikowanych w sprawozdaniu na temat praworządności; podkreśla potrzebę zwiększenia świadomości obywateli Unii i osób mieszkających na terytorium Unii na temat środków i procedur dostępnych na szczeblu krajowym i unijnym w celu zagwarantowania poszanowania praworządności i zgłaszania naruszeń;

III. Działania następce i wpływ sprawozdania

61. wzywa Komisję do oceny w kolejnych sprawozdaniach sposobu, w jaki ewoluowały problemy zidentyfikowane w obszarach analizowanych w poprzednich sprawozdaniach, sposobu zaradzenia im, ryzyka pogorszenia lub dalszego pogorszenia, w celu określenia pozytywnych i negatywnych tendencji i kwestii przekrojowych, zwłaszcza wszelkich systemowych lub powracających wzorców naruszeń praworządności, oraz przedstawienia jasnych zaleceń zmierzających do zaradzenia wszelkim stwierdzonym rodzajom ryzyka lub regresu;

62. podkreśla znaczenie propagowania ustaleń z rocznego sprawozdania na szczeblu krajowym; zachęca Komisję do wspierania debaty na temat sprawozdania w parlamentach narodowych i do współpracy z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego w działaniach następnych wynikających ze sprawozdania;

63. wzywa Komisję, aby w swoich rocznych sprawozdaniach na temat praworządności wyraźnie zaznaczała, że nie wszystkie uchybienia i naruszenia praworządności mają ten sam charakter lub takie samo nasilenie oraz że w przypadku umyślnego, poważnego, trwałego i systematycznego naruszania przez dłuższy czas wartości wymienionych w art. 2 TUE państwa członkowskie mogą nie spełniać wszystkich kryteriów demokracji i stać się reżimami autorytarnymi; podkreśla, że głównym priorytetem Komisji powinno być egzekwowanie prawa Unii w przypadku występowania naruszeń art. 2 TUE oraz że roczne jej sprawozdania na temat praworządności powinny przyczyniać się głównie do osiągnięcia tego celu; w związku z tym wzywa Komisję do dokonania dogłębnej oceny państw objętych trwającymi procedurami na podstawie art. 7 TUE, aby zilustrować strukturalne osłabianie praworządności mające na celu ułatwienie konsolidacji struktur sprawowania rządów w stylu autorytarnym;

64. podkreśla, że sprawozdanie powinno służyć jako podstawa dla ustalania kolejności działań następnych UE wobec tych państw członkowskich, w których zaobserwowano niedociągnięcia lub uchybienia, oraz że wkład ze sprawozdania powinien stanowić kluczową część nadrzędnego mechanizmu na rzecz demokracji, praworządności i praw podstawowych;

65. zobowiązuje się do rozpoczęcia prac nad sprawozdaniem za 2021 r. jak najszybciej po jego publikacji;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

o

o o

66. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentom państw członkowskich.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

P9_TA(2021)0314

Zdrowie seksualne i reprodukcyjne oraz prawa w tej dziedzinie w UE w kontekście zdrowia kobiet**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie sytuacji w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz praw w tej dziedzinie w UE w kontekście zdrowia kobiet (2020/2215(INI))**

(2022/C 81/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 5, 6 i 168 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając Międzynarodową Konferencję na temat Ludności i Rozwoju (ICPD), która odbyła się w Kairze w 1994 r., jej program działania i wyniki dotyczących jej konferencji przeglądowych,
- uwzględniając oświadczenie z Nairobi przyjęte 1 listopada 2019 r. w 25. rocznicę ICPD pt. „Accelerating the Promise” [Przyspieszenie spełnienia obietnicy], a także zobowiązania krajowe i partnerskie oraz wspólne działania ogłoszone na szczycie w Nairobi,
- uwzględniając pekińską platformę działania i wyniki dotyczących jej konferencji przeglądowych,
- uwzględniając Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, przyjętą 25 września 2015 r., która weszła w życie 1 stycznia 2016 r., w szczególności cele zrównoważonego rozwoju nr 3, 5, 16 i związane z nimi wskaźniki,
- uwzględniając raporty Contraception Atlas z lat 2017, 2018, 2019 i 2020, w których ocenia się dostęp do antykoncepcji na obszarze geograficznym Europy i wskazuje nierówności występujące na całym kontynencie, oraz fakt, że niezaspokojona potrzeba antykoncepcji w niektórych częściach Europy pozostaje w dużej mierze niezauważona,
- uwzględniając Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW) z 18 grudnia 1979 r. oraz odnoszące się do niej Zalecenia Ogólne nr 21 (1994 r.), nr 24 (1999 r.), nr 28 (2010 r.), nr 33 (2015 r.) i nr 35 (2017 r.),
- uwzględniając Konwencję Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencję stambulską),
- uwzględniając art. 6 Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych z 3 maja 2008 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z 25 listopada 2020 r. pt. „Trzeci unijny plan działania w sprawie równości płci (GAP III) – Ambitny program na rzecz równouprawnienia płci i wzmocnienia pozycji kobiet w działaniach zewnętrznych UE” (JOIN(2020)0017),
- uwzględniając swoją rezolucję z 26 listopada 2020 r. w sprawie faktycznego zakazu aborcji w Polsce ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję Komitetu CEDAW z 28 lutego 2020 r. w sprawie S.F.M. przeciwko Hiszpanii,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0336.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rady Europy ds. Równości i Niedyskryminacji z 25 września 2017 r. w sprawie promowania praw człowieka i wyeliminowania dyskryminacji osób interseksualnych,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rady Europy ds. Równości i Niedyskryminacji z 2 kwietnia 2015 r. w sprawie dyskryminacji osób transpłciowych w Europie,
- uwzględniając komunikat Komisji z 5 marca 2020 r. pt. „Unia równości: strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025” (COM(2020)0152),
- uwzględniając swoją rezolucję z 14 lutego 2019 r. w sprawie praw osób interseksualnych⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/522 z dnia 24 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia Programu działań Unii w dziedzinie zdrowia („Program UE dla zdrowia”) na lata 2021–2027 oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 282/2014⁽³⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn z 22 listopada 2019 r. pt. „Beijing + 25: the fifth review of the implementation of the Beijing Platform for Action in the EU Member States” [Pekin + 25: piąty przegląd realizacji pekińskiej platformy działania w państwach członkowskich UE],
- uwzględniając opublikowany przez Europejskie Biuro Regionalne Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) plan działania w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego: w kierunku realizacji Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 bez pozostawiania kogokolwiek samemu sobie, który to plan zawiera trzy ściśle powiązane cele: „umożliwienie wszystkim osobom podejmowania świadomych decyzji na temat ich zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz zapewnienie poszanowania, ochrony i realizacji ich praw człowieka”, „zapewnienie, by wszyscy mogli korzystać z najwyższego osiągalnego poziomu dobrostanu i zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego” oraz „zapewnienie powszechnego dostępu do zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz wyeliminowanie niesprawiedliwości”,
- uwzględniając sprawozdanie International Planned Parenthood Federation European Network (IPPF EN) oraz Federalnego Centrum Edukacji Zdrowotnej (BZgA) pt. „Sexuality Education in Europe and Central Asia: State of the Art and Recent Developments” [Edukacja seksualna w Europie i Azji Środkowej – aktualna sytuacja i ostatnie wydarzenia],
- uwzględniając badanie partnerskie IPPF EN pt. „Abortion Legislation and its Implementation in Europe and Central Asia” [Przepisy dotyczące aborcji i ich wdrażanie w Europie i Azji Środkowej],
- uwzględniając badanie Dyrekcji Generalnej Parlamentu Europejskiego ds. Polityki Wewnętrznej opublikowane 30 września 2020 r. pt. „The gendered impact of the COVID-19 crisis and post-crisis” [Skutki kryzysu związanego z pandemią COVID-19 i okresu pokryzysowego w aspekcie płci]⁽⁴⁾,
- uwzględniając dokument orientacyjny UN Women z 9 kwietnia 2020 r. pt. „The Impact of COVID-19 on Women” [Wpływ COVID-19 na kobiety],
- uwzględniając sprawozdanie ONZ z 23 kwietnia 2020 r. pt. „COVID-19 and Human Rights: We are all in this together” [COVID-19 i prawa człowieka – to dotyczy nas wszystkich],
- uwzględniając sprawozdanie Funduszu Ludnościowego ONZ (UNFPA) z 27 kwietnia 2020 r. pt. „Impact of the COVID-19 Pandemic on Family Planning and Ending Gender-based Violence, Female Genital Mutilation and Child Marriage” [Wpływ pandemii COVID-19 na planowanie rodziny i położenie kresu przemocy ze względu na płeć, okaleczaniu narządów płciowych kobiet i dziecięcym małżeństwom],

⁽²⁾ Dz.U. C 449 z 23.12.2020, s. 142.

⁽³⁾ Dz.U. L 107 z 26.3.2021, s. 1.

⁽⁴⁾ Badanie „The gendered impact of the COVID-19 crisis and post-crisis” [Skutki kryzysu związanego z pandemią COVID-19 i okresu pokryzysowego w aspekcie płci], Parlament Europejski, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej, Departament Tematyczny C – Prawa obywatelskie i sprawy konstytucyjne, 30 września 2020 r.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

- uwzględniając oświadczenie UNFPA z 28 kwietnia 2020 r. pt. „Millions more cases of violence, child marriage, female genital mutilation, unintended pregnancy expected due to the COVID-19 pandemic” [W związku z pandemią COVID-19 prognozuje się wzrost o kilka milionów liczby przypadków przemocy, dziecięcych małżeństw, okaleczania narządów płciowych kobiet i nieplanowanych ciąż],
- uwzględniając informator polityczny Europejskiego Lobby Kobiet pt. „Women must not pay the price for COVID-19!” [Kobiety nie mogą płacić za COVID-19!],
- uwzględniając badanie prof. Sabine Oertelt-Prigione pt. „The impact of sex and gender in the COVID-19 pandemic” [Znaczenie płci biologicznej i płci społeczno-kulturowej w pandemii COVID-19] opublikowane 27 maja 2020 r.,
- uwzględniając wytyczne WHO pt. „Safe abortion: technical and policy guidance for health systems” [Bezpieczna aborcja – wytyczne techniczne i polityczne dla systemów ochrony zdrowia],
- uwzględniając globalną strategię WHO na rzecz szybszego wyeliminowania raka szyjki macicy jako problemu zdrowia publicznego,
- uwzględniając swoją rezolucję z 13 listopada 2020 r. w sprawie wpływu środków stosowanych w odpowiedzi na pandemię COVID-19 na demokrację, praworządność i prawa podstawowe ⁽³⁾,
- uwzględniając wspólne sprawozdanie Forum Parlamentu Europejskiego ds. Praw Seksualnych i Reprodukcyjnych oraz IPPF EN z 22 kwietnia 2020 r. pt. „Sexual and Reproductive Health and Rights during the COVID-19 pandemic” [Prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne podczas pandemii COVID-19],
- uwzględniając art. 12 Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych,
- uwzględniając komentarz ogólny nr 22 Komitetu Praw Gospodarczych, Społecznych i Kulturalnych ONZ z 2 maja 2016 r. w sprawie prawa do zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego,
- uwzględniając art. 2, 7, 17 i 26 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych,
- uwzględniając komentarz ogólny nr 36 Komitetu Praw Człowieka ONZ z 30 października 2018 r. w sprawie art. 6 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w odniesieniu do prawa do życia,
- uwzględniając sprawozdanie okresowe specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. powszechnego prawa do korzystania z najwyższego osiągalnego poziomu ochrony zdrowia fizycznego i psychicznego z 3 sierpnia 2011 r.,
- uwzględniając sprawozdanie specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. powszechnego prawa do korzystania z najwyższego osiągalnego poziomu ochrony zdrowia fizycznego i psychicznego z 4 kwietnia 2016 r.,
- uwzględniając sprawozdania specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. przemocy wobec kobiet, jej przyczyn i skutków, w tym sprawozdanie z 11 lipca 2019 r. w sprawie opartego na prawach człowieka podejścia do znęcania się nad kobietami i przemocy wobec kobiet w usługach z zakresu zdrowia reprodukcyjnego, ze szczególnym naciskiem na poród i przemoc położniczą,
- uwzględniając stanowisko WHO z 2015 r. w sprawie zapobiegania brakowi poszanowania i złemu traktowaniu rodzących i eliminowania tych zjawisk,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rady Europy ds. Równości i Niedyskryminacji z 16 września 2019 r. w sprawie przemocy położniczej i ginekologicznej,

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0307.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

- uwzględniając dyrektywę Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług ⁽⁶⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Grupy Roboczej ONZ ds. Dyskryminacji Kobiet w Prawie i Praktyce z 8 kwietnia 2016 r., przedstawione na 32. sesji Rady Praw Człowieka w czerwcu 2016 r.,
- uwzględniając sekcję II sprawozdania Grupy Roboczej ONZ ds. Dyskryminacji Kobiet w Prawie i Praktyce z 14 maja 2018 r.,
- uwzględniając sekcję III sprawozdania Grupy Roboczej ONZ ds. Dyskryminacji Kobiet w Prawie i Praktyce z 8 kwietnia 2016 r.,
- uwzględniając opublikowane 10 stycznia 2019 r. sprawozdanie specjalnego sprawozdawcy ONZ w sprawie sytuacji obrońców praw człowieka,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej ⁽⁷⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi ⁽⁸⁾,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamencie Europejskiego i Komisji Europejskiej z 19 listopada 2018 r. pt. „Nowy europejski konsensus w sprawie rozwoju »Nasz świat, nasza godność, nasza przyszłość«”, w którym UE potwierdza swoje zaangażowanie w promowanie, ochronę i realizację prawa każdej osoby do pełnej kontroli oraz swobodnego i odpowiedzialnego decydowania w sprawach związanych z jej seksualnością oraz zdrowiem seksualnym i reprodukcyjnym, bez dyskryminacji, przymusu i przemocy,
- uwzględniając swoją rezolucję z 14 listopada 2019 r. w sprawie penalizacji edukacji seksualnej w Polsce ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 13 lutego 2019 r. w sprawie pogorszenia sytuacji w zakresie praw kobiet i równouprawnienia w UE ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 14 lutego 2017 r. w sprawie propagowania równości płci w odniesieniu do zdrowia psychicznego i badań klinicznych ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając europejski pakt na rzecz równości płci (2011–2020) przyjęty przez Radę 7 marca 2011 r.,
- uwzględniając zalecenie Rady z 2 grudnia 2003 r. w sprawie badań przesiewowych w kierunku raka ⁽¹²⁾,
- uwzględniając europejskie wytyczne z 7 maja 2008 r. dotyczące zapewnienia jakości badań przesiewowych w kierunku wykrywania raka szyjki macicy oraz europejskie wytyczne z 12 kwietnia 2006 r. dotyczące zapewnienia jakości w badaniach przesiewowych w kierunku raka piersi i diagnostyce raka piersi,
- uwzględniając dokument tematyczny Komisarza Praw Człowieka Rady Europy z grudnia 2017 r. pt. „Prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne kobiet w Europie”,

⁽⁶⁾ Dz.U. L 373 z 21.12.2004, s. 37.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 45.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 208 z 1.6.2021, s. 24.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 449 z 23.12.2020, s. 102.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 252 z 18.7.2018, s. 99.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 327 z 16.12.2003, s. 34.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

- uwzględniając strategię WHO na lata 2017–2021 dotyczącą zdrowia i dobrego samopoczucia kobiet w regionie europejskim WHO oraz plan działania na rzecz zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego z 2016 r.: w kierunku realizacji Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 bez pozostawiania kogokolwiek samemu sobie,
 - uwzględniając Globalną strategię WHO w zakresie zdrowia kobiet, dzieci i młodzieży na lata 2016–2030,
 - uwzględniając opracowane przez Biuro Regionalne WHO dla Europy i BZgA standardy edukacji seksualnej w Europie: ramowe wytyczne dla twórców polityki, władz oświatowych i zdrowotnych oraz specjalistów, a także międzynarodowe wytyczne techniczne UNESCO dotyczące edukacji seksualnej: podejście oparte na dowodach,
 - uwzględniając decyzję Europejskiego Komitetu Praw Społecznych z 30 marca 2009 r. w sprawie skargi zbiorowej nr 45/2007 Międzynarodowego Centrum Prawnej Ochrony Praw Człowieka (INTERIGHTS) przeciwko Chorwacji oraz Komentarz ogólny nr 15 Komitetu Praw Dziecka ONZ z 17 kwietnia 2013 r. na temat prawa dziecka do życia w zdrowiu na najwyższym możliwym poziomie (art. 24), w którym podkreśla się, że młodzież powinna mieć dostęp do odpowiednich i obiektywnych informacji na temat kwestii seksualnych i reprodukcyjnych,
 - uwzględniając raport Funduszu Ludnościowego ONZ dotyczący sytuacji ludności na świecie w 2019 r. pt. „Unfinished Business: the pursuit of rights and choices FOR ALL” [Niedokończone przedsięwzięcie: dążenie do zapewnienia praw i możliwości wyboru DLA WSZYSTKICH],
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Rozwoju,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A9-0169/2021),
- A. mając na uwadze, że zdrowie seksualne i reprodukcyjne jest stanem dobrego samopoczucia fizycznego, emocjonalnego, psychicznego i społecznego w odniesieniu do wszystkich aspektów seksualności i reprodukcji, a nie tylko brakiem dysfunkcji, ułomności lub umieralności, oraz mając na uwadze, że wszystkie osoby mają prawo podejmować decyzje dotyczące własnego ciała ⁽¹³⁾ w sposób wolny od dyskryminacji, przymusu i przemocy oraz mieć dostęp do usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, które wspierają to prawo i zapewniają pozytywne podejście do seksualności i reprodukcji, jako że seksualność jest nieodłączną częścią ludzkiego życia;
- B. mając na uwadze, że według WHO prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne są ogólnym terminem obejmującym szereg kwestii dotyczących wszystkich ludzi, które to kwestie należą do czterech różnych obszarów: zdrowia seksualnego, praw seksualnych, zdrowia reprodukcyjnego i praw reprodukcyjnych i opierają się na prawie wszystkich osób do tego, aby inni szanowali ich integralność cielesną, prywatność i osobistą autonomię, do pełnego poszanowania ich orientacji seksualnej i tożsamości płciowej, do decydowania czy, z kim i kiedy są seksualnie aktywne, do bezpiecznych doświadczeń seksualnych, do decydowania czy, kiedy i kogo poślubić oraz czy i w jaki sposób mieć dzieci oraz ile, a także do dostępu przez całe życie do informacji, zasobów, usług i wsparcia w zakresie niezbędnym do osiągnięcia powyższych celów w sposób wolny od dyskryminacji, przymusu, wykorzystywania i przemocy;
- C. mając na uwadze, że prawa seksualne i reprodukcyjne są chronione jako prawa człowieka w międzynarodowym i europejskim prawie dotyczącym praw człowieka, w tym w Międzynarodowym pakcie praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodowym pakcie praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, CEDAW oraz europejskiej konwencji praw człowieka, i że stanowią niezbędny element świadczenia kompleksowej opieki zdrowotnej; mając na uwadze, że prawa w zakresie zdrowia, w szczególności zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, są prawami podstawowymi kobiet, które to prawa należy wzmacniać i których nie można w żaden sposób osłabiać ani odbierać; mając na uwadze, że realizacja praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego jest niezbędnym elementem godności ludzkiej i jest nieodłącznie związana z osiągnięciem równouprawnienia płci i zwalczaniem przemocy uwarunkowanej płcią; mając na uwadze, że gwarancji wymaga ciało i wybór człowieka, a zatem jego pełna autonomia;

⁽¹³⁾ Guttmacher-Lancet Commission, Executive Summary on sexual and reproductive health and rights [Streszczenie na temat zdrowia oraz praw seksualnych i reprodukcyjnych], The Lancet, Londyn, 2018 r., <https://www.guttmacher.org/guttmacher-lancet-commission/accelerate-progress-executive-summary>

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

- D. mając na uwadze, że do bezpośrednich kompetencji Unii Europejskiej należą działania na rzecz osiągnięcia postępów w zakresie praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego w działaniach zewnętrznych; mając na uwadze, że Unia Europejska nie ma bezpośrednich kompetencji w sprawie osiągania postępów w zakresie praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego wewnątrz Unii, ale współpraca między państwami członkowskimi opiera się na otwartej metodzie koordynacji; mając na uwadze, że Unia Europejska zachęca państwa członkowskie do czynienia postępów w zakresie praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego dla wszystkich oraz wspiera je w tych działaniach;
- E. mając na uwadze, że przemoc uwarunkowana płcią jest powszechna, a pandemia COVID-19 jeszcze ją nasiliła; mając na uwadze, że według danych szacunkowych 25 % kobiet doznaje w ciągu swojego życia jakiejś formy przemocy uwarunkowanej płcią, a bardzo wiele kobiet doświadcza napaści na tle seksualnym i molestowania seksualnego w relacjach intymnych i w życiu publicznym za względu na zakorzenione stereotypy płci i wynikające z nich normy społeczne;
- F. mając na uwadze, że naruszenia praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego stanowią naruszenie praw człowieka, w szczególności prawa do życia, integralności fizycznej i psychicznej, równości, niedyskryminacji, zdrowia, edukacji, godności, prywatności i wolności od traktowania w nieludzki i poniżający sposób; mając na uwadze, że naruszenia praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego kobiet są formą przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz stanowią przeszkodę na drodze do osiągnięcia równości płci ⁽¹⁴⁾;
- G. mając na uwadze, że prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne wchodzi w zakres celu zrównoważonego rozwoju ONZ nr 3, oraz mając na uwadze, że zwalczanie przemocy ze względu na płeć i szkodliwych praktyk wchodzi w zakres celu zrównoważonego rozwoju ONZ nr 5;
- H. mając na uwadze, że chociaż UE ma jedno z najwyższych na świecie standardów dotyczących praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, a niektóre państwa członkowskie wdrożyły strategie polityczne i programy chroniące prawa seksualne i reprodukcyjne, wciąż istnieją wyzwania, przypadki braku dostępu i przystępności cenowej, luki, dysproporcje i nierówności w realizacji praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, zarówno na szczeblu UE, jak i w poszczególnych państwach członkowskich, w zależności od wieku, płci biologicznej, płci społeczno-kulturowej, rasy, pochodzenia etnicznego, klasy społecznej, przynależności wyznaniowej lub przekonań religijnych, stanu cywilnego, statusu społeczno-ekonomicznego, niepełnosprawności, nosicielstwa HIV (lub zakażeń przenoszonych drogą płciową), narodowości lub pochodzenia społecznego, statusu prawnego lub imigracyjnego, języka, orientacji seksualnej lub tożsamości płciowej;
- I. mając na uwadze, że wyzwania i przeszkody związane z prawami reprodukcyjnymi i seksualnymi oraz zdrowiem reprodukcyjnym i seksualnym mogą obejmować m.in. przeszkody o charakterze prawnym, finansowym i kulturowym oraz związane z informacjami, takie jak: brak dostępu do powszechnych, odznaczających się wysoką jakością i przystępnych cenowo usług w zakresie praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, brak kompleksowej, dostosowanej do wieku i opartej na dowodach edukacji seksualnej, zwłaszcza biorąc pod uwagę, że korzystanie z praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego w przypadku osób LGBTI może być poważnie utrudnione ze względu na pominięcie różnorodności orientacji seksualnej w programach edukacji seksualnej, tożsamość, ekspresja i cechy płciowe, brak dostępnych nowoczesnych metod antykoncepcji, odmowa udzielenia opieki medycznej na podstawie osobistych przekonań, ograniczenia prawne i praktyczne przeszkody w dostępie do usług aborcyjnych, odmowa udzielenia opieki aborcyjnej, przymusowa aborcja, przemoc ze względu na płeć, przemoc ginekologiczna i położnicza, przymusowa sterylizacja, w tym w sytuacji prawnego uznawania płci, zastraszanie, okrutne i poniżające traktowanie, zróżnicowanie współczynnika umieralności okołoporodowej oraz luki w okołoporodowym wsparciu psychologicznym, rosnąca liczba porodów przez cesarskie cięcie, brak dostępu do leczenia raka szyjki macicy, ograniczony dostęp do wspomaganego medycznie rozrodu i leczenia niepłodności, trudności w dostępie do towarów niezbędnych do zapewnienia praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, wysoki odsetek zakażeń przenoszonych drogą płciową i HIV, wysokie wskaźniki ciąży wśród nastolatek, szkodliwe stereotypy płciowe i praktyki takie jak okaleczanie narządów płciowych kobiet i osób interseksualnych, małżeństwa dzieci oraz wczesne i przymusowe małżeństwa, zabójstwa honorowe, a także praktyki tzw. terapii konwersyjnej, które mogą przybierać formę przemocy seksualnej, takie jak „gwałt korekcyjny” wobec lesbijek, biseksualnych kobiet i dziewcząt oraz osób transpłciowych, a także przestarzałe lub oparte na ideologii przepisy prawne ograniczające prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne;

⁽¹⁴⁾ Biuro Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka (OHCHR), pakiet informacyjny na temat praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego dostępny na stronie: https://www.ohchr.org/Documents/Issues/Women/WRGS/SexualHealth/INFO_Abortion_WEB.pdf

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

- J. mając na uwadze, że usługi w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego to podstawowe usługi opieki zdrowotnej, które powinny być dostępne wszystkim i obejmować: kompleksową, opartą na dowodach i odpowiednią do wieku edukację seksualną, informacje, poufne i bezstronne doradztwo, a także usługi w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz dobrostanu, informacje i doradztwo w zakresie nowoczesnych metod antykoncepcji, a także dostęp do szerokiej gamy nowoczesnych środków antykoncepcyjnych, opiekę przedporodową, okołoporodową i poporodową, położnictwo, opiekę położniczą i neonatologiczną, bezpieczne i legalne usługi aborcyjne i opiekę aborcyjną, w tym leczenie powikłań po niebezpiecznych zabiegach aborcji, zapobieganie HIV i innym zakażeniom przenoszonym drogą płciową oraz ich leczenie, usługi mające na celu wykrywanie przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć, zapobieganie jej i leczenie w jej następstwie, profilaktykę, wykrywanie i leczenie nowotworów narządów płciowych, w tym raka szyjki macicy, a także opiekę w zakresie płodności i leczenie niepłodności;
- K. mając na uwadze, że prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne to prawa człowieka, które muszą być chronione przez państwa członkowskie UE, zgodnie z międzynarodowymi standardami praw człowieka; mając na uwadze, że przestrzeganie praw człowieka jest niezbędne dla funkcjonowania demokracji; mając na uwadze, że prawa człowieka, demokracja i praworządność są od siebie wzajemnie zależne; mając na uwadze, że wszystkie państwa członkowskie UE muszą w pełni przestrzegać wszystkich tych wartości UE;
- L. mając na uwadze, że zdrowie seksualne ma podstawowe znaczenie dla ogólnego zdrowia i dobrostanu osób, par i rodzin oraz dla społecznego i gospodarczego rozwoju społeczności i państw, a także mając na uwadze, że dostęp do zdrowia, w tym zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, jest prawem człowieka; mając na uwadze, że zapewnienie jakiejś formy edukacji seksualnej i zdrowotnej jest już obowiązkowe w większości państw członkowskich;
- M. mając na uwadze, że WHO określa niepłodność jako chorobę układu rozrodczego objawiającą się niewystąpieniem ciąży klinicznej po co najmniej 12 miesiącach regularnego współżycia seksualnego bez zabezpieczenia; mając na uwadze, że definicja ta nie bierze pod uwagę sytuacji lesbijek i kobiet biseksualnych, osób transpłciowych, osób pozostających w związkach jedнопłciowych ani kobiet samotnych zainteresowanych prokreacją, co zwiększa trudności społeczno-prawne związane z dostępem do technik wspomaganego rozrodu, które te osoby już napotykały ze względu na ukierunkowanie tych technik na przeciwdziałanie niepłodności; mając na uwadze, że lesbijki i kobiety biseksualne mogą nie być w stanie udowodnić swojej „niepłodności”, a w związku z tym mogą spotkać się z odmową dostępu do technik wspomaganego rozrodu⁽¹⁵⁾;
- N. mając na uwadze, że w określonych okolicznościach transseksualni mężczyźni i osoby niebinarne również mogą zająć w ciążę i w takich przypadkach powinna przysługiwać im możliwość korzystania ze środków opieki ciążowej i okołoporodowej bez dyskryminacji ze względu na tożsamość płciową;
- O. mając na uwadze, że nikt nie powinien umierać przy porodzie, a dostęp do opartej na dowodach, wysokiej jakości i przystępnej cenowo opieki położniczej, ciążowej i okołoporodowej jest prawem człowieka, które należy zagwarantować bez jakiejkolwiek dyskryminacji;
- P. mając na uwadze, że podczas porodu osoby ciężarne doświadczają różnych przymusowych i wymuszonych zabiegów medycznych, w tym przemocy fizycznej i słownej, zakładania szwów na rany okołoporodowe bez znieczulenia, nieuwzględniania decyzji tych osób i braku poszanowania dla ich świadomej zgody, co można uznać za przemoc oraz okrutne i niehumanitarne traktowanie;
- Q. mając na uwadze, że kompleksowa, oparta na dowodach, niedyskryminacyjna i dostosowana do wieku edukacja seksualna, której podstawą jest podejście oparte na prawach i zorientowane na kwestie płci, jak określono w międzynarodowych wytycznych technicznych UNESCO, ułatwia odpowiedzialne zachowania seksualne i wzmacnia pozycję dzieci i młodzieży, ponieważ dostarcza rzetelnych pod względem naukowym i dostosowanych do wieku informacji na temat seksualności oraz porusza kwestie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, w tym rozwój społeczny, anatomii i fizjologii seksualnej i reprodukcyjnej, zgodę, okres dojrzewania i menstruację, reprodukcję, nowoczesne metody antykoncepcji, kwestię ciąży i porodu, kwestię zakażeń przenoszonych drogą płciową, a także zwalczanie przemocy ze względu na płeć, w tym szkodliwych praktyk, takich jak małżeństwa dzieci, wczesne i przymusowe małżeństwa oraz okaleczanie narządów płciowych kobiet; mając na uwadze, że dostosowana do wieku kompleksowa edukacja seksualna jest niezbędna, by rozwijać u dzieci i młodzieży umiejętności budowania zdrowych, opartych na równości i bezpiecznych związków, w szczególności dzięki poruszaniu kwestii norm płciowych, równości płci, dynamiki sił w związkach, zgody oraz poszanowania granic, a także przyczynia się do osiągnięcia równości płci;

⁽¹⁵⁾ <https://www.who.int/reproductivehealth/topics/infertility/en/>

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

- R. mając na uwadze, że brak dostępu do rzetelnych pod względem naukowym i opartych na dowodach informacji i edukacji narusza prawa osób szkodzi dokonywaniu przez nie świadomych wyborów dotyczących praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, a także utrudnia zdrowe podejście do równości płci;
- S. mając na uwadze, że zdrowie seksualne i reprodukcyjne jest związane z higieną menstruacyjną i artykułami sanitarnymi, a także z systemowymi i społeczno-gospodarczymi czynnikami stygmatyzacji i dyskryminacji w związku z menstruacją; mając na uwadze, że ubóstwo menstruacyjne, które oznacza ograniczony dostęp do artykułów sanitarnych, dotyka w przybliżeniu jedną na dziesięć kobiet w Europie, a dodatkowo pogłębia je dyskryminujące kobiety opodatkowanie artykułów higieny menstruacyjnej w UE; mając na uwadze, że wstyd, nieleczone bóle menstruacyjne i dyskryminujące tradycje prowadzą do przedwczesnego kończenia nauki i częstszej absencji dziewcząt w szkole, a kobiet w pracy; mając na uwadze, że istniejące negatywne nastawienie i mity otaczające menstruację wpływają na decyzje związane ze zdrowiem reprodukcyjnym; mając na uwadze, że zrozumienie powiązania między higieną menstruacyjną a zachorowalnością i umieralnością matek, niepłodnością, zakażeniami przenoszonymi drogą płciową, zakażeniami HIV oraz rakiem szyjki macicy może pomóc wcześniej wykrywać choroby i ocalić życie;
- T. mając na uwadze, że nowoczesne metody antykoncepcji odgrywają kluczową rolę w osiąganiu równości płci i zapobieganiu niechcianym ciążom oraz w realizacji prawa poszczególnych osób do podejmowania decyzji na temat wyborów rodzinnych przez proaktywne i odpowiedzialne planowanie liczby dzieci, czasu ich przyjścia na świat i różnicy wieku między nimi; mając na uwadze, że niektóre nowoczesne metody antykoncepcji również zmniejszają występowanie HIV i zakażeń przenoszonych drogą płciową; mając na uwadze, że dostęp do nowoczesnych metod antykoncepcji jest nadal utrudniony ze względu na przeszkody praktyczne, finansowe, społeczne i kulturowe, w tym mity otaczające antykoncepcję, przestarzałe podejście do seksualności kobiet i antykoncepcji, a także stereotypowe przekonanie, że za antykoncepcję odpowiedzialne są tylko kobiety;
- U. mając na uwadze, że przepisy aborcyjne opierają się na przepisach krajowych; mając na uwadze, że nawet gdy aborcja jest legalnie dostępna, często istnieje szereg prawnych, quasi-prawnych i nieformalnych barier w dostępie do niej, w tym: ograniczony okres i ograniczone podstawy dostępności aborcji, nieuzasadnione z medycznego punktu widzenia okresy oczekiwania, brak wykształconego i wykazującego się chęcią pomocy personelu medycznego oraz odmowa opieki zdrowotnej ze względu na osobiste przekonania, nieobiektywne i obowiązkowe doradztwo, celowe przekazywanie informacji wprowadzających w błąd lub konieczność zatwierdzenia przez osobę trzecią, niepotrzebne z medycznego punktu widzenia badania, obowiązek wykazania, że utrzymanie ciąży spowoduje cierpienie, powiązane koszty i brak ich zwrotu;
- V. mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich nadal obowiązują bardzo rygorystyczne przepisy zakazujące aborcji, z wyjątkiem ściśle określonych okoliczności, co zmusza kobiety do szukania możliwości dokonania nielegalnych aborcji, podróżowania do innych krajów lub donoszenia ciąży wbrew woli, co stanowi pogwałcenie praw człowieka i formę przemocy ze względu na płeć⁽¹⁶⁾, wpływa na prawa kobiet i dziewcząt do życia, integralność fizyczną i psychiczną, równość, niedyskryminację i zdrowie, a także mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie, które zalegalizowały aborcję na żądanie lub z szeroko pojmowanych przyczyn społecznych, nadal utrzymują jednak szczególne sankcje karne za aborcje dokonane poza zakresem obowiązujących przepisów prawnych;
- W. mając na uwadze, że kilka państw członkowskich próbuje obecnie jeszcze bardziej ograniczyć dostęp do praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego przez bardzo rygorystyczne przepisy prowadzące do dyskryminacji ze względu na płeć i wywierające negatywne skutki dla zdrowia kobiet;
- X. mając na uwadze, że przeciwnicy praw seksualnych i reprodukcyjnych często instrumentalnie traktują takie kwestie jak interes narodowy czy zmiany demograficzne, aby podważyć rolę praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, a w ten sposób przyczyniają się do erozji wolności osobistych i zasad demokracji; mając na uwadze, że wszelkie strategie polityczne dotyczące zmian demograficznych muszą być oparte na prawach, ukierunkowane na ludzi, dostosowane do potrzeb i oparte na dowodach oraz muszą chronić prawa seksualne i reprodukcyjne;
- Y. mając na uwadze, że przeciwnicy praw seksualnych i reprodukcyjnych i autonomii kobiet mają znaczący wpływ na prawo i politykę krajową oraz uwsteczniające inicjatywy podejmowane w szeregu państw członkowskich, dążąc do podważenia praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, jak zauważył Parlament w rezolucji w sprawie pogorszenia sytuacji w zakresie praw kobiet i równouprawnienia w UE oraz

⁽¹⁶⁾ https://www.ohchr.org/Documents/Issues/Women/WRGS/SexualHealth/INFO_Abortion_WEB.pdf

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

w rezolucji w sprawie prawa do aborcji w Polsce, a także Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn w sprawozdaniu z 22 listopada 2019 r. pt.: „Beijing + 25: the fifth review of the implementation of the Beijing Platform for Action in the EU Member States” [Pekin + 25: piąty przegląd realizacji pekińskiej platformy działania w państwach członkowskich UE]; mając na uwadze, że te inicjatywy i regres utrudniają realizację praw człowieka, blokują rozwój krajów i osłabiają europejskie wartości i prawa podstawowe;

- Z. mając na uwadze, że według licznych sprawozdań podczas trwania pandemii COVID-19 i obowiązywania środków izolacji świadczenie usług związanych z prawami reprodukcyjnymi i seksualnymi oraz zdrowiem reprodukcyjnym i seksualnym zostało ograniczone lub wstrzymane⁽¹⁷⁾ i że doszło do zakłóceń w dostępie do niezbędnych usług medycznych, takich jak: antykoncepcja i opieka aborcyjna, diagnostyka HIV i zakażeń przenoszonych drogą płciową, dostęp do ośrodków zapobiegania okaleczaniu narządów płciowych kobiet i upowszechniania wiedzy na ten temat, badania przesiewowe w kierunku wykrywania nowotworów narządów płciowych oraz oparta na szacunku opieka zdrowotna nad matkami, co ma poważne konsekwencje dla podstawowego prawa kobiet do autonomii cielesnej; mając na uwadze, że pandemia COVID-19 pokazała, że należy wzmocnić odporność systemów opieki zdrowotnej na takie kryzysy, aby zagwarantować, że usługi związane z prawami reprodukcyjnymi i seksualnymi oraz zdrowiem reprodukcyjnym i seksualnym będą nadal w pełni dostępne i świadczone terminowo;
- AA. mając na uwadze, że nadal podejmuje się próby instrumentalnego wykorzystywania kryzysu zdrowotnego związanego z COVID-19 jako pretekstu do przyjmowania dalszych rygorystycznych środków w zakresie praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego⁽¹⁸⁾, co doprowadzi do realokacji zasobów; mając na uwadze, że ma to szeroko zakrojone i długofalowe niekorzystne skutki dla korzystania z podstawowego prawa do zdrowia, dla równości płci i dla walki z dyskryminacją i przemocą ze względu na płeć, a także zagraża dobrostanowi, zdrowiu i życiu kobiet i dziewcząt;
- AB. mając na uwadze, że osoby i grupy marginalizowane, w tym mniejszości rasowe, etniczne i religijne, migranci, osoby ze środowisk społeczno-ekonomicznych znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, osoby nieposiadające ubezpieczenia zdrowotnego, osoby mieszkające na obszarach wiejskich, osoby z niepełnosprawnościami, osoby LGBTIQ i ofiary przemocy, często napotykają dodatkowe przeszkody, dyskryminację krzyżową i przemoc w dostępie do opieki zdrowotnej, co wynika z przepisów i strategii politycznych, które umożliwiają stosowanie przymusowych praktyk w dziedzinie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz niezapewnienia odpowiednich przystosowań w dostępie do wysokiej jakości opieki i informacji; mając na uwadze, że brakuje konkretnych danych na temat przemocy połoźniczej wobec kobiet padających ofiarą uprzedzeń rasowych w Europie; mając na uwadze, że dyskryminacja ta prowadzi do wyższego wskaźnika umieralności i zachorowalności matek (np. wśród kobiet ciemnoskórych), wyższego ryzyka nadużyć i przemocy (w przypadku kobiet z niepełnosprawnościami), braku dostępu do informacji oraz ogólnej niesprawiedliwości i nierówności w dostępie do usług w zakresie praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego;
- AC. mając na uwadze, że niepłodność i obniżona płodność dotyczą co szóstą osobę w Europie i należą do globalnych problemów w zakresie zdrowia publicznego; mając na uwadze, że należy ograniczyć nierówności w dostępie do informacji na temat płodności i leczenia oraz zakazać dyskryminacji ze względu na płeć biologiczną, płeć społeczno-kulturową, orientację seksualną, stan zdrowia czy stan cywilny;
- AD. mając na uwadze, że zgodnie z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej, europejską konwencją praw człowieka i orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka zdrowie seksualne i reprodukcyjne kobiet jest związane z wieloma prawami człowieka, w tym z prawem do życia i godności, do wolności od nieludzkiego lub poniżającego traktowania, z prawem dostępu do opieki zdrowotnej, prawem do prywatności, prawem do edukacji i zakazem dyskryminacji;
- AE. mając na uwadze, że Parlament Europejski odniósł się do kwestii praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego w stanowisku przyjętym w pierwszym czytaniu 13 listopada 2020 r. w sprawie Programu działań Unii w dziedzinie zdrowia na lata 2021–2027 („Program UE dla zdrowia”), aby zapewnić terminowy dostęp do towarów potrzebnych do zabezpieczenia praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego (np. leków, środków antykoncepcyjnych i sprzętu medycznego);

⁽¹⁷⁾ Śródkresowa notatka techniczna UNFPA z 27 kwietnia 2020 r. pt. „Impact of the COVID-19 Pandemic on Family Planning and Ending Gender-based Violence, Female Genital Mutilation and Child Marriage” [Wpływ pandemii COVID-19 na planowanie rodziny i położenie kresu przemocy ze względu na płeć, okaleczaniu narządów płciowych kobiet i dziecięcym małżeństwom], dostępna na stronie: https://www.unfpa.org/sites/default/files/resource-pdf/COVID-19_impact_brief_for_UNFPA_24_April_2020_1.pdf

⁽¹⁸⁾ Forum Parlamentu Europejskiego ds. Praw Seksualnych i Reprodukcyjnych oraz IPPF EN, op. cit., str. 8.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

- AF. mając na uwadze, że nastolatki często napotykają przeszkody w odniesieniu do praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego w związku z brakiem usług przyjaznych dla młodzieży;
- AG. mając na uwadze, że UE i ONZ zapoczątkowały inicjatywę „Spotlight”, aby zwalczać przemoc, w tym przemoc seksualną, wobec kobiet i dziewcząt, oraz że inicjatywa ta ma na celu między innymi poprawę dostępu do edukacji seksualnej oraz usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego;
- AH. mając na uwadze, że usługi związane z wodą, urządzeniami sanitarnymi i higieną (WASH) mają zasadnicze znaczenie dla zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, ale nadal zbyt często są niedostępne, zwłaszcza na obszarach oddalonych;

Wypracowanie konsensusu i zajęcie się wyzwaniami dotyczącymi praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego jako wyzwaniami UE

1. zgodnie z zasadą pomocniczości i kompetencjami krajowymi wzywa państwa członkowskie, aby zagwarantowały prawo wszystkim osób, bez względu na wiek, płeć biologiczną, płeć społeczno-kulturową, rasę, pochodzenie etniczne, klasę społeczną, kastę, przynależność religijną i przekonania, stan cywilny lub status społeczno-ekonomiczny, niepełnosprawność, zakażenie wirusem HIV (lub chorobą przenoszoną drogą płciową), narodowość i pochodzenie społeczne, status prawny lub migracyjny, język, orientację seksualną lub tożsamość płciową, do dokonywania własnych świadomych wyborów w odniesieniu do praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, a także aby zagwarantowały im prawo do integralności cielesnej, osobistej autonomii, równości i niedyskryminacji oraz zapewniły niezbędne środki, które umożliwią wszystkim dostęp do praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego;
2. przypomina o zobowiązaniu UE do propagowania, ochrony i realizacji prawa wszystkich osób i wszystkich kobiet i dziewcząt do pełnej kontroli oraz swobodnego i odpowiedzialnego decydowania – w sposób wolny od dyskryminacji, przymusu i przemocy – w kwestiach dotyczących ich seksualności oraz zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego⁽¹⁹⁾;
3. wzywa UE, jej organy i agencje, aby w ramach wykonywania swoich kompetencji wspierały i promowały powszechny i pełny dostęp do usług z zakresu praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego przez dążenie do równości płci, poszanowanie autonomii osobistej, dostępności, świadomego wyboru, zgody i szacunku oraz braku dyskryminacji i przemocy, a także wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły dostęp do pełnego zakresu odznaczających się wysoką jakością, kompleksowych i przystępnych cenowo usług z dziedziny praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, a także by usunęły wszystkie bariery prawne, polityczne, finansowe i inne, utrudniające pełny dostęp wszystkich osób do praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego; apeluje w związku z tym o ułatwienie regularnej wymiany i promowanie dobrych praktyk między państwami członkowskimi a zainteresowanymi stronami w zakresie aspektów płci w dziedzinie zdrowia;
4. ponownie stwierdza, że prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne mają kluczowe znaczenie dla równouprawnienia płci, wzrostu gospodarczego, rozwoju, ochrony dzieci oraz eliminacji przemocy ze względu na płeć, handlu ludźmi i ubóstwa;
5. wzywa państwa członkowskie, aby podjęły utrzymujące się wyzwania związane z dostępem do praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego lub korzystaniem z nich, a także by zagwarantowały, że wszystkie osoby będą miały dostęp do wysokiej jakości i przystępnych cenowo usług w zakresie praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, tak aby nikt nie został pozostawiony samemu sobie z powodu braku możliwości skorzystania z przysługującego mu prawa do zdrowia;
6. uznaje znaczenie informacji publicznych na temat praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego; przypomina, że wszystkie strategie polityczne dotyczące praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego powinny opierać się na wiarygodnych i obiektywnych dowodach uzyskanych od organizacji takich jak WHO, inne agencje ONZ i Rada Europy;

⁽¹⁹⁾ Konkluzje Rady z 13 lipca 2020 r. dotyczące priorytetów UE na forum ONZ i na 75. posiedzenie Zgromadzenia Ogólnego, wrzesień 2020 r. – wrzesień 2021 r.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

7. potwierdza apel Komisarza Praw Człowieka Rady Europy do państw członkowskich⁽²⁰⁾ o zagwarantowanie wystarczających środków budżetowych na rzecz praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego i zapewnienie dostępności odpowiednich zasobów ludzkich i niezbędnych towarów na wszystkich szczeblach systemu opieki zdrowotnej, zarówno na obszarach miejskich, jak i wiejskich, o zidentyfikowanie barier prawnych, politycznych i finansowych uniemożliwiających dostęp do wysokiej jakości opieki w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz zajęcie się nimi, a także o objęcie usług dotyczących praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego istniejącym systemem ubezpieczenia zdrowotnego, dotacji lub refundacji w celu osiągnięcia powszechnego zabezpieczenia zdrowotnego;

8. przypomina stanowisko poparte przez Komitet Ministrów Rady Europy, który zalecił, by opieka zdrowotna związana ze zmianą płci, taka jak terapia hormonalna i zabiegi chirurgiczne, była dostępna i refundowana w ramach publicznych systemów ubezpieczenia zdrowotnego⁽²¹⁾;

Zdrowie seksualne i reprodukcyjne jako niezbędny element dobrego stanu zdrowia

9. wzywa państwa członkowskie, aby ustanowiły skuteczne strategie i programy monitorowania, które zagwarantują powszechny dostęp do pełnego zakresu wysokiej jakości i przystępnych cenowo usług dotyczących praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz korzystanie z tych usług, zgodnie z międzynarodowymi normami zdrowotnymi, niezależnie od przeszkód finansowych, praktycznych i społecznych oraz w sposób wolny od dyskryminacji, ze szczególnym uwzględnieniem grup zmarginalizowanych, w tym kobiet należących do mniejszości etnicznych, rasowych i religijnych, kobiet z obszarów wiejskich i obszarów najbardziej oddalonych, gdzie ograniczenia geograficzne uniemożliwiają bezpośredni i natychmiastowy dostęp do takich usług, kobiet z niepełnosprawnościami, kobiet nieposiadających ubezpieczenia zdrowotnego, osób LGBTI oraz ofiar przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć;

10. podkreśla, że równy dostęp, jakość opieki i rozliczalność w odniesieniu do opieki zdrowotnej oraz praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego mają podstawowe znaczenie dla poszanowania praw człowieka; podkreśla ponadto, że usługi, towary i obiekty muszą być dostosowane do wymogów związanych z płcią społeczno-kulturową i prowadzonym stylem życia oraz zapewnić poszanowanie poufności i świadomej zgody;

11. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by systematycznie gromadziły rzetelne dane dotyczące równości, zdezagregowane między innymi ze względu na płeć społeczno-kulturową, wiek, pochodzenie rasowe i etniczne, orientację seksualną oraz pochodzenie kulturowe i społeczno-ekonomiczne, a także – anonimowo – statystyki dotyczące wszystkich usług w zakresie praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, w celu wykrywania i eliminowania ewentualnych różnic w wynikach w zakresie świadczenia opieki w dziedzinie praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego;

12. wzywa Komisję do pełnego wykorzystania swoich kompetencji w zakresie polityki zdrowotnej oraz do wspierania państw członkowskich w gwarantowaniu powszechnego dostępu do praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego w ramach Programu działań Unii w dziedzinie zdrowia na lata 2021–2027 (Program UE dla zdrowia), w promowaniu informacji i edukacji zdrowotnej, we wzmocnieniu krajowych systemów opieki zdrowotnej i pozytywnej konwergencji standardów opieki zdrowotnej w celu zmniejszenia nierówności w zakresie zdrowia w państwach członkowskich i między nimi, a także w ułatwianiu wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi w odniesieniu do praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego; wzywa państwa członkowskie do postępów na drodze do powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego, dla którego prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne mają zasadnicze znaczenie, w tym poprzez wykorzystanie, w stosownych przypadkach, programu UE w dziedzinie zdrowia i Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+);

13. podkreśla potrzebę pozytywnego i proaktywnego podejścia do opieki zdrowotnej przez całe życie poprzez zapewnienie powszechnej opieki zdrowotnej wysokiej jakości, na którą przeznaczają się odpowiednie zasoby; podkreśla, że UE może wspierać państwa członkowskie w zakresie zintegrowanego i przekrojowego podejścia do profilaktyki, diagnostyki, leczenia i opieki, a także może wspierać działania państw członkowskich na rzecz zapewnienia dostępu do usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego i związanych z nimi produktów leczniczych, w tym również na rynku światowym; wzywa do szerszego wykorzystania powstających technologii w celu zapewnienia najnowocześniejszych i pojawiających się metod leczenia i metod diagnostycznych, co umożliwi pacjentom pełne korzystanie z rewolucji cyfrowej; podkreśla potrzebę pełnego wykorzystania programów „Horyzont Europa” i „Cyfrowa Europa” do realizacji tych priorytetów;

⁽²⁰⁾ Komisarz Praw Człowieka Rady Europy, „Women's sexual and reproductive health and rights in Europe” [Zdrowie i prawa seksualne i reprodukcyjne kobiet w Europie], Rada Europy, 2017 r., <https://www.coe.int/en/web/commissioner/women-s-sexual-and-reproductive-rights-in-europe>

⁽²¹⁾ Sprawozdanie Komitetu Sterującego ds. Praw Człowieka Rady Europy na temat wdrożenia zalecenia CM/Rec(2010)5 Komitetu Ministrów dla państw członkowskich w sprawie środków zwalczania dyskryminacji ze względu na orientację seksualną lub tożsamość płciową, dostępne na stronie: https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectId=09000016809f9ba0

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

14. wzywa państwa członkowskie do zwiększania wśród kobiet świadomości na temat znaczenia regularnych badań przesiewowych oraz do zagwarantowania, by publiczna służba zdrowia oferowała badania przesiewowe, takie jak mammografia i USG piersi, testy cytologiczne i skany gęstości kości;

15. podkreśla znaczenie zapobiegania chorobom poprzez edukację; zwraca ponadto uwagę na znaczenie szczepień w zapobieganiu chorobom, przeciwko którym istnieją szczepionki; wzywa w związku z tym państwa członkowskie i Komisję do rozszerzenia skali zakupu przez UE szczepionek do zwalczania COVID-19 i uzupełnienia go o zakup szczepionki przeciw wirusowi brodawczaka ludzkiego (HPV), aby zapewnić wszystkim Europejczykom dostęp do tej szczepionki;

16. przypomina, że wszelkie interwencje medyczne związane z prawami i zdrowiem reprodukcyjnym i seksualnym muszą być przeprowadzane za uprzednią, osobistą i pełną świadomą zgodą; wzywa państwa członkowskie do zwalczania przemocy ginekologicznej i położniczej przez wzmocnienie procedur gwarantujących poszanowanie wolnej i świadomej zgody po uprzednim poinformowaniu oraz ochronę przed niehumanitarnym i poniżającym traktowaniem w kontekście opieki zdrowotnej, w tym przez szkolenie personelu medycznego; wzywa Komisję do zajęcia się w swoich działaniach tą szczególną formą przemocy uwarunkowanej płcią;

17. jest głęboko zaniepokojony faktem, że kobietom i dziewczętom z niepełnosprawnościami zdecydowanie zbyt często odmawia się dostępu do rozwiązań w dziedzinie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, odmawia się im prawa do wyrażania świadomej zgody na stosowanie środków antykoncepcyjnych, a nawet naraża się na ryzyko przymusowej sterylizacji; wzywa państwa członkowskie do wdrożenia środków legislacyjnych, które gwarantują integralność cielesną, swobodę wyboru i samostanowienie osób z niepełnosprawnościami w odniesieniu do życia seksualnego i reprodukcyjnego;

18. wzywa państwa członkowskie do bezzwłocznego zakazania wszelkich form dyskryminacji kobiet na tle rasowym, w tym segregacji etnicznej w placówkach opieki zdrowotnej, i podjęcia skutecznych środków mających na celu zapobieganie takiej dyskryminacji oraz do zagwarantowania powszechnego dostępu do wysokiej jakości opieki zdrowotnej w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, wolnej od dyskryminacji, przymusu i nadużyć, a także do zajęcia się mającymi wpływ na kobiety naruszeniami praw człowieka oraz do zaradzenia i zapobiegania takim naruszeniom;

19. ponawia swój apel do państw członkowskich o przyjęcie przepisów gwarantujących, że osoby interseksualne nie będą poddawane niesłużącemu ratowaniu życia interwencji medycznej lub chirurgicznej w okresie niemowlęcym lub dziecięcym oraz że ich prawo do integralności cielesnej, autonomii, samostanowienia i świadomej zgody będzie w pełni przestrzegane;

20. podkreśla potrzebę uwzględnienia szczególnych potrzeb zdrowotnych związanych z prawami reprodukcyjnymi i seksualnymi oraz zdrowiem reprodukcyjnym i seksualnym, takich jak niepłodność, menopauza, określone nowotwory narządu rodnego; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia wszystkich niezbędnych usług rehabilitacyjnych i mechanizmów wsparcia, w tym niezbędnej opieki w zakresie zdrowia psychicznego i fizycznego, wszystkim osobom, które doświadczyły naruszeń w dziedzinie ich praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego; wzywa Komisję do przedstawienia informacji na temat wkładu programów UE w rozwój i wspieranie zdrowia reprodukcyjnego;

21. przypomina o orzeczeniu Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie A.P. Garçon i Nicot przeciwko Francji, w którym uznał on, że nałożony przez państwo członkowskie wymóg dokonania sterylizacji przed rozpoczęciem procedury prawnego uzgodnienia płci stanowi naruszenie obowiązku zapewnienia prawa do poszanowania życia prywatnego osoby skarżącej; przypomina, że ONZ uznała, iż przymusowa sterylizacja stanowi pogwałcenie prawa do wolności od tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania lub karanie⁽²²⁾; ubolewa, że w niektórych państwach członkowskich UE sterylizacja pozostaje warunkiem *sine qua non* dostępu do prawnego uzgodnienia płci; wzywa państwa członkowskie do zniesienia wymogu sterylizacji oraz do ochrony prawa do samostanowienia osób transseksualnych⁽²³⁾;

22. podkreśla potrzebę rozważenia wpływu zmian w środowisku na prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne oraz na płodność, w tym wpływu zanieczyszczenia wody i powietrza, oraz zwiększonego zużycia chemikaliów; zwraca się o dalsze zbadanie tej kwestii w ramach programu „Horyzont Europa” i zajęcie się nią w ramach Europejskiego Zielonego Ładu;

⁽²²⁾ https://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session22/A.HRC.22.53_English.pdf

⁽²³⁾ Europejski Trybunał Praw Człowieka, sprawa A.P., Garçon i Nicot przeciwko Francji (połączone skargi nr 79885/12, 52471/13 i 52596/13).

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

23. podkreśla znaczenie podmiotów świadczących usługi w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego w zapewnianiu kompleksowej gamy usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, w tym zarówno zdrowia fizycznego, jak i psychicznego; zachęca państwa członkowskie do uwzględnienia ich wyjątkowych uwarunkowań podczas ogólnego planowania świadczenia opieki zdrowotnej;

a) Dostęp do bezpiecznych i uczciwych produktów menstruacyjnych o zamkniętym cyklu życia dla wszystkich

24. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia powszechnej dostępności nietoksycznych produktów higienicznych wielokrotnego użytku stosowanych podczas menstruacji, w szczególności w dużych punktach sprzedaży detalicznej i aptekach na terenie całego kraju (przynajmniej w takiej samej proporcji w stosunku do sprzedawanych produktów jednorazowego użytku), wraz ze środkami zwiększającymi świadomość w zakresie korzyści płynących ze stosowania podczas menstruacji produktów higienicznych wielokrotnego użytku w porównaniu z produktami jednorazowego użytku;

25. podkreśla negatywne skutki tzw. podatku tamponowego dla równości płci; wzywa wszystkie państwa członkowskie do wyeliminowania tzw. podatku od tamponów dzięki skorzystaniu z elastyczności wprowadzonej w dyrektywie w sprawie podatku VAT i zastosowaniu zwolnień lub zerowych stawek podatku VAT na te podstawowe towary pierwszej potrzeby;

b) Kompleksowa edukacja seksualna przynosi korzyści młodym ludziom

26. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia wszystkim dzieciom ze szkół podstawowych i średnich, a także dzieciom pozostającym poza systemem szkolnym, powszechnego dostępu do rzetelnej pod względem naukowym, opartej na dowodach, dostosowanej do wieku, nieosądzającej i kompleksowej informacji i edukacji seksualnej zgodnie ze standardami WHO w zakresie edukacji seksualnej i jej planem działania w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego bez jakiegokolwiek dyskryminacji; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia kompleksowej edukacji na temat menstruacji i jej związku z seksualnością i płodnością; wzywa państwa członkowskie do ustanowienia dobrze rozwiniętych, dobrze finansowanych i dostępnych usług przyjaznych dla młodzieży, a także szkoleń dla nauczycieli i środków na właściwe funkcjonowanie biur wsparcia i ośrodków edukacji zdrowotnej;

27. podkreśla, że edukacja i informacja o prawach i zdrowiu seksualnym i reprodukcyjnym to jedno z głównych instrumentów realizacji zobowiązań z okazji 25. rocznicy Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju (ICPD25), do których należą: wyeliminowanie niezaspokojonych potrzeb dotyczących planowania rodziny, wyeliminowanie możliwych do uniknięcia zgonów matek oraz wyeliminowanie przemocy uwarunkowanej płcią i krzywdzących praktyk wobec kobiet, dziewcząt i młodzieży; podkreśla, że edukacja i informacja o prawach i zdrowiu seksualnym i reprodukcyjnym może w znacznym stopniu przyczynić się do ograniczenia przemocy seksualnej i molestowania seksualnego, a dopełnienie stanowić będą unijne finansowanie i projekty wzmacniające współpracę i koordynację polityki w dziedzinie zdrowia publicznego oraz opracowanie i rozpowszechnianie dobrych praktyk; podkreśla znaczenie kompleksowej i dostosowanej do wieku edukacji seksualnej i informacji o związkach oraz informacji na temat seksualności, a także jej znaczenie dla planowania rodziny i dostępu do zdrowia reprodukcyjnego, a także jej konsekwencje dla niezamierzonych ciąży i chorób związanych ze zdrowiem reprodukcyjnym;

28. przypomina, że stereotypy i tabu narosłe wokół menstruacji są nadal szeroko rozpowszechnione w naszych społeczeństwach oraz że mogą one opóźniać rozpoznanie chorób takich jak endometrioza, która dotyka 10 % kobiet w wieku rozrodczym, jest główną przyczyną niepłodności kobiet i powoduje przewlekły ból miednicy, a mimo to średnie opóźnienie w rozpoznaniu tej choroby wynosi 8 lat i nie ma na nią lekarstwa; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia wszechstronnej i rzetelnej pod względem naukowym edukacji na temat menstruacji, do podnoszenia świadomości oraz do inicjowania szeroko zakrojonych kampanii informacyjnych na temat endometriozy, które skierowane będą do ogółu społeczeństwa, pracowników służby zdrowia i prawodawców; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia wszystkim dzieciom dostępu do programów edukacyjnych poruszających kwestię menstruacji, aby osoby przechodzące menstruację mogły dokonywać świadomych wyborów dotyczących ich okresu i ciała; apeluje do państw członkowskich, aby pilnie zajęły się problemem ubóstwa menstruacyjnego poprzez zapewnienie dostępności bezpłatnych produktów higienicznych stosowanych podczas menstruacji każdemu, kto ich potrzebuje;

29. wzywa państwa członkowskie do zwalczania rozprzestrzeniania się dyskryminujących i niebezpiecznych, wprowadzających w błąd informacji dotyczących praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, ponieważ zagraża to wszystkim osobom, zwłaszcza kobietom, osobom LGBTI i młodzieży; uznaje rolę, jaką media, media społecznościowe, publiczne instytucje informacyjne i inne zainteresowane strony odgrywają w zapewnianiu dokładnych i naukowo uzasadnionych informacji oraz wzywa te podmioty do odrzucania dezinformacji i wprowadzających w błąd informacji na temat praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego w ich programach, materiałach i działaniach; wzywa państwa członkowskie do opracowania dostosowanych do wieku kompleksowych programów nauczania w zakresie seksualności i związków, z uwzględnieniem faktu, że przekazywanie informacji powinno odzwierciedlać różnorodność orientacji seksualnej, tożsamości płciowej, ekspresji płciowej i cech płciowych, aby przeciwdziałać dezinformacji opartej na stereotypach lub uprzedzeniach, a także do wzmocnienia gwarancji prawa do zdrowia reprodukcyjnego za pośrednictwem publicznych usług zdrowotnych;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

c) Nowoczesna antykoncepcja jako strategia osiągnięcia równości kobiet i mężczyzn

30. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia powszechnego dostępu do wysokiej jakości i przystępnych nowoczesnych metod antykoncepcji i produktów antykoncepcyjnych, doradztwa w zakresie planowania rodziny oraz informacji na temat antykoncepcji dla wszystkich, do usunięcia wszelkich barier utrudniających dostęp do antykoncepcji, takich jak bariery finansowe i społeczne, oraz do zapewnienia dostępu do doradztwa medycznego i konsultacji z pracownikami służby zdrowia, co umożliwi każdemu zainteresowanemu wybór metody antykoncepcyjnej, która mu najbardziej odpowiada, a tym samym zagwarantuje podstawowe prawo do zdrowia i prawo wyboru;

31. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia dostępu do nowoczesnych, skutecznych i dostępnych środków antykoncepcyjnych, z uwzględnieniem wskaźników skuteczności w perspektywie długoterminowej; wzywa państwa członkowskie do uznania, że zakres ten powinien zostać rozszerzony na wszystkie osoby w wieku rozrodczym; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, by cała służba zdrowia zapewniała odpowiednią i regularną opiekę medyczną i psychologiczną, w ramach której promowane i chronione będzie zdrowie seksualne i reprodukcyjne kobiet przez całe życie;

32. przypomina, że państwa członkowskie i organy publiczne są odpowiedzialne za dostarczanie opartych na dowodach dokładnych informacji na temat antykoncepcji oraz za opracowanie strategii zwalczania i usuwania barier i mitów, napiętnowania i błędnych przekonań; wzywa państwa członkowskie do opracowania programów i kampanii uświadamiających na temat możliwości wyboru w zakresie nowoczesnych metod antykoncepcyjnych oraz pełnej gamy środków antykoncepcyjnych, a także do zapewnienia wysokiej jakości nowoczesnych usług antykoncepcyjnych i poradnictwa świadczanego przez pracowników służby zdrowia, w tym antykoncepcji awaryjnej wydawanej bez recepty, zgodnie ze standardami WHO, ponieważ lekarze w niektórych krajach często jej odmawiają ze względu na osobiste przekonania;

d) Bezpieczna i legalna opieka aborcyjna, której podstawą są zdrowie i prawa kobiet

33. potwierdza, że aborcja musi zawsze być dobrowolną decyzją opartą na życzeniu danej osoby, podjętą z własnej woli, zgodnie ze standardami medycznymi oraz dostępnością, łatwością dostępu, przystępnością cenową i bezpieczeństwem bazującymi na wytycznych WHO, i wzywa państwa członkowskie do zapewnienia powszechnego dostępu do bezpiecznej i legalnej aborcji oraz poszanowania prawa do wolności, prywatności i najlepszej dostępnej opieki zdrowotnej;

34. wzywa państwa członkowskie do depenalizacji aborcji oraz do usuwania i zwalczania przeszkód w legalnej aborcji, a także przypomina, że państwa członkowskie ponoszą odpowiedzialność za zapewnienie kobietom dostępu do praw przyznanych im na mocy prawa; wzywa państwa członkowskie do udoskonalenia istniejących i zbadania nowych metod świadczenia opieki zdrowotnej w zakresie praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz sposobów eliminowania luk w świadczeniu usług, które to luki ujawniły się w związku z COVID-19, oraz do uczynienia tego z myślą o wszystkich, ze szczególnym uwzględnieniem grup najbardziej zmarginalizowanych; wzywa Komisję do promowania praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego w ramach następnej unijnej strategii na rzecz zdrowia;

35. zwraca się do państw członkowskich o dokonanie przeglądu krajowych przepisów prawnych dotyczących aborcji i dostosowanie ich do międzynarodowych standardów⁽²⁴⁾ praw człowieka i regionalnych najlepszych praktyk oraz zapewnienie, aby aborcja na życzenie była legalna we wczesnej ciąży, a w razie potrzeby również w późniejszym okresie, jeśli zagrożone jest zdrowie lub życie osoby ciężarnej; przypomina, że całkowity zakaz opieki aborcyjnej lub odmowa udzielenia opieki aborcyjnej jest formą przemocy uwarunkowanej płcią⁽²⁵⁾, i wzywa państwa członkowskie do promowania najlepszych praktyk w opiece zdrowotnej poprzez określenie dostępnych usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego na poziomie podstawowej opieki zdrowotnej oraz ustanowienie systemów skierowań dla wszystkich wymagających rodzajów opieki wyższego szczebla;

36. uznaje, że z przyczyn osobistych każdy lekarz może powołać się na klauzulę sumienia; podkreśla jednak, że klauzula sumienia nie może kolidować z prawem pacjenta do pełnego dostępu do opieki zdrowotnej i usług zdrowotnych; wzywa państwa członkowskie i podmioty świadczące opiekę zdrowotną do uwzględnienia takich okoliczności w ramach świadczenia usług opieki zdrowotnej na konkretnych obszarach geograficznych;

⁽²⁴⁾ Komitet Praw Człowieka (KPC), uwaga ogólna nr 36 (2018), KPC: Mellet przeciwko Irlandii, komunikat nr 2324/2013 (2016) oraz Whelan przeciwko Irlandii, komunikat nr 2425/2014 (2017); KPC: K. L. przeciwko Peru, komunikat nr 1153/2003 (2005) oraz L. M. R. przeciwko Argentynie, komunikat nr 1608/2007 (2011); CEDAW (2017), zalecenie ogólne nr 35; Komitet Praw Gospodarczych, Społecznych i Kulturalnych (2016), uwaga ogólna nr 22; sprawozdanie Grupy Roboczej ds. Dyskryminacji Kobiet w Prawie i Praktyce, A/HRC/32/448, 8 kwietnia 2016 r.; wspólne oświadczenie w ramach specjalnych procedur ONZ, Międzynarodowy Dzień Bezpiecznej Aborcji, 28 września 2016 r.; CEDAW, zalecenie ogólne nr 35; CEDAW, zalecenie ogólne nr 30; CEDAW, L. C. przeciwko Peru, komunikat nr 22/2009 (2011).

⁽²⁵⁾ https://www.ohchr.org/Documents/Issues/Women/WRGS/SexualHealth/INFO_Abortion_WEB.pdf

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

37. ubolewa, że niekiedy powszechna praktyka w państwach członkowskich umożliwia lekarzom, a w niektórych przypadkach także całym instytucjom medycznym, odmowę świadczenia usług zdrowotnych na podstawie tzw. klauzuli sumienia, co prowadzi do odmowy opieki aborcyjnej ze względu na religię lub sumienie oraz zagraża życiu i prawom kobiet; zauważa, że klauzula ta jest również często stosowana w sytuacjach, w których najmniejsze opóźnienie może zagrozić życiu lub zdrowiu pacjenta;

38. zauważa, że klauzula sumienia utrudnia również dostęp do badań prenatalnych, co jest nie tylko naruszeniem prawa kobiet do informacji o stanie zdrowia płodu, ale również w wielu przypadkach utrudnia skuteczne leczenie w czasie ciąży lub bezpośrednio po niej; wzywa państwa członkowskie do wdrożenia skutecznych środków regulacyjnych i wykonawczych, które zagwarantują, że klauzula sumienia nie będzie stanowić zagrożenia dla terminowego dostępu kobiet do opieki w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego;

e) Dostęp do leczenia niepłodności

39. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia wszystkim osobom w wieku rozrodczym dostępu do leczenia niepłodności, niezależnie od ich sytuacji społeczno-ekonomicznej, stanu cywilnego, tożsamości płciowej lub orientacji seksualnej; podkreśla znaczenie dokładnego zbadania w UE płodności jako kwestii zdrowia publicznego oraz występowania niepłodności i obniżonej płodności, które to zjawiska są trudną i bolesną rzeczywistością dla wielu rodzin i osób; wzywa państwa członkowskie do przyjęcia całościowego, opartego na prawach, integracyjnego i niedyskryminacyjnego podejścia do kwestii płodności, w tym środków zapobiegających niepłodności i zapewniających równość dostępu do usług dla wszystkich osób w wieku rozrodczym, a także do udostępnienia w Europie sztucznego zapłodnienia;

f) Opieka położnicza, w trakcie trwania ciąży i okołoporodowa dla wszystkich

40. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia środków w celu zapewnienia wszystkim, bez dyskryminacji, dostępu do wysokiej jakości, przystępnej, opartej na dowodach i szacunku dla opieki macierzyńskiej opieki ciążowej i związanej z porodem, w tym opieki położniczej, przedporodowej, porodowej i poporodowej, a także wsparcia w zakresie zdrowia psychicznego matek, zgodnie z aktualnymi standardami i dowodami WHO, a w konsekwencji do zreformowania przepisów, strategii politycznych i praktyk wykluczających niektóre grupy z dostępu do macierzyństwa, ciąży i opieki związanej z urodzeniem dziecka, w tym poprzez usunięcie dyskryminujących ograniczeń prawnych i politycznych ze względu na orientację seksualną, tożsamość płciową, narodowość, pochodzenie rasowe lub etniczne czy status migracyjny;

41. wzywa państwa członkowskie do uczynienia wszystkiego, co w ich mocy, aby zagwarantować poszanowanie praw i godności kobiet w związku z porodem dziecka, a także do zdecydowanego potępienia i zwalczania przemocy fizycznej i werbalnej, w tym przemocy ginekologicznej i położniczej oraz wszelkiej innej przemocy związanej z płcią w opiece przedporodowej, porodowej i poporodowej, która narusza prawa człowieka w odniesieniu do kobiet i może stanowić formę przemocy uwarunkowanej płcią;

42. wzywa Komisję do opracowania wspólnych norm UE w zakresie opieki związanej z macierzyństwem, ciążą i porodem oraz do ułatwienia wymiany najlepszych praktyk między ekspertami w tej dziedzinie; wzywa państwa członkowskie do zachęcania podmiotów świadczących usługi zdrowotne do organizowania szkoleń w zakresie praw człowieka w odniesieniu do kobiet oraz zasad dotyczących wolnej i świadomej zgody i świadomego wyboru w zakresie opieki związanej z macierzyństwem, ciążą i porodem, a także do zapewnienia, aby takie szkolenia były organizowane;

43. przypomina, że europejski region WHO ma najniższy na świecie odsetek matek karmiących piersią; podkreśla konieczność podnoszenia świadomości i informowania na temat korzyści płynących z karmienia piersią; wzywa państwa członkowskie i Komisję do rozpoczęcia szeroko zakrojonych kampanii mających na celu podkreślenie korzyści płynących z karmienia piersią;

Świadczenie usług w zakresie praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego podczas pandemii COVID-19 i we wszystkich innych okolicznościach związanych z kryzysem

44. zwraca uwagę, że oprócz kryzysu sanitarnego UE i jej państwa członkowskie doświadczają kryzysu gospodarczego i społecznego; wzywa państwa członkowskie do rozważenia wpływu COVID-19 na zdrowie z uwzględnieniem aspektu płci oraz do zapewnienia ciągłości pełnego zakresu usług w dziedzinie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego za pośrednictwem systemów opieki zdrowotnej we wszystkich okolicznościach, zgodnie z międzynarodowymi standardami praw człowieka; nalega na przeciwdziałanie wszelkim próbom ograniczania praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego w czasie pandemii i po jej zakończeniu; ponadto wzywa państwa członkowskie do ukierunkowania dodatkowych wysiłków i zasobów na odbudowę systemu opieki zdrowotnej, który uznaje, że prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne mają zasadnicze znaczenie dla zdrowia i dobrego samopoczucia wszystkich osób;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

45. uznaje wpływ pandemii COVID-19 na podaż środków antykoncepcyjnych i dostęp do nich oraz ponownie przytacza prognozy UNFPA z kwietnia 2020 r., zgodnie z którymi około 47 mln kobiet w 114 krajach o niskim i średnim dochodzie nie będzie w stanie stosować nowoczesnych środków antykoncepcyjnych, jeżeli ograniczenia w przemieszczaniu się lub zakłócenia w łańcuchu dostaw będą trwać przez sześć miesięcy;

46. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia pełnego dostępu do środków antykoncepcyjnych podczas pandemii COVID-19 oraz do podejmowania wspólnych wysiłków na rzecz zapobiegania zakłóceniom w łańcuchu produkcji i dostaw; podkreśla przykłady dobrych praktyk, takich jak przystępne środki antykoncepcyjne dla wszystkich kobiet poniżej określonego wieku lub telekonsultacje w zakresie dostępu do środków antykoncepcyjnych;

47. ubolewa, że dostęp do bezpiecznej i legalnej aborcji podczas pandemii COVID-19 jest nadal ograniczony, czemu towarzyszą przykłady działań mających na celu całkowite jej zakazanie ze względu na rzekomo niższy priorytet tej usługi ⁽²⁶⁾; apeluje do państw członkowskich o dodatkowe wdrożenie bezpiecznego, bezpłatnego i dostosowanego dostępu do aborcji w warunkach pandemii COVID-19 i po jej zakończeniu, na przykład tabletek aborcyjnych, oraz o uznanie opieki aborcyjnej za opiekę o pilnym charakterze i za zabieg medyczny, a tym samym o odrzucenie wszelkich ograniczeń w dostępie do niej;

48. podkreśla negatywne skutki pandemii dla opieki związanej z macierzyństwem, ciążą i porodem ze względu na fakt, że systemy opieki zdrowotnej koncentrują się na walce z pandemią COVID-19, oraz podkreśla, że wprowadza się niedopuszczalne zmiany w zakresie świadczenia opieki w czasie ciąży i opieki okołoporodowej, które nie są oparte na dowodach naukowych, wytycznych WHO lub wytycznych odpowiednich europejskich organizacji zawodowych, oraz że te zmiany nie są proporcjonalne w stosunku do reakcji koniecznej w związku z pandemią COVID-19 ⁽²⁷⁾; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia odpowiednich środków na wysokiej jakości opiekę związaną z macierzyństwem, ciążą i porodem;

49. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia pełnego dostępu do leczenia niepłodności i opieki zdrowotnej w zakresie płodności w czasie pandemii COVID-19 oraz do zapobiegania zakłóceniom w oferowaniu leczenia niepłodności, które doprowadzą do zmniejszenia liczby dzieci urodzonych w wyniku leczenia w ramach medycznie wspomaganey prokreacji, a w konsekwencji może całkowicie pozbawić niektóre osoby przysługującego im prawa do starania się o posiadanie dziecka;

50. wzywa Komisję do zajęcia się wpływem okoliczności nadzwyczajnych, takich jak COVID-19, na kwestie zdrowotne uwzględniające aspekt płci, takie jak dostęp do praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego w UE w ramach działań politycznych związanych ze zdrowiem; ponadto wzywa Komisję do uznania, że prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne są oparte na podstawowych prawach człowieka i jako takie stanowią priorytet podczas obecnego kryzysu zdrowotnego i po jego zakończeniu, a także do podjęcia wszelkich niezbędnych środków, w tym poprzez wspieranie działań państw członkowskich i organizacji społeczeństwa obywatelskiego w zakresie praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, w celu zagwarantowania pełnego dostępu do usług w zakresie praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, przy czym należy pamiętać o zasobach takich jak EFS+ i program „Obywatele, Równość, Prawa i Wartości”;

Prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne jako filary równości kobiet i mężczyzn, demokracji i eliminacji przemocy uwarunkowanej płcią

51. wzywa państwa członkowskie, aby korzystały z przysługujących im uprawnień w zakresie praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, starając się w pełni chronić prawa człowieka, szanować i wypełniać je, w szczególności prawo do zdrowia w zakresie praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, oraz by zagwarantowały wszystkim szeroką gamę dostępnych, przystępnych i pozbawionych dyskryminacji usług wysokiej jakości z zakresu zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, takich jak leczenie niepłodności i leczenie chorób genetycznych z wykorzystaniem konserwacji gamet, zapewniając przestrzeganie zasady niedokonywania regresu zgodnie z międzynarodowym prawem praw człowieka, również w odniesieniu do osób, które muszą podróżować w celu otrzymania leczenia, takich jak mieszkańcy obszarów

⁽²⁶⁾ Moreau, C., Shankar M., Glasier, A., et al., *Abortion regulation in Europe in the era of COVID-19: a spectrum of policy responses* [Regulacje dotyczące aborcji w Europie podczas pandemii COVID-19 – działania polityczne podejmowane w odpowiedzi na pandemię], *BMJ Sexual & Reproductive Health*, 22 października 2020 r., dostępne pod adresem: <https://srh.bmj.com/content/familyplanning/early/2021/02/22/bmj.srh-2020-200724.full.pdf>

⁽²⁷⁾ Human Rights in Childbirth, *Human Rights Violations in Pregnancy, Birth and Postpartum during the COVID-19 Pandemic* [Naruszenia praw człowieka w okresie ciąży, porodu i w okresie poporodowym podczas pandemii COVID-19], San Francisco, 6 maja 2020 r., dostępne pod adresem: <http://humanrightsinchildbirth.org/wp-content/uploads/2020/05/Human-Rights-in-Childbirth-Pregnancy-Birth-and-Postpartum-During-COVID19-Report-May-2020.pdf>

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

oddalonych i regionów najbardziej oddalonych; potępia wszelkie próby ograniczenia dostępu do praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego poprzez restrykcyjne przepisy prawa; zdecydowanie potwierdza, że odmowa dostępu do praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego jest formą przemocy uwarunkowanej płcią ⁽²⁸⁾;

52. wzywa Radę do ustanowienia składu ds. równouprawnienia płci, zrzeszającego ministrów i sekretarzy stanu odpowiedzialnych za równouprawnienie płci w ramach jednego specjalnego forum, aby zastosować wspólne i konkretne środki w celu sprostania wyzwaniom w obszarze praw kobiet i równouprawnienia płci, w tym w zakresie praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, oraz zapewnić omawianie kwestii dotyczących równouprawnienia płci na najwyższym szczeblu politycznym;

53. podkreśla wysoce szkodliwe i różnorodne skutki zdrowotne przemocy uwarunkowanej płcią, która, jak wykazano, może prowadzić do poważnych konsekwencji dla zdrowia fizycznego i psychicznego, w tym do zaburzeń ginekologicznych i niekorzystnego wpływu na przebieg ciąży; wzywa zatem do odpowiedniej ochrony ofiar przemocy domowej i do zapewnienia odpowiednich zasobów poprzez ich zwiększenie i poprawę skuteczności działań służących osiągnięciu tego celu;

54. podkreśla, że istnieje szereg powiązań między prostytutką a handlem ludźmi i przyznaje, że prostytutka – zarówno w UE, jak i na całym świecie – napędza handel kobietami i nieletnimi podatnymi na zagrożenia;

55. wzywa komisarz ds. demokracji i demografii do przyjęcia podejścia opartego na dowodach i prawach człowieka, aby sprostac wyzwaniom demograficznym i zagwarantować, że każdy mieszkaniec UE, w tym osoby zamieszkujące obszary bardziej oddalone, takie jak regiony najbardziej oddalone, będzie w stanie w pełni korzystać ze swoich praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, a także do uważnego przeciwstawienia się tym, którzy traktują instrumentalnie prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne w celu podważenia wartości UE i zasad demokracji;

56. wzywa komisarza ds. zdrowia i bezpieczeństwa żywności do ułatwiania i promowania ochrony praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego jako kluczowego elementu realizacji prawa do zdrowia, bezpieczeństwa i równouprawnienia płci, do monitorowania i promowania pełnej realizacji w UE celu zrównoważonego rozwoju nr 3, w tym zadania 3.7, z wykorzystaniem ram wskaźników globalnych ONZ; do gromadzenia, we współpracy z państwami członkowskimi, systematycznych, porównywalnych, zdezagregowanych danych i prowadzenia badań w celu lepszego mierzenia różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn w zakresie zdrowia i niezaspokojonych potrzeb związanych z dostępem do usług z zakresu zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego w UE z uwzględnieniem perspektywy przekrojowej; do wspierania pozytywnej konwergencji standardów i polityk w zakresie opieki zdrowotnej w celu zmniejszenia nierówności w zakresie zdrowia w państwach członkowskich i między nimi oraz – w świetle pozytywnego uwzględnienia usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego w programie UE w dziedzinie zdrowia – do wspierania działań państw członkowskich i organizacji społeczeństwa obywatelskiego w dziedzinie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego mających na celu zapewnienie dostępu do usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego w ramach programu; podkreśla potrzebę znacznego zwiększenia inwestycji we wszystkie usługi, zwłaszcza w opiekę zdrowotną, aby przyczynić się do niezależności, równości i emancypacji kobiet;

57. wzywa komisarz ds. równości do ułatwiania i promowania ochrony praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, a także do włączenia ich do wdrażania strategii UE na rzecz równouprawnienia płci i strategii na rzecz równości osób LGBTIQ; do zdecydowanego potępienia pogarszania się sytuacji w zakresie praw kobiet i do opracowania konkretnych środków mających przeciwdziałać temu zjawisku; do uznania nieodłącznych powiązań między realizacją praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego a osiągnięciem równouprawnienia płci i zwalczaniem przemocy uwarunkowanej płcią oraz do monitorowania i promowania pełnej realizacji w UE celu zrównoważonego rozwoju nr 5, w tym zadania 5.6; do skutecznego uwzględniania aspektu płci we wszystkich obszarach polityki UE; do wspierania działalności organizacji społeczeństwa obywatelskiego zajmujących się prawami reprodukcyjnymi i seksualnymi oraz zdrowiem reprodukcyjnym i seksualnym; do ułatwiania i promowania wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi a zainteresowanymi stronami w zakresie aspektów zdrowia związanych z płcią, w tym praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, a także do ułatwiania synergii między programem UE na rzecz zdrowia strategią UE na rzecz równouprawnienia płci; podkreśla, że

⁽²⁸⁾ OHCHR, Information Series on Sexual and Reproductive Health and Rights [Pakiet informacyjny na temat praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego], dostępne pod adresem: https://www.ohchr.org/Documents/Issues/Women/WRGS/SexualHealth/INFO_Abortion_WEB.pdf

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

program UE na rzecz zdrowia powinien uwzględniać aspekt płci, brać pod uwagę nierówne traktowanie ze względu na płeć oraz rozwijać uwzględniające aspekt płci podejście do wiedzy na temat chorób, badań przesiewowych, rozpoznawania i leczenia chorób; podkreśla ponadto, że każda strategia na rzecz równości powinna uwzględniać wszelkie formy przemocy uwarunkowanej płcią, w tym pogarszanie się sytuacji w zakresie praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, a także naruszenia w tej dziedzinie;

58. wzywa komisarz ds. partnerstw międzynarodowych do wspierania Europejskiego konsensusu w sprawie rozwoju oraz celów zrównoważonego rozwoju, w szczególności zadań nr 3.7, 5.6 i 16, w celu zagwarantowania, że prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne pozostaną priorytetem rozwojowym we wszystkich działaniach i stosunkach zewnętrznych UE; z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie na rzecz promowania praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego w nowym trzecim planie działania w sprawie równości płci i wzywa komisarz ds. partnerstw międzynarodowych do zaproponowania konkretnych środków służących realizacji tego celu; podkreśla potrzebę priorytetowego potraktowania kwestii usunięcia wszystkich barier w dostępie do usług w zakresie praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego w polityce dotyczącej rozwoju;

59. wzywa komisarza ds. promowania naszego europejskiego stylu życia do zapewnienia, aby nowy specjalny wysłannik UE ds. promowania wolności religii lub przekonań przyjął podejście oparte na prawach człowieka, a tym samym poszanowaniu praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, oraz oddał się wspólnej pracy nad zagwarantowaniem prawa do zdrowia dla wszystkich, w UE i na świecie, bez jakiegokolwiek dyskryminacji;

60. apeluje do komisarza do spraw zarządzania kryzysowego, by włączyć do działań humanitarnych prowadzonych przez UE i państwa członkowskie perspektywę równości płci, a także perspektywę zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz praw w tej dziedzinie, ponieważ dostęp do opieki w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego jest podstawową potrzebą ludzi w środowisku humanitarnym;

61. wzywa do natychmiastowego położenia kresu szkodliwym praktykom, takim jak okaleczanie żeńskich narządów płciowych oraz wczesne i przymusowe małżeństwa dzieci; podkreśla, że wczesne i przymusowe małżeństwa dzieci stanowią naruszenie praw człowieka i często narażają młode dziewczęta na przemoc, dyskryminację i nadużycia; wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że ponad 200 mln dziewcząt i kobiet na całym świecie zostało zmuszonych do poddania się procederowi okaleczenia żeńskich narządów płciowych oraz że, zgodnie z szacunkami, z powodu pandemii COVID-19 opóźnienie lub przerwanie realizacji środowiskowych programów informacji i edukacji na temat szkodliwych praktyk na całym świecie doprowadzi do wzrostu o 2 mln liczby przypadków okaleczania żeńskich narządów płciowych oraz wzrostu o 13 mln liczby małżeństw dzieci w następnym dziesięcioleciu w porównaniu z danymi szacunkowymi sprzed pandemii;

62. wzywa do pełnego dostępu do opieki medycznej i psychologicznej świadczonej przez wyczulony na aspekty międzykulturowe i przeszkolony personel; wzywa wszystkie kraje UE do ratyfikowania konwencji stambulskiej; apeluje do Komisji o przeanalizowanie synergii między wewnętrznymi i zewnętrznymi programami UE w celu zapewnienia spójnego, długoterminowego podejścia do zatrzymania procedury okaleczania żeńskich narządów płciowych zarówno w UE, jak i poza nią; ponawia w szczególności apel o włączenie środków zapobiegania okaleczaniu żeńskich narządów płciowych do wszystkich obszarów polityki, zwłaszcza w dziedzinie zdrowia, azylu, edukacji, zatrudnienia oraz do współpracy i dialogu dotyczącego praw człowieka prowadzonych z państwami trzecimi;

63. przypomina, że niektóre dziewczęta mieszkające na terytorium UE są również narażone na ryzyko okaleczenia żeńskich narządów płciowych, gdy odwiedzają kraje pochodzenia, głównie podczas wizyt u rodziny; uważa, że ważne jest, by wszystkie państwa członkowskie, w tym organy administracji regionalnej i lokalnej, dzieliły się najlepszymi praktykami odnoszącymi się do protokołów służących zapobieganiu okaleczaniu żeńskich narządów płciowych dokonywanemu wobec dziewcząt, które podróżują do krajów lub regionów, w których okaleczanie żeńskich narządów płciowych jest powszechnie praktykowane; wzywa wszystkie państwa członkowskie UE, które jeszcze tego nie uczyniły, do wprowadzenia konkretnych przepisów prawa karnego dotyczących okaleczania żeńskich narządów płciowych w celu skuteczniejszej ochrony ofiar i skuteczniejszego ścigania tego przestępstwa, gdy jest ono popełnione poza ich terytorium;

64. wzywa UE do wspierania ośrodków zdrowia i planowania rodziny w krajach partnerskich, aby umożliwić im wymianę informacji i przełamywanie tabu dotyczących menstruacji, seksualności i prokreacji, a także do pełnego zaangażowania młodych mężczyzn w walkę ze stereotypami i tabu; podkreśla znaczenie poprawy dostępności metod antykoncepcji w krajach rozwijających się, zwłaszcza dla nastoletnich dziewcząt, które są bardziej narażone na powikłania związane z ciążą; stwierdza, że wszystkie kobiety i dziewczęta mają prawo do dokonywania własnych, swobodnych i świadomych wyborów dotyczących ich zdrowia i życia seksualnego i reprodukcyjnego;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

65. wzywa do zapewnienia udziału dziewcząt i kobiet w edukacji, gdyż stanowi ona niezbędne narzędzie służące wzmocnieniu pozycji społecznej i ekonomicznej kobiet; wzywa do podjęcia działań mających na celu zwalczanie absencji dziewcząt podczas menstruacji poprzez dostarczanie do szkół środków higieny menstruacyjnej, w szczególności zapewnienie usług zaopatrzenia w wodę, infrastrukturę sanitarną i środki higieny, oraz poprzez zwalczanie stygmatyzacji; podkreśla potrzebę zapewnienia dostępu do odpowiedniej infrastruktury wodnej, sanitarnej i środków higieny w szkołach w celu zapewnienia zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, czy to w kontekście antykoncepcji, ciąży, porodu, aborcji, chorób przenoszonych drogą płciową, czy higieny menstruacyjnej;

66. wzywa do wykorzystania potencjału narzędzi komunikacyjnych, takich jak radio, telewizja i telefon, a także narzędzi cyfrowych, w tym sieci społecznościowych i usług przesyłania wiadomości, w celu zwiększenia dostępu młodych ludzi do edukacji seksualnej, w szczególności szerzenia ich wiedzy na temat chorób przenoszonych drogą płciową i zagrożeń związanych z wczesną ciążą; uważa, że będzie to wymagało podjęcia działań w celu zniwelowania nierówności płci w dostępie do usług cyfrowych, jak również przeciwdziałania cybernękaniu i przemocy wobec kobiet i dziewcząt w internecie;

67. apeluje, by w trzecim unijnym planie działania w sprawie równości płci (GAP III) nadać większe znaczenie obszarowi tematycznemu polityki w zakresie zdrowia i praw seksualnych i reprodukcyjnych ze względu na ogromny wpływ pandemii COVID-19 na kobiety i dziewczęta w krajach rozwijających się; podkreśla, jak ważne jest bardziej zdecydowane promowanie prawa każdej osoby do pełnej kontroli nad własną seksualnością oraz zdrowiem seksualnym i reprodukcyjnym, a także do swobodnego i odpowiedzialnego decydowania w tych sprawach;

68. wzywa państwa członkowskie, by zobowiązały się do osiągnięcia celów GAP III, w szczególności w odniesieniu do zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz praw w tej dziedzinie; wzywa UE i państwa członkowskie do przygotowania „planów wdrażania na szczeblu krajowym” uznających za priorytet prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne, przy zastosowaniu wymiernych wskaźników i mechanizmów monitorowania; zwraca się do delegatur UE, by w realizacji GAP III nadały priorytet działaniom związanym ze zdrowiem reprodukcyjnym i seksualnym oraz prawami w tej dziedzinie;

69. apeluje, by UE i państwa członkowskie zapewniły odpowiednie i dobrze ukierunkowane finansowanie z przeznaczeniem na zdrowie i prawa seksualne i reprodukcyjne w ramach polityki współpracy na rzecz rozwoju oraz instrumentów działań zewnętrznych, takich jak Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej; zwraca się zatem do Komisji, Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych i państw członkowskich, by w unijnym procesie programowania, w tym we wspólnym programowaniu, jak priorytet traktowały zdrowie reprodukcyjne i seksualne oraz prawa w tej dziedzinie;

70. podkreśla, że polityka współpracy na rzecz rozwoju musi obejmować organizacje społeczeństwa obywatelskiego, które są bezpośrednio zaangażowane w obronę zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz praw w tej dziedzinie w krajach rozwijających się;

71. uważa, że UE musi ułatwiać włączenie usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz praw w tej dziedzinie do krajowych strategii i programów zdrowia publicznego krajów partnerskich; z niepokojem przypomina, że większość niezaspokojonych potrzeb, jeśli chodzi o usługi w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, dotyczy nastolatków, osób niepozostających w związku małżeńskim, osób LGBTIQ, osób niepełnosprawnych, osób należących do mniejszości, w tym mniejszości etnicznych oraz ubogich mieszkańców wsi i miast; podkreśla, że usługi w zakresie zdrowia i praw seksualnych i reprodukcyjnych powinny uwzględniać aspekt płci, być oparte na prawach, przyjazne dla młodzieży i dostępne dla wszystkich, niezależnie od wieku, płci, tożsamości płciowej, orientacji seksualnej, rasy, klasy społecznej, religii, stanu cywilnego, zasobów finansowych, narodowości, pochodzenia społecznego czy niepełnosprawności, w tym w kontekście pomocy humanitarnej podczas konfliktów i katastrof;

72. wzywa państwa członkowskie do przeciwdziałania dyskryminacji w usługach w zakresie zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz praw w tej dziedzinie i do stosowania podejścia interseksjonalnego, aby zapewnić kobietom i dziewczętom (zarówno transpłciowym, jak i cispłciowym), osobom niebinarnym, lesbijkom, kobietom biseksualnym i interseksualnym równy dostęp do usług i praw związanych ze zdrowiem seksualnym i reprodukcyjnym;

73. przypomina, że kobiety i dziewczęta są szczególnie narażone na gwałty i przemoc seksualną w regionach dotkniętych kryzysami, niezależnie od tego, czy są one związane z konfliktami, klęskami żywiołowymi czy skutkami zmiany klimatu; wzywa Unię Europejską do zintensyfikowania walki z wykorzystywaniem gwałtu jako broni wojennej oraz do zagwarantowania ofiarom dostępu do usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

74. wzywa Komisję do zdecydowanego potępienia pogarszania się sytuacji w zakresie praw kobiet oraz praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, a także do wykorzystania wszystkich możliwości w celu zintensyfikowania działań mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia wsparcia politycznego dla obrońców praw człowieka, podmiotów świadczących opiekę zdrowotną i działających na rzecz propagowania praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, a także dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego działających na rzecz praw kobiet oraz praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, gdyż są to kluczowe podmioty społeczeństwa uwzględniającego równouprawnienie płci oraz kluczowi usługodawcy i informatorzy w zakresie zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, zwłaszcza podmioty pracujące w trudnych warunkach w Europie, a także wzywa do stałego monitorowania i odpowiedniego przyznawania wystarczającego wsparcia finansowego za pośrednictwem bieżących programów, takich jak program „Obywatele, Równość, Prawa i Wartości”;

75. wzywa Komisję do wdrożenia sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci we wszystkich instrumentach wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027, w tym w odniesieniu do programu „Obywatele, Równość, Prawa i Wartości”, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus oraz Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej;

76. wzywa Komisję do podjęcia konkretnych kroków na rzecz ochrony praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, zaczynając od ustanowienia specjalnego wysłannika UE ds. zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz praw w tej dziedzinie, a także od dodania do rocznego sprawozdania UE na temat praw człowieka i demokracji rozdziału dotyczącego aktualnej sytuacji w zakresie praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego;

o

o o

77. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

P9_TA(2021)0315

25. rocznica Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju (ICPD25) – szczyt w Nairobi**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie 25. rocznicy Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju (ICPD25) – szczyt w Nairobi (2019/2850(RSP))**

(2022/C 81/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Międzynarodową Konferencję na temat Ludności i Rozwoju (ICPD), która odbyła się w Kairze w 1994 r., oraz jej program działania, a także wyniki powiązanych z nią konferencji przeglądowych,
- uwzględniając zasadę nr 1 programu działania ICPD, która stanowi, że każdy ma prawo do wolności i bezpieczeństwa osobistego,
- uwzględniając oświadczenie ze szczytu w Nairobi zwołanego w 25. rocznicę ICPD, zatytułowane: „Accelerating the Promise” [Szybsza realizacja obietnicy], z dnia 1 listopada 2019 r., oraz krajowe i partnerskie zobowiązania, a także oparte na współpracy działania ogłoszone na szczycie w Nairobi,
- uwzględniając pekińską platformę działania i wyniki dotyczących jej konferencji przeglądowych,
- uwzględniając zobowiązanie z Ottawy przyjęte na siódmej międzynarodowej konferencji parlamentarzystów, która odbyła się w dniach 22–23 października 2018 r. w Ottawie (Kanada) i dotyczyła wdrażania postanowień ICPD,
- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ z dnia 5 października 1999 r. w sprawie 21. sesji nadzwyczajnej Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych na temat całościowego przeglądu i oceny realizacji programu działania ICPD (pięcioletni przegląd postępów w realizacji programu działania),
- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ pt.: „Ramy działań w następstwie programu działania Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju po 2014 r.” („ICPD beyond 2014 Global Report” [Globalne sprawozdanie w sprawie Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju po 2014 r.]),
- uwzględniając Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, przyjętą we wrześniu 2015 r., która weszła w życie dnia 1 stycznia 2016 r., a zwłaszcza cele zrównoważonego rozwoju nr 3 i 5,
- uwzględniając Światowy Szczyt Humanitarny ONZ, który odbył się w Stambule w dniach 23–24 maja 2016 r., oraz będące jego następstwem sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ (A/70/709), w szczególności Program działań na rzecz ludzkości,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 31 maja 2018 r. w sprawie wdrożenia wspólnego dokumentu roboczego służb (SWD(2015)0182) pt. „Równość płci i wzmocnienie pozycji kobiet – odmiana losu dziewcząt i kobiet w kontekście stosunków zewnętrznych UE w latach 2016–2020” ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lipca 2018 r. pt. „W kierunku zewnętrznej strategii UE dotyczącej przeciwdziałania wczesnym i przymusowym małżeństwom – następne kroki” ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 76 z 9.3.2020, s. 168.⁽²⁾ Dz.U. C 118 z 8.4.2020, s. 57.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie UE i globalnych ram rozwoju po roku 2015 ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie przygotowań do Światowego Szczytu Humanitarnego – wyzwania i szanse w zakresie pomocy humanitarnej ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lutego 2021 r. w sprawie przyszłych wyzwań w dziedzinie praw kobiet w Europie – ponad 25 lat po deklaracji pekińskiej i pekińskiej platformie działania ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie Funduszu Ludnościowego ONZ (UNFPA) w sprawie sytuacji ludności na świecie w 2019 r. zatytułowane „Unfinished Business: the pursuit of rights and choices for all” [Niedokończone sprawy – zapewnienie wszystkim praw i swobody wyboru],
 - uwzględniając raport Euromapping 2018 pt. („Accountability Guide for Reproductive, Maternal, New Born and Child Health and Family Planning” [Przewodnik po odpowiedzialności w zakresie zdrowia reprodukcyjnego, opieki zdrowotnej dla matek, noworodków i dzieci oraz planowania rodziny]),
 - uwzględniając rankingi „Contraception Atlas” [Atlas antykoncepcji] z lat 2017, 2018 i 2019 dotyczące dostępu do antykoncepcji w Europie w podziale na kraje, w którym podkreśla się nierówności występujące pod tym względem w Europie, a także fakt, że w niektórych częściach Europy w dużej mierze nie zauważa się potrzeby antykoncepcji,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 12 grudnia 2018 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2017 oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając europejski pakt na rzecz równości płci (2011–2020) przyjęty przez Radę dnia 7 marca 2011 r. ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 26 maja 2015 r. w sprawie płci w kontekście rozwoju,
 - uwzględniając unijny plan działania w sprawie równości płci na lata 2021–2025 (GAP II), opublikowany 25 listopada 2020 r. przez Komisję i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa (JOIN(2020)0017),
 - uwzględniając Europejski konsensus w sprawie rozwoju („Nasz świat, nasza godność, nasza przyszłość”), przyjęty w czerwcu 2017 r.,
 - uwzględniając pytania do Rady i do Komisji w sprawie 25. rocznicy Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju (ICPD25) – szczyt w Nairobi (O-000020/2021 – B9-0018/2021 i O-000021/2021 – B9-0019/2021),
 - uwzględniając art. 136 ust. 5 i art. 132 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Rozwoju oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia,
- A. mając na uwadze, że w 2019 r. minęło 25 lat od Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju w Kairze, gdzie 179 rządów przyjęło program działania ICPD, deklarując globalne zaangażowanie w prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne zgodnie z zasadami pekińskiej platformy działania oraz programem działania ICPD i konsolidując konsensus w sprawie umieszczenia indywidualnych praw i dobrobytu w centrum agendy dotyczącej zdrowia reprodukcyjnego i planowania demograficznego;

⁽³⁾ Dz.U. C 289 z 9.8.2016, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 399 z 24.11.2017, s. 106.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0058.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 388 z 13.11.2020, s. 100.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 155 z 25.5.2011, s. 10.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

- B. mając na uwadze, że w programie działania umieszczono planowanie rodziny w kontekście kompleksowej opieki w zakresie zdrowia reprodukcyjnego i wezwano rządy do zapewnienia dostępu do usług takich jak opieka przedporodowa i poporodowa, bezpieczny poród, leczenie bezpłodności, bezpieczna aborcja w przypadkach dopuszczalnych przez prawo i zarządzanie konsekwencjami niebezpiecznej aborcji, a także leczenie zakażeń układu rozrodczego i zakażeń przenoszonych drogą płciową, raka piersi i nowotworów układu rozrodczego, jak również do informacji, edukacji i doradztwa w zakresie seksualności, zdrowia reprodukcyjnego i odpowiedzialnego rodzicielstwa, zawsze przy tym pamiętając, że zapobieganie przemocy ze względu na płeć i innym szkodliwym praktykom powinno stanowić integralny element podstawowej opieki zdrowotnej;
- C. mając na uwadze, że kwestie zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, w tym umieralność matek i noworodków oraz HIV, wchodzi w zakres celu zrównoważonego rozwoju nr 3, zaś kwestia przemocy ze względu na płeć oraz szkodliwych zwyczajów wchodzi w zakres celu nr 5;
- D. mając na uwadze, że cele zrównoważonego rozwoju zmierzają również do zapewnienia powszechnego zabezpieczenia zdrowotnego, w szczególności przez zagwarantowanie dostępu do wysokiej jakości podstawowych usług opieki zdrowotnej oraz do bezpiecznych, skutecznych i przystępnych cenowo leków i szczepionek dla wszystkich; mając na uwadze, że zagwarantowanie zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz praw w tej dziedzinie, a także praw kobiet i ich swobody decydowania o swoim cielem i swoim życiu to podstawowy warunek wstępny osiągnięcia pozostałych celów zrównoważonego rozwoju;
- E. mając na uwadze, że 25. rocznica była okazją dla rządów i innych podmiotów globalnych do potwierdzenia ich zobowiązania do realizacji agendy dotyczącej praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, ponieważ w wielu krajach wciąż odmawia się ich zapewnienia; mając na uwadze, że ICPD zaowocowała dokumentem o charakterze uniwersalnym, który musi być wdrażany zarówno w Unii Europejskiej, jak i poza nią;
- F. mając na uwadze, że liczba ludności nigdy wcześniej nie rosła tak szybko, a w obecnym tempie liczba ludności na świecie podwoi się w ciągu zaledwie 35 lat;
- G. mając na uwadze, że trendy demograficzne będą w sposób zasadniczy kształtować dalsze perspektywy rozwoju; mając na uwadze, że wspieranie równouprawnienia płci, prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne oraz zrównoważona liczebność rodzin są ze sobą ściśle powiązane;
- H. mając na uwadze, że kobiety muszą mieć pełną kontrolę nad swoim ciałem, swoim zdrowiem i swoją płodnością oraz możliwość zdefiniowania swojej roli w społeczeństwie, jeżeli trwały wzrost gospodarczy i zrównoważony rozwój mają nadążać za tak gwałtownym wzrostem liczby ludności;
- I. mając na uwadze, że coraz większa dostępność antykoncepcji i nowe metody antykoncepcji mają zasadnicze znaczenie dla planowania ciąży przez kobiety, a co za tym idzie, wszystkich innych aspektów ich życia;
- J. mając na uwadze, że innowacje w zakresie nowoczesnych metod antykoncepcji ułatwiły korzystanie z nich oraz ograniczyły ich efekty uboczne; mając jednak na uwadze, że nadal istnieją znaczące efekty uboczne, a ich ograniczenie powinno być priorytetem w badaniach nad tym zagadnieniem;
- K. mając na uwadze, że do 2015 r. 94 % rządów zapewniało wsparcie na rzecz planowania rodziny;
- L. mając na uwadze, że w skali świata odsetek kobiet pozostających z związku, które deklarują korzystanie ze środków antykoncepcyjnych, wzrósł z 36 % w 1970 r. do 64 % w 2015 r.;
- M. mając na uwadze, że dostęp do usług w zakresie zdrowia reprodukcyjnego ma kluczowe znaczenie dla korzystania przez kobiety z ich praw reprodukcyjnych; mając na uwadze, że dostęp nie tylko oznacza dostępność środków i usług, ale również usuwanie utrudniających ją barier społecznych, gospodarczych, prawnych i wszelkich innych przeszkód, w tym ideologicznych;
- N. mając na uwadze, że dostęp do kluczowych usług opieki w zakresie zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego (w tym kompleksowej edukacji seksualnej, usług w zakresie planowania rodziny, nowoczesnej antykoncepcji, bezpiecznej i legalnej opieki w zakresie aborcji, odpowiedniej przedporodowej i poporodowej opieki zdrowotnej, pomocy podczas porodu) w większości krajów rozwijających się jest obecnie na ogół najmniej wśród najbiedniejszych 20 % gospodarstw domowych i największy wśród najbogatszych 20 %; mając na uwadze, że zdaniem Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) w 2018 r. co najmniej 214 mln kobiet chciało zapobiegać ciąży lub opóźnić zaiskrzenie, ale nie miało dostępu do nowoczesnych metod antykoncepcji;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

- O. mając na uwadze, że dostęp do zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz praw w tej dziedzinie również jest bardzo zróżnicowany w państwach członkowskich UE i między nimi, i jest najbardziej skomplikowany dla osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji; mając na uwadze, że analiza każdego kraju w Atlasie antykoncepcji 2019 pokazuje, że należy zintensyfikować działania, aby poprawić dostęp do informacji i środków antykoncepcyjnych, tak aby ludzie mieli wybór co do swojego życia reprodukcyjnego;
- P. mając na uwadze, że w niektórych krajach zgodnie z prawem wymaga się od kobiet i nastolatków zgody osób trzecich na dostęp do usług zdrowotnych bądź kryminalizuje się związki osób tej samej płci; mając na uwadze, że ogranicza to dostęp do informacji lub usług przez osoby, które tego potrzebują;
- Q. mając na uwadze, że w 1970 r. programy planowania rodziny w regionach rozwijających się pokrywały ok. 40 % zapotrzebowania, a obecnie wskaźnik ten wynosi ok. 77 % zapotrzebowania; mając na uwadze, że po upływie ok. trzech czwartych czasu realizacji programów dostawcom usług w zakresie planowania rodziny kończą się zasoby niektórych środków antykoncepcyjnych;
- R. mając na uwadze, że według opracowanych przez UNESCO międzynarodowych wytycznych technicznych dotyczących edukacji seksualnej oparta na programach nauczania kompleksowa edukacja seksualna umożliwia dzieciom i młodzieży nabywanie szczegółowej wiedzy, kształtowanie właściwych postaw i rozwijanie odpowiednich umiejętności, w tym w zakresie poszanowania praw człowieka, równouprawnienia płci oraz różnorodności, co przyczynia się do bezpiecznych, zdrowych i opartych na szacunku relacji; mając na uwadze, że taka edukacja wzmacnia pozycję dzieci i młodzieży, gdyż dostarcza dowodów i dostosowanych do wieku informacji o seksualności, odnosząc się do kwestii zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, w tym, lecz nie tylko, do anatomii i fizjologii seksualnej i reprodukcyjnej, dojrzewania i menstruacji, reprodukcji, nowoczesnych metod antykoncepcji, kwestii ciąży i porodu, zakażeń przenoszonych drogą płciową, w tym HIV i AIDS, wszelkich szkodliwych praktyk, takich jak wczesne i przymusowe małżeństwa, małżeństwa dzieci, a także okaleczanie żeńskich narządów płciowych; mając na uwadze, że większość nastolatków na całym świecie nie ma dostępu do kompleksowej edukacji seksualnej;
- S. mając na uwadze, że w 1994 r. w programie działania wezwano kraje do „ograniczenia umieralności okołoporodowej matek o połowę względem poziomu z 1990 r. do 2000 r., a następnie ponownie o połowę do 2015 r.”, co oznaczałoby ograniczenie umieralności okołoporodowej matek o 75 %; mając na uwadze, że choć na całym świecie wskaźnik umieralności okołoporodowej matek spadł o około 44 % od 1995 r. wraz z postępem obserwowanym w każdym regionie, ciąża u nastolatek pozostaje jedną z głównych przyczyn umieralności okołoporodowej i zachorowalności matek, przy czym około 70 000 dorastających dziewcząt umiera co roku z przyczyn związanych z ciążą lub porodem, a nadal ogromna większość okołoporodowych zgonów matek ma miejsce w środowiskach mających niewystarczające zasoby lub w wyniku dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie; mając na uwadze, że umieralność okołoporodową matek spowodowaną niebezpiecznymi aborcjami oraz ogólną umieralność okołoporodową matek zmniejsza zniesienie ograniczeń prawnych w dostępie do aborcji;
- T. mając na uwadze, że kobiety, które nie mają dostępu do takich usług jak opieka przedporodowa, pomoc podczas porodu i opieka położnicza w nagłych przypadkach, są bardziej narażone na poważny uszczerbek na zdrowiu; mając na uwadze, że pomimo 92 % przypadków umieralności okołoporodowej matek i noworodków na świecie ma miejsce w krajach rozwijających się, zatrudniają one jedynie 42 % światowego personelu lekarskiego, położniczego i pielęgnarskiego;
- U. mając na uwadze, że ponad 500 kobiet i dziewcząt umiera codziennie w nagłych wypadkach podczas ciąży i porodu z powodu braku wykwalifikowanych położnych lub pilnych zabiegów położniczych lub z powodu niebezpiecznych aborcji;
- V. mając na uwadze, że ze wszystkich aborcji na świecie tylko 55 % to bezpieczne aborcje; mając na uwadze, że według WHO oznacza to, iż liczbę niebezpiecznych aborcji dokonanych każdego roku w latach 2010–2014 można oszacować na 25 mln; mając na uwadze, że aborcja jest nadal całkowicie nielegalna w 26 krajach, a aborcja na żądanie jest legalna tylko w 67 krajach, z zastrzeżeniem zróżnicowanych ograniczeń co do długości ciąży, którą można przerwać; mając na uwadze, że na całym świecie, zarówno w krajach rozwiniętych, jak i rozwijających się, w tym w niektórych państwach członkowskich UE, można zaobserwować niepokojący sprzeciw wobec praw kobiet do decydowania o swoim ciele;
- W. mając na uwadze, że co trzecia kobieta na świecie doświadczy przemocy fizycznej lub seksualnej w pewnym momencie swojego życia; mając na uwadze, że zgodnie z szacunkami ONZ ponad 200 mln dziewcząt i kobiet zmuszono do poddania się okaleczeniu żeńskich narządów płciowych;
- X. mając na uwadze, że około 650 milionów kobiet wzięło ślub, gdy były dziećmi, a dziewięć na dziesięć urodzeń wśród dziewcząt poniżej 18. roku życia ma miejsce w małżeństwie; mając na uwadze, że według UNICEF-u do niekorzystnych skutków dziecięcych małżeństw zalicza się: oddzielenie od rodziny i przyjaciół, brak swobody interakcji z osobami w tym samym wieku i uczestnictwa w życiu społeczności, ograniczenie możliwości zdobycia

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

wykształcenia, wykorzystywanie seksualne, poważne zagrożenia zdrowotne, takie jak przedwczesna ciąża, zakażenia przenoszone drogą płciową i, w coraz większym stopniu, HIV/AIDS; mając na uwadze, że małżeństwa dzieci mogą również prowadzić do pracy przymusowej, niewolnictwa i prostytucji;

- Y. mając na uwadze, że przymusowe małżeństwa są jedną z najczęstszych przyczyn prześladowania ze względu na płeć, podawaną przez znaczną liczbę kobiet w chwili składania wniosku o azyl; mając na uwadze, że nadal istnieje wiele przeszkód, aby uznać, że przymusowe małżeństwa uzasadniają przyznanie ochrony międzynarodowej, mimo że są one formą prześladowania ze względu na płeć oraz stanowią poważne i systematyczne naruszenie praw podstawowych, wiążące się z niehumanitarnym i poniżającym traktowaniem, które może nosić znamiona tortur;
- Z. mając na uwadze, że osoby LGBTIQ nadal cierpią z powodu dyskryminacji i przemocy zarówno w Unii Europejskiej, jak i poza nią, a niektóre kraje utrzymują przepisy kryminalizujące związki osób tej samej płci;
- AA. mając na uwadze, że inicjatywa „Spotlight” jednoczy UE i ONZ w walce z wszelkimi formami przemocy ze względu na płeć na świecie i jest kluczowym narzędziem walki z przemocą seksualną i szkodliwymi praktykami, takimi jak okaleczanie żeńskich narządów płciowych i przymusowe małżeństwa;
- AB. mając na uwadze, że priorytety finansowania w obszarze zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz praw w tej dziedzinie były nierówne, co oznaczało, że służby zdrowia finansowane ze środków publicznych generalnie oferujące niektóre usługi w zakresie planowania rodziny, opieki zdrowotnej dla matek, noworodków i dzieci oraz usługi w zakresie HIV/AIDS przyciągały znaczne zainteresowanie darczyńców, podczas gdy usługi w zakresie leczenia przemocy seksualnej, nowotworów ginekologicznych i bezpłodności lub bezpiecznej aborcji są niestety niedofinansowane;
- AC. mając na uwadze, że od 2015 r. globalny instrument finansowy (GFF) ma na celu zachęcenie rządów krajowych do zwiększenia wydatków zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju w dziedzinie zdrowia; mając na uwadze, że przywrócenie i rozszerzenie stosowania tzw. zasady globalnego knebla ma szkodliwy wpływ na dostęp kobiet i dziewcząt do powszechnego systemu opieki zdrowotnej, w tym: zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz praw w tej dziedzinie;
- AD. mając na uwadze, że wiele krajów rozwijających się zobowiązało się do realizacji programu działania przez dostosowanie do niego krajowych celów i budżetów, ale większość z nich nadal polega na pomocy darczyńców, co zagraża stabilności programów krajowych;
- AE. mając na uwadze, że stabilność i przewidywalność finansowania zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia stałego świadczenia potrzebnych usług;
- AF. mając na uwadze, że globalny mechanizm monitorowania i oceny jest niezbędny, by śledzić, czy rządy realizują zobowiązania wynikające z programu działania i szczytu w Nairobi w następnym okresie oraz by zapewnić osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju w dziedzinie zdrowia do 2030 r.;
- AG. mając na uwadze, że Europejski konsensus w sprawie rozwoju obejmował równouprawnienie płci oraz prawa człowieka w odniesieniu do kobiet i dziewcząt, a także wzmocnienie ich pozycji i ich ochronę jako podstawową zasadę i priorytet we wszystkich obszarach działań zewnętrznych UE; mając na uwadze, że w tym dokumencie podkreślono również „potrzebę powszechnego dostępu po przystępnych cenach do rzetelnych i wszechstronnych informacji na temat zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, edukacji w tym zakresie (w tym do wszechstronnej edukacji seksualnej) oraz usług opieki zdrowotnej” oraz ponownie potwierdzono w nim zobowiązanie do wydania co najmniej 20 % pomocy UE na włączenie społeczne i rozwój społeczny;
- AH. mając na uwadze, że wdrożenie GAP II stanowiło znakomitą okazję do przekazania dodatkowych środków na prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne w ramach filaru dotyczącego integralności fizycznej i psychologicznej;
- AI. mając na uwadze, że w roku 2020 przypadała 25. rocznica funkcjonowania pekińskiej platformy działania; mając na uwadze, że ICPD oraz pekińska platforma działania powinny być wzajemnie połączone, aby osiągnąć równowagę płci oraz prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne dla wszystkich;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

- AJ. mając na uwadze, że Generation Equality Forum [Forum Pokolenia Równości] organizowane przez Jednostkę Narodów Zjednoczonych ds. Równości Płci i Uławnienia Kobiet w Mexico City i w Paryżu w 2020 r. mogło być okazją do podjęcia pilnych działań i zapewnienia rozliczalności w zakresie równouprawnienia płci, ale nie odbyło się z powodu wybuchu pandemii COVID-19;

Program działania ICPD – od 1994 r.

1. pochwała dotychczasowe postępy w określonych obszarach, takie jak zwiększenie dostępności środków antykoncepcyjnych, które zapewniły kobietom większą kontrolę płodności, oraz zmniejszenie umieralności okołoporodowej matek i umieralności noworodków, jednocześnie jednak przyznaje, że rządy krajowe i organizacje międzynarodowe muszą podejmować o wiele intensywniejsze wysiłki, szczególnie w zakresie innowacji, koordynacji i zapewnienia dostępu, jeśli mamy osiągnąć cele programu i stworzyć rzeczywistość sprzyjającą dobrobytowi, wzmocnieniu pozycji i samorealizacji połowy światowej populacji;
2. z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie ze szczytu w Nairobi zorganizowanego w 25. rocznicę ICPD, zatytułowane: „Accelerating the Promise” [Szybsza realizacja obietnicy], zawarte w nim wezwanie do wzmożenia wysiłków na rzecz pełnego, skutecznego i przyspieszonego wdrożenia oraz finansowania programu działania ICPD oraz jego celu, jakim jest zapewnienie powszechnego dostępu do zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz praw w tej dziedzinie w ramach powszechnego zabezpieczenia zdrowotnego;
3. przyjmuje z zadowoleniem cel uzgodniony na szczycie w Nairobi, jakim jest zmobilizowanie pilnie potrzebnych woli politycznej i zobowiązań finansowych, aby w końcu osiągnąć całkowite zaspokojenie potrzeb w zakresie informacji i usług związanych z planowaniem rodziny, wyeliminować możliwe do uniknięcia okołoporodowe zgony matek oraz wyeliminować przemoc seksualną i przemoc ze względu na płeć oraz szkodliwe praktyki wobec kobiet i dziewcząt; przyjmuje konkretne zobowiązania, zarówno finansowe, jak i polityczne, podjęte przez rządy, darczyńców, przedsiębiorstwa, organizacje pozarządowe, społeczeństwo obywatelskie i inne podmioty na rzecz osiągnięcia celu „trzech zer”, a także przyczynienia się do zagwarantowania zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz praw tej dziedzinie dla wszystkich do 2030 r.; z zadowoleniem przyjmuje w szczególności zobowiązanie podjęte przez UE, aby w ramach rocznego programu działania programu współpracy między państwami AKP w 2018 r. przeznaczyć 29 mln EUR na promowanie praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego nastoletnich dziewcząt, a także apeluje o dalsze finansowe i polityczne zaangażowanie UE w tej dziedzinie, zarówno w UE, jak i poza nią;
4. potwierdza, że zorientowane na ludzi i oparte na prawach podejście musi odgrywać kluczową rolę w każdej polityce demograficznej oraz w systemach zdrowotnych, edukacyjnych i społecznych, ukierunkowanych na zapewnienie możliwości samodzielnego kształtowania ról kobiet w społeczeństwie oraz na poszanowanie godności i praw człowieka; ponadto ponownie potwierdza, że kobiety mają prawo decydować o tym, czy, kiedy i jak często zająć w ciążę; w związku z tym ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje fakt, że podczas szczytu w Nairobi w centrum zainteresowania znalazły się głosy orędowników społeczności zmarginalizowanych, młodzieży i społeczeństwa obywatelskiego oraz że orędownicy ci mieli możliwość bezpośredniego kontaktowania się z głowami państw i decydentami w sprawie sposobów zagwarantowania i promowania praw i zdrowia wszystkich osób;
5. potwierdza, że prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne opierają się na prawach człowieka oraz że są podstawowymi elementami godności ludzkiej o kluczowym znaczeniu dla zapewnienia równouprawnienia płci; apeluje do UE i państw członkowskich o uznanie praw kobiet i dziewcząt do integralności cielesnej i do podejmowania autonomicznych decyzji; potępia częste naruszenia praw seksualnych i reprodukcyjnych kobiet, w tym odmowę dostępu do kompleksowej edukacji seksualnej, usług w zakresie planowania rodziny, środków antykoncepcyjnych, opieki zdrowotnej nad matkami, a także bezpiecznej i legalnej opieki w zakresie aborcji; apeluje o odpowiedni budżet na powyższe cele;
6. podkreśla, że cel zrównoważonego rozwoju nr 5 wymaga między innymi włączenia zaleceń programu działania ICPD do krajowych planów, polityk i programów; podkreśla, że osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju jest uzależnione od zapewnienia powszechnego dostępu do zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego;
7. przypomina, że realizacja zobowiązań zawartych w programie działania ICPD wymaga przeciwstawienia się dyskryminacyjnym normom płciowym oraz eliminacji przemocy seksualnej wobec dziewcząt i kobiet, a także wzmocnienia sprawczości dziewcząt i kobiet oraz ich zdolności do podejmowania autonomicznych i świadomych decyzji dotyczących zdrowia reprodukcyjnego;
8. potwierdza wolę propagowania, ochrony i realizowania prawa wszystkich osób do pełnej kontroli nad własną seksualnością oraz zdrowiem seksualnym i reprodukcyjnym, do swobodnego i odpowiedzialnego decydowania w tych sprawach oraz do życia bez dyskryminacji, przymusu i przemocy;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Zaspokojenie wszystkich potrzeb w zakresie planowania rodziny

9. zauważa, że średnio 214 mln kobiet w krajach rozwijających się nie ma dostępu do skutecznej antykoncepcji, czego skutkiem jest ok. 75 mln nieplanowanych ciąż rocznie; jest zaniepokojony, że w niektórych krajach dostęp do antykoncepcji oznacza dostępność tylko jednej metody; podkreśla, że kobiety i nastolatki muszą mieć nie tylko dostęp do bezpiecznych i nowoczesnych środków antykoncepcyjnych, ale także muszą być w stanie dokonać świadomego wyboru, którą z metod zastosować, oraz mieć dostęp do tej metody;

10. jest zaniepokojony, że w niektórych krajach dostęp do usług w zakresie zdrowia reprodukcyjnego bardzo utrudniają przeszkody takie jak wygórowane koszty, niska jakość opieki oraz obiektów i środków, dyskryminujące i represyjne przepisy i lekceważące traktowanie, a najwięcej niezaspokojonych potrzeb związanych z usługami w zakresie zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego odnotowuje się wśród nastolatków, osób niepozostających w związku małżeńskim, osób LGBTIQ, osób z niepełnosprawnościami, mniejszości etnicznych oraz ubogich mieszkańców wsi i miast;

11. przypomina, że usługi w zakresie praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego powinny uwzględniać aspekt płci, opierać się na prawach i być przyjazne dla nastolatków i młodzieży oraz dostępne dla wszystkich nastolatków i kobiet, bez względu na wiek czy stan cywilny, w tym podczas konfliktów i katastrof; uważa ponadto, że takie usługi powinny respektować prywatność i poufność oraz nie powinny wymagać zgody sądu, małżonka, rodzica czy opiekuna;

12. pochwala skoordynowane dążenia do objęcia planowaniem rodziny tych kobiet, do których najtrudniej jest dotrzeć, i apeluje, aby w takich działaniach uwzględnić wszystkie inne usługi w zakresie zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego; zaleca stosowanie kreatywnych modeli świadczenia usług, takich jak bony na usługi po cenach subsydiowanych, warunkowe transfery pieniężne, programy ubezpieczeń społecznych i monitorowanie oparte na wynikach;

13. podkreśla, że oparta na dowodach i programach nauczania kompleksowa edukacja seksualna stanowi podstawę rozwoju zdrowych osób dorosłych, ponieważ zapewnia dostosowane do wieku informacje na temat dojrzwania, ciąży i porodu, a w szczególności antykoncepcji, zapobiegania HIV i zakażeniom przenoszonym drogą płciową, a także ryzyka związanego z wczesną ciążą; podkreśla ponadto, że takie programy kompleksowej edukacji seksualnej powinny również koncentrować się na relacjach międzyludzkich, orientacji seksualnej, równouprawnieniu płci, normach płciowych, zgodzie i zapobieganiu przemocy ze względu na płeć, które to elementy są kluczowe dla rozwijania u młodych ludzi zdrowego poczucia własnej wartości i budowania opartych na równości, zapewniających oparcie i bezpiecznych relacji; uważa, że zapewnienie kompleksowej edukacji seksualnej ma kluczowe znaczenie nie tylko dla samorealizacji dziewcząt, lecz także dla wczesnego angażowania chłopców, którzy mają do odegrania ważną rolę, jeśli chodzi o promowanie i wspieranie równouprawnienia płci wśród rówieśników i w swoich społecznościach;

14. podkreśla, że należy zagwarantować kobietom odpowiednią i przystępną cenowo opiekę zdrowotną, powszechne poszanowanie ich praw seksualnych i reprodukcyjnych oraz dostęp do tych praw; podkreśla, że dostępna opieka zdrowotna i powszechne poszanowanie i powszechna dostępność zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz praw w tej dziedzinie, planowanie rodziny, opieka zdrowotna nad matkami, opieka przedporodowa i opieka nad noworodkami oraz usługi w zakresie bezpiecznej aborcji są niezwykle istotne dla ratowania życia kobiet i ograniczania umieralności noworodków i dzieci; uważa za niedopuszczalne, że ciała kobiet i dziewcząt pozostają ideologicznym polem walki, zwłaszcza jeśli chodzi o zdrowie seksualne i reprodukcyjne oraz prawa w tej dziedzinie;

15. przypomina, że każdego dnia blisko tysiąc dziewcząt i kobiet zaraża się wirusem HIV i że kobiety i dziewczęta są bardziej niż chłopcy narażone na ryzyko zakażenia tym wirusem, szczególnie w Afryce Subsaharyjskiej; podkreśla, że u seropozytywnych kobiet i dziewcząt występuje większe ryzyko zachorowania na raka szyjki macicy; podkreśla, że należy koniecznie opracować i wzmocnić strategie zapobiegania tej chorobie i jej wykrywania, ukierunkowane w szczególności na młode kobiety;

16. podkreśla, że dostęp do wody i warunków sanitarnych jest jednym z praw człowieka i jest konieczny do zapewnienia zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, czy to w kontekście antykoncepcji, ciąży, porodu, aborcji, chorób przenoszonych drogą płciową, czy higieny w czasie menstruacji;

17. przypomina, że oprócz tabu otaczającego menstruację, poważną przeszkodą w uczęszczaniu miesięczkujących dziewcząt do szkoły jest brak dostępu do wody, urządzeń sanitarnych i higieny (WASH) w szkołach, a także brak bezpłatnej ochrony w okresie menstruacji; podkreśla konieczność wyposażania szkół w odpowiednią infrastrukturę, aby zapewnić dziewczętom dostęp do wody i oddzielne toalety;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

18. wzywa Unię, aby w działaniach na rzecz równouprawnienia płci i zwalczania dyskryminacji kobiet w większym stopniu uwzględniała problematykę związaną z WASH;

19. ponownie stwierdza, jak ważne jest zagwarantowanie konstruktywnego i włączającego udziału nastolatków i młodych ludzi na wszystkich etapach podejmowania decyzji; uważa, że globalne zobowiązanie z Nairobi powinno obejmować silny nacisk na młodsze nastolatki i edukację seksualną w ramach działań mających zaradzić problemowi ciąży u nastolatków, będącej jedną z głównych przyczyn umieralności okołoporodowej matek; dostrzega, że uwzględniająca aspekt płci i oparta na życiowych umiejętnościach kompleksowa edukacja seksualna, dostosowana odpowiednio do zmieniających się zdolności, jest niezbędna do tego, by nastolatki i młodzież umieli uchronić się przed nieplanowaną ciążą i zakażeniami przenoszonymi drogą płciową, w tym HIV i AIDS, oraz by upowszechniać takie wartości jak tolerancja, wzajemny szacunek, zgoda i brak przemocy w związkach oraz planowanie własnego życia;

Wyliminowanie możliwych do uniknięcia okołoporodowych zgonów matek

20. wyraża zaniepokojenie, ponieważ restrykcyjne przepisy w sprawie aborcji, które obowiązują w wielu krajach, słaba dostępność usług, wysoki koszt, stygmatyzacja, możliwość odmowy przez świadczeniodawców opieki zdrowotnej działania sprzecznego z własnym sumieniem i zbędne wymogi, takie jak obowiązkowe okresy oczekiwania i obowiązki skorzystania z doradztwa, udzielanie wprowadzających w błąd informacji, konieczność uzyskania zgody osób trzecich i badania, które są zbędne z medycznego punktu widzenia, należą do głównych przeszkód utrudniających zapewnienie opieki zdrowotnej nad matkami oraz przyczyniają się do niebezpiecznych aborcji i okołoporodowych zgonów matek;

21. uważa, że niezwykle ważne jest, aby rządy, które jeszcze tego nie uczyniły, przyjęły środki polityczne w ramach zabezpieczenia zdrowotnego, które zmniejszą liczbę zgonów noworodków lub okołoporodowych zgonów matek i zapobiegają niebezpiecznym aborcjom przez zwiększenie zatrudnienia i szkoleń wykwalifikowanego personelu medycznego oraz rozszerzenie zasięgu niezbędnej opieki poporodowej i neonatologicznej, kompleksowej opieki przedporodowej i położniczej oraz opieki poaborcyjnej;

22. podkreśla, że zgodnie z pekińską platformą działania oraz programem działania ICPD należy chronić prawo każdego człowieka do integralności cielesnej i autonomii oraz zapewnić dostęp do podstawowych usług umożliwiających korzystanie z tego prawa; apeluje o kompleksowe podejście w podstawowym pakiecie dotyczącym zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, obejmującym środki pozwalające zapobiegać niebezpiecznym aborcjom i unikać ich, a także opiekę poaborcijną, które to elementy należy włączyć do krajowych strategii, polityk i programów w zakresie powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego;

Wyliminowanie przemocy ze względu na płeć i szkodliwych praktyk wobec kobiet, dziewcząt i młodych ludzi

23. apeluje do UE i państw członkowskich, aby zapobiegały przemocy ze względu na płeć i udzielały wsparcia ofiarom; ponownie wzywa UE, wszystkie państwa członkowskie oraz państwa należące do Rady Europy, które jeszcze tego nie zrobiły, do jak najszybszej ratyfikacji i wdrożenia Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencji stambulskiej); wzywa UE, aby współpracowała z państwami członkowskimi i innymi krajami w zakresie gromadzenia wysokiej jakości danych ilościowych i jakościowych segregowanych według kryterium wieku, płci, podatności na zagrożenia i położenia geograficznego; apeluje o wzmacnianie ram prawnych i politycznych, aby zapobiegać aktom przemocy ze względu na płeć zarówno w rodzinie, jak i poza nią, prowadzić dochodzenia w sprawie takich czynów i wymierzać za nie kary, a także aby udzielać ofiarom i ocalonym pomocy obejmującej doradztwo oraz usługi zdrowotne, psychospołeczne i prawne; postuluje organizację programów szkoleniowych dotyczących przemocy ze względu na płeć przeznaczonych dla pracowników wymiaru sprawiedliwości, organów ścigania i pracowników służby zdrowia, a także wzmacnianie systemów opieki zdrowotnej i kształcenia, aby zapobiegać przemocy ze względu na płeć i reagować na nią z zastosowaniem podejścia opartego na prawach i zorientowanego na cały cykl życia;

24. potępia wszystkie formy przemocy ze względu na płeć, takie jak przemoc fizyczna, seksualna i psychiczna oraz wykorzystywanie fizyczne, seksualne i psychiczne, gwałty zbiorowe, handel ludźmi i okaleczanie żeńskich narządów płciowych; odnotowuje, że w Europie przemoc ze względu na płeć wciąż jest nagminnym problemem, który wymaga skoordynowanej reakcji sektorów opieki zdrowotnej, edukacji, opieki społecznej i wymiaru sprawiedliwości za pomocą środków zapobiegania i reagowania opartych na prawach i zorientowanych na cały cykl życia; wyraża zaniepokojenie trwającymi atakami wymierzonymi w prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne kobiet, polegającymi m.in. na odmowie dostępu do usług planowania rodziny, środków antykoncepcyjnych oraz bezpiecznych i legalnych usług w zakresie aborcji, a także obowiązującymi w wielu częściach świata, w tym w UE, przepisami ograniczającymi te prawa; zdecydowanie stwierdza, że odmowa zapewnienia usług w zakresie zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz praw w tej dziedzinie, w tym bezpiecznej i legalnej aborcji, stanowi formę przemocy wobec kobiet i dziewcząt;

25. wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu poważnych deficytów systemów publicznych, jeżeli chodzi o przyjmowanie i rozpatrywanie wniosków o pomoc i ochronę oraz skarg w związku z przemocą motywowaną płcią, zwłaszcza przez policję; uważa, że kluczowe znaczenie ma wprowadzenie we wszystkich krajach środków monitorowania i sankcji wobec sprawców, aby wyliminować przemoc ze względu na płeć, w tym dziecięce, wczesne i przymusowe

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

małżeństwa, okaleczanie żeńskich narządów płciowych i inne szkodliwe praktyki; apeluje o pilne usprawnienia w policji i w systemach publicznych z myślą o przyjmowaniu i rozpatrywaniu wniosków o pomoc i ochronę oraz skarg w związku z przemocą motywowaną płcią;

26. uważa, że dla osiągnięcia celu zrównoważonego rozwoju nr 5 dotyczącego równouprawnienia płci i dla dalszego rozwoju agendy dotyczącej zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz praw w tej dziedzinie kluczowe znaczenie ma także zakwestionowanie szkodliwych norm i stereotypów związanych z płcią; przypomina o znaczeniu włączenia mężczyzn i chłopców do projektu i programów mających na celu zwalczanie wszelkich form przemocy ze względu na płeć i szkodliwych stereotypów; podkreśla w związku z tym, że kompleksowa edukacja seksualna ma kluczowe znaczenie dla rozwijania u dzieci i młodzieży umiejętności budowania zdrowych, opartych na równości, zapewniających oparcie i bezpieczeństwo relacji, w których nie ma dyskryminacji, przymusu i przemocy, oraz dla zapobiegania przemocy seksualnej, przemocy ze względu na płeć oraz przemocy w związkach intymnych; zachęca zatem wszystkie państwa członkowskie do wprowadzenia w szkołach kompleksowej, dostosowanej do wieku edukacji seksualnej i edukacji o relacjach międzyludzkich;

27. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę „Spotlight” na rzecz wyeliminowania przemocy ze względu na płeć na całym świecie i podkreśla, że więcej państw powinno zaangażować się w tę inicjatywę na szczeblu międzynarodowym;

28. zwraca uwagę na pojawienie się w przemocy ze względu na płeć w internecie oraz na potrzebę dopilnowania, aby we wszystkich działaniach zmierzających do wyeliminowania przemocy ze względu na płeć uwzględniać przestrzeń online;

29. przyznaje, że sam ustawowy zakaz zawierania dziecięcych, wczesnych i przymusowych małżeństw nie zagwarantuje zaprzestania tych praktyk; wzywa UE i państwa członkowskie do poprawy koordynacji i lepszego egzekwowania międzynarodowych traktatów, ustawodawstwa i programów, również w drodze stosunków dyplomatycznych z rządami i organizacjami w państwach trzecich, aby rozwiązać problemy związane z dziecięcymi, wczesnymi i przymusowymi małżeństwami; apeluje o dokładanie wszelkich starań w celu egzekwowania zakazów prawnych i uzupełniania ich szerszym zestawem przepisów i strategii politycznych; uznaje, że wymaga to przyjęcia i wdrożenia kompleksowych i całościowych polityk, strategii i programów, w tym uchylenia dyskryminujących przepisów prawnych dotyczących przymusowego małżeństwa i przyjęcia pozytywnych środków, które wzmocniłyby pozycję dziewczynek;

30. powtarza, że okaleczanie żeńskich narządów płciowych to forma przemocy ze względu na płeć; apeluje do Komisji, aby przeanalizowała synergie między wewnętrznymi i zewnętrznymi programami UE w celu zapewnienia spójnego i stałego podejścia do walki z okaleczaniem żeńskich narządów płciowych zarówno w UE, jak i poza nią, z uwagi na to, że w przypadku tego problemu występują nierozzerwalne powiązania z innymi częściami świata;

31. zdecydowanie uważa, że działania mające na celu położenie kresu praktyce okaleczania narządów płciowych kobiet powinny obejmować zaangażowanie społeczności, a także przywódców tradycyjnych i religijnych;

32. jest głęboko przekonany, że wszelkie strategie przeciwdziałania przemocy ze względu na płeć muszą obejmować osoby LGBTIQ;

33. dostrzega, że kryzysy humanitarne potęgują wyzwania związane ze zdrowiem seksualnym i reprodukcyjnym oraz prawami w tej dziedzinie, gdyż dotyczą w szczególności osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji na globalnym Południu; przypomina, że w strefach dotkniętych kryzysem kobiety i dziewczęta są szczególnie narażone na przemoc seksualną, gwałty, choroby przenoszone drogą płciową, wykorzystywanie seksualne i niechciane ciążę; podkreśla, że w takich sytuacjach należy zapewnić dostęp do usług związanych ze zdrowiem reprodukcyjnym i seksualnym oraz odpowiednio dostosować pomoc humanitarną; apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby przy udzielaniu pomocy humanitarnej kładły większy nacisk na aspekty równości płci i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz praw w tej dziedzinie, w tym pod względem szkolenia podmiotów prowadzących działalność humanitarną, a także finansowania, gdyż dostęp do opieki w zakresie zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego to podstawowa potrzeba ludzka na obszarach wymagających pomocy humanitarnej;

34. apeluje o przeprowadzenie dochodzenia w sprawie zbrodni wojennych popełnionych wobec kobiet i dziewcząt, między innymi należących do ludności chrześcijańskiej i jedydzkiej w północnym Iraku, poddawanych torturom i przemocy ze strony organizacji terrorystycznej znanej jako Państwo Islamskie;

Zobowiązania dotyczące rozwoju i finansowania

35. jest przekonany, że jednym z rezultatów szczytu w Nairobi powinien być mechanizm zapewniający rozliczalność za realizację zobowiązań globalnych i krajowych, a także skuteczność środków;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

36. wzywa UE, by wykazała się wyraźną rolą lidera w realizacji praw dziewcząt i kobiet oraz równouprawnienia płci, w tym w działaniach zewnętrznych, przez wdrożenie ambitnego GAP III na okres po 2020 r.; wzywa ponadto UE, by w swojej polityce współpracy na rzecz rozwoju, zwłaszcza w nowym Instrumencie Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR), zapewniła odpowiednie finansowanie w obszarach zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego i praw w tej dziedzinie oraz planowania rodziny, a także by opracowała strategię zapewniającą stabilne i ciągłe świadczenie wszystkich potrzebnych usług;

37. wzywa do poczynienia konkretnych inwestycji w celu promowania zdrowia fizycznego i psychicznego oraz dobrostanu nastolatków, w tym dzięki dostępowi do przyjaznych dla młodzieży usług zdrowotnych; uważa, że takie inwestycje muszą obejmować odpowiednie finansowanie i budowanie zdolności organizacji kobiet i młodzieży, które często wykonują bardzo istotną pracę polegającą na udzielaniu informacji o planowaniu rodziny, zapewnianiu kompleksowej edukacji seksualnej oraz zwalczaniu szkodliwych stereotypów społecznych i związanych z płcią, gdy nie ma programów krajowych lub są one niewystarczające;

38. zauważa, że UE wnosi wkład w prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne za pomocą szeregu unijnych instrumentów, takich jak programy geograficzne i regionalne koncentrujące się na płci, zdrowiu i rozwoju ludności, wkład w inicjatywy globalne i organizacje ONZ oraz dotacje dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego; ubolewa jednak nad tym, że trudno jest dokładnie oszacować, jaka część środków finansowych UE jest przeznaczana bezpośrednio na prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne oraz planowanie rodziny; apeluje o ambitne poziomy finansowania w bieżących wieloletnich ramach finansowych, aby poprawić świadczenie usług w zakresie zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz praw w tej dziedzinie, a także postuluje stałe doskonalenie metodyki, aby umożliwić lepszą ocenę skuteczności środków dotyczących zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz praw w tej dziedzinie w przyszłości;

39. apeluje do rządów krajowych i do międzynarodowych darczyńców o dopilnowanie, aby uniwersalny pakiet podstawowych usług w zakresie zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego zawierał również takie usługi jak leczenie bezpłodności i nowotworów narządów płciowych czy eliminowanie przemocy seksualnej, które dotychczas otrzymywały najmniejsze wsparcie finansowe;

40. dostrzega rolę organizacji pozarządowych jako dostawców usług, a także orędowników zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz praw w tej dziedzinie; apeluje w związku z tym o większe wsparcie i ochronę przez UE organizacji pozarządowych, które wnoszą wkład w realizację programu działania ICPD, oraz w szczególności organizacji broniących praw kobiet, zarówno w UE, jak i poza nią, jako podmiotów o kluczowym znaczeniu dla tworzenia społeczeństw, w których panuje równouprawnienie płci;

41. wzywa Komisję, aby podczas kształtowania przyszłej globalnej polityki zrównoważonego rozwoju oraz wdrażania kompleksowej strategii dotyczącej Afryki w pełni uwzględniła i wzmocniła wsparcie UE dla projektów w zakresie zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz inicjatywy „Spotlight” mającej na celu eliminację przemocy wobec kobiet i dziewcząt;

42. głęboko ubolewa nad wspólnym oświadczeniem z 14 listopada 2019 r. w sprawie szczytu w Nairobi, wydanym przez Stany Zjednoczone, Brazylię, Białoruś, Egipt, Haiti, Węgry, Libię, Polskę, Senegal, Saint Lucię i Ugandę, zmierzającym do podważenia osiągniętego konsensusu i spoczywających na tych krajach zobowiązań, jeśli chodzi o prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne kobiet, przyjętych zgodnie z programem działania ICPD, zasadami pekińskiej platformy działania, a także dokumentami końcowymi konferencji przeglądowych; z zadowoleniem przyjmuje niedawne uchylene zasady globalnego knebla oraz wpływ tego na opiekę zdrowotną nad kobietami i dziewczętami i ich prawa w skali globalnej; ponawia swój apel do UE i jej państw członkowskich o wypełnienie luki w finansowaniu w tej dziedzinie za pomocą funduszy krajowych i funduszy UE na rozwój;

43. odnotowuje, że podczas wysłuchań odpowiednio 1 i 2 października 2019 r. komisarze Jutta Urpilainen i Helena Dalli zobowiązały się do uczynienia ze zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego priorytetów, które będą w centrum zainteresowania Komisji w pracach na rzecz równouprawnienia płci;

44. podkreśla, że nowy ISWMR powinien promować równouprawnienie płci i wzmocnienie pozycji kobiet, w tym ich praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, za pomocą przejrzystych środków, które umożliwią ciągłą ocenę, m.in. praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, zgodnie z zasadami pekińskiej platformy działania oraz programem działania ICPD; z zadowoleniem przyjmuje ambitne założenie ISWMR, że istotnym lub głównym celem co najmniej 85 % programów finansowanych ze środków oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) powinno być równouprawnienie płci, a głównym celem co najmniej 5 % tych działań powinno być równouprawnienie płci oraz prawa i wzmocnienie pozycji kobiet i dziewcząt; apeluje jednak o zwiększenie ambicji i przeznaczenie 20 % ODA na projekty, których głównym celem jest równouprawnienie płci (wskaźnik równości płci OECD 2);

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

45. apeluje do UE o wdrożenie kompleksowej i ambitnej strategii na rzecz równouprawnienia płci, obejmującej projekty wiążących środków, w powiązaniu z wdrażaniem programu działania ICPD, łącznie z zobowiązaniami oraz wskaźnikami we wszystkich odnośnych obszarach polityki, i przy zapewnieniu rozliczalności wszystkich instytucji i państw członkowskich UE za pomocą skutecznego mechanizmu monitorowania; apeluje o potępienie sprzeciwu wobec równości płci oraz praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, a także dyskursów i środków podważających prawa kobiet, ich autonomię i emancypację w każdej dziedzinie; zauważa, że ważnym sposobem walki z wrogimi reakcjami jest proaktywne promowanie równouprawnienia płci opartego na prawach i uwzględnianie problematyki płci we wszystkich kontekstach;

o

o o

46. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentom państw członkowskich.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

P9_TA(2021)0316

Sprawność regulacyjna oraz pomocniczość i proporcjonalność – sprawozdanie w sprawie lepszego stanowienia prawa obejmujące lata 2017, 2018 i 2019

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie sprawności regulacyjnej Unii Europejskiej oraz pomocniczości i proporcjonalności – sprawozdanie w sprawie lepszego stanowienia prawa obejmujące lata 2017, 2018 i 2019 (2020/2262(INI))

(2022/C 81/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając Protokół nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej,
- uwzględniając Protokół nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności,
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa i jego najnowszą wersję – porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa,
- uwzględniając praktyczne zasady uzgodnione w dniu 22 lipca 2011 r. pomiędzy właściwymi służbami Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące stosowania art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w przypadku porozumień w pierwszym czytaniu,
- uwzględniając sprawozdanie roczne Komisji za rok 2017 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności (COM(2018)0490), sprawozdanie roczne Komisji za rok 2018 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności (COM(2019)0333) oraz sprawozdanie roczne Komisji za rok 2019 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności (COM(2020)0272),
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Zasady pomocniczości i proporcjonalności: wzmacnianie ich roli w kształtowaniu polityki UE” (COM(2018)0703) oraz załącznik do niego,
- uwzględniając grupę zadaniową ds. zasad pomocniczości, proporcjonalności i „robić mniej, ale efektywniej”, która przedstawiła swoje wnioski 10 lipca 2018 r.,
- uwzględniając opinie i rezolucje Europejskiego Komitetu Regionów, a mianowicie rezolucję z 1 lutego 2018 r. w sprawie zmiany rozporządzenia ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w celu wspierania reform strukturalnych ⁽¹⁾, opinię Europejskiego Komitetu Regionów pt. „Rozważania nad Europą: głos samorządów lokalnych i regionalnych na rzecz odbudowy zaufania do Unii Europejskiej” z dnia 9 października 2018 r. (CDR 1230/2018) oraz rezolucję Europejskiego Komitetu Regionów z 10 grudnia 2020 r. w sprawie programu prac Komisji Europejskiej na 2021 r. ⁽²⁾, a także uwzględniając priorytety Europejskiego Komitetu Regionów na lata 2020–2025 pt. „Europa bliżej obywateli za pośrednictwem wsi, miast i regionów” opracowane na jego posiedzeniu plenarnym w dniach 30 czerwca – 2 lipca 2020 r.,
- uwzględniając 9. konferencję na temat pomocniczości pod hasłem „Aktywna pomocniczość: wspólne tworzenie wartości dodanej UE”, współorganizowaną przez Komitet Regionów i Włoską Konferencję Przewodniczących Parlamentów Regionalnych 22 listopada 2019 r. w Rzymie,
- uwzględniając porozumienie o współpracy między Parlamentem Europejskim a Komitetem Regionów podpisane 5 lutego 2014 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 176 z 23.5.2018, s. 5.

⁽²⁾ Dz.U. C 37 z 2.2.2021, s. 1.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z 15 stycznia 2020 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu⁽³⁾, w której z zadowoleniem przyjęto zobowiązanie Komisji do zagwarantowania, że wszystkie działania UE będą pomagały UE w osiągnięciu zrównoważonej przyszłości i sprawiedliwej transformacji, oraz do zaktualizowania odpowiednio wytycznych dotyczących lepszego stanowienia prawa, wymagających między innymi włączenia zasady „zrównoważony rozwój przede wszystkim” do programów lepszego stanowienia prawa UE i jej państw członkowskich,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 9 czerwca 2016 r. w sprawie otwartej, efektywnej i niezależnej administracji Unii Europejskiej⁽⁴⁾,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz Komisję Spraw Konstytucyjnych,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A9-0191/2021),
- A. mając na uwadze, że zasada pomocniczości i zasada proporcjonalności normują wykonywanie kompetencji Unii Europejskiej; mając na uwadze, że w dziedzinach, które nie należą do wyłącznych kompetencji UE, zasada pomocniczości wspiera zdolność podejmowania decyzji i działań na szczeblu państw członkowskich oraz stanowi uzasadnienie prawne interwencji Unii, jeśli cele danego działania nie mogą zostać osiągnięte w wystarczającym stopniu przez państwa członkowskie i jeśli „ze względu na rozmiary lub skutki proponowanego działania” możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii; mając na uwadze, że celem wprowadzenia zasady do Traktatów było zatem wykonywanie kompetencji na szczeblu jak najbliższym obywatelowi zgodnie z zasadą bliskości określoną ponadto w art. 10 ust. 3 TUE;
- B. mając na uwadze, że w lipcu 2017 r. Komisja przyjęła zmieniony zestaw wytycznych dotyczących lepszego stanowienia prawa oraz towarzyszący mu zestaw instrumentów; mając na uwadze, że rozszerzyła ona portal poświęcony lepszemu stanowieniu prawa, aby ułatwić obywatelom poruszanie się po nim online; mając na uwadze, że zobowiązała się też do umieszczenia zasad pomocniczości i proporcjonalności w centrum europejskiego procesu demokratycznego oraz w całym procesie ustawodawczym, powołując grupę zadaniową ds. zasad pomocniczości, proporcjonalności i „robić mniej, ale efektywniej”, która przedstawiła swoje sprawozdanie w dniu 10 lipca 2018 r.;
- C. mając na uwadze, że grupa zadaniowa wydała zalecenia mające na celu poprawę wspólnego rozumienia zasad pomocniczości i proporcjonalności i ich praktycznego stosowania w pracach instytucji UE oraz przyznanie władzom lokalnym i regionalnym oraz parlamentom krajowym bardziej znaczącej roli służącej osiągnięciu „aktywnej pomocniczości”, mającej na celu promowanie większej odpowiedzialności za politykę UE; mając na uwadze, że udzieliła ona odpowiedzi na pytania „Jak lepiej stosować zasady pomocniczości i proporcjonalności w instytucjach UE?” oraz „Jak lepiej zaangażować władze regionalne i lokalne oraz parlamenty narodowe w kształtowanie i wdrażanie polityki UE?”;
- D. mając na uwadze, że w komunikacie z 23 października 2018 r. zatytułowanym „Zasady pomocniczości i proporcjonalności: wzmacnianie ich roli w kształtowaniu polityki UE” (COM(2018)0703) Komisja ponownie podkreśliła zasadniczą rolę pomocniczości i proporcjonalności w poprawie jakości prawodawstwa i określiła środki, które należy podjąć w odpowiedzi na sprawozdanie grupy zadaniowej, obejmujące skoncentrowanie się na opiniach władz lokalnych i regionalnych, promowanie wspólnego zrozumienia zasad pomocniczości i proporcjonalności w UE, wnikliwsze spojrzenie na obowiązujące prawodawstwo z punktu widzenia pomocniczości i proporcjonalności oraz pomoc parlamentom narodowym w sprawniejszej realizacji ich roli;
- E. mając na uwadze, że Komisja w dalszym ciągu stosowała udoskonalony Program lepszego stanowienia prawa i uwzględniała zasady pomocniczości i proporcjonalności na wszystkich etapach kształtowania polityki;
- F. mając na uwadze, że 3 lipca 2020 r. Komisja uruchomiła ulepszoną wersję portalu internetowego „Wyraż swoją opinię!”, aby ułatwić przyczynianie się do kształtowania prawa i polityki UE online; mając na uwadze, że nowa wersja portalu powinna jeszcze bardziej usprawnić konsultacje i komunikację Komisji ze społeczeństwem oraz zwiększyć przejrzystość; mając na uwadze, że w ramach programu lepszego stanowienia prawa portal ten ma na celu poprawę jakości procesu kształtowania polityki UE;

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0005.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 86 z 6.3.2018, s. 126.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

- G. mając na uwadze, że portal internetowy „Wyraż swoją opinię!” okazał się użytecznym punktem dostępu umożliwiającym udział obywateli i zainteresowanych stron w procesie opracowywania polityki przez Komisję; mając jednak na uwadze, że Europejski Trybunał Obrachunkowy opublikował w 2019 r. specjalne sprawozdanie zawierające szereg zaleceń mających na celu usprawnienie tego portalu, zwłaszcza w dziedzinie korzystania z tłumaczeń;
- H. mając na uwadze, że w 2018 r. Komisja rozpoczęła praktykę łączenia sprawozdań w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności przy opracowywaniu prawodawstwa UE ze sprawozdaniami na temat stosunków z parlamentami narodowymi, co w większym stopniu uwzględniła poglądy parlamentów narodowych i unika nakładania się tych dwóch sprawozdań rocznych;
- I. mając na uwadze, że w 2017 r. Komisja otrzymała 52 uzasadnione opinie parlamentów narodowych w sprawie stosowania zasady pomocniczości, 37 w 2018 r., natomiast w 2019 r. nie otrzymała ani jednej takiej opinii;
- J. mając na uwadze, że brak uzasadnionych opinii parlamentów narodowych w 2019 r. nie wynikał z lepszego stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności, lecz z faktu, że rok 2019 był rokiem przejściowym między dwoma kadencjami Komisji oraz rokiem zakończenia kadencji Parlamentu Europejskiego i przeprowadzenia wyborów europejskich, a co za tym idzie, w roku tym przedstawiono mniej inicjatyw i wniosków ustawodawczych niż w latach poprzednich;
- K. mając na uwadze, że Parlament dostrzega potrzebę większego zaangażowania parlamentów narodowych obok Parlamentu Europejskiego w demokratyczną kontrolę wzmocnionej współpracy, jeżeli dotyczy ona obszarów polityki podlegających kompetencjom dzielonym;
- L. mając na uwadze, że Komitet Regionów uruchomił ostatnio w marcu 2021 r. projekt RegHub 2.0; mając na uwadze, że projekt ten jest inicjatywą własną Komitetu mającą na celu monitorowanie funkcjonowania polityki UE w terenie;
- M. mając na uwadze, że mandat Rady ds. Kontroli Regulacyjnej obejmuje kontrolę jakości ocen skutków;
- N. mając na uwadze, że Komisja zobowiązała się do stosowania zasady „jedno więcej – jedno mniej”, zgodnie z którą każdy nowy wniosek ustawodawczy, na mocy którego nakładane są nowe obciążenia, powinien zdejmować z obywateli i przedsiębiorstw istniejące na szczeblu unijnym równoważne obciążenie w tej samej dziedzinie polityki, a do tej pory nie udało się tej zasady zastosować;
- O. mając na uwadze, że obecny kryzys uwidoczniał potrzebę określenia i zmniejszenia zbędnych obciążeń regulacyjnych w celu zagwarantowania, że przepisy UE przynoszą zamierzone korzyści przy jednoczesnym ograniczeniu zbędnych kosztów i w rozsądnym terminie, zwłaszcza przyspieszając środki wsparcia dla konsumentów, małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) oraz mikroprzedsiębiorstw; mając na uwadze, że prawodawstwo, aby niosło korzyści konsumentom, pracownikom, MŚP i obywatelom, powinno być wyważone, jasne, kompleksowe, sprzyjające włączeniu społecznemu i w stosownych przypadkach oparte na niezbędnych dowodach naukowych; podkreśla, że mikroprzedsiębiorstwa i MŚP powinny podlegać jedynie obowiązkowi proporcjonalnym do ich specyfiki i charakterystyki sektorowej, oraz zachęca Komisję do stosowania zdecydowanych działań w dziedzinie egzekwowania przepisów w celu ograniczenia fragmentacji rynku, usunięcia nieuzasadnionych barier rynkowych i zapewnienia równych warunków działania; mając jednak na uwadze, że „lepsze stanowienie prawa” powinno przynosić korzyści wszystkim i służyć interesom społeczeństwa europejskiego;
- P. mając na uwadze, że Parlament, Komisja i Rada jako organy ustawodawcze powinny przestrzegać zasad przyznania, pomocniczości i proporcjonalności;
1. przypomina o znaczeniu sprawozdań rocznych Komisji w sprawie pomocniczości i proporcjonalności;
 2. z zadowoleniem przyjmuje stałe uwzględnianie zasad pomocniczości i proporcjonalności, które są podstawowymi wytycznymi dla Unii Europejskiej; przypomina znaczenie promowania wspólnego rozumienia zasad pomocniczości i proporcjonalności na szczeblu unijnym, a także zauważa zastrzeżenia poczynione w poprzednich sprawozdaniach dotyczące dość pobieżnego charakteru sprawozdań rocznych Komisji, w których często pomijane jest szczegółowe rozważenie sposobu uwzględniania tych zasad przy kształtowaniu polityki UE; odnotowuje rosnącą złożoność sprawozdań rocznych Komisji w sprawie pomocniczości i proporcjonalności;
 3. przypomina, jak ważne jest, aby zasada pomocniczości zapisana w art. 5 TUE, zgodnie z którą decyzje muszą być podejmowane na najbardziej odpowiednim poziomie i jak najbliżej obywateli i przedsiębiorstw, była stale przestrzegana oraz aby działanie na szczeblu UE było uzasadnione w świetle możliwości dostępnych na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym, a jednocześnie przestrzegała następujących trzech zasadniczych procesów: oceny retrospektywnej, oceny

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

skutków i konsultacji z zainteresowanymi stronami; zachęca ponadto Komisję, aby przybliżała UE obywatelom; podkreśla, że władze lokalne i regionalne wdrażają i stosują około 70 % prawodawstwa unijnego; uważa, że bardzo skutecznym sposobem zbliżenia instytucji unijnych do obywateli są ściśle konsultacje z wybranymi przez nich przedstawicielami w sprawach dotyczących UE; wzywa organy państw członkowskich na szczeblu krajowym oraz odpowiednie zainteresowane strony, aby zaangażowały się w większej mierze na wczesnym etapie procesu decyzyjnego poprzez kontrole zgodności z zasadą proporcjonalności oraz oceny obciążenia administracyjnego wynikającego z prawodawstwa UE w celu zagwarantowania, że UE nie podejmie żadnych działań, z wyjątkiem dziedzin wchodzących w zakres jej wyłącznych kompetencji, jeżeli nie są one bardziej skuteczne niż działania podejmowane na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym; przypomina również, że zasada proporcjonalności wymaga, aby żadne działania podejmowane przez UE nie wykraczały poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów traktatów; zachęca Komisję do oceny sprawności i skuteczności procedury pomocniczości, aby stwierdzić jej słabe punkty i zająć się nimi;

4. podkreśla, że obecna struktura procedury dotyczącej mechanizmu kontroli pomocniczości powoduje, że komisje ds. UE w parlamentach narodowych poświęcają zbyt wiele czasu ocenom technicznym i prawnym o krótkich terminach wykonania, co utrudnia realizację celu, jakim jest głębsza dyskusja polityczna na temat polityki europejskiej;

5. wzywa do przeglądu TFUE oraz do wprowadzenia bezpośredniego prawa inicjatywy ustawodawczej Parlamentu Europejskiego, ponieważ Parlament Europejski bezpośrednio reprezentuje obywateli europejskich;

6. podkreśla znaczenie odpowiedniego wyjaśnienia potrzeby inicjatyw ustawodawczych i ich wpływu na wszystkie istotne sektory (gospodarka, środowisko i sektor społeczny) w celu zapewnienia poszanowania zasad pomocniczości i proporcjonalności;

7. uważa, że wspieranie postępu Unii Europejskiej dzięki lepszemu stanowieniu prawa jest ważne dla zapewnienia stabilności i pewności prawna obywatelom i przedsiębiorstwom UE, a tym samym dla generowania wzrostu, zatrudnienia i dobrobytu;

8. uważa, że stosowanie zasady pomocniczości i proporcjonalności stanowi punkt wyjścia dla formułowania polityki i jest istotną częścią cyklu życia strategii politycznych;

9. przyjmuje do wiadomości wnioski grupy zadaniowej ds. zasad pomocniczości, proporcjonalności i „robić mniej, ale efektywniej”; zwraca uwagę na fakt, że Parlament uznał, iż udział w grupie zadaniowej powołanej przez Komisję stanowiłby zlekceważenie instytucjonalnej roli i pozycji Parlamentu jako jedynej bezpośrednio wybieranej instytucji Unii Europejskiej, reprezentującej obywateli i przedsiębiorstwa na szczeblu unijnym oraz pełniącej funkcje kontroli politycznej nad Komisją, i że w związku z tym postanowił nie przyjąć zaproszenia do udziału w niej i mianowania członków grupy zadaniowej; z zadowoleniem przyjmuje wyniki i zalecenia zawarte w sprawozdaniu grupy zadaniowej, w którym stwierdzono, że we wszystkich istniejących obszarach działalności UE ma wartość dodaną, w związku z czym grupa zadaniowa nie określiła żadnych kompetencji traktatowych ani obszarów polityki, które w całości lub częściowo należałoby ostatecznie przekazać państwom członkowskim; wzywa Komisję, aby wdrożyła te wnioski, a w szczególności lepiej i w pełni angażowała władze lokalne i regionalne w proces konsultacji, a także przyjęła „wzorcową tabelę oceny” w celu oceny stosowania obu zasad w całym procesie decyzyjnym; zauważa, że będzie to wymagało zdecydowanego zaangażowania, w tym ze strony współprawodawców UE; proponuje też ocenę i dalsze rozwijanie istniejących ram współpracy międzyparlamentarnej;

10. jest zdania, że każdy wniosek Komisji powinien mieć pozytywny wpływ na życie obywateli, a koszty z nim związane powinny być proporcjonalne i możliwe do udźwignięcia;

11. podkreśla, że parlamenty narodowe powinny być angażowane w proces ustawodawczy jak najwcześniej, najlepiej natychmiast po opublikowaniu planu działania i na etapie konsultacji; uważa, że należy również zwrócić większą uwagę na stosowanie zasady pomocniczości przed złożeniem nowego aktu prawnego, w szczególności należy wykorzystywać etap konsultacji w celu zapoznania się w sposób proaktywny z punktami widzenia parlamentów narodowych i odnotowania ich uwag, ponieważ mogłoby to zapobiec zastosowaniu procedury żółtej kartki i wystąpieniu problemów na etapie negocjacji;

12. z zadowoleniem przyjmuje środek mający na celu pomoc parlamentom narodowym w sprawniejszej realizacji ich roli poprzez wyłączenie okresu od 20 grudnia do 10 stycznia z ośmioletniego okresu, w którym parlamenty narodowe mogą przedstawiać uzasadnione opinie;

13. podkreśla znaczenie udziału parlamentów narodowych w procesie stanowienia prawa na szczeblu UE; zauważa, że chociaż liczba uzasadnionych opinii otrzymanych od parlamentów narodowych nadal spadała w latach 2017–2019, przy czym w 2019 r. nie przedłożono żadnych uzasadnionych opinii, liczba opinii przedłożonych Komisji i uwag przekazanych do Parlamentu Europejskiego, w tym dotyczących inicjatyw nieustawodawczych, utrzymuje się na wysokim poziomie, co świadczy o pozytywnym i przyszłościowym zaangażowaniu parlamentów narodowych w cykl polityki UE; zauważa, że niektóre z tych uwag koncentrowały się na ważnych kwestiach instytucjonalnych, takich jak dokończenie budowy unii

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

gospodarczej i walutowej (UGW) oraz uruchomienie klauzul pomostowych; zauważa, że w odniesieniu do żadnego wniosku nie złożono więcej niż cztery uzasadnione opinie; przypomina, że Traktaty określają rolę współpracy międzyparlamentarnej i powierzają parlamentom narodowym odpowiedzialność za badanie inicjatyw ustawodawczych i nieustawodawczych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że parlamenty narodowe aktywnie uczestniczą w dialogu ustawodawczym z instytucjami UE za pośrednictwem innych środków niż mechanizm kontroli zasady pomocniczości; przypomina, że procedura „pomarańczowej kartki” nie została wszczęta nigdy, a procedura „żółtej kartki” została wszczęta tylko trzy razy, w porównaniu z ogólną liczbą 439 uzasadnionych opinii i 5 513 opinii w latach 2007–2019; zauważa, że wdrożenie prawa parlamentów narodowych do kontrolowania zgodności z zasadą pomocniczości na podstawie tzw. mechanizmu wczesnego ostrzegania częściowo poprawiło relacje między instytucjami UE a parlamentami narodowymi; podkreśla zobowiązanie Komisji do udzielania w przyszłości zagregowanych odpowiedzi, w przypadku gdy co najmniej cztery parlamenty wydały uzasadnione opinie, oraz do wykazania elastyczności w odniesieniu do zapisanego w traktacie ośmiotygodniowego terminu, w którym parlamenty narodowe muszą przedstawić swoje uzasadnione opinie, dzięki uwzględnieniu zwyczajowych wakacji i przerw; uważa, że konferencja w sprawie przyszłości Europy będzie dla obywateli doskonałą okazją do przekazania informacji o rzeczywistych skutkach prawodawstwa na szczeblu krajowym oraz do przedstawiania sugestii dotyczących sposobu osiągania celów lepszego stanowienia prawa, w tym ponownej oceny procedury stosowania zasady pomocniczości; przypomina, że przejrzystość i publiczny dostęp mają zasadnicze znaczenie dla procesu legislacyjnego i uzasadniają też zaangażowanie parlamentów krajowych i regionalnych, a jednocześnie zwiększają legitymację demokratycznego procesu legislacyjnego Unii Europejskiej i zaufanie do niego; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione przez Parlament w ujawnianiu dokumentów wielokolumnowych w następstwie wyroku w sprawie *De Capitani*;

14. zauważa, że w 2016 r. spośród 41 izb parlamentów narodowych 26 wydało uzasadnione opinie oraz że w 2017 r. liczba ta spadła do 19, a w 2018 r. do 14; podkreśla, że spadek ten idzie w parze ze spadkiem liczby uzasadnionych opinii w ogóle;

15. podkreśla, że tendencja dotycząca liczby opinii i uzasadnionych opinii w latach 2007–2019 pokazuje, że parlamenty narodowe w coraz większym stopniu domagają się prowadzenia szerszego dialogu politycznego i większego zaangażowania w debatę na temat polityki UE, poświęcając tym samym mniej czasu na analizę normatywną unijnych wniosków ustawodawczych;

16. zauważa, że rok 2019 był pierwszym rokiem od wprowadzenia mechanizmu kontroli zasady pomocniczości, w którym parlamenty narodowe nie przedstawiły żadnych uzasadnionych opinii, co było wynikiem gwałtownego spadku działalności ustawodawczej Komisji w roku przejściowym, w którym nastąpiła zmiana kadencji Komisji;

17. przypomina, że Komisja jest zobowiązana do jak najszerzych konsultacji z zainteresowanymi stronami przed przedstawieniem jakiegokolwiek wniosku ustawodawczego, z uwzględnieniem regionalnego i lokalnego wymiaru planowanych działań;

18. przypomina, że stosowanie zasady „najpierw myśl na małą skalę” zapisanej w programie *Small Business Act* stanowi zasadniczy element analizy proporcjonalności przed złożeniem jakiegokolwiek wniosku ustawodawczego i powinno mieć na celu zagwarantowanie wysłuchania głosów MŚP oraz uwzględnienia ich interesów na jak najwcześniejszym etapie, aby stworzyć otoczenie biznesowe sprzyjające rozwojowi MŚP, które są podstawą europejskiej gospodarki;

19. wyraża ubolewanie z powodu stosowania praktyki, w ramach której rutynowo przywołuje się „skuteczność procesu decyzyjnego instytucji”, aby odmawiać dostępu do dokumentów przygotowawczych do prac legislacyjnych, co grozi tym, że wyjątki od publicznego dostępu do dokumentów staną się *de facto* regułą;

20. z zadowoleniem przyjmuje zawarcie porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości w instytucjach unijnych, w tym w Radzie;

21. podkreśla, że oceny skutków *ex ante* i konsultacje z zainteresowanymi stronami są ważnymi narzędziami służącymi podejmowaniu świadomych decyzji i kluczowymi instrumentami, by zapewnić poszanowanie zasad pomocniczości i proporcjonalności oraz promować odpowiedzialność i skuteczność; podkreśla, że należy promować regularny dialog oraz odpowiednio i przejrzyste konsultacje ze wszystkimi zainteresowanymi stronami oraz zachęcać do ich prowadzenia; z zadowoleniem przyjmuje wykorzystanie narzędzi lepszego stanowienia prawa oraz współpracę z różnymi właściwymi ekspertami na szczeblu UE przy sporządzaniu ocen skutków; podkreśla, że należy uprościć te narzędzia oraz ułatwić zainteresowanym stronom ich zrozumienie i stosowanie; podkreśla, że istnieje pilna potrzeba ogólnej usprawnienia ocen skutków w odniesieniu do pomocniczości i proporcjonalności; podkreśla, że wszystkie oceny skutków, ewaluacje i oceny adekwatności powinny obejmować analizę pomocniczości i proporcjonalności; z zadowoleniem przyjmuje wykorzystanie takich instrumentów jak program sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT) oraz Rada ds. Kontroli Regulacyjnej, które

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

od 2017 r. służą określeniu możliwości uproszczenia i ograniczenia zbędnych kosztów zanim Komisja zaproponuje przegląd obowiązujących przepisów; ponadto z zadowoleniem przyjmuje włączenie inicjatyw wynikających z tych działań do rocznych programów prac Komisji oraz monitorowanie ich w ramach tablicy wyników REFIT; zauważa w tym kontekście, że program prac Komisji na 2020 r. obejmuje 44 inicjatywy w ramach REFIT; podkreśla, że w takich procesach należy uwzględniać skutki gospodarcze, środowiskowe i społeczne w zintegrowany i wyważony sposób oraz opierać się na analizach zarówno jakościowych, jak i ilościowych, a także brać pod uwagę koszty braku harmonizacji na szczeblu UE; zwraca uwagę, że instrumenty kontroli można dodatkowo wspierać i wzmacniać za pomocą innych narzędzi, takich jak platforma ds. dostosowania się do wymogów przyszłości lub inne podobne specjalne platformy; uważa, że należy rozwinąć platformę REFIT, aby przesunąć jej przedmiot zainteresowania z obciążeń regulacyjnych na kwestie pomocniczości i proporcjonalności; przypomina, że tworzenie regulacji dostosowanych do wymogów przyszłości wiąże się między innymi z zapewnieniem ich trwałości gospodarczej, społecznej i środowiskowej; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że obie zasady są częścią przeglądu jakości przeprowadzanego przez Radę ds. Kontroli Regulacyjnej; podkreśla jednak, że można by jeszcze bardziej zwiększyć jej niezależność;

22. podkreśla, że systematyczny przegląd przepisów odgrywa coraz ważniejszą rolę w ustanawianiu lepszych uregulowań prawnych; podkreśla w związku z tym znaczenie zaangażowania Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji we współpracę mającą wyraźniejszą strukturę w celu przeprowadzenia oceny stosowania i skuteczności prawa unijnego z myślą o jego udoskonaleniu; zwraca uwagę, że aby właściwie ocenić potrzebę przyjęcia dalszych przepisów konieczne jest szybkie, terminowe i prawidłowe stosowanie prawodawstwa unijnego przez państwa członkowskie;

23. podkreśla, że prognoza strategiczna mogłaby odgrywać kluczową rolę w kształtowaniu polityki UE dostosowanej do przyszłych wyzwań dzięki zagwarantowaniu, że inicjatywy krótkoterminowe będą wpisane w perspektywę długoterminową; przyjmuje do wiadomości, że elementy prognozowania zostaną w pełni uwzględnione w programie Komisji dotyczącym lepszego stanowienia prawa, w ocenach skutków i ocenach; zauważa również, że prognozy strategiczne będą wspierać program REFIT, w którym określono możliwości zmniejszenia obciążeń regulacyjnych i zapewnienia, aby obowiązujące przepisy UE nadal były dostosowane do wymogów przyszłości;

24. zauważa, że w 2017 r. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej przeanalizowała łącznie 53 oceny skutków oraz 17 odrębnych ocen; zauważa, że 43 % ocen wpływu i 41 % ocen zbadanych przez Radę ds. Kontroli Regulacyjnej otrzymało początkowo opinie negatywne oraz że w przypadku prawie wszystkich ocen skutków służby musiały poprawić sprawozdania, aby dopełnić standardów jakości Rady; stwierdza, że należy znacznie poprawić jakość pierwotnych ocen skutków i ocen; ubolewa nad faktem, że w 2019 r. rada przeanalizowała tylko jedną ocenę skutków;

25. popiera zobowiązanie Komisji do oceny ex ante przed rozważeniem aktów ustawodawczych; uważa, że Komisja i władze krajowe powinny nadal ściśle współpracować w celu przeprowadzenia oceny rzeczywistego wpływu przepisów UE na obywateli, przedsiębiorstwa i środowisko; z zadowoleniem przyjmuje również wkład parlamentów narodowych w ocenę ex ante wnoszony za pośrednictwem nieformalnego dialogu politycznego, w tym wspólnych opinii z inicjatywy własnej; wzywa ponadto państwa członkowskie, by zapewniły szybką i spójną transpozycję, wdrożenie i egzekwowanie prawodawstwa oraz by unikały praktyk prowadzących do nadmiernych i nieuzasadnionych wymogów administracyjnych, które mogą zagrażać sprawnemu funkcjonowaniu rynku wewnętrznego;

26. przyjmuje z zadowoleniem starania Komisji na rzecz oceny szerokiego i kompleksowego zakresu potencjalnych przepisów dotyczących jednolitego rynku wraz z ocenami skutków; podkreśla, że niezależne i bezstronne oceny skutków są niezbędnym i cennym narzędziem pomagającym w podejmowaniu świadomych decyzji politycznych w procesie podejmowania decyzji ustawodawczych (przy jednoczesnym utrzymaniu metody wspólnotowej), co jest niezbędne do szybkiego reagowania na pilne wyzwania, takie jak zrównoważona transformacja cyfrowa; uważa, że należy poprawić treść ocen skutków i rozszerzyć ich stosowanie poprzez uwzględnienie dodatkowych elementów, tak aby ich wkład stał się bardziej terminowy i cenny oraz by był w większej mierze uwzględniany przy podejmowaniu decyzji na szczeblu politycznym; przypomina ponadto o ograniczonej liczbie ocen skutków przeprowadzonych przez Parlament i Radę w odniesieniu do zmian merytorycznych;

27. podkreśla, że Parlament powinien, w razie potrzeby, przeprowadzać wewnętrzne oceny skutków w odniesieniu do istotnych zmian i ich potencjalnych konsekwencji dla wniosku Komisji przed ich przyjęciem, o ile nie zostały one jeszcze przeanalizowane przez Komisję i jej służby;

28. podkreśla rolę Biura Analiz Parlamentu Europejskiego, które zapewnia oceny wpływu ex ante i analizy europejskiej wartości dodanej wniosków, a także oceny skutków regulacji; uważa, że można poprawić współpracę między Komisją a Biurem Analiz Parlamentu Europejskiego, aby uzyskać sprawne, szybkie i dokładne analizy działań legislacyjnych i ich istotnych zmian, alternatywnych rozwiązań, ich potencjalnych kosztów i korzyści, spodziewanych obciążeń administracyjnych i biurokratycznych dla MŚP oraz kosztów braku działań na poziomie europejskim;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

29. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie portalu internetowego „Wyraź swoją opinię” i jego ulepszenia i wzywa Komisję do dalszego rozwijania takich narzędzi, które dają obywatelom i zainteresowanym stronom możliwość bezpośredniego dostępu do procesu kształtowania unijnej polityki i uczestniczenia w tym procesie;

30. sugeruje, aby Komisja należycie uwzględniła zalecenia Europejskiego Trybunału Obrachunkowego dotyczące portalu „Wyraź swoją opinię”, w szczególności poprzez poszerzenie dostępności językowej konsultacji, aby umożliwić obywatelom i zainteresowanym stronom decydowanie o tym, co uważają za szeroko pojęty interes publiczny;

31. popiera zobowiązanie Komisji do przeprowadzania przeglądów polityki i zachęca do szerszego stosowania oceny ex post, aby zapewnić wyciągnięcie wniosków na temat skuteczności i korzyści płynących z przepisów, co z kolei może pomóc w kształtowaniu przyszłej polityki i poprawie podejść do regulacji;

32. podkreśla, że oceny ex post są również ważnym narzędziem oceny wpływu przepisów na obywateli i przedsiębiorstwa, przy czym szczególną uwagę należy zwrócić na wpływ na MŚP;

33. wzywa Komisję do jeszcze szerszego wykorzystania procedur przekształcania i kodyfikacji w celu usprawnienia prawa wtórnego;

34. popiera konsolidację odpowiedzi, w przypadku gdy co najmniej siedem parlamentów narodowych wyda uzasadnione opinie w sprawie jednego z wniosków ustawodawczych Komisji, chociaż nie osiągnięto progu wymaganego do wszczęcia procedury „żółtej kartki”; uważa, że zwiększa to widoczność opinii parlamentów narodowych;

35. przyjmuje do wiadomości zasadę „jedno więcej – jedno mniej” opartą na zaangażowaniu zainteresowanych stron, za pomocą której Komisja zamierza rekompensować nowo wprowadzane obciążenia, w szczególności dla mikroprzedsiębiorstw i MŚP, zdejmując z obywateli i przedsiębiorstw równoważne obciążenia na szczeblu UE w tym samym obszarze polityki; podkreśla, że wdrożenie tego podejścia nie powinno być sprzeczne z celami lepszego stanowienia prawa i podkreśla, że nie powinno ono prowadzić do mechanicznych decyzji o uchyleniu prawodawstwa lub obniżeniu standardów, a jego celem powinna być modernizacja i reforma prawodawstwa UE pozwalająca na sprostanie nowym wyzwaniom społecznym; zaznacza, że chociaż przy opracowywaniu, transpozycji i wdrażaniu aktów UE należy unikać dodatkowych zbędnych obciążeń administracyjnych, nie powinno to przekładać się na deregulację lub brak regulacji ani uniemożliwiać parlamentom państw członkowskich, by utrzymywały lub stosowały bardziej ambitne środki i przyjmowały wyższe standardy społeczne i środowiskowe oraz standardy ochrony konsumentów w przypadkach, gdy w prawie Unii określono jedynie standardy minimalne;

36. podkreśla, że otwarty, skuteczny, przejrzysty i niezależny proces podejmowania decyzji administracyjnych i ustawodawczych jest warunkiem wstępnym wysokiej jakości polityki i regulacji; podkreśla, że wprowadzenie zharmonizowanych procedur administracyjnych przyczyniłoby się pozytywnie do dobrego zarządzania i praktyk regulacyjnych w UE oraz wzmocniłoby związek między eksperckim podejmowaniem decyzji a legitymacją demokratyczną;

37. z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym utworzenie przez Komisję w 2020 r. platformy ds. dostosowania się do wymogów przyszłości w oparciu o doświadczenia z platformą REFIT, grupy ekspertów wysokiego szczebla z udziałem poszczególnych zainteresowanych stron, ekspertów z państw członkowskich oraz przedstawicieli Komitetu Regionów i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, która doradza Komisji, jak zwiększyć skuteczność przepisów UE przez zidentyfikowanie obowiązujących potencjalnie uciążliwych środków oraz sposobów ich uproszczenia i zmodernizowania, w tym dzięki cyfryzacji, aby dopilnować, że przepisy UE pomagają, a nie przeszkadzają obywatelom i przedsiębiorstwom unijnym;

38. zachęca parlamenty narodowe do zaangażowania parlamentów regionalnych posiadających kompetencje ustawodawcze w inicjatywy ustawodawcze UE i popiera systematyczne konsultowanie się z nimi w sprawie głównych inicjatyw, zwłaszcza gdy istnieje powiązanie z kompetencjami regionalnymi; przypomina, że takie parlamenty są reprezentowane w Komitecie Regionów oraz że zgodnie z art. 6 Protokołu nr 2 do TFUE parlamenty narodowe mogą się z nimi konsultować;

39. przypomina, że innowacje cyfrowe rozwijają się szybko i że to przedsiębiorcy są siłą napędową agendy cyfrowej; uważa zatem, że zasadnicze znaczenie ma ustanowienie – z zastrzeżeniem poszanowania zasad pomocniczości i proporcjonalności – przyszłościowych przepisów, które nadążą za innowacjami cyfrowymi; zwraca uwagę, że dużą część najważniejszych priorytetów ustawodawczych UE na lata 2017–2019 stanowiły inicjatywy wchodzące w zakres kompetencji Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (IMCO), poświęcone głównie wdrażaniu strategii jednolitego rynku i strategii jednolitego rynku cyfrowego, a jednocześnie skupiające się na regulacjach eliminujących zbędne i nieproporcjonalne bariery i wykorzystujących nowe możliwości z korzyścią dla obywateli i przedsiębiorstw;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

40. przypomina, że prawodawstwo UE zasadniczo zastępuje 27 rozbieżnych przepisów, co pomaga zmniejszyć fragmentację rynku wewnętrznego; wzywa Komisję, aby podczas oceny pomocniczości i proporcjonalności zadbała o to, by inicjatywy służące osiągnięciu pogłębionego i bardziej sprawiedliwego rynku wewnętrznego pozostały kluczowym filarem przyszłego rocznego programowania, przy jednoczesnym utrzymaniu wysokiego poziomu ochrony konsumentów;
41. podkreśla, że cele lepszego stanowienia prawa należy regularnie poddawać przeglądowi i oceniać na podstawie kryteriów programu lepszego stanowienia prawa, w tym monitorowania i sprawozdawczości; podkreśla, że cele muszą być dobrze wyważone i ocenione pod względem ich skuteczności, z uwzględnieniem zasobów przeznaczanych na działania na rzecz lepszego stanowienia prawa i na wkład zewnętrzny; przypomina o znaczeniu porównywalnych ogólnounijnych danych do celów tej oceny i wzywa Komisję do zbadania, czy wykorzystanie narzędzi lepszego stanowienia prawa przyczyniło się do osiągnięcia celów takich jak poprawa wyników polityki;
42. apeluje do Komisji, by uwzględniła niniejszą rezolucję przy opracowywaniu zapowiadanego komunikatu w sprawie lepszego stanowienia prawa;
43. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, Komitetowi Regionów, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.
-

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

P9_TA(2021)0317

Sprawozdania dotyczące Bośni i Hercegowiny za lata 2019–2020

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie sprawozdań Komisji dotyczących Bośni i Hercegowiny za lata 2019–2020 (2019/2171(INI))

(2022/C 81/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając układ o stabilizacji i stowarzyszeniu (SAA) między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną (BiH) z drugiej strony, oraz protokół dostosowujący sporządzony w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej,
- uwzględniając pierwsze posiedzenie Parlamentarnego Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia UE-BiH 5–6 listopada 2015 r., trzecie posiedzenie Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia UE-BiH 13 lipca 2018 r. oraz czwarte posiedzenie Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia UE-BiH, które odbyło się 7 listopada 2019 r.,
- uwzględniając wniosek BiH o członkostwo w Unii Europejskiej z dnia 15 lutego 2016 r.,
- uwzględniając inicjatywy współpracy regionalnej w Europie Południowo-Wschodniej i inicjatywy paneuropejskie, takie jak Proces Współpracy w Europie Południowo-Wschodniej, Proces Brdo-Brijuni, Inicjatywa Środkowoeuropejska, Inicjatywa Adriatycko-Jońska, Traktat o Wspólnocie Energetycznej, Erasmus+, strategię UE na rzecz regionu Dunaju oraz na rzecz regionu Morza Adriatyckiego i Morza Jońskiego, Regionalna Inicjatywa na rzecz Migracji, Azylu i Uchodźców (MARRI), regionalna komisja ds. ustalenia faktów dotyczących wszystkich ofiar zbrodni wojennych i innych przypadków naruszenia praw człowieka popełnionych na terytorium byłej Jugosławii (RECOM), Regionalna Sieć na rzecz Przystąpienia (RENA), Regionalna Szkoła Administracji Publicznej (ReSPA), regionalne biuro ds. współpracy na rzecz młodzieży (RYCO), Traktat o Wspólnocie Transportowej, Fundusz Bałkanów Zachodnich oraz Środkowoeuropejska umowa o wolnym handlu (CEFTA) i wspólny rynek regionalny,
- uwzględniając komunikat Komisji z 5 lutego 2020 r. „Usprawnienie procesu akcesyjnego – wiarygodna perspektywa członkostwa w UE dla państw regionu Bałkanów Zachodnich” (COM(2020)0057),
- uwzględniając komunikat Komisji z 29 maja 2019 r. zatytułowany „Komunikat w sprawie polityki rozszerzenia UE w 2019 r.” (COM(2019)0260) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Opinia Komisji w sprawie wniosku Bośni i Hercegowiny o członkostwo w Unii Europejskiej” (COM(2019)0261), oraz sprawozdanie analityczne (SWD(2019)0222),
- uwzględniając komunikat Komisji z 6 października 2020 r. zatytułowany „Komunikat w sprawie polityki rozszerzenia UE w 2020 r.” (COM(2020)0660) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Sprawozdanie na temat Bośni i Hercegowiny za 2020 r.” (SWD(2020)0350),
- uwzględniając Konwencję w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego, przyjętą przez Konferencję Generalną UNESCO na 33. sesji 20 października 2005 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z 17 grudnia 2020 r. w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej „Minority SafePack – milion podpisów za różnorodnością w Europie”⁽¹⁾,
- uwzględniając Konwencję o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, przyjętą 25 lutego 1991 r.,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0370.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

- uwzględniając konkluzje Rady z 25 stycznia 2021 r. w sprawie dyplomacji klimatycznej i energetycznej – realizacja zewnętrznego wymiaru Europejskiego Zielonego Ładu, z 20 stycznia 2020 r. w sprawie dyplomacji klimatycznej oraz konkluzje Rady Europejskiej z 10–11 grudnia 2020 r. w sprawie klimatu,
- uwzględniając dokument roboczy Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych z 6 listopada 2020 r. zatytułowany „Plan działania w sprawie zmiany klimatu i obrony”,
- uwzględniając konkluzje Rady z 5 czerwca 2020 r. w sprawie wzmocnienia współpracy z partnerami z Bałkanów Zachodnich w dziedzinie migracji i bezpieczeństwa,
- uwzględniając konkluzje Rady z 14 października 2019 r. i 12 października 2020 r. w sprawie BiH oraz operacji EUFOR ALTHEA,
- uwzględniając komunikat Komisji z 6 października 2020 r. pt. „Plan gospodarczo-inwestycyjny dla Bałkanów Zachodnich” (COM(2020)0641),
- uwzględniając proces berliński uruchomiony 28 sierpnia 2014 r. oraz szczyt UE-Bałkany Zachodnie w jego ramach, który odbył się w Sofii 10 listopada 2020 r.,
- uwzględniając wspólną deklarację ze szczytu Parlamentu Europejskiego i przewodniczących parlamentów krajów Bałkanów Zachodnich z 28 stycznia 2020 r.,
- uwzględniając deklarację z Zagrzebia przyjętą na szczycie UE-Bałkany Zachodnie 6 maja 2020 r.,
- uwzględniając swoje zalecenie z 19 czerwca 2020 r. dla Rady, Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie Bałkanów Zachodnich po szczycie w 2020 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając Deklarację z Sofii, przyjętą na szczycie UE-Bałkany Zachodnie 17 maja 2018 r., i załączony do niej Program działań priorytetowych z Sofii,
- uwzględniając sprawozdanie ekspertów na temat stanu praworządności w BiH z 5 grudnia 2019 r.,
- uwzględniając opinię w sprawie sytuacji konstytucyjnej w BiH oraz uprawnień wysokiego przedstawiciela przyjętą przez Komisję Wenecką na jej 62. posiedzeniu plenarnym (Wenecja, 11–12 marca 2005 r.) oraz późniejsze zalecenia Komisji Weneckiej dotyczące spraw konstytucyjnych w BiH,
- uwzględniając Europejską kartę samorządu lokalnego,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe z 25 stycznia 2019 r. Biura Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka (ODIHR) Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) w sprawie wyborów powszechnych 7 października 2018 r. w BiH,
- uwzględniając deklarację partnerów z Bałkanów Zachodnich z 5 lipca 2019 r. w sprawie integracji Romów w ramach procesu rozszerzania UE, zwaną deklaracją poznańską, a także komunikat Komisji pt. „Unia równości: unijne ramy strategiczne na rzecz równouprawnienia, włączenia społecznego i udziału Romów” (SWD(2020)0530),
- uwzględniając publikację OBWE z 26 października 2020 r. zatytułowaną „Dwie szkoły pod jednym dachem: najbardziej widoczny przykład dyskryminacji w edukacji w BiH”,

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0168.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

- uwzględniając rezolucję w sprawie wdrażania Konwencji ramowej o ochronie mniejszości narodowych przez BiH, przyjętą przez Komitet Ministrów Rady Europy 12 czerwca 2019 r.,
- uwzględniając dokument zatytułowany „Wspólne reformy społeczno-gospodarcze na lata 2019–2022”, przyjęty przez rządy części składowych BiH 10 października 2019 r., a także dokument Rady Ministrów z 30 stycznia 2020 r. zatytułowany „Reformy społeczno-gospodarcze w BiH w latach 2020–2022”,
- uwzględniając 58. i wcześniejsze sprawozdania Wysokiego Przedstawiciela ds. Wdrażania Porozumienia Pokojowego w BiH przedłożone Radzie Bezpieczeństwa ONZ,
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2549 (2020) z 5 listopada 2020 r. odnawiającą mandat operacji ALTHEA,
- uwzględniając swoje rezolucje z 9 lipca 2015 r. w sprawie obchodów rocznicy masakry w Srebrenicy ⁽³⁾, z 15 stycznia 2009 r. w sprawie Srebrenicy ⁽⁴⁾ oraz z 7 lipca 2005 r. w sprawie Bałkanów: 10 lat po Srebrenicy ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 2 kwietnia 2009 r. w sprawie świadomości europejskiej i totalitaryzmu ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 19 września 2019 r. w sprawie znaczenia europejskiej pamięci historycznej dla przyszłości Europy ⁽⁷⁾,
- uwzględniając rezolucję Komitetu Ministrów Rady Europy z 12 listopada 2020 r. ustanawiającą rozszerzone porozumienie częściowe w sprawie obserwatorium nauczania historii w Europie,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie priorytetów UE w zakresie współpracy z Radą Europy na lata 2020–2022,
- uwzględniając swoją rezolucję z 17 grudnia 2015 r. w sprawie 20. rocznicy układu pokojowego z Dayton ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 13 listopada 2018 r. w sprawie norm minimalnych dla mniejszości w UE ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 11 września 2013 r. w sprawie języków europejskich zagrożonych wymarciem oraz różnorodności językowej w Unii Europejskiej ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając wspólne oświadczenie wysokiego przedstawiciela Josepa Borrelli i komisarza Olivera Várhelyiego z 21 grudnia 2020 r. w sprawie organizacji wyborów samorządowych w Mostarze,
- uwzględniając decyzję Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie utworzenia Międzynarodowego Mechanizmu Rezydualnego dla Trybunałów Karnych (zwanego dalej „mechanizmem”), który pełni szereg podstawowych funkcji wcześniej należących do Międzynarodowego Trybunału Karnego dla Byłej Jugosławii (MTKJ), oraz jego sprawozdania, osiągnięcia i zalecenia,
- uwzględniając sprawozdanie Międzynarodowego Trybunału Karnego dla Byłej Jugosławii z 1 lipca 2017 r.,
- uwzględniając sprawozdanie z postępu prac prokuratora Międzynarodowego Mechanizmu Rezydualnego dla Trybunałów Karnych z 19 maja 2020 r.,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie tego kraju,
- uwzględniając art. 54 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0185/2021),

⁽³⁾ Dz.U. C 265 z 11.8.2017, s. 142.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 46 E z 24.2.2010, s. 111.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 157 E z 6.7.2006, s. 468.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 137 E z 27.5.2010, s. 25.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 171 z 6.5.2021, s. 25.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 399 z 24.11.2017, s. 176.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 363 z 28.10.2020, s. 13.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 93 z 9.3.2016, s. 52.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

- A. mając na uwadze, że proces stabilizacji i stowarzyszenia oraz wnioski BiH o członkostwo w UE stanowią strategiczny wybór tego kraju na drodze do integracji europejskiej, który musi przekładać się na namacalne rezultaty w terenie i zwiększone wysiłki na rzecz przejścia do drugiej fazy realizacji układu o stabilizacji i stowarzyszeniu przez wszystkie strony;
 - B. mając na uwadze, że Parlament jest zdecydowanym zwolennikiem europejskiej integracji BiH;
 - C. mając na uwadze, że postępy w integracji europejskiej i euroatlantyckiej przyczyniają się do bezpieczeństwa, stabilności i dobrobytu gospodarczego kraju;
 - D. mając na uwadze, że wdrożenie znaczących reform poprawiających jakość życia mieszkańców BiH i ułatwiających przystąpienie do UE wymaga zaangażowania wszystkich przywódców politycznych, organów, instytucji i osób sprawujących urząd w BiH;
 - E. mając na uwadze, że niezbędny jest jasny wewnętrzny podział obowiązków oraz pogłębiona i znacząca współpraca w dobrej wierze między poszczególnymi szczeblami rządu;
 - F. mając na uwadze, że postępy BiH na drodze do przystąpienia do UE zależą od realizacji przez ten kraj 14 kluczowych priorytetów zawartych w opinii Komisji w sprawie wniosku BiH o członkostwo w UE;
 - G. mając na uwadze, że kraj ten nadal zmagają się z licznymi wyzwaniami związanymi z praworządnością, instytucjami demokratycznymi, prawami człowieka i podstawowymi wolnościami, sprawowaniem rządów, odpowiedzialnością, walką z korupcją i przestępczością zorganizowaną, wolnością wypowiedzi i wolnością mediów oraz funkcjonującą gospodarką rynkową, a wiarygodność procesu rozszerzenia opiera się na jednoznacznych rezultatach w tych kluczowych obszarach;
 - H. mając na uwadze, że pierwszy w kraju marsz równości odbył się w 9 września 2019 r. w Sarajewie, stolicy kraju;
 - I. mając na uwadze, że kultura i dziedzictwo kulturowe przyczyniają się do wzmocnienia tożsamości oraz sprzyjają spójności społecznej, stabilności i zrozumieniu w społeczeństwie; mając na uwadze, że dziedzictwo kulturowe stanowi wartość samą w sobie;
 - J. mając na uwadze, że utrzymujące się wyzwania w procesie pojednania należy podjąć w sposób bardziej zdecydowany;
 - K. mając na uwadze, że zdolności przyjmowania migrantów przez BiH, przez której terytorium przechodzi szlak tranzytowy migrantów, są niewystarczające, aby odpowiednio zaradzić poważnej sytuacji humanitarnej przy pełnym poszanowaniu standardów praw człowieka i praw podstawowych osób potrzebujących ochrony międzynarodowej, zapewnić zintegrowane zarządzanie granicami i kontrolować nieuregulowane przepływy migracyjne w świetle trudnej sytuacji społeczno-gospodarczej i pomimo znacznego wsparcia finansowego ze strony UE;
 - L. mając na uwadze, że UE jest głównym partnerem handlowym BiH i zdecydowanie jej najważniejszym dostawcą pomocy finansowej, co ma ogromne znaczenie dla tego kraju;
 - M. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 pogorszyła warunki społeczno-ekonomiczne w BiH; mając na uwadze, że UE uruchomiła środki o wartości 80,5 mln EUR, aby pomóc BiH w walce z COVID-19 i w jej odbudowie po pandemii, oraz środki o wartości do 250 mln EUR na pomoc makrofinansową; mając na uwadze, że plan gospodarczo-inwestycyjny dla Bałkanów Zachodnich ułatwi długoterminową odbudowę i stanowi ważną podstawę dla odbudowy tego kraju po pandemii;
1. ponownie wyraża swoje silne poparcie dla europejskiej integracji BiH oraz wzywa Radę Europejską do utrzymania wsparcia dla europejskiej perspektywy tego kraju, w tym do wysłania pozytywnego komunikatu politycznego w sprawie przyznania statusu kraju kandydującego;
 2. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie BiH do podążania ku przystąpieniu do UE, a także podkreśla silne poparcie dla integracji europejskiej wśród ludności tego kraju;
 3. przypomina, że Parlament zdecydowanie opowiada się za podejściem opartym na osiągnięciach, łączącym spełnienie ustalonych kryteriów ze spójnymi i wiarygodnymi warunkami;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

4. z zadowoleniem przyjmuje kroki podjęte przez BiH w celu zajęcia się pewnymi kluczowymi aspektami opinii Komisji oraz dalszego wdrażania układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, w tym postępy dotyczące wspólnej komisji parlamentarnej, a także przyjęcie poprawek legislacyjnych umożliwiających przeprowadzenie wyborów samorządowych w Mostarze w grudniu 2020 r.;

5. przypomina, że droga do UE zależy od trwałego pokoju, trwałej stabilności, spójności społecznej i prawdziwego pojednania gwarantujących demokratyczny i wielokulturowy charakter BiH; wzywa ten kraj do przyspieszenia skutecznego ścigania zbrodni wojennych zgodnie ze zmienioną krajową strategią dotyczącą postępowań w sprawie zbrodni wojennych oraz wzywa do prowadzenia bezstronnych i skutecznych dochodzeń w sprawie tych zbrodni; potępia wszelkiego rodzaju rewizjonizm historyczny, niewdrożenie wyroków MTKJ i Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, antykonstytucyjną, secesjonistyczną, nacjonalistyczną i podżegającą retorykę i podobne akty, negowanie lub gloryfikowanie zbrodni wojennych popełnionych podczas wojny w latach 90., w tym ludobójstwa w Srebrenicy; domaga się podjęcia dawno opóźnionych kroków w celu zajęcia się kwestią dziesiątek tysięcy kobiet, które były ofiarami gwałtów lub innych napaści na tle seksualnym podczas wojen w latach 90.;

6. ponownie potwierdza swoje zdecydowane poparcie dla suwerenności, integralności terytorialnej i niezależności BiH; potępia oświadczenia i propozycje mające na celu podważenie państwowości i wartości konstytucyjnych BiH oraz przypomina, że wszystkie władze, instytucje, osoby sprawujące urząd i przywódcy polityczni BiH muszą dostosować konstytucję tego kraju do europejskiej konwencji praw człowieka;

Pojednanie

7. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki lokalnych i międzynarodowych organizacji, w tym Międzynarodowej Komisji ds. Osób Zaginionych, podejmowane w celu ustalenia losu ponad 30 000 osób, które zaginęły podczas konfliktów w latach 90. na terytorium byłej Jugosławii, oraz ponad 8 000 ofiar ludobójstwa w Srebrenicy; przypomina, że nadal zaginionych jest ponad 7 200 osób i wzywa władze regionalne i krajowe oraz międzynarodowe zainteresowane strony do zintensyfikowania współpracy i wymiany danych w kwestiach związanych z osobami zaginionymi, odszkodowaniami dla cywilnych ofiar wojny, w tym ofiar przemocy seksualnej, oraz do zapewnienia bezpiecznego i trwałego powrotu uchodźcom i osobom wewnętrznym przesiedlonym przez zagwarantowanie dostępu do opieki zdrowotnej, edukacji i ochrony socjalnej; przyznaje, że osiągnięto pewne, jednak niewystarczające postępy we wdrażaniu załącznika VII do Ogólnej umowy ramowej na rzecz pokoju w Bośni i Hercegowinie dotyczącego uchodźców i wysiedleńców; ponownie domaga się likwidacji wszelkich form dyskryminacji osób powracających; wzywa do przyjęcia ustawy zakazującej negowania ludobójstwa, Holokaustu, zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych;

8. wzywa wszystkie władze w regionie do powołania komisji regionalnej, której zadaniem będzie ustalenie faktów dotyczących wszystkich ofiar zbrodni wojennych i innych przypadków naruszenia praw człowieka popełnionych na terytorium byłej Jugosławii od 1 stycznia 1991 r. do 31 grudnia 2001 r. (RECOM), w oparciu o znaczące prace przeprowadzone przez koalicję na rzecz RECOM;

9. podkreśla znaczenie prac RYCO promującego ducha pojednania i współpracy między młodymi osobami w regionie w ramach programów wymiany młodzieży oraz z zadowoleniem przyjmuje aktywne uczestnictwo BiH;

10. przypomina, że praca nad procesem pojednania musi skupiać się na młodzieży w kraju i rozpoczynać się od najmłodszych lat, a pojednanie musi stać się elementem edukacji, w związku z czym wzywa władze na wszystkich szczeblach do zapewnienia włączającej i niedyskryminacyjnej edukacji wszystkim dzieciom, niezależnie od ich pochodzenia etnicznego, kulturowego czy osobistego, zgodnie z rezolucją Komitetu Ministrów Rady Europy w sprawie wdrożenia przez BiH Konwencji ramowej o ochronie mniejszości narodowych z 2019 r.; podkreśla możliwość wykorzystania najlepszych praktyk w zakresie integracji i włączenia, przyjętych przez wieloetniczne i wielokulturowe państwa członkowskie;

11. podkreśla potrzebę pilnego położenia kresu segregacji w edukacji, przejawiającej się w szczególności w stosowanej dyskryminacyjnej praktyce „dwóch szkół pod jednym dachem”, która instytucjonalizuje podziały etniczne, utrwała stereotypy i uprzedzenia oraz sprzyja nieufności, zapobiegając kontaktom między uczniami z różnych środowisk; podkreśla, że praktyka ta jest nie tylko całkowicie sprzeczna z samym pojęciem pojednania, ale także stanowi długoterminowe zagrożenie dla stabilności i dobrobytu kraju;

12. podkreśla, że różnice w nauczaniu historii i podręcznikach stanowią poważne zagrożenie dla wspólnego poczucia obywatelstwa i spójności społecznej, oraz zachęca do znaczącej harmonizacji trzech istniejących programów nauczania poprzez uwzględnianie umiejętności krytycznego myślenia i eliminowanie treści alternatywnych, które sprzyjają podziałom;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

13. wzywa Komisję do opracowania programu wspierającego trwałą reformę systemu edukacji BiH; podkreśla, że wysokiej jakości edukacja, która zapewnia młodym ludziom wizję i pozytywne perspektywy na przyszłość, przyczynia się do rozwiązania problemu drenażu mózgów i bezrobocia młodzieży; domaga się większego zaangażowania w europejskie programy edukacyjne, kulturowe i badawcze, takie jak „Horyzont Europa”, „Kreatywna Europa” i Erasmus+, a także promowania takich programów;

14. zachęca decydentów do umożliwienia BiH udziału w kolejnym Programie międzynarodowej oceny umiejętności uczniów (PISA) pod egidą OECD oraz do wdrożenia wniosków z wyników badania PISA z 2018 r.;

15. wzywa BiH do wyeliminowania nierównego dostępu do zdalnego nauczania, skutkującego pozbawieniem wielu dzieci prawa do edukacji w czasie pandemii;

Funkcjonowanie instytucji demokratycznych

16. zwraca się do wszystkich władz, instytucji, osób sprawujących urząd i przywódców politycznych BiH o znaczne przyspieszenie prac i pogłębienie współpracy, aby w pełni zrealizować 14 kluczowych priorytetów zawartych w opinii Komisji w sprawie wniosku BiH o członkostwo w UE; wzywa władze do zmobilizowania woli politycznej w celu ułatwienia wzmocnionej współpracy niezbędnej do rozwiązania kryzysu związanego z COVID-19 oraz do priorytetowego potraktowania prac w obszarach demokratycznego funkcjonowania, praworządności, praw podstawowych i reformy administracji publicznej;

17. podkreśla potrzebę znacznego wzmocnienia współpracy i wymiany danych między jurysdykcjami na szczeblu państwa, części składowych i kantonów we wszystkich obszarach polityki; zwraca uwagę na pilną potrzebę wzmocnienia zdolności i wiedzy fachowej kraju w szerokim zakresie zagadnień związanych z wypełnianiem zobowiązań wynikających z integracji europejskiej;

18. podkreśla, że skuteczne ustanowienie, niezależne funkcjonowanie i rozliczalność instytucji demokratycznych stanowią podstawowe cechy realnej demokracji i warunek wstępny postępów w procesie integracji z UE, w tym uzyskania statusu kraju kandydującego; przestrzega, że prowadząca do podziałów, secesjonistyczna, etniczno-nacjonalistyczna i antykonstytucyjna retoryka oraz próby utrudniania funkcjonowania instytucji podważają ogólnokrajową koordynację i podejmowanie decyzji w sprawie kluczowych polityk i reform, a także jedność i trwałą stabilność;

19. podkreśla przyjęcie poprawek do prawa wyborczego BiH, które umożliwiły mieszkańcom Mostaru głosowanie w wyborach samorządowych w 2020 r. po raz pierwszy od 2008 r., i z zadowoleniem przyjmuje utworzenie nowego samorządu; wzywa radę miasta i burmistrza do wypełnienia ich demokratycznych mandatów; podkreśla, że porozumienie polityczne nie powinno w żaden sposób podważać postulowanego od dawna celu Unii, jakim jest wyeliminowanie segregacji i zapewnienie ponownego zjednoczenia miasta; podkreśla, że wszelkie mediacje lub wspieranie porozumień przez UE muszą się odbywać w ramach demokratycznie wybranych instytucji w pluralistycznym procesie – w tym partii opozycyjnych i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego – powinny przybliżać kraj do standardów międzynarodowych i przynosić korzyści wszystkim obywatelom bez pogłębiania podziałów etnicznych;

20. z zadowoleniem przyjmuje głosowanie Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy z 22 lipca 2020 r. w sprawie regulaminu wewnętrznego dotyczącego posiedzeń Parlamentarnego Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia, torującego drogę do formalnego przyjęcia regulaminu przez drugi Parlamentarny Komitet Stabilizacji i Stowarzyszenia UE-BiH w najbliższym możliwym terminie oraz do konstruktywnej współpracy parlamentarnej;

21. przypomina, że po dołączeniu do Rady Europy w 2002 r. BiH zobowiązała się do wyeliminowania niedociągnięć w ramach konstytucyjnych, w tym przez harmonizację prawa na szczeblu kantonów i federacji, oraz do poczynienia postępów w zakresie reform, które przekształciłyby BiH we w pełni funkcjonalne i pluralistyczne państwo gwarantujące pełnię praw wszystkim obywatelom; podkreśla, że reformy instytucjonalne zależą od woli i zaangażowania władz, instytucji, osób sprawujących urząd i przywódców politycznych w kraju, aby poczynić rzeczywiste i długo oczekiwane postępy w zakresie zmian konstytucyjnych, co stanowi jeden z 14 kluczowych priorytetów, najlepiej przed wyborami powszechnymi w 2022 r.; wzywa społeczność międzynarodową do ułatwienia warunków oraz do aktywnego wspierania inkluzywnego dialogu na temat zmian konstytucyjnych, w tym w instytucjach BiH i wśród wybranych w wyborach przedstawicieli w BiH – pod przewodnictwem UE, w szczególności Parlamentu, oraz przy aktywnym udziale społeczeństwa obywatelskiego i obywateli; nalega, by taki dialog był prowadzony równolegle z wdrażaniem innych reform;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

22. wzywa Komisję, by w następnym sprawozdaniu rocznym położyła większy nacisk na reformę konstytucyjną;
23. wzywa Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) do zintensyfikowania działań mediacyjnych w BiH, aby wzmocnić dialog polityczny i proces pojednania oraz zapewnić ramy na potrzeby zajęcia się dziedzictwem przeszłości oraz przezwyciężenia podziałów w społeczeństwie; wzywa do skoordynowanego zaangażowania podmiotów i instytucji unijnych w BiH oraz do wzmocnienia podejścia transatlantyckiego;

Praworządność

24. ubolewa z powodu braku postępów w zakresie reform sądownictwa, w tym realizacji zaleceń zawartych w 14 priorytetach określonych w opinii Komisji, a także w sprawozdaniu Priebego; przypomina o pilnej potrzebie zwiększenia profesjonalizmu i odpowiedzialności sądownictwa oraz zapewnienia jego niezależności od niewłaściwych wpływów, a także rozwiązania problemu ogromnej liczby spraw oczekujących na proces; podkreśla, że takie reformy mają zasadnicze znaczenie dla uzyskania statusu kraju kandydującego oraz że zależą one jedynie od koniecznej woli politycznej;
25. wzywa do pilnego przeprowadzenia reformy Wysokiej Rady Sędziów i Prokuratorów i sądów BiH z poszanowaniem norm UE, zgodnie z zaleceniami Komisji i opinią Komisji Weneckiej, wzmacniającą niezależność sądownictwa BiH w drodze mianowania, oceny, integralności i środków dyscyplinarnych, w tym weryfikacji oświadczeń majątkowych;
26. podkreśla potrzebę umożliwienia jednolitej interpretacji prawa w całym kraju; wzywa BiH do ustanowienia podmiotu prawnego zapewniającego spójną i zharmonizowaną wykładnię prawa oraz przypomina o potrzebie zagwarantowania niezależnej kontroli sądowej dzięki ustanowieniu sądu apelacyjnego drugiej instancji;
27. z zadowoleniem przyjmuje protokół ustaleń w sprawie ustanowienia wspólnego podmiotu koordynującego stowarzyszeń sędziów i prokuratorów jako narzędzia wzmacniającego niezależność, przejrzystość i odpowiedzialność sądownictwa oraz wzywa wszystkie właściwe stowarzyszenia do przystąpienia;
28. wzywa BiH do ustanowienia krajowego wspólnego punktu kontaktowego ds. współpracy z Europol, wzmacniającego wymianę danych wywiadowczych dotyczących przestępstw, oraz do podpisania umowy o współpracy z Eurojustem, umożliwiającej skuteczną wymianę informacji sądowych i dowodów;
29. wzywa decydentów BiH do pilnego zapewnienia właściwego funkcjonowania instytucji sądowych, w tym procesu mianowania sędziów do Federalnego Trybunału Konstytucyjnego;
30. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki władz BiH zmierzające do zapobiegania radykalizacji, finansowaniu terroryzmu oraz udziałowi obywateli BiH w obcych konfliktach;
31. wzywa do podjęcia natychmiastowych działań w celu zwalczania powszechnej korupcji i bezkarności w sferze publicznej, aby odbudować zaufanie obywateli do instytucji; w związku z tym zwraca uwagę na znaczenie wprowadzenia skutecznych i spójnych mechanizmów zniechęcania, zapobiegania, wykrywania, proaktywnego prowadzenia dochodzeń i sankcji, zgodnie z międzynarodowymi standardami i zaleceniami Grupy Państw Przeciwko Korupcji (GRECO);
32. wzywa BiH do przyjęcia nowej państwowej antykorupcyjnej strategii i planu działania oraz zapewnienia odpowiedniego finansowania, skutecznego funkcjonowania, niezależności i koordynacji organów ds. zapobiegania korupcji na wszystkich szczeblach rządów, tak aby umożliwić prowadzenie wolnych od zakłóceń dochodzeń w celu zagwarantowania rozliczalności;
33. ponownie wyraża potrzebę wyeliminowania powiązań politycznych i administracyjnych z przestępczością zorganizowaną za pomocą jasnych zabezpieczeń i kontroli antykorupcyjnych oraz zwiększonej przejrzystości i skutecznego ścigania przestępstw dotyczących korupcji na wysokim szczeblu, ze zwróceniem szczególnej uwagi na zwalczanie przestępstw gospodarczych, finansowych i związanych z zamówieniami publicznymi, sprawami dotyczącymi korupcji w związku z COVID-19 oraz finansowaniem partii politycznych i kampanii; wzywa właściwe organy do wszczęcia dochodzenia w sprawie nielegalnego wzbogacenia się urzędników publicznych;
34. wzywa BiH do uzupełnienia ram prawnych dotyczących zapobiegania konfliktom interesów i ochrony sygnalistów;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

35. podkreśla potrzebę zapewnienia spójnych ogólnokrajowych norm zawodowych służby cywilnej i apeluje o priorytetowe wdrożenie norm przewidujących zasady oparte na osiągnięciach w odniesieniu do publicznych mianowań i awansów, promujących kulturę uczciwości; wyraża zadowolenie z przyjęcia strategicznych ram reformy administracji publicznej, umożliwiających uruchomienie powiązanych funduszy UE; przypomina o potrzebie usprawnienia i harmonizacji administracji publicznej w całym kraju, zapewniając przejrzyste, proporcjonalne, oparte na osiągnięciach procedury mianowania i naboru;

Prawa podstawowe

36. wyraża zaniepokojenie sytuacją w zakresie praw podstawowych i apeluje o bardziej skuteczne i kompleksowe ogólnokrajowe strategie dotyczące praw człowieka i przeciwdziałania dyskryminacji, jak również o środki przeciwko nietolerancji międzywyznaniowej i międzyetnicznej; podkreśla potrzebę należytego zapobiegania dyskryminacji i ścigania mowy nienawiści w internecie i poza nim, przestępstw z nienawiści i przemocy wobec mniejszości etnicznych i religijnych, kobiet, społeczności LGBTIQ+ oraz migrantów i osób ubiegających się o azyl, a także potrzebę promowania społecznego, edukacyjnego i zawodowego włączenia mniejszości i słabszych grup społecznych, w tym osób z niepełnosprawnościami i Romów, zgodnie z deklaracją poznańską z 2019 r. w sprawie integracji Romów w ramach procesu rozszerzenia UE;

37. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki mające na celu promowanie wolności religii, wzajemnego poszanowania i dialogu międzywyznaniowego, w tym w ramach Międzyreligijnej Rady BiH; wzywa właściwe organy do szybkiego wszczęcia dochodzeń w sprawie wszystkich przestępstw popełnionych ze względów religijnych oraz ścigania ich sprawców;

38. stwierdza, że prawdziwe pojednanie nie jest możliwe, dopóki dochodzi do ciągłej segregacji i dyskryminacji, w tym w dostępie do edukacji w internecie i poza nim, zatrudnienia i praw socjalnych, oraz domaga się podjęcia środków w celu ograniczenia dyskryminacji na dużą skalę względem określonych grup; wzywa właściwe organy do zapewnienia włączającej i niedyskryminującej edukacji dla wszystkich dzieci;

39. odnotowuje postępy pod względem ochrony dzieci, w tym wdrożenie prawa o ochronie i traktowaniu dzieci i młodzieży w postępowaniach karnych oraz ustanowienie systemu rodzinnej formy opieki; przypomina o potrzebie wprowadzenia planu działania w sprawie ochrony dzieci oraz dalszych środków mających na celu zapewnienie prawa dzieci do zdrowia, edukacji, ochrony, sprawiedliwości i równych szans dzięki edukacji włączającej i zapobieganiu przemocy wobec dzieci;

40. podkreśla potrzebę udoskonalenia środków zwalczających przemoc ze względu na płeć i przemoc domową, która nasiliła się w związku z pandemią COVID-19, przy zapewnieniu ogólnokrajowych środków gwarantujących ochronę, wsparcie dla ofiar, pomoc prawną i bezpieczne zakwaterowanie; wzywa władze do harmonizacji i wdrożenia przepisów dotyczących równouprawnienia płci oraz do zapewnienia odpowiedniego wsparcia obrońcom praw kobiet i organizacjom społeczeństwa obywatelskiego; przypomina o potrzebie koncentracji środków finansowych na równość płci we wszystkich unijnych instrumentach finansowania zewnętrznego oraz poprawy dostępu do finansowania lokalnym i małym organizacjom społeczeństwa obywatelskiego;

41. zachęca BiH do zintensyfikowania prac nad ochroną osób z niepełnosprawnościami oraz opracowania i przyjęcia strategii w sprawie deinstytucjonalizacji, zapewniającej godne życie osobom z niepełnosprawnościami; potępia fakt, że prawo pozwala na pozbawianie osób z niepełnosprawnościami zdolności prawnej, co stanowi wyraźne naruszenie Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, której kraj ten jest sygnatariuszem; potępia dyskryminację w udzielaniu wsparcia osobom z niepełnosprawnościami, np. priorytetowe traktowanie osób z niepełnosprawnościami powstałymi w wyniku wojny;

42. podkreśla potrzebę zapewnienia udziału obywateli w demokratycznym życiu kraju poprzez odpowiednie i pluralistyczne zaangażowanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego w proces integracji z UE; wzywa władze do zapewnienia sprzyjających warunków dla społeczeństwa obywatelskiego poprzez przestrzeganie europejskich standardów w zakresie ochrony i promowania wolności zrzeszania się i zgromadzeń, a także ubolewa nad wszelkimi selektywnymi ograniczeniami; podkreśla, że każdy obywatel ma prawo do korzystania z wolności wypowiedzi w swoim języku ojczystym; wzywa władze do opracowania strategicznych ram współpracy ze społeczeństwem obywatelskim oraz do zapewnienia istotnych konsultacji w ramach dialogów merytorycznych sprzyjających włączeniu;

43. pochwala pierwszy marsz równości w Sarajewie, który odbył się 9 września 2019 r., i oczekuje, że ostatnie ograniczenia związane z pandemią nie zapobiegną jego ponownej organizacji w niedalekiej przyszłości; przypomina o potrzebie poprawy sytuacji osób LGBTIQ+, ścigania przemocy i przestępstw z nienawiści wobec nich, a także promowania ich włączenia społecznego i przyjęcia odpowiedniego planu działania;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

44. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie przez BiH konwencji 108+ Rady Europy oraz wzywa władze do podjęcia kroków prawnych w celu zapewnienia zgodnych z unijnymi przepisami standardów ochrony danych osobowych;

45. pochwała decyzję Trybunału Konstytucyjnego z 4 października 2019 r. o uchyleniu art. 11 Konstytucji Republiki Serbskiej, a tym samym zniesieniu kary śmierci w całej BiH; ubolewa jednak, że decyzja ta, która jest zgodna z częścią jednego z kluczowych priorytetów, nie była wynikiem procesu politycznego i musiała zostać narzucona przez Trybunał;

46. wyraża ubolewanie, że BiH nadal narusza europejską konwencję praw człowieka, nie stosując się do orzeczeń Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (ETPC) dotyczących przeciwdziałania dyskryminacji w sprawach Sejdić-Finci, Zornić, Pilav i Šlaku dotyczących zapewnienia demokratycznej równości obywateli w procesie wyborczym w kraju, co jest warunkiem wstępnym rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych; wzywa do bezzwłocznego wykonania orzeczeń ETPC i Trybunału Konstytucyjnego BiH; zwraca uwagę na utrzymujące się niedociągnięcia w procesie wyborczym i ponownie podkreśla pilną potrzebę zniesienia – w drodze wymaganych zmian konstytucyjnych – dyskryminujących ograniczeń biernego prawa wyborczego ze względu na pochodzenie etniczne lub miejsce zamieszkania;

47. wzywa władze, instytucje, osoby sprawujące urząd i przywódców politycznych do wznowienia pluralistycznych negocjacji w sprawie reformy ordynacji wyborczej i wyraża ubolewanie z powodu ich niechęci do wykonania tych orzeczeń poprzez wyeliminowanie wszelkich form nierówności i dyskryminacji w procesie wyborczym; podkreśla, że możliwe było osiągnięcie porozumienia w sprawie wyborów w Mostarze, co pokazuje wolę polityczną do osiągnięcia kompromisu, oraz podkreśla, że wszelkie porozumienia w kwestiach związanych z wyborami nie mogą być nadużywane do celów innych niż cele określone przez ETPC; podkreśla potrzebę wdrożenia tych zmian najlepiej przed wyborami powszechnymi w 2022 r., tak aby zapewnić odpowiednio zróżnicowaną reprezentację polityczną na wszystkich szczeblach sprawowania rządów oraz przeprowadzić wybory zgodnie ze standardami europejskimi, wdrażając zalecenia ODIHR OBWE i Komisji Weneckiej;

48. wzywa do przeprowadzenia szczegółowych dochodzeń w sprawie domniemyanych nieprawidłowości wyborczych, w tym oszustw podczas rejestracji wyborców, kradzieży tożsamości, przeszkód w niezależnej obserwacji wyborów i nieodpowiednich nacisków politycznych na wyborców i Centralną Komisję Wyborczą BiH podczas wyborów samorządowych w 2020 r., w tym wyborów w Mostarze; wzywa do podjęcia środków w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania Centralnej Komisji Wyborczej;

49. wyraża ubolewanie z powodu ciągłej presji politycznej i finansowej wywieranej na media oraz instrumentalizacji mediów, która pogłębiła się w czasie pandemii COVID-19, ograniczając wolność wypowiedzi i pluralizm mediów; wyraża zaniepokojenie wrogim środowiskiem dla niezależnych mediów i wzywa władze do skutecznego prowadzenia dochodzeń w sprawie słownych i fizycznych gróźb i ataków na wszystkich dziennikarzy i pracowników mediów oraz do ścigania ich sprawców; wzywa BiH do wdrożenia mechanizmu gromadzenia i wymiany informacji na temat naruszeń wolności wypowiedzi i mediów w całym kraju, na mocy odpowiedniego protokołu ustaleń podpisanego z OBWE;

50. ponownie domaga się skutecznych środków legislacyjnych zapewniających przejrzystość struktury redakcyjnej i własności mediów, wraz z zasadami dotyczącymi dotacji i reklam; domaga się podjęcia skutecznych środków w celu zwalczania nawoływania do nienawiści zarówno w internecie, jak i poza nim;

51. przypomina o potrzebie zapewnienia trwałego finansowania, niezależności, obiektywności i przejrzystości finansowej ogólnopństwowego systemu publicznego nadawania (BHRT), nadawców publicznych na szczeblu części składowych BiH oraz Agencji Regulacji Łączności;

52. przypomina, że wysokiej jakości wielojęzyczne treści we wszystkich językach urzędowych BiH stanowią zasadniczy element prawdziwego pluralizmu mediów, który przyczyniłby się do ochrony różnorodności kulturowej w tym kraju; zachęca do ustanowienia wielonarodowego i wielojęzycznego nadawcy publicznego, który zjednoczy społeczności i będzie promował pokój oraz pojednanie między państwami Europy Południowo-Wschodniej, na wzór ARTE;

53. przypomina, że ważne jest zapewnienie wolności mediów i promowanie wysokiej jakości dziennikarstwa, weryfikacji faktów i umiejętności korzystania z mediów w celu zwalczania propagandy, dezinformacji i fałszywych informacji, a także zachęca do wprowadzenia do programów nauczania umiejętności korzystania z mediów, z informacji i umiejętności cyfrowych; podkreśla, że UE musi wzmocnić swoją strategię komunikacyjną, aby proaktywnie i skutecznie przeciwdziałać kampaniom dezinformacyjnym i zagranicznej ingerencji; zauważa, że przeinaczając fakty i wykorzystując różnice etniczne i religijne, niektóre podmioty zagraniczne dążą do osłabienia reform, pogłębienia podziałów zagrażających

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

jedności kraju, a także do osłabienia wiarygodności UE i jej działań w regionie, zwłaszcza w odniesieniu do ogólnego procesu rozszerzenia i pomocy finansowej w czasie pandemii COVID-19, zagrażając w ten sposób stabilności BiH i integracji europejskiej; wzywa UE do zaoferowania odpowiednim instytucjom BiH dalszej pomocy finansowej i innej, aby zwiększyć zdolność kraju do przeciwdziałania tym zagrożeniom;

54. apeluje o odpowiednie przekazywanie opinii publicznej informacji na temat procesu integracji z UE, w tym również jako projekt pojednania i rozwoju kultury politycznej w oparciu o kompromis i wzajemne zrozumienie;

55. wzywa ESDZ i Komisję do poprawy koordynacji i do stawienia czoła dezinformacji i zagrożeniom hybrydowym, które mają na celu podważenie europejskich perspektyw tego regionu, przez bardziej strategiczne podkreślanie znaczenia UE dla jego obywateli;

56. wyraża zaniepokojenie rosnącą presją migracyjną na kraj i nieodpowiednimi warunkami przyjmowania, które doprowadziły do poważnej sytuacji humanitarnej; wzywa władze BiH do pracy nad konstruktywnymi, trwałymi, natychmiastowymi i długoterminowymi rozwiązaniami tej sytuacji, w drodze skoordynowanej, strategicznej i ogólnokrajowej reakcji, skutecznej koordynacji międzyinstytucjonalnej oraz poprawy zdolności w zakresie zarządzania granicami i przyjmowania migrantów, zapewnienia dostępu do pomocy humanitarnej i godziwych podstawowych warunków życia, w tym specjalnych gwarancji dla małoletnich bez opieki, dostępu do odpowiedniego zakwaterowania i ochrony dzieci; wzywa do sprawiedliwego podziału odpowiedzialności na całym terytorium BiH, w ramach którego należy unikać upolitycznienia i zapewnić odpowiednie wsparcie dla społeczności lokalnych prowadzących tymczasowe ośrodki recepcyjne; wzywa BiH do zawarcia umowy z Europejskim Urzędem Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO) w celu wzmocnienia zdolności rozpatrywania wniosków o azyl i poprawy współpracy z UE, w tym w zakresie przesiedleń jako bezpiecznej i legalnej ścieżki dla osób ubiegających się o ochronę międzynarodową;

57. wzywa BiH i UE do dalszego zacieśniania współpracy w dziedzinie międzynarodowej ochrony osób potrzebujących, wypracowania solidarnych rozwiązań i zapobiegania zgłaszanym naruszeniom prawa międzynarodowego i praw podstawowych, takim jak przypadki zawrócenia na granicach BiH; wzywa Komisję do wprowadzenia niezależnego mechanizmu monitorowania i dochodzenia; wspiera pracę parlamentarnej grupy roboczej ds. kontroli Fronteksu; wzywa Komisję, agencje UE i organizacje międzynarodowe do aktywnej współpracy z władzami BiH w celu opracowania funkcjonującego i zrównoważonego systemu migracji i azylu; wzywa Komisję, agencje UE i organizacje międzynarodowe do udzielania BiH dalszej pomocy operacyjnej, technicznej, logistycznej i finansowej w celu zapewnienia odpowiednich zdolności i warunków przyjmowania migrantów w całym kraju, najlepiej w punktach wjazdu migrantów do kraju, dostępu do skutecznej procedury azylowej, zwiększenia zdolności przyjmowania napływających migrantów i rozpatrywania wniosków o azyl oraz, w stosownych przypadkach, przeprowadzania procedur powrotu zgodnie z międzynarodowymi i europejskimi standardami; wzywa do dokonania oceny odpowiednich środków finansowych, aby zagwarantować, że przejrzysta, warunkowa i wiarygodna pomoc UE w zakresie potrzeb w zakresie migracji spełnia swoje zadanie i dociera do zamierzonych beneficjentów;

58. wzywa BiH do wzmocnienia wysiłków na rzecz zwalczania przestępczości transgranicznej, zwłaszcza handlu ludźmi, bronią palną i narkotykami, poprzez zacieśnienie współpracy strategicznej z krajami sąsiadującymi i odpowiednimi agencjami UE (Europol, Eurojust, Frontex); wzywa BiH do szybkiego podpisania i ratyfikacji umowy o statusie z Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex), zawartej 5 lutego 2019 r., która ułatwiłaby lepszą ochronę granic przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych, a jednocześnie przyczyniłaby się do zwalczania przestępczości transgranicznej, w tym przemytu ludzi przez organizacje przestępcze, oraz do zapobiegania nielegalnej migracji;

59. wzywa do skoordynowanej, strategicznej i przejrzystej ogólnokrajowej reakcji na trwający stan zagrożenia zdrowia oraz do wprowadzenia niedyskryminacyjnych środków łagodzących i środków odbudowy po pandemii, uwzględniających szczególne potrzeby kobiet, mniejszości i słabszych grup społecznych, w tym migrantów i uchodźców;

60. domaga się bardziej aktywnej wymiany informacji i danych na temat pandemii oraz pilnych i konkretnych środków w celu zajęcia się trudną sytuacją kobiet we wszystkich sferach życia, w tym z powodu przemocy domowej, która nasiliła się w czasie pandemii;

61. przypomina o wsparciu UE związanym z COVID-19 w celu rozwiązania poważnej sytuacji w kraju, w tym o nowych gwarancjach kredytowych w wysokości 12 mln EUR na wsparcie MŚP; zachęca BiH do korzystania w pełni z unijnych mechanizmów, w tym do przystąpienia do umowy dotyczącej wspólnego udzielania zamówień na wyposażenie

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

medyczne; podkreśla znaczenie solidarności europejskiej, a także wzywa Komisję i państwa członkowskie do przydzielenia krajom Bałkanów Zachodnich wystarczającej liczby szczepionek przeciwko COVID-19 oraz do wsparcia ich w przygotowaniach i przeprowadzeniu szczepień; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje zwolnienie z pozwolenia na wywóz oraz pakiet umożliwiający BiH i innym partnerom z Bałkanów Zachodnich korzystanie z unijnych umów zakupu z wyprzedzeniem;

62. podkreśla potrzebę zapewnienia przez władze BiH właściwej równowagi między podstawowymi prawami i wolnościami a koniecznymi ograniczeniami z powodu pandemii, zwłaszcza w odniesieniu do wolności zgromadzeń i wolności słowa; uważa, że krótkoterminowe środki ukierunkowane na związane z pandemią spowolnienie w handlu, usługach, transporcie, produkcji i turystyce nie powinny negatywnie wpływać na realizację długoterminowych reform;

63. przypomina, że braki w zakresie praworządności wraz z rozdrobnionymi i nieprawidłowo funkcjonującymi rynkami produktów i pracy osłabiają funkcjonowanie gospodarki rynkowej, wzrost gospodarczy i napływ bezpośrednich inwestycji zagranicznych (BIZ);

Reformy społeczno-gospodarcze

64. wzywa BiH do wzmocnienia środków społeczno-gospodarczych i aktywnych instrumentów rynku pracy, w tym kształcenia i szkolenia zawodowego, zmniejszenia długotrwałego bezrobocia, w tym bezrobocia kobiet i młodzieży, w celu rozwiązania problemu spadku demograficznego i poważnego drenażu mózgów w regionie, zwłaszcza w sektorze zdrowia i IT, przez większe inwestycje w sektorze edukacji, w tym w kształcenie i szkolenie zawodowe, zajęcie się problemem niedopasowania edukacji do potrzeb rynku pracy oraz zwalczanie dyskryminacji w zatrudnieniu; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę przewodnią dotyczącą gwarancji dla młodzieży, stanowiącą część Planu gospodarczo-inwestycyjnego dla Bałkanów Zachodnich, mającą na celu zapewnienie wysokiej jakości możliwości zatrudnienia, kształcenia ustawicznego i szkoleń dla młodych osób;

65. wzywa władze do wzmocnienia środków na rzecz zapewnienia spójności społecznej, zmniejszenia ubóstwa i nierówności, dostępu do opieki zdrowotnej i ochrony socjalnej, a także do harmonizacji przepisów dotyczących urlopów macierzyńskich i ojcowskich we wszystkich jednostkach i kantonach, zapobiegania dyskryminacji ze względu na płeć i molestowaniu seksualnemu w miejscu pracy oraz do wspierania dialogu społeczno-gospodarczego między partnerami społecznymi;

66. wzywa władze do nadania priorytetowego znaczenia środkom mającym na celu zwiększenie dywersyfikacji gospodarczej, przyspieszenie transformacji cyfrowej i przeciwdziałanie gospodarce nieformalnej, przy jednoczesnym opracowaniu skutecznych i przejrzystych mechanizmów rynku energii, infrastruktury transportowej, zrównoważonej turystyki i wsparcia MŚP;

67. podkreśla potrzebę stworzenia jednolitej ogólnokrajowej przestrzeni gospodarczej, w tym przez uproszczenie, scentralizowanie i zharmonizowanie procedur rejestracji przedsiębiorstw, wydawania licencji i pozwoleń oraz upadłości; zwraca uwagę na ogromny potencjał cyfryzacji dla rozwoju gospodarki BiH;

68. przypomina o konieczności pełnego wdrożenia środków przewidzianych w programie reform gospodarczych BiH na lata 2020–2022 oraz wytycznych politycznych w oparciu o dialog gospodarczy i finansowy;

69. ponawia swój apel o przyjęcie ogólnokrajowej strategii zarządzania finansami publicznymi oraz o zwiększoną przejrzystość budżetową w BiH, aby umożliwić finansowane przez UE wsparcie budżetowe; przypomina o potrzebie poczynienia postępów w zakresie stabilności długu publicznego i konsolidacji budżetowej; ubolewa nad sporami między poszczególnymi częściami składowymi BiH, zakłócającymi funkcjonowanie jednolitego systemu opodatkowania pośredniego; przypomina o potrzebie spójnej i przejrzystej restrukturyzacji oraz odpolitycznienia spółek publicznych w całym kraju, co prowadzi do lepszego zarządzania i przejrzystości; podkreśla potrzebę ustanowienia publicznie dostępnego rejestru przedsiębiorstw państwowych;

70. wzywa do zapewnienia skutecznego funkcjonowania i egzekwowania decyzji przez Radę ds. Konkurencyjności i Radę ds. Pomocy Państwa oraz do wdrożenia strategii dotyczącej egzekwowania praw własności intelektualnej; podkreśla, że niezależność Banku Centralnego i jego rezerwy mają kluczowe znaczenie dla stabilności makroekonomicznej; przypomina o potrzebie zapewnienia wysokiej jakości terminowych i kompleksowych statystyk ogólnokrajowych;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

71. wzywa BiH, by aktywnie promowała regionalną integrację gospodarczą na Bałkanach Zachodnich, i popiera propozycję obniżenia opłat roamingowych w regionie; odnotowuje przedłużenie preferencji handlowych UE dla Bałkanów Zachodnich do 31 grudnia 2025 r., co przyczyni się do trwałego rozwoju gospodarczego krajów Bałkanów Zachodnich;

72. wzywa kraj do pełnego wprowadzenia w życie prawa o polityce celnej, wdrożenia aspektów handlowych regionalnego obszaru gospodarczego oraz ukończenia działań wymaganych do przystąpienia do WTO;

Łączność, energia i środowisko

73. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji prowadzące do bardziej strategicznych inwestycji na Bałkanach Zachodnich w drodze specjalnego planu gospodarczo-inwestycyjnego i uznaje jego znaczenie dla wzmocnienia współpracy regionalnej i transgranicznej; podkreśla, że inwestycje w ramach planu gospodarczo-inwestycyjnego muszą być zgodne z celami porozumienia paryskiego i unijnymi celami klimatycznymi oraz przewidywać oceny *ex ante* oddziaływania na środowisko; dostrzega potencjał planu gospodarczo-inwestycyjnego, który może przyczynić się do ułatwienia rozwoju społecznego i długoterminowej odbudowy po pandemii, oraz podkreśla potrzebę zapewnienia, by fundusze unijne obejmowały zarówno zachęty, jak i warunki, oraz skutecznie przyczyniały się do wzmocnienia demokracji, dobrych rządów, praworządności i praw podstawowych wszystkich ludzi w BiH;

74. przypomina, że przewidywalne finansowanie przedakcesyjne jest uzależnione od skutecznych metod koordynacji i wdrażania ogólnokrajowych strategii i reform; podkreśla potrzebę poprawy zdolności absorpcyjnej pomocy przedakcesyjnej; podkreśla, że przydziału finansowania należy dokonywać w sposób przejrzysty, skuteczny, rozliczalny, odpolityczny i niedyskryminacyjny; wzywa władze BiH na wszystkich szczeblach i innych beneficjentów unijnego finansowania do zwiększenia przejrzystości i widoczności działań Unii oraz odpowiedniego informowania o wartości dodanej unijnego wsparcia;

75. zaleca skupienie się na zrównoważonych i sprzyjających włączeniu społecznemu inwestycjach publicznych, projektach energetycznych i infrastrukturalnych zwiększających łączność, multimodalność transportu i bezpieczeństwo ruchu drogowego, w pełnej zgodności z przepisami dotyczącymi pomocy państwa, zamówień publicznych i wpływu społeczno-ekologicznego, w tym wdrożenie dyrektyw w sprawie oceny oddziaływania na środowisko i strategicznej oceny oddziaływania na środowisko;

76. wzywa władze BiH do zwiększenia zgodności z unijnymi normami i celami polityki w zakresie ochrony klimatu i energii, co ułatwi zieloną i cyfrową transformację, wzywa do priorytetowego traktowania środków zmniejszających degradację ekologiczną i środowiskowe zagrożenia dla zdrowia;

77. wyraża zadowolenie z przyjęcia Zielonego programu działań dla Bałkanów Zachodnich, który musi zachęcać do przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym oraz przyjęcia środków koniecznych w celu zachowania i ochrony obszarów wrażliwych pod względem środowiskowym;

78. wzywa władze do opracowania krajowej strategii energetycznej, która gwarantuje pełne dostosowanie do porozumienia paryskiego oraz odpowiednich celów UE w zakresie klimatu i różnorodności biologicznej, a także ich wdrażanie; podkreśla potrzebę wdrożenia mechanizmu ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych jako sposobu skutecznej dekarbonizacji, zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem i zobowiązaniami politycznymi wyrażonymi w Deklaracji z Sofii z 2020 r.;

79. wzywa BiH do zwiększenia starań na rzecz ochrony przyrody, gdyż jest to jeden z krajów w Europie o największej różnorodności biologicznej gatunków roślin i zwierząt; wzywa władze BiH do konsultowania się ze społecznościami lokalnymi, społeczeństwem obywatelskim i niezależnymi ekspertami w sprawie projektów wrażliwych pod względem społeczno-ekologicznym;

80. wzywa do wzmocnionych, zharmonizowanych i spójnych wysiłków ogólnokrajowych na rzecz poprawy jakości powietrza zgodnie z dorobkiem prawnym UE w zakresie ograniczania zanieczyszczenia powietrza i na rzecz ograniczenia szkodliwych emisji transgranicznych; odnotowuje fakt, że emisje tlenków azotu w BiH z dużych obiektów energetycznego spalania są obecnie zgodne z prawodawstwem UE, i wzywa do podjęcia szybkich działań w celu zaradzenia naruszeniom pułapów emisji pyłu i dwutlenku siarki;

81. podkreśla potrzebę zwiększenia zrównoważonego charakteru sektora wytwarzania energii przez zwiększenie efektywności energetycznej i dywersyfikacji źródeł energii dzięki zrównoważonemu wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii; przypomina, że nadmierne poleganie na węglu dodatkowo opóźnia przejście na energię ze źródeł odnawialnych; wzywa władze do podjęcia działań w celu wycofania nieefektywnych i zanieczyszczających elektrowni węglowych oraz przypomina o potrzebie wdrożenia mechanizmu „sprawiedliwej transformacji”;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

82. z zadowoleniem przyjmuje transpozycję rozporządzeń w sprawie kodeksu dotyczącego przyłączania energii elektrycznej oraz transpozycję i wdrożenie rozporządzenia (UE) nr 1227/2011 (rozporządzenia REMIT)⁽¹⁾ do krajowych ram regulacyjnych w sprawie energii elektrycznej, a także wzywa władze do zastosowania takiego samego systemu integralności w sektorze gazu;

83. wzywa kraj do przyjęcia ogólnokrajowej ustawy o organie regulacji energii elektrycznej i gazu ziemnego, przesyła oraz rynku energii elektrycznej, a także do wdrożenia krajowych środków efektywności energetycznej i produkcji energii ze źródeł odnawialnych, z zapewnieniem zgodności z obowiązkami wynikającymi z trzeciego pakietu energetycznego i Traktatu o Wspólnocie Energetycznej; wzywa władze krajów Bałkanów Zachodnich, by wniosły wkład w łączność regionalną przez działania na rzecz dokończenia budowy regionalnego rynku energii, i podkreśla, że nieprzestrzeganie przez BiH dorobku prawnego Wspólnoty Energetycznej w sektorze energii elektrycznej i gazu zagraża perspektywom integracji regionalnego sektora energetycznego;

84. podkreśla, że planowanie i budowa projektów wrażliwych pod względem ekologicznym, takich jak budowa elektrowni wodnych, muszą być zgodne z normami międzynarodowymi i unijnymi dotyczącymi oceny skutków i ochrony środowiska; podkreśla potrzebę zapobiegania przestępstwom przeciwko środowisku i skutecznego ich ścigania, zwiększenia nadzoru nad inspekcjami oraz zwalczania nielegalnego budownictwa;

85. domaga się podjęcia kroków w celu wprowadzenia procesów zrównoważonego gospodarowania odpadami w ramach systemu informacyjnego na potrzeby gospodarowania odpadami, z ustanowieniem odpowiednich zakładów recyklingu i zapobieganiem nielegalnemu wyrzucaniu odpadów;

86. przypomina o potrzebie zwiększenia gotowości wobec zjawisk wynikających ze zmiany klimatu, takich jak powodzie i susze; przypomina, że BiH nie ustanowiła jeszcze zintegrowanego systemu informacyjnego na potrzeby cywilnych działań w sytuacjach wyjątkowych;

Polityka zagraniczna i bezpieczeństwo

87. wzywa BiH do dalszej stopniowej poprawy dostosowania do wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB), którego poziom wynosi średnio 70 %, gdyż stanowi ona zasadniczy element członkostwa w UE; zdecydowanie wzywa BiH do dostosowania się do decyzji Rady wprowadzającej unijne środki ograniczające;

88. wzywa do wzmocnienia stosunków dobrosąsiedzkich i starań na rzecz rozwiązania wszystkich nierozstrzygniętych kwestii dwustronnych, takich jak wytyczenie granicy z Chorwacją i Serbią oraz normalizacja stosunków z Kosowem;

89. z zadowoleniem przyjmuje wkład BiH w misje szkoleniowe w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), a także uczestnictwo BiH w Planie Działań na rzecz Członkostwa w NATO (MAP) oraz wkład kraju w misję *Resolute Support* w Afganistanie; ponadto z zadowoleniem przyjmuje podpisanie wspólnego planu działania UE-BiH dotyczącego inicjatywy partnerskiej G-7 na rzecz wdrożenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa;

90. zdecydowanie uważa, że lepsza komunikacja na temat zobowiązań UE względem regionu ma zasadnicze znaczenie dla przeciwdziałania złośliwym zagranicznym ingerencjom;

91. podkreśla, że UE i Stany Zjednoczone muszą wzmocnić partnerstwo i koordynację na Bałkanach Zachodnich w celu wsparcia przyspieszenia kluczowych reform, poprawy zarządzania i pojednania;

92. z zadowoleniem przyjmuje stałą obecność w kraju operacji EUFOR ALTHEA oraz przedłużenie mandatu EUFOR do listopada 2021; pochwała działania operacji EUFOR ALTHEA, które utorowały drogę do pokoju, stabilizacji i integracji europejskiej BiH; przypomina, że misja ta nadal ma zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa i stabilności tego kraju oraz regionu;

93. pochwała EUFOR za pełną funkcjonalność oraz stałe wspieranie kraju pomimo wyzwań pandemii COVID-19; ubolewa nad wycofaniem się Zjednoczonego Królestwa z operacji ALTHEA; czeka na nadchodzący strategiczny przegląd tej operacji oraz podkreśla, że powinna ona zachować swoje aktywa wywiadowcze i łatwo dostępne rezerwy;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 1).

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

94. z zadowoleniem przyjmuje trwające i ciągle starania na rzecz usuwania broni, amunicji, materiałów wybuchowych i rozminowywania, a także przypomina, że ważne jest odpowiednie finansowanie tych działań; domaga się dalszego wsparcia ze strony UE i organizacji międzynarodowych, aby zapewnić przyspieszenie rozminowywania i uwolnienie BiH od pozostałości wojennych;

95. podkreśla znaczenie wzmocnienia wysiłków w walce z nielegalnym handlem bronią strzelecką i lekką w BiH oraz w regionie; w związku z tym pochwała przyjęcie przez BiH strategii kontroli broni strzeleckiej i lekkiej na lata 2021–2024 wraz z planem działania, a także powiązaną inicjatywę francusko-niemiecką rozpoczętą w 2018 r.; zachęca władze BiH do pełnego i stanowczego zobowiązania się do ich wdrożenia przy wsparciu ze strony UE;

96. apeluje o tworzenie nowych możliwości politycznego i strategicznego dialogu wysokiego szczebla z krajami Bałkanów Zachodnich przez organizowane regularnie szczyty UE-Bałkany Zachodnie, w celu wzmocnienia politycznej odpowiedzialności za proces rozszerzenia oraz zapewnienia lepszego ukierunkowania i zaangażowania na wysokim szczeblu, co przewiduje również zmieniona metodyka rozszerzenia;

97. podtrzymuje swoje stanowisko, że przedstawiciele BiH i krajów Bałkanów Zachodnich powinni być odpowiednio włączani i aktywnie zaangażowani w konferencję w sprawie przyszłości Europy, zarówno na szczeblu administracji rządowej, jak i społeczeństwa obywatelskiego, w tym młodzieży;

o

o o

98. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, Prezydium BiH, Radzie Ministrów BiH, Zgromadzeniu Parlamentarnemu Bośni i Hercegowiny, a także rządowi i parlamentowi Federacji BiH, Republiki Serbskiej i Dystryktu Brčko oraz samorządom dziesięciu kantonów.

Środa, 23 czerwca 2021 r.

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENT EUROPEJSKI

P9_TA(2021)0298

Wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu i Migracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu na rzecz Zarządzania Granicami i Wiz na lata 2021–2027 *II**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2021 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (06674/1/2021 – C9-0193/2021 – 2018/0196(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2022/C 81/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (06674/1/2021 – C9-0193/2021),
- uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego z dnia 25 października 2018 r.⁽¹⁾,
- uwzględniając opinie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 17 października 2018 r.⁽²⁾ oraz z dnia 18 września 2020 r.⁽³⁾,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 5 grudnia 2018 r.⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu⁽⁵⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2018)0375),
- uwzględniając zmienione wnioski Komisji (COM(2020)0023) i (COM(2020)0450),
- uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu,
- uwzględniając art. 67 Regulaminu,
- uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Rozwoju Regionalnego (A9-0206/2021),

⁽¹⁾ Dz.U. C 17 z 14.1.2019, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s. 83.

⁽³⁾ Dz.U. C 429 z 11.12.2020, s. 236.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 86 z 7.3.2019, s. 41.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 108 z 26.3.2021, s. 638.

Środa, 23 czerwca 2021 r.

1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
 2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.
-

Środa, 23 czerwca 2021 r.

P9_TA(2021)0299

Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) i Fundusz Spójności na lata 2021–2027 *II**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2021 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności (06168/1/2021 – C9-0194/2021 – 2018/0197(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza drugie czytanie)

(2022/C 81/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (06168/1/2021 – C9-0194/2021),
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 17 października 2018 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 5 grudnia 2018 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu ⁽³⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2018)0372),
 - uwzględniając zmieniony wniosek Komisji (COM(2020)0452),
 - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 67 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Rozwoju Regionalnego (A9-0204/2021),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
 2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s. 90.

⁽²⁾ Dz.U. C 86 z 7.3.2019, s. 115.

⁽³⁾ Dz.U. C 108 z 26.3.2021, s. 566.

Środa, 23 czerwca 2021 r.

P9_TA(2021)0300

Przepisy szczegółowe dotyczące celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) wspieranego w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) oraz instrumentów finansowania zewnętrznego na lata 2021–2027 *II**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2021 r. dotyczące stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) wspieranego w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz instrumentów finansowania zewnętrznego (05488/1/2021 – C9-0192/2021 – 2018/0199(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza drugie czytanie)

(2022/C 81/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (05488/1/2021 – C9-0192/2021),
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z 19 września 2018 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z 5 grudnia 2018 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu ⁽³⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2021)0289),
 - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 67 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Rozwoju Regionalnego (A9-0205/2021),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
 2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 440 z 6.12.2018, s. 116.

⁽²⁾ Dz.U. C 86 z 7.3.2019, s. 137.

⁽³⁾ Dz.U. C 108 z 26.3.2021, s. 247.

Środa, 23 czerwca 2021 r.

P9_TA(2021)0301

Środki ochrony i egzekwowania mające zastosowanie na obszarze podlegającym regulacji Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku (NAFO) *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/833 z dnia 20 maja 2019 r. ustanawiające środki ochrony i egzekwowania mające zastosowanie na obszarze podlegającym regulacji Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku (COM(2020)0215 – C9-0157/2020 – 2020/0095(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2022/C 81/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2020)0215),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C9-0157/2020),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 18 września 2020 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady przekazane pismem z dnia 12 maja 2021 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A9-0220/2020),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P9_TC1-COD(2020)0095

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 23 czerwca 2021 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/833 ustanawiające środki ochrony i egzekwowania mające zastosowanie na obszarze podlegającym regulacji Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2021/1231.)

⁽¹⁾ Dz.U. C 429 z 11.12.2020, s. 279.

Środa, 23 czerwca 2021 r.

P9_TA(2021)0302

Płatności transgraniczne w Unii (ujednolicenie) *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie płatności transgranicznych w Unii (tekst jednolity) (COM(2020)0323 – C9-0204/2020 – 2020/0145(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza – ujednolicenie)

(2022/C 81/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2020)0323),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 114 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C9-0204/2020),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego z dnia 25 stycznia 2021 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 3 grudnia 2020 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. – Szybsza metoda pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 109 i 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A9-0202/2021),
- A. mając na uwadze opinię konsultacyjnej grupy roboczej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, zgodnie z którą przedmiotowy wniosek ogranicza się do zwykłego ujednolicenia istniejących tekstów, bez zmiany co do istoty;
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P9_TC1-COD(2020)0145

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 23 czerwca 2021 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... w sprawie płatności transgranicznych w Unii (tekst jednolity)

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2021/1230.)

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 25.2.2021, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 16.2.2021, s. 43.

⁽³⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Środa, 23 czerwca 2021 r.

P9_TA(2021)0303

Przepisy i ogólne warunki regulujące wykonywanie funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2021 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego określającego przepisy i ogólne warunki regulujące wykonywanie funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich (Statut Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich) i uchylającego decyzję 94/262/EWWiS, WE, Euratom (2021/2053(INL) – 2019/0900(APP))

(2022/C 81/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 228 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 106a ust. 1 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,
 - uwzględniając opinię Komisji (COM(2021)0329),
 - uwzględniając zgodę Rady (09425/2021),
 - uwzględniając swoją decyzję z dnia 10 czerwca 2021 r. w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego określającego przepisy i ogólne warunki regulujące wykonywanie funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich (Statut Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich) i uchylającego decyzję 94/262/EWWiS, WE, Euratom ⁽¹⁾
 - uwzględniając art. 46 i 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych (A9-0174/2021),
1. przyjmuje załączone rozporządzenie;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania rozporządzenia zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 3. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do zarządzenia publikacji rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0280.

Środa, 23 czerwca 2021 r.

ZALACZNIK DO REZOLUCJI

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego określające przepisy i ogólne warunki regulujące wykonywanie funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich (Statut Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich) i uchylające decyzję 94/262/EWWiS, WE, Euratom (2021/2053(INL)–2019/0900(APP))

PARLAMENT EUROPEJSKI,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 228 ust. 4,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 106a ust. 1,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając zgodę Rady Unii Europejskiej ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komisji Europejskiej ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przepisy i ogólne warunki regulujące wykonywanie funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich powinny być ustanowione zgodnie z postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 20 ust. 2 lit. d) i art. 228, Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej oraz Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”).
- (2) Decyzję Parlamentu Europejskiego 94/262/EWWiS, WE, Euratom ⁽³⁾ zmieniono ostatni raz w 2008 r. W związku z wejściem w życie traktatu lizbońskiego dnia 1 grudnia 2009 r., decyzję 94/262/EWWiS, WE, Euratom należy uchylić i zastąpić rozporządzeniem przyjętym na podstawie art. 228 ust. 4 TFUE.
- (3) Art. 41 Karty uznaje prawo do dobrej administracji za jedno z podstawowych praw obywateli Unii. Art. 43 Karty uznaje prawo do zwracania się do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w przypadkach niewłaściwego administrowania w działaniach instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii. W celu zapewnienia, aby prawa te były skuteczne i zwiększenia zdolności Rzecznika Praw Obywatelskich do prowadzenia dokładnych i bezstronnych dochodzeń, wspierając w ten sposób niezależność Rzecznika Praw Obywatelskich, od której zależą oba te prawa, powinien on otrzymać wszelkie narzędzia niezbędne do skutecznego wykonywania obowiązków Rzecznika Praw Obywatelskich, o których mowa w traktatach i w niniejszym rozporządzeniu.
- (4) Ustalenie warunków, na jakich skarga może zostać przedstawiona Rzecznikowi Praw Obywatelskich, powinno być zgodne z zasadą pełnego, swobodnego i łatwego dostępu, z należyтым uwzględnieniem szczególnych ograniczeń wynikających z postępowań sądowych i administracyjnych.
- (5) Rzecznik Praw Obywatelskich powinien działać z należyтым uwzględnieniem kompetencji instytucji, organów lub jednostek organizacyjnych Unii, które są przedmiotem dochodzenia.
- (6) Należy ustanowić procedury działania w sytuacjach, gdy dochodzenia Rzecznika Praw Obywatelskich ujawniają przypadki niewłaściwego administrowania. Rzecznika Praw Obywatelskich powinien składać całościowe sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu na zakończenie każdej sesji rocznej. Rzecznik Praw Obywatelskich powinien mieć również prawo umieszczać w tym sprawozdaniu rocznym dla Parlamentu Europejskiego ocenę stopnia realizacji jego zaleceń.

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 18 czerwca 2021 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 18 czerwca 2021 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego 94/262/EWWiS, WE, Euratom z 9 marca 1994 r. w sprawie przepisów i ogólnych warunków regulujących wykonywanie funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich (Dz.U. L 113 z 4.5.1994, s. 15).

Środa, 23 czerwca 2021 r.

- (7) Aby wzmocnić rolę Rzecznika Praw Obywatelskich i promować najlepsze praktyki administracyjne w instytucjach, organach i jednostkach organizacyjnych Unii, należy umożliwić mu – bez uszczerbku dla jego głównego obowiązku, jakim jest rozpatrywanie skarg – prowadzenie dochodzeń z własnej inicjatywy, jeżeli uzna, że istnieją ku temu powody, w szczególności w sprawie powtarzających się, systemowych lub szczególnie poważnych przypadków niewłaściwego administrowania.
- (8) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1049/2001⁽⁴⁾, uzupełnione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1367/2006⁽⁵⁾ powinno mieć zastosowanie do wniosków o publiczny dostęp do dokumentów Rzecznika Praw Obywatelskich, z wyjątkiem dokumentów uzyskanych w trakcie dochodzenia, w przypadku których wnioski powinna rozpatrywać instytucja, organ lub jednostka organizacyjna Unii, od których dokumenty te pochodzą.
- (9) Rzecznik Praw Obywatelskich powinien dysponować wszelkimi środkami niezbędnymi dla właściwego wykonywania swoich zadań. W tym celu instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii powinny udzielać Rzecznikowi Praw Obywatelskich wszelkich informacji, o które wystąpi w związku z dochodzeniem. W przypadku gdy wykonywanie zadań Rzecznika Praw Obywatelskich wymagałoby udostępnienia mu informacji niejawnych będących w posiadaniu instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii lub organów państw członkowskich, Rzecznik Praw Obywatelskich powinien mieć możliwość dostępu do takich informacji, z zastrzeżeniem zapewnienia zgodności z przepisami w zakresie ich ochrony.
- (10) Rzecznik Praw Obywatelskich oraz jego pracownicy powinni być zobowiązani do zachowania poufności w odniesieniu do wszelkich informacji, które uzyskają w ramach wykonywania swoich obowiązków, bez uszczerbku dla obowiązku Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczącego informowania organów państw członkowskich o faktach, które mogą mieć związek z przestępstwem i o których dowiedział się w trakcie dochodzenia. Rzecznik Praw Obywatelskich powinien także móc poinformować daną instytucję, dany organ lub daną jednostkę organizacyjną Unii o faktach świadczących o niewłaściwym postępowaniu podlegającego im pracownika. Spoczywający na Rzeczniku Praw Obywatelskich obowiązek zachowania poufności w odniesieniu do wszelkich informacji, które uzyska w ramach wykonywania obowiązków, powinien pozostawać bez uszczerbku dla obowiązku Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczącego działania z jak największym poszanowaniem zasady otwartości zgodnie z art. 15 ust. 1 TFUE. W szczególności, aby należycie wykonywać swoje obowiązki i znaleźć poparcie dla swoich ustaleń, Rzecznik Praw Obywatelskich powinien móc odnosić się w swoich sprawozdaniach do wszelkich informacji dostępnych publicznie.
- (11) W przypadku gdy jest to niezbędne do skutecznego wykonywania obowiązków, Rzecznik Praw Obywatelskich powinien mieć możliwość współpracy i wymiany informacji z organami państw członkowskich, zgodnie z obowiązującym prawem krajowym i unijnym, oraz z innymi instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii – zgodnie z obowiązującym prawem Unii.
- (12) Rzecznik Praw Obywatelskich powinien być wybierany na początku kadencji parlamentarnej i na okres jej trwania spośród osób, które są obywatelami Unii oraz dają wszelkie wymagane gwarancje niezależności i kompetencji. Należy również określić ogólne warunki dotyczące między innymi zakończenia wykonywania funkcji przez Rzecznika Praw Obywatelskich, zastąpienia Rzecznika Praw Obywatelskich, obowiązującej go niepołączalności, wynagrodzenia Rzecznika Praw Obywatelskich oraz przywilejów i immunitetów Rzecznika Praw Obywatelskich.
- (13) Należy sprecyzować, że siedzibą Rzecznika Praw Obywatelskich jest siedziba Parlamentu Europejskiego, jak określono w lit. a) jedyne go artykułu Protokołu nr 6 w sprawie ustalenia siedzib instytucji i niektórych organów, jednostek organizacyjnych i służb Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (zwanego dalej „Protokołem nr 6”).
- (14) Rzecznik Praw Obywatelskich powinien zagwarantować parytet płci w składzie swojego sekretariatu, z należyтым uwzględnieniem art. 1d ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i warunków zatrudnienia innych pracowników Unii, ustanowionego rozporządzeniem (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68⁽⁶⁾ (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1049/2001 z 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1367/2006 z 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264 z 25.9.2006, s. 13).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

Środa, 23 czerwca 2021 r.

- (15) Do Rzecznika Praw Obywatelskich należy przyjęcie przepisów wykonawczych do niniejszego rozporządzenia po konsultacji z Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją Europejską. Jeżeli instytucje te nie przekażą informacji zwrotnych w rozsądnym terminie określonym wcześniej przez Rzecznika Praw Obywatelskich, może on przyjąć odnośne przepisy wykonawcze. Aby zagwarantować pewność prawa i najwyższe standardy podczas wykonywania zadań przez Rzecznika Praw Obywatelskich, w niniejszym rozporządzeniu należy określić minimalną treść przepisów wykonawczych, które mają zostać przyjęte,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zasady

1. Niniejsze rozporządzenie określa przepisy i ogólne warunki regulujące wykonywanie funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich (Statut Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich).
2. Rzecznik Praw Obywatelskich wykonuje swoje funkcje w sposób w pełni niezależny i działa bez uprzedniej zgody.
3. Rzecznik Praw Obywatelskich przyczynia się do ujawniania przypadków niewłaściwego administrowania w działaniach instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii, z wyłączeniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wykonującego swoje funkcje sądowe, z należytym uwzględnieniem art. 20 ust. 2 lit. d) i art. 228 TFUE oraz art. 41 Karty dotyczącego prawa do dobrej administracji.

Działalność jakichkolwiek innych organów lub osób nie może być przedmiotem skargi do Rzecznika Praw Obywatelskich.

4. W stosownych przypadkach Rzecznik Praw Obywatelskich przedstawia zalecenia, propozycje rozwiązań i sugestie dotyczące usprawnień w celu zaradzenia problemowi.
5. W wykonywaniu swoich obowiązków Rzecznik Praw Obywatelskich nie może kwestionować zasadności orzeczenia sądowego ani właściwości sądu do wydania orzeczenia.

Artykuł 2

Skargi

1. Każdy obywatel Unii bądź każda osoba fizyczna lub prawna mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę statutową w państwie członkowskim Unii może, bezpośrednio albo za pośrednictwem posła do Parlamentu Europejskiego, złożyć skargę do Rzecznika Praw Obywatelskich w odniesieniu do przypadku niewłaściwego administrowania.
2. Skarga musi zawierać wyraźne odniesienie do jej przedmiotu i do tożsamości skarżącego. Skarżący może wnieść o zachowanie poufności skargi albo jej części.
3. Skargę składa się w terminie dwóch lat od daty stwierdzenia przez skarżącego stanu faktycznego, który jest przedmiotem skargi. Przed złożeniem skargi skarżący czyni odpowiednie działania administracyjne wobec danej instytucji, danego organu lub danej jednostki organizacyjnej Unii.
4. Rzecznik Praw Obywatelskich oddala skargę jako niedopuszczalną, jeżeli wykracza ona poza zakres kompetencji Rzecznika Praw Obywatelskich lub jeżeli nie są spełnione wymogi proceduralne określone w ust. 2 i 3. Jeżeli skarga wykracza poza zakres kompetencji Rzecznika Praw Obywatelskich, może on zalecić skarżącemu skierowanie skargi do innego organu.
5. Jeżeli Rzecznik Praw Obywatelskich uzna skargę za ewidentnie bezpodstawną, zamyka sprawę i informuje o tym skarżącego. W przypadku gdy skarżący poinformował daną instytucję, dany organ lub daną jednostkę organizacyjną Unii o skardze, Rzecznik Praw Obywatelskich informuje również tę instytucję, ten organ lub tę jednostkę organizacyjną.
6. Skargi dotyczące stosunków pracy między instytucjami, organami lub jednostkami organizacyjnymi Unii a ich personelem uznaje się za dopuszczalne tylko wtedy, gdy zainteresowana osoba wyczerpała wszystkie wewnętrzne procedury administracyjne, w szczególności te, o których mowa w art. 90 regulaminu pracowniczego, a właściwy organ danej instytucji, danego organu lub danej jednostki organizacyjnej Unii podjął decyzję lub upłynął termin na udzielenie odpowiedzi. Rzecznik Praw Obywatelskich jest również uprawniony do weryfikacji środków przyjętych przez właściwy organ danej instytucji, danego organu lub danej jednostki organizacyjnej Unii, aby zapewnić ochronę domniemych ofiar molestowania oraz przywrócić zdrowe i bezpieczne środowisko pracy, w którym gwarantuje się poszanowanie godności zainteresowanych osób w trakcie dochodzenia administracyjnego, pod warunkiem że zainteresowane osoby wyczerpały wewnętrzne procedury administracyjne w odniesieniu do tych środków.

Środa, 23 czerwca 2021 r.

7. Rzecznik Praw Obywatelskich informuje zainteresowaną instytucję, zainteresowany organ lub zainteresowaną jednostkę organizacyjną Unii o zarejestrowanej skardze gdy tylko zostanie ona uznana za dopuszczalną i zostanie podjęta decyzja o wszczęciu dochodzenia.

8. Złożenie skargi do Rzecznika Praw Obywatelskich nie ma wpływu na bieg terminów do wnoszenia środków odwoławczych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym.

9. Jeżeli Rzecznik Praw Obywatelskich orzekł o niedopuszczalności skargi albo podjął decyzję o zaprzestaniu jej rozpatrywania z powodu toczącego się lub zakończonego postępowania sądowego dotyczącego zarzutów podniesionych w skardze, wyniki dotychczasowego postępowania Rzecznika Praw Obywatelskich są rejestrowane w aktach sprawy i sprawa ta zostaje zamknięta.

10. Rzecznik Praw Obywatelskich jak najszybciej informuje skarżącego o działaniach podjętych w związku ze skargą i w miarę możliwości poszukuje wspólnie z zainteresowaną instytucją, zainteresowanym organem lub zainteresowaną jednostką organizacyjną Unii rozwiązania pozwalającego na wyeliminowanie niewłaściwego administrowania. Rzecznik Praw Obywatelskich informuje skarżącego o proponowanym rozwiązaniu oraz przekazuje mu ewentualne uwagi zainteresowanej instytucji, zainteresowanego organu lub zainteresowanej jednostki organizacyjnej Unii. Skarżący może zgłosić uwagi lub – na każdym etapie postępowania – przedstawić dodatkowe informacje, które były nieznane w momencie składania skargi.

W przypadku znalezienia rozwiązania możliwego do zaakceptowania przez skarżącego oraz zainteresowaną instytucję, zainteresowany organ lub zainteresowaną jednostkę organizacyjną Unii Rzecznik Praw Obywatelskich może zamknąć sprawę bez stosowania procedury przewidzianej w art. 4.

Artykuł 3

Dochodzenia

1. Zgodnie ze swoimi obowiązkami Rzecznik Praw Obywatelskich prowadzi dochodzenia, które uzna za uzasadnione, z własnej inicjatywy lub na podstawie skargi.

2. Rzecznik Praw Obywatelskich bez zbędnej zwłoki informuje o takich dochodzeniach zainteresowaną instytucję, zainteresowany organ lub zainteresowaną jednostkę organizacyjną Unii. Bez uszczerbku dla art. 5, zainteresowana instytucja, zainteresowany organ lub zainteresowana jednostka organizacyjna Unii mogą, z własnej inicjatywy lub na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich, przedstawić wszelkie użyteczne uwagi lub dowody.

3. Rzecznik Praw Obywatelskich może prowadzić dochodzenia z własnej inicjatywy, jeżeli uzna, że istnieją ku temu powody, w szczególności w sprawie powtarzających się, systemowych lub szczególnie poważnych przypadków niewłaściwego administrowania, aby rozpatrzyć te przypadki jako kwestie leżące w interesie publicznym. W kontekście takich dochodzeń może również zgłaszać propozycje i inicjatywy mające na celu promowanie najlepszych praktyk administracyjnych w instytucjach, organach i jednostkach organizacyjnych Unii.

Artykuł 4

Interakcja między Rzecznikiem Praw Obywatelskich a instytucjami

1. Jeżeli w wyniku dochodzenia zostaną stwierdzone przypadki niewłaściwego administrowania, Rzecznik Praw Obywatelskich bez zbędnej zwłoki informuje zainteresowaną instytucję, zainteresowany organ lub zainteresowaną jednostkę organizacyjną Unii o ustaleniach dochodzenia i, w stosownych przypadkach, wydaje zalecenia.

2. Zainteresowana instytucja, zainteresowany organ lub zainteresowana jednostka organizacyjna Unii w ciągu trzech miesięcy przesyła Rzecznikowi Praw Obywatelskich szczegółową opinię. Na uzasadniony wniosek zainteresowanej instytucji, zainteresowanego organu lub zainteresowanej jednostki organizacyjnej Unii Rzecznik Praw Obywatelskich może przedłużyć ten termin. Przedłużenie to nie może przekraczać dwóch miesięcy. Jeżeli w pierwotnym terminie trzech miesięcy lub w przedłużonym terminie zainteresowana instytucja, zainteresowany organ lub zainteresowana jednostka organizacyjna Unii nie wydadzą opinii, Rzecznik Praw Obywatelskich może zamknąć dochodzenie bez takiej opinii.

3. Po zamknięciu dochodzenia Rzecznik Praw Obywatelskich przekazuje sprawozdanie danej instytucji, danemu organowi lub danej jednostce organizacyjnej Unii, a także, jeżeli wymaga tego charakter lub skala wykrytego przypadku niewłaściwego administrowania, Parlamentowi Europejskiemu. Rzecznik Praw Obywatelskich może w swoim sprawozdaniu formułować zalecenia. Rzecznik Praw Obywatelskich informuje skarżącego o wynikach dochodzenia, o opinii wyrażonej przez zainteresowaną instytucję, zainteresowany organ lub zainteresowaną jednostkę organizacyjną Unii, a także o ewentualnych zaleceniach zawartych w sprawozdaniu.

4. W stosownych przypadkach dotyczących dochodzenia w sprawie działalności instytucji, organu lub jednostki organizacyjnej Unii Rzecznik Praw Obywatelskich może wystąpić przed Parlamentem Europejskim, na odpowiednim poziomie, z własnej inicjatywy lub na wniosek Parlamentu Europejskiego.

Środa, 23 czerwca 2021 r.

5. Na koniec każdej sesji rocznej Rzecznik Praw Obywatelskich przedkłada Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie dotyczące wyników przeprowadzonych w danym okresie dochodzeń. Sprawozdanie zawiera ocenę zgodności z zaleceniami Rzecznika Praw Obywatelskich, propozycje rozwiązań i sugestie dotyczące ulepszeń. W stosownych przypadkach sprawozdanie zawiera również wyniki dochodzeń Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczących molestowania, informowania o nieprawidłowościach i konfliktów interesów w instytucjach, organach lub jednostkach organizacyjnych Unii.

Artykuł 5

Przekazywanie informacji Rzecznikowi Praw Obywatelskich

1. Do celów niniejszego artykułu „przekazywanie informacji” obejmuje wszelkie środki fizyczne i elektroniczne, za pomocą których Rzecznik Praw Obywatelskich i jego sekretariat uzyskują dostęp do informacji, w tym do dokumentów, niezależnie od ich formy.

2. „Informacje niejawne UE” oznaczają wszelkie informacje lub materiały objęte klauzulą tajności UE, których nieuprawnione ujawnienie mogłoby w różnym stopniu wyrządzić szkodę interesom Unii lub co najmniej jednego państwa członkowskiego.

3. Z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszym artykule instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii oraz właściwe organy państw członkowskich, na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich lub z własnej inicjatywy i bez zbędnej zwłoki, przekazują Rzecznikowi Praw Obywatelskich wszystkie informacje, o które wystąpił w związku z dochodzeniem.

4. Rzecznikowi Praw Obywatelskich udostępnia się informacje niejawne UE z zastrzeżeniem następujących zasad i warunków:

- a) instytucja, organ lub jednostka organizacyjna Unii przekazujące informacje niejawne UE zakończyły odpowiednie procedury wewnętrzne, a w przypadku gdy podmiot, który stworzył informacje, jest stroną trzecią, ta ostatnia wyraziła uprzednią pisemną zgodę;
- b) ustalono, że zachodzi potrzeba zapoznania się przez Rzecznika Praw Obywatelskich z tymi informacjami;
- c) zapewniono, aby dostęp do informacji niejawnych oznaczonych klauzulą CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą udzielany był wyłącznie osobom posiadającym poświadczenie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa osobowego zgodnie z prawem krajowym i upoważnionym przez właściwy organ bezpieczeństwa.

5. W związku z przekazywaniem informacji niejawnych UE dana instytucja, dany organ lub dana jednostka organizacyjna Unii ocenia, czy Rzecznik Praw Obywatelskich skutecznie wdrożył wewnętrzne przepisy bezpieczeństwa oraz środki fizyczne i proceduralne służące ochronie informacji niejawnych UE. W tym celu Rzecznik Praw Obywatelskich oraz instytucja, organ lub jednostka organizacyjna Unii mogą również zawrzeć porozumienie ustanawiające ogólne ramy regulujące przekazywanie informacji niejawnych UE.

6. Zgodnie z ust. 4 i 5 dostęp do informacji niejawnych UE zapewnia się w pomieszczeniach danej instytucji, danego organu lub danej jednostki organizacyjnej Unii, chyba że uzgodniono inaczej z Rzecznikiem Praw Obywatelskich.

7. Bez uszczerbku dla ust. 3 właściwe organy państw członkowskich mogą odmówić udzielenia Rzecznikowi Praw Obywatelskich informacji objętych prawem krajowym dotyczącym ochrony informacji niejawnych lub przepisami uniemożliwiającymi ich przekazanie.

Odnośne państwo członkowskie może jednak przekazać te informacje Rzecznikowi Praw Obywatelskich na warunkach określonych przez swój właściwy organ.

8. W przypadku gdy instytucje, organy lub jednostki organizacyjne Unii oraz organy państw członkowskich zamierzają przekazać Rzecznikowi Praw Obywatelskich informacje niejawne UE lub wszelkie inne informacje niedostępne publicznie, informują o tym Rzecznika Praw Obywatelskich z wyprzedzeniem.

Rzecznik Praw Obywatelskich zapewnia, aby takie informacje były odpowiednio chronione, w szczególności nie ujawnia ich skarżącemu ani opinii publicznej bez uprzedniej zgody instytucji, organu lub jednostki organizacyjnej Unii lub właściwego organu zainteresowanego państwa członkowskiego. W odniesieniu do informacji niejawnych UE zgoda jest udzielana na piśmie.

9. Instytucje, organy lub jednostki organizacyjne Unii odmawiające dostępu do informacji niejawnych UE przedstawiają Rzecznikowi Praw Obywatelskich uzasadnienie wskazując co najmniej powody odmowy.

Środa, 23 czerwca 2021 r.

10. Rzecznik Praw Obywatelskich zachowuje informacje, o których mowa w ust. 8, wyłącznie do czasu ostatecznego zamknięcia dochodzenia.

Rzecznik Praw Obywatelskich może wystąpić z wnioskiem do instytucji, organu, jednostki organizacyjnej lub do państwa członkowskiego Unii o zachowanie takich informacji przez okres co najmniej pięciu lat.

11. Jeśli Rzecznik Praw Obywatelskich nie otrzyma pomocy, o którą się zwrócił, może poinformować o tym Parlament Europejski, który podejmuje odpowiednie kroki.

Artykuł 6

Publiczny dostęp do dokumentów Rzecznika Praw Obywatelskich

Rzecznik Praw Obywatelskich zajmuje się wnioskami o publiczny dostęp do dokumentów, z wyjątkiem dokumentów otrzymanych w trakcie dochodzenia i znajdujących się w posiadaniu Rzecznika Praw Obywatelskich na czas trwania dochodzenia lub po jego zamknięciu, na warunkach i w granicach określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001, uzupełnionym rozporządzeniem (WE) nr 1367/2006 w odniesieniu do dostępu do informacji na temat środowiska.

Artykuł 7

Wysłuchanie urzędników i innych pracowników

1. Na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich urzędnicy i inni pracownicy instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii zostają wysłuchani w odniesieniu do faktów związanych z prowadzonym przez Rzecznika Praw Obywatelskich dochodzeniem.

2. Ci urzędnicy i inni pracownicy wypowiadają się w imieniu swoich instytucji, organów lub jednostek organizacyjnych. Są oni związani przepisami wynikającymi z obowiązujących ich regulaminów.

Artykuł 8

Dochodzenia w kontekście informowania o nieprawidłowościach

1. Rzecznik Praw Obywatelskich może prowadzić dochodzenie w celu wykrycia niewłaściwego administrowania w związku z informacjami określonymi w art. 22a regulaminu pracowniczego, które zostały mu ujawnione przez urzędnika lub innego pracownika zgodnie z odpowiednimi przepisami określonymi w regulaminie pracowniczym.

2. W takich przypadkach urzędnik lub inny pracownik korzystają z przewidzianej w regulaminie pracowniczym ochrony przed negatywnymi konsekwencjami, jakie może ponieść ze strony instytucji, organu lub jednostki organizacyjnej Unii w wyniku przekazania informacji.

3. Rzecznik Praw Obywatelskich może również prowadzić dochodzenie na temat tego, czy nastąpił przypadek niewłaściwego administrowania w rozpatrywaniu takiej sprawy przez daną instytucję, dany organ lub daną jednostkę organizacyjną Unii, w tym w odniesieniu do ochrony zainteresowanego urzędnika lub innego pracownika.

Artykuł 9

Tajemnica zawodowa

1. Rzecznik Praw Obywatelskich i jego pracownicy nie ujawniają informacji ani dokumentów, które uzyskali w trakcie dochodzenia. Bez uszczerbku dla ust. 2 nie ujawniają oni w szczególności żadnych dostarczonych Rzecznikowi informacji niejawnych UE, dokumentów wewnętrznych instytucji, organów lub jednostek organizacyjnych Unii, ani dokumentów, które wchodzi w zakres stosowania unijnych przepisów dotyczących ochrony danych osobowych. Nie ujawniają oni żadnych informacji, które mogłyby zagrozić skarżącemu lub każdej innej zainteresowanej osobie.

2. Bez uszczerbku dla ogólnego obowiązku sprawozdawczego wszystkich instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii wobec Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), zgodnie z art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽⁷⁾ jeżeli podczas dochodzenia Rzecznik Praw Obywatelskich dowiaduje się o faktach, które mogą stanowić przestępstwo lub odnosić się do niego, powiadamia właściwe organy państw członkowskich oraz, jeśli sprawa wchodzi odpowiednio w zakres ich kompetencji, Prokuraturę Europejską, zgodnie z art. 24 rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939 ⁽⁸⁾, oraz OLAF.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

Środa, 23 czerwca 2021 r.

3. W stosownych przypadkach, w porozumieniu z Prokuraturą Europejską lub OLAF Rzecznik Praw Obywatelskich powiadamia również instytucję, organ lub jednostkę organizacyjną Unii, które sprawują władzę zwierzchnią nad danym urzędnikiem lub pracownikiem i które mogą wszcząć odpowiednie procedury.

Artykuł 10

Współpraca z organami państw członkowskich oraz instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii

1. Jeśli jest to niezbędne do wykonywania obowiązków, Rzecznik Praw Obywatelskich może współpracować z organami w państwach członkowskich zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym i unijnym.
2. W ramach swoich obowiązków Rzecznik Praw Obywatelskich może również współpracować z innymi instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii, w szczególności z podmiotami odpowiedzialnymi za propagowanie i ochronę praw podstawowych. Rzecznik Praw Obywatelskich unika nakładania się lub powielania działań tych instytucji, organów lub jednostek organizacyjnych Unii.
3. Korespondencję adresowaną do organów krajowych państw członkowskich do celów stosowania niniejszego rozporządzenia przekazuje się za pośrednictwem ich stałych przedstawicielstw przy Unii, chyba że zainteresowane stałe przedstawicielstwo wyrazi zgodę na to, by sekretariat Rzecznika Praw Obywatelskich kontaktował się bezpośrednio z zainteresowanymi organami tego państwa członkowskiego.

Artykuł 11

Wybór Rzecznika Praw Obywatelskich

1. Rzecznik Praw Obywatelskich jest wybierany i może zostać ponownie mianowany, zgodnie z art. 228 ust. 2 TFUE, spośród kandydatów wybranych w przejrzystej procedurze.
2. Po opublikowaniu zaproszenia do zgłaszania kandydatur w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Rzecznik Praw Obywatelskich jest wybierany spośród osób, które:
 - są obywatelami Unii,
 - korzystają z pełni praw obywatelskich i politycznych,
 - dają wszelką gwarancję niezależności,
 - spełniają warunki wymagane przy sprawowaniu najwyższych urzędów sądowych w swoim kraju lub posiadają uznane kompetencje i kwalifikacje niezbędne do wykonywania funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich oraz
 - nie byli członkami rządów krajowych ani członkami Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej czy Komisji Europejskiej w okresie dwóch lat poprzedzających publikację zaproszenia do zgłaszania kandydatur.

Artykuł 12

Zakończenie sprawowania urzędu Rzecznika Praw Obywatelskich

1. Rzecznik Praw Obywatelskich kończy sprawowanie urzędu wraz z upływem kadencji lub z powodu rezygnacji bądź odwołania.
2. Z wyjątkiem przypadku jego odwołania Rzecznik Praw Obywatelskich pełni swoje obowiązki do momentu wyboru nowego Rzecznika.
3. W przypadku wcześniejszego zakończenia wykonywania funkcji nowy Rzecznik Praw Obywatelskich zostaje wybrany w terminie trzech miesięcy od momentu wystąpienia wakat, na okres pozostający do zakończenia kadencji Parlamentu Europejskiego. Do czasu wyboru nowego Rzecznika Praw Obywatelskich osoba odpowiedzialna za sekretariat, o której mowa w art. 16 ust. 2, jest odpowiedzialna za pilne sprawy wchodzące w zakres obowiązków Rzecznika Praw Obywatelskich.

Artykuł 13

Odwołanie

Jeżeli Parlament Europejski zamierza złożyć wniosek o odwołanie Rzecznika Praw Obywatelskich zgodnie z art. 228 ust. 2 TFUE, przed złożeniem takiego wniosku wysłuchuje Rzecznika Praw Obywatelskich.

Środa, 23 czerwca 2021 r.

Artykuł 14

Sprawowanie urzędu Rzecznika Praw Obywatelskich

1. Podczas sprawowania swej funkcji Rzecznik Praw Obywatelskich działa zgodnie z art. 228 ust. 3 TFUE. Rzecznik Praw Obywatelskich powstrzymuje się od wszelkich działań nieliczących z charakterem tej funkcji.
2. Przy obejmowaniu urzędu Rzecznik Praw Obywatelskich uroczyście zobowiązuje się przed Trybunałem Sprawiedliwości, że będzie całkowicie niezależnie i bezstronnie sprawował funkcję, o której mowa w traktatach i w niniejszym rozporządzeniu, oraz w pełni przestrzegał zobowiązań z niej wynikających w trakcie kadencji i po jej zakończeniu. Uroczyste zobowiązanie obejmuje w szczególności obowiązek uczciwości i roztropności przy przyjmowaniu niektórych funkcji lub korzyści po zakończeniu kadencji.
3. Podczas trwania swej kadencji Rzecznik Praw Obywatelskich nie może sprawować żadnych innych funkcji politycznych lub administracyjnych ani prowadzić żadnej innej zarobkowej lub niezarobkowej działalności zawodowej.

Artykuł 15

Wynagrodzenie, przywileje i immunitety

1. W kwestiach wynagrodzenia, dodatków i emerytury Rzecznik Praw Obywatelskich ma ten sam status co sędzia Trybunału Sprawiedliwości.
2. Art. 11–14 i 17 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej załączony do Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej stosują się także do Rzecznika Praw Obywatelskich oraz urzędników i innych pracowników jego sekretariatu.

Artykuł 16

Sekretariat Rzecznika Praw Obywatelskich

1. Rzecznikowi Praw Obywatelskich przyznaje się odpowiedni budżet, wystarczający do zagwarantowania niezależności Rzecznika Praw Obywatelskich i do wykonywania jego funkcji.
2. Rzecznik Praw Obywatelskich wspierany jest przez sekretariat. Rzecznik Praw Obywatelskich mianuje kierownika sekretariatu.
3. Urzędnicy i inni pracownicy sekretariatu Rzecznika Praw Obywatelskich podlegają regulaminowi pracowniczemu. Liczba członków personelu sekretariatu jest ustalana co rok w ramach procedury budżetowej.
4. W przypadku oddelegowania urzędników Unii do sekretariatu Rzecznika Praw Obywatelskich oddelegowanie to uznaje się za oddelegowanie w interesie służby zgodnie z art. 37 akapit pierwszy lit. a) i art. 38 regulaminu pracowniczego.

Artykuł 17

Siedziba Rzecznika Praw Obywatelskich

Siedzibą Rzecznika Praw Obywatelskich jest siedziba Parlamentu Europejskiego, jak określono w lit. a) jednego artykułu Protokołu nr 6.

Artykuł 18

Przepisy wykonawcze

Rzecznik Praw Obywatelskich przyjmuje przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia po konsultacji z Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją. Muszą one być zgodne z niniejszym rozporządzeniem i zawierać co najmniej przepisy dotyczące:

- a) praw proceduralnych skarżącego oraz zainteresowanej instytucji, zainteresowanego organu lub zainteresowanej jednostki organizacyjnej Unii;
- b) przyjmowania, rozpatrywania i zamykania skarg;
- c) dochodzeń z własnej inicjatywy; oraz
- d) dochodzeń następczych;

Środa, 23 czerwca 2021 r.

Artykuł 19

Przepisy końcowe

1. Uchyła się decyzję 94/262/EWWiS, WE, Euratom.
2. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
3. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący

Środa, 23 czerwca 2021 r.

P9_TA(2021)0304

Porozumienie między Unią a Królestwem Tajlandii w sprawie zmiany koncesji dotyczących wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2021 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Porozumienia między Unią Europejską a Królestwem Tajlandii na mocy art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 w sprawie zmiany koncesji dotyczących wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej (05444/2021 – C9-0171/2021 – 2021/0003(NLE))

(Zgoda)

(2022/C 81/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (05444/2021),
 - uwzględniając projekt Porozumienia między Unią Europejską a Królestwem Tajlandii na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 w sprawie zmiany koncesji dotyczących wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej (05445/2021),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 207 ust. 4 akapit pierwszy i art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C9-0171/2021),
 - uwzględniając art. 105 ust. 1 i 4 oraz art. 114 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Handlu Międzynarodowego (A9-0180/2021),
1. wyraża zgodę na zawarcie porozumienia;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Królestwa Tajlandii.

Środa, 23 czerwca 2021 r.

P9_TA(2021)0305

Porozumienie między Unią Europejską a Republiką Indonezji dotyczące zmiany koncesji w odniesieniu do wszystkich kontyngentów taryfowych uwzględnionych w liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2021 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Republiką Indonezji na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu (GATT) z 1994 r. dotyczącego zmiany koncesji w odniesieniu do wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej (06505/2021 – C9-0181/2021 – 2021/0044(NLE))

(Zgoda)

(2022/C 81/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (06505/2021),
 - uwzględniając projekt Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Republiką Indonezji na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu (GATT) z 1994 r. dotyczącego zmiany koncesji w odniesieniu do wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej (06506/2021),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 207 ust. 4 akapit pierwszy i art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C9-0181/2021),
 - uwzględniając art. 105 ust. 1 i 4 oraz art. 114 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Handlu Międzynarodowego (A9-0182/2021),
1. wyraża zgodę na zawarcie porozumienia;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Republiki Indonezji.

Środa, 23 czerwca 2021 r.

P9_TA(2021)0306

Porozumienie między Unią Europejską a Republiką Argentyńską dotyczące zmiany koncesji w odniesieniu do wszystkich kontyngentów taryfowych uwzględnionych w liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2021 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Republiką Argentyńską zgodnie z art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. dotyczącego zmiany koncesji w odniesieniu do wszystkich kontyngentów taryfowych uwzględnionych w liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej (06837/2021 – C9-0170/2021 – 2021/0054(NLE))

(Zgoda)

(2022/C 81/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (06837/2021),
 - uwzględniając projekt Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Republiką Argentyńską na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994, dotyczącego zmiany koncesji w odniesieniu do wszystkich kontyngentów taryfowych uwzględnionych w liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej (06838/2021),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 207 ust. 4 i art. 218 ust. 6 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C9-0170/2021),
 - uwzględniając art. 105 ust. 1 i 4 oraz art. 114 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Handlu Międzynarodowego (A9-0175/2021),
1. wyraża zgodę na zawarcie porozumienia;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Republiki Argentyńskiej.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

P9_TA(2021)0309

Europejskie prawo o klimacie *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (COM(2020)0080 – COM(2020)0563 – C9-0077/2020 – 2020/0036(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2022/C 81/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2020)0080) oraz zmieniony wniosek (COM(2020)0563),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 192 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C9-0077/2020),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając uzasadnione opinie przedstawione – na mocy protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności – przez francuski Senat, Pierwszą Izbę Parlamentu Niderlandzkiego i Radę Związkową Austrii, w których stwierdzono, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
 - uwzględniając opinie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 15 lipca 2020 r.⁽¹⁾ oraz z dnia 29 października 2020 r.⁽²⁾,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 2 lipca 2020 r.⁽³⁾,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu oraz przekazane pismem z dnia 5 maja 2021 r. zobowiązanie przedstawiciela Rady do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
 - uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisję Transportu i Turystyki, Komisję Rozwoju Regionalnego oraz Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A9-0162/2020),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;⁽⁴⁾
 2. przyjmuje do wiadomości oświadczenia Komisji załączone do niniejszej rezolucji;
 3. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
 4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P9_TC1-COD(2020)0036

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 24 czerwca 2021 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie)

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2021/1119.)

⁽¹⁾ Dz.U. C 364 z 28.10.2020, s. 143.

⁽²⁾ Dz.U. C 10 z 11.1.2021, s. 69

⁽³⁾ Dz.U. C 324 z 1.10.2020, s. 58.

⁽⁴⁾ Niniejsze stanowisko zastępuje poprawki przyjęte dnia 8 października 2020 r. (Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0253).

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ

Oświadczenia Komisji

Pochłanianie przez sektor LULUCF i cel na 2030 r.

Unijny sektor użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (LULUCF) zarówno emituje gazy cieplarniane, jak i absorbuje CO₂ w glebie i biomase. Przywrócenie i wzrost naszego pochłaniacza dwutlenku węgla w glebie – zdolności do absorbowania CO₂ przez środowisko naturalne, np. drzewa – ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia naszych celów klimatycznych.

Potrzebujemy coraz większego pochłaniania, aby UE osiągnęła neutralność klimatyczną do 2050 r. Odwrócenie obecnej tendencji wymaga podjęcia zdecydowanych działań krótkoterminowych. W komunikacie Komisji zatytułowanym „Ambitniejszy cel klimatyczny Europy do 2030 r. Inwestowanie w przyszłość neutralną dla klimatu z korzyścią dla obywateli” oszacowano, że konieczne i możliwe jest odwrócenie obecnej tendencji i zwiększenie do 2030 r. pochłaniania dwutlenku węgla do poziomu powyżej 300 mln ton ekwiwalentu CO₂.

Komisja przedstawi wnioski dotyczące zmiany rozporządzenia LULUCF zgodnie z tym ambitnym celem.

Dostęp do wymiaru sprawiedliwości

UE i jej państwa członkowskie są stronami Konwencji Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (EKG ONZ) o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska z dnia 25 czerwca 1998 r. („konwencja z »Aarhus«”).

Wykonując swoje obowiązki wynikające z rozporządzenia (UE) 2018/1999 dotyczące zaangażowania społeczeństwa w przygotowanie krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu oraz konsultacje w sprawie strategii długoterminowych, państwa członkowskie powinny zapewnić zainteresowanej społeczności dostęp do wymiaru sprawiedliwości w przypadku naruszenia takich obowiązków. Jest to zgodne z odpowiednim orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dotyczącym dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska oraz z pełnym poszanowaniem zobowiązań podjętych przez państwa członkowskie jako strony konwencji z Aarhus ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zob. również komunikat „Poprawa dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska w UE i jej państwach członkowskich” (COM(2020)0643).

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

P9_TA(2021)0310

Wspólne Przedsięwzięcie w dziedzinie Europejskich Obliczeń Wielkiej Skali *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Wspólnego Przedsięwzięcia w dziedzinie Europejskich Obliczeń Wielkiej Skali (COM(2020)0569 – C9-0335/2020 – 2020/0260(NLE))

(Konsultacja)

(2022/C 81/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2020)0569),
 - uwzględniając art. 187 i art. 188 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C9-0335/2020),
 - uwzględniając art. 82 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A9-0177/2021),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 293 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 3. zwraca się do Rady o poinformowanie go, jeśli uzna ona za stosowne odejście od tekstu przyjętego przez Parlament;
 4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku Komisji;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Poprawka 1**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 5***Tekst proponowany przez Komisję*

- (5) W komunikacie Komisji z dnia 19 lutego 2020 r. zatytułowanym „Europejska strategia w zakresie danych” przedstawiono strategię Europy w zakresie środków politycznych i inwestycji sprzyjających gospodarce opartej na danych na najbliższe pięć lat. Kładzie się w nim nacisk na stworzenie wspólnych europejskich publicznych przestrzeni danych, które będą stymulować wzrost gospodarczy i przyczynią się do tworzenia wartości. Wsparcie dla tworzenia takich wspólnych europejskich przestrzeni danych i sfederowanych, bezpiecznych infrastruktur chmury zapewni dostępność większej ilości danych do wykorzystania w gospodarce i społeczeństwie, przy jednoczesnym zachowaniu kontroli nad przedsiębiorstwami i osobami, które generują dane. Obliczenia wielkiej skali i obliczenia kwantowe są kluczowymi elementami bezproblemowego dostarczania zasobów obliczeniowych o różnej charakterystyce wydajności, które są niezbędne do maksymalnego zwiększenia wzrostu i wykorzystania wspólnych europejskich publicznych przestrzeni danych oraz sfederowanych, bezpiecznych infrastruktur chmury przeznaczonych do zastosowań publicznych, przemysłowych i naukowych.

Poprawka

- (5) W komunikacie Komisji z dnia 19 lutego 2020 r. zatytułowanym „Europejska strategia w zakresie danych” przedstawiono strategię Europy w zakresie środków politycznych i inwestycji sprzyjających gospodarce opartej na danych na najbliższe pięć lat. Kładzie się w nim nacisk na stworzenie wspólnych europejskich publicznych przestrzeni danych, które będą stymulować wzrost gospodarczy i przyczynią się do tworzenia wartości. Wsparcie dla tworzenia takich wspólnych europejskich przestrzeni danych i sfederowanych, bezpiecznych infrastruktur chmury zapewni dostępność większej ilości danych do wykorzystania w gospodarce i społeczeństwie, przy jednoczesnym zachowaniu kontroli nad przedsiębiorstwami i osobami, które generują dane. **Aby zapewnić skuteczne przenoszenie danych użytkowników, infrastruktura chmury w Unii powinna opierać się na zasadach zaufania, otwartości, bezpieczeństwa, interoperacyjności i możliwości przenoszenia.** Obliczenia wielkiej skali i obliczenia kwantowe są kluczowymi elementami bezproblemowego dostarczania zasobów obliczeniowych o różnej charakterystyce wydajności, które są niezbędne do maksymalnego zwiększenia wzrostu i wykorzystania wspólnych europejskich publicznych przestrzeni danych oraz sfederowanych, bezpiecznych infrastruktur chmury przeznaczonych do zastosowań publicznych, przemysłowych i naukowych.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

- (6) W komunikacie Komisji z dnia 19 lutego 2020 r. zatytułowanym „Kształtowanie cyfrowej przyszłości Europy” przedstawiono europejską strategię cyfrową i skoncentrowano się na kilku kluczowych celach ukierunkowanych na zapewnienie, aby rozwiązania cyfrowe pomogły Europie w dążeniu własną drogą ku korzystnej dla wszystkich transformacji cyfrowej. Kluczowe działania zaproponowane w komunikacie obejmują inwestycje w tworzenie i rozwijanie najnowocześniejszych wspólnych zdolności cyfrowych, w tym technologii obliczeń superkomputerowych i technologii kwantowych, oraz zwiększanie zdolności Europy w zakresie obliczeń superkomputerowych w celu opracowania innowacyjnych rozwiązań **w dziedzinie medycyny, transportu i środowiska.**

Poprawka

- (6) W komunikacie Komisji z dnia 19 lutego 2020 r. zatytułowanym „Kształtowanie cyfrowej przyszłości Europy” przedstawiono europejską strategię cyfrową i skoncentrowano się na kilku kluczowych celach ukierunkowanych na zapewnienie, aby rozwiązania cyfrowe **ukierunkowane na człowieka** pomogły Europie w dążeniu własną drogą ku korzystnej dla wszystkich transformacji cyfrowej **i przyczyniły się do realizacji Europejskiego Zielonego Ładu.** Kluczowe działania zaproponowane w komunikacie obejmują inwestycje w tworzenie i rozwijanie najnowocześniejszych wspólnych zdolności cyfrowych, w tym technologii obliczeń superkomputerowych i technologii kwantowych, oraz zwiększanie zdolności Europy w zakresie obliczeń superkomputerowych w celu opracowania innowacyjnych rozwiązań **we wszystkich sektorach gospodarki, takich jak działalność przemysłowa, produkcja, cyberbezpieczeństwo, zdrowie i medycyna, transport i zrównoważona mobilność oraz środowisko i zmiana klimatu.**

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

- (7) W komunikacie Komisji z dnia 10 marca 2020 r. zatytułowanym „Nowa strategia przemysłowa dla Europy” odzwierciedlono ambitną strategię przemysłową dla Europy w celu realizacji dwojakiej transformacji umożliwiającej osiągnięcie neutralności klimatycznej i przywództwa cyfrowego. W komunikacie podkreślono między innymi wsparcie na rzecz opracowywania kluczowych technologii prorozwojowych mających strategiczne znaczenie dla przyszłości przemysłu europejskiego, w tym technologii obliczeń wielkiej skali i technologii kwantowych.

Poprawka

- (7) W komunikacie Komisji z dnia 10 marca 2020 r. zatytułowanym „Nowa strategia przemysłowa dla Europy” odzwierciedlono ambitną strategię przemysłową dla Europy w celu realizacji dwojakiej transformacji umożliwiającej osiągnięcie neutralności klimatycznej i przywództwa cyfrowego. W komunikacie podkreślono między innymi wsparcie na rzecz opracowywania kluczowych technologii prorozwojowych mających strategiczne znaczenie dla przyszłości przemysłu europejskiego, w tym technologii obliczeń wielkiej skali i technologii kwantowych. **Rozwój światowej klasy infrastruktury i ekosystemu obliczeń wielkiej skali stanowi strategiczny zasób dla przyszłości i odporności unijnego przemysłu i MŚP, a jednocześnie niweluje różnice regionalne, tworzy miejsca pracy i sprzyja globalnej konkurencyjności, która może przyczynić się do osiągnięcia dynamicznej gospodarki opartej na danych i pomóc w walce ze zmianą klimatu.**

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję

- (9) Wiodąca rola Europy w gospodarce opartej na danych, jej wybitne osiągnięcia naukowe i siła przemysłowa w coraz większym stopniu zależą od jej zdolności do opracowywania kluczowych technologii obliczeń wielkiej skali, a także zapewnienia dostępu do światowej klasy obliczeń superkomputerowych i infrastruktur danych oraz do utrzymania obecnej pozycji lidera w zakresie zastosowań HPC. Obliczenia wielkiej skali **są** wiodącą technologią transformacji cyfrowej gospodarki europejskiej **umożliwiającą** wielu tradycyjnym sektorom przemysłowym wprowadzenie innowacji w zakresie produktów i usług o wyższej wartości. W połączeniu z innymi zaawansowanymi technologiami cyfrowymi, takimi jak sztuczna inteligencja, duże zbiory danych i technologie chmury, obliczenia wielkiej skali torują drogę do innowacyjnych zastosowań społecznych i przemysłowych w obszarach mających krytyczne znaczenie dla Europy, takich jak medycyna personalizowana, prognozowanie pogody i zmiana klimatu, inteligentny i ekologiczny rozwój i transport, **nowe materiały z zakresu czystej energii**, projektowanie leków i testowanie wirtualne, rolnictwo zrównoważone lub inżynieria i produkcja.

Poprawka

- (9) Wiodąca rola Europy w gospodarce opartej na danych, jej wybitne osiągnięcia naukowe i siła przemysłowa w coraz większym stopniu zależą od jej zdolności do opracowywania kluczowych technologii obliczeń wielkiej skali, a także zapewnienia dostępu do światowej klasy obliczeń superkomputerowych i infrastruktur danych oraz do utrzymania obecnej pozycji lidera w zakresie zastosowań HPC. Obliczenia wielkiej skali **mogłyby stać się** wiodącą technologią transformacji cyfrowej gospodarki europejskiej **i mogą umożliwiać** wielu tradycyjnym sektorom przemysłowym wprowadzenie innowacji w zakresie produktów i usług o wyższej wartości. W połączeniu z innymi zaawansowanymi technologiami cyfrowymi, takimi jak sztuczna inteligencja, duże zbiory danych i technologie chmury, **pod warunkiem wdrażania i wykorzystywania w sposób etyczny i ukierunkowany na człowieka**, obliczenia wielkiej skali torują drogę do innowacyjnych zastosowań społecznych i przemysłowych w obszarach mających krytyczne znaczenie dla Europy, takich jak medycyna personalizowana, prognozowanie pogody i zmiana klimatu, inteligentny i ekologiczny rozwój i transport, **badania nad nowymi materiałami dla zrównoważonych czystych technologii energetycznych**, projektowanie leków i testowanie wirtualne, rolnictwo zrównoważone lub inżynieria i produkcja.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

- (10) Obliczenia wielkiej skali są zasobem strategicznym służącym do kształtowania polityki, który napędza zastosowania zapewniające środki do zrozumienia i projektowania skutecznych rozwiązań w celu sprostania wielu złożonym światowym wyzwaniom, a także do zarządzania kryzysowego. Obliczenia wielkiej skali przyczyniają się do realizacji kluczowych strategii, takich jak Europejski Zielony Ład, za pomocą modeli i narzędzi służących przekształceniu rosnącej liczby złożonych wyzwań środowiskowych w możliwości dla innowacji społecznych i wzrostu gospodarczego. Przykładem jest inicjatywa „Kierunek Ziemia” ogłoszona w komunikacie Komisji „Europejski Zielony Ład” z dnia 11 grudnia 2019 r. oraz w komunikatach „Europejska strategia w zakresie danych” i „Kształtowanie cyfrowej przyszłości Europy” z dnia 19 lutego 2020 r.

Poprawka

- (10) Obliczenia wielkiej skali są zasobem strategicznym służącym do kształtowania polityki, który napędza zastosowania zapewniające środki do zrozumienia i projektowania skutecznych rozwiązań w celu sprostania wielu złożonym światowym wyzwaniom, a także do zarządzania kryzysowego. Obliczenia wielkiej skali przyczyniają się do realizacji kluczowych strategii, takich jak Europejski Zielony Ład, za pomocą modeli i narzędzi służących przekształceniu rosnącej liczby złożonych wyzwań środowiskowych w możliwości dla innowacji społecznych i **zrównoważonego** wzrostu gospodarczego. Przykładem jest inicjatywa „Kierunek Ziemia” ogłoszona w komunikacie Komisji „Europejski Zielony Ład” z dnia 11 grudnia 2019 r. oraz w komunikatach „Europejska strategia w zakresie danych” i „Kształtowanie cyfrowej przyszłości Europy” z dnia 19 lutego 2020 r. **Obliczenia wielkiej skali są strategicznym atutem służącym ochronie zdolności innowacyjnych i strategicznej autonomii Unii oraz wspieraniu wzrostu gospodarczego.**

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 6
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję

- (11) Wydarzenia o zasięgu ogólnosiwiatowym, takie jak pandemia COVID-19, pokazały, jak ważne są inwestycje w platformy i narzędzia w zakresie obliczeń wielkiej skali i modelowania związanego ze zdrowiem, ponieważ odgrywają one kluczową rolę w walce z pandemią, często w połączeniu z innymi technologiami cyfrowymi, takimi jak duże zbiory danych i sztuczna inteligencja. Obliczenia wielkiej skali są wykorzystywane w celu przyspieszenia określania i opracowywania metod leczenia, przewidywania procesu rozprzestrzeniania się wirusa, pomocy w planowaniu dystrybucji środków i zasobów medycznych oraz w celu symulacji działań podejmowanych po pandemii, aby ocenić różne scenariusze. Platformy i narzędzia służące modelowaniu obliczeń wielkiej skali są kluczowymi narzędziami w przypadku obecnej i przyszłych pandemii oraz będą odgrywać **zasadniczą** rolę w dziedzinie zdrowia i **medycyny personalizowanej**.

Poprawka

- (11) Wydarzenia o zasięgu ogólnosiwiatowym, takie jak pandemia COVID-19, pokazały, jak ważne są inwestycje w platformy i narzędzia w zakresie obliczeń wielkiej skali i modelowania związanego ze zdrowiem, ponieważ odgrywają one kluczową rolę w walce z pandemią, często w połączeniu z innymi technologiami cyfrowymi, takimi jak duże zbiory danych i sztuczna inteligencja, **a także modelowanie i symulacja komputerowa**. Obliczenia wielkiej skali są wykorzystywane w celu przyspieszenia określania **komponentów krytycznych dla sektora farmaceutycznego** i opracowywania metod leczenia, przewidywania procesu rozprzestrzeniania się wirusa, pomocy w planowaniu dystrybucji środków i zasobów medycznych oraz w celu symulacji działań podejmowanych po pandemii, aby ocenić różne scenariusze. Platformy i narzędzia służące modelowaniu obliczeń wielkiej skali są kluczowymi narzędziami w przypadku obecnej i przyszłych pandemii oraz będą odgrywać **ważną** rolę w dziedzinie zdrowia, **ponieważ umożliwiają testowanie bezpieczeństwa, skuteczności i wydajności nowych strategii zapobiegawczych, optymalizację automatycznego modelowania diagnozy, leków i wyrobów medycznych. Ważne jest również zapewnienie interoperacyjności obliczeń wielkiej skali, sztucznej inteligencji (w tym uczenia maszynowego i uczenia głębokiego), dużych zbiorów danych, analityki danych wielkiej skali i chmury, ponieważ główne sektory gospodarki opierające się na obliczeniach wielkiej skali obejmują produkcję, zdrowie i sektor farmaceutyczny**.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję

- (14) Aby wyposażyć Unię w zdolności obliczeniowe potrzebne do utrzymania jej czołowej pozycji w dziedzinie badań naukowych i potencjału przemysłowego, należy koordynować inwestycje państw członkowskich w obszarze obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych oraz wzmacniać przemysłowe i rynkowe zastosowania technologii obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym. Unia powinna zwiększyć skuteczność przekształcania rozwoju technologii w ukierunkowane na popyt i zorientowane na zastosowania systemy europejskich obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych najwyższej jakości przez ustanowienie skutecznego powiązania między podażą technologii, współprojektowaniem z użytkownikami i wspólnym zamawianiem światowej klasy systemów oraz przez tworzenie światowej klasy ekosystemu technologii i zastosowań w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych. Jednocześnie Unia powinna zapewnić swojej branży dostaw szansę skorzystania z efektu dźwigni wywołanego takimi inwestycjami, prowadząc do wdrażania tych technologii i zastosowań w wielkoskalowych i nowo powstających obszarach zastosowań **takich jak medycyna personalizowana, zmiana klimatu, technologie kierowania pojazdami zintegrowanymi z siecią lub pojazdami zautomatyzowanym lub na innych rynkach pionierskich** opartych na sztucznej inteligencji, technologiach blockchain, najnowocześniejszych technologiach obliczeniowych czy, w szerszym ujęciu, na cyfryzacji europejskiego przemysłu.

Poprawka

- (14) Aby wyposażyć Unię w zdolności obliczeniowe potrzebne do utrzymania jej czołowej pozycji w dziedzinie badań naukowych i potencjału przemysłowego, należy koordynować inwestycje państw członkowskich w obszarze obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych oraz wzmacniać przemysłowe i rynkowe zastosowania technologii obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym. Unia powinna zwiększyć skuteczność przekształcania rozwoju technologii w ukierunkowane na popyt i zorientowane na zastosowania **oraz powszechnie obecne i dostępne w całej Europie** systemy europejskich obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych najwyższej jakości przez ustanowienie skutecznego powiązania między podażą technologii, współprojektowaniem z użytkownikami i wspólnym zamawianiem **bezpiecznych** światowej klasy systemów oraz przez tworzenie światowej klasy ekosystemu technologii i zastosowań w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych **z korzyścią dla wszystkich państw członkowskich i regionów**. Jednocześnie Unia powinna zapewnić swojej branży dostaw szansę skorzystania z efektu dźwigni wywołanego takimi inwestycjami, prowadząc do wdrażania tych technologii i zastosowań w wielkoskalowych i nowo powstających obszarach zastosowań opartych na sztucznej inteligencji, **modelowaniu i symulacji komputerowej**, technologiach blockchain, najnowocześniejszych technologiach obliczeniowych czy, w szerszym ujęciu, na cyfryzacji europejskiego przemysłu.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 8
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 14 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (14a) Aby zaprojektować, zmodernizować i wdrożyć nową gamę wysoce energooszczędnych, innowacyjnych, światowej klasy ekosystemów technologii i infrastruktury obliczeń superkomputerowych o niskim zużyciu energii, konieczne są szeroko zakrojone badania naukowe i innowacje oraz duże zasoby. W synergii z innymi europejskimi partnerstwami i inicjatywami wspólne przedsięwzięcie będzie mogło najlepiej opracować strategiczne programy działań oraz plany badań naukowych i inwestycji w celu wsparcia europejskiego łańcucha wartości w dziedzinie elektroniki i systemów wbudowanych, z myślą o zwiększeniu obecności przemysłu europejskiego, pokonaniu kluczowych wyzwań dotyczących technologii, bezpieczeństwa i wyzwań społecznych oraz stworzeniu znacznych zdolności w zakresie projektowania i produkcji sprzętu w Europie.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 15

Tekst proponowany przez Komisję

- (15) ***W celu osiągnięcia przez Unię i jej państwa członkowskie technologicznej autonomii*** w zakresie kluczowych technologii cyfrowych, takich jak obliczenia wielkiej skali i obliczenia kwantowe, ***powinny one*** inwestować w następną generację technologii obliczeń superkomputerowych o niskim zużyciu energii, innowacyjne oprogramowanie ***komputerowe*** i zaawansowane systemy obliczeń superkomputerowych do obliczeń eksaskalowych i ponadeksaskalowych oraz obliczeń kwantowych, a także w innowacyjne zastosowania obliczeń superkomputerowych i danych ***do celów medycyny, środowiska, produkcji i inżynierii***. Powinno to umożliwić europejskiej branży dostaw rozwój w wielu kluczowych obszarach technologii i zastosowań, które wykraczają poza obliczenia wielkiej skali i obliczenia kwantowe, a w dłuższej perspektywie, zasilenie szerszych rynków ICT takimi technologiami. Takie działania wspierałyby również naukę w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych oraz sektor użytkowników w kontekście transformacji cyfrowej i zwiększenia potencjału innowacyjnego.

Poprawka

- (15) ***Aby osiągnąć strategiczną autonomię*** w zakresie kluczowych technologii cyfrowych, takich jak obliczenia wielkiej skali i obliczenia kwantowe, ***przy zachowaniu otwartego charakteru gospodarki, Unia i jej państwa członkowskie powinny*** inwestować w następną generację ***energo- i zasobooszczędnych*** technologii obliczeń superkomputerowych o niskim zużyciu energii, innowacyjne oprogramowanie i zaawansowane systemy obliczeń superkomputerowych do obliczeń eksaskalowych i ponadeksaskalowych oraz obliczeń kwantowych, ***w tym technik obliczeniowych chroniących prywatność***, a także w innowacyjne zastosowania obliczeń superkomputerowych i danych. ***Należy aktywnie wspierać stosowanie obliczeń wielkiej skali i zarządzanie danymi we wszystkich dziedzinach badań, w tym w naukach społecznych i humanistycznych. Potrzebne są inwestycje w rozwój odpowiednich kompetencji.*** Powinno to umożliwić europejskiej branży dostaw rozwój w wielu kluczowych obszarach technologii i zastosowań, które wykraczają poza obliczenia wielkiej skali i obliczenia kwantowe, a w dłuższej perspektywie, zasilenie szerszych rynków ICT takimi technologiami. Takie działania wspierałyby również naukę w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych oraz sektor użytkowników w kontekście transformacji cyfrowej i zwiększenia potencjału innowacyjnego.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 15 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (15a) ***Aby stworzyć solidny ekosystem obliczeń kwantowych w Unii, niezbędne są inwestycje w opracowanie algorytmów sieci neuronowych dostosowanych do sprzętu, w standaryzację kodowania danych wejściowych i wyjściowych oraz ułatwienie dostępu użytkownikom końcowym dzięki usługom w chmurze.***

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 11
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję

- (16) Realizacja wspólnej strategicznej wizji UE w dziedzinie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych ma zasadnicze znaczenie dla realizacji ambicji Unii i państw członkowskich dotyczących zapewnienia wiodącej roli i strategicznej autonomii w **gospodarce** cyfrowej. Celem byłoby stworzenie w Europie ekosystemu światowej klasy, hiperpołączonej, sfederowanej i bezpiecznej infrastruktury danych i usług w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych, a także umożliwienie produkcji innowacyjnych i konkurencyjnych systemów obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych w oparciu o łańcuch dostaw, **który zapewni komponenty, technologie i wiedzę, ograniczając w ten sposób** ryzyko wystąpienia zakłóceń.

Poprawka

- (16) Realizacja wspólnej strategicznej wizji UE w dziedzinie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych, **zapewniając odejście od ukierunkowanych na symulację obliczeń wielkiej skali i włączanie obliczeń wielkiej skali do pełnego kontinuum infrastruktury informacyjnej, w tym do innych ekosystemów, takich jak duże zbiory danych, sztuczna inteligencja i internet rzeczy**, ma zasadnicze znaczenie dla realizacji ambicji Unii i państw członkowskich dotyczących zapewnienia wiodącej roli i strategicznej autonomii w **transformacji** cyfrowej, **przy zachowaniu otwartego charakteru gospodarki**. Celem byłoby stworzenie w Europie ekosystemu światowej klasy, hiperpołączonej, sfederowanej i bezpiecznej infrastruktury danych i usług w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych, a także umożliwienie produkcji innowacyjnych i konkurencyjnych systemów obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych w oparciu o **odporny i odpowiedzialny** łańcuch dostaw **zapewniający dostępność komponentów, technologii i wiedzy, ograniczający** ryzyko wystąpienia zakłóceń **oraz chroniący ludzi i środowisko**.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję

- (17) Wspólne przedsięwzięcie stanowi najlepsze narzędzie umożliwiające realizację wizji strategicznej UE w dziedzinie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych, zapewniające Unii światowej klasy zdolności w zakresie obliczeń superkomputerowych, obliczeń kwantowych i danych zgodnie z jej potencjałem gospodarczym, odpowiadające potrzebom użytkowników europejskich i charakteryzujące się wymaganą autonomią strategiczną w zakresie kluczowych technologii obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych. Wspólne przedsięwzięcie jest **najlepszym narzędziem pozwalającym** przewyższyć obecne ograniczenia określone w dokumencie roboczym służb Komisji towarzyszącym niniejszemu rozporządzeniu, zapewniając jednocześnie **najlepszy** poziom skutków gospodarczych, społecznych i środowiskowych oraz **najlepsze** zabezpieczenie interesów Unii w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych. Wspólne przedsięwzięcie może połączyć zasoby Unii, państw członkowskich i państw stowarzyszonych w ramach programu „Horyzont Europa” i programu „Cyfrowa Europa” lub instrumentu „Łącząc Europę” oraz sektora prywatnego. Może wdrażać ramy udzielania zamówień i eksploatować światowej klasy systemy obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych. Może inicjować programy z zakresu badań naukowych i innowacji na potrzeby opracowywania europejskich technologii i ich późniejszego włączania w światowej klasy systemy obliczeń superkomputerowych.

Poprawka

- (17) Wspólne przedsięwzięcie stanowi najlepsze **dostępne** narzędzie umożliwiające realizację wizji strategicznej UE w dziedzinie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych, zapewniające Unii światowej klasy zdolności w zakresie obliczeń superkomputerowych, obliczeń kwantowych i danych zgodnie z jej potencjałem gospodarczym, odpowiadające potrzebom użytkowników europejskich i charakteryzujące się wymaganą autonomią strategiczną, **przy zachowaniu otwartego charakteru gospodarki**, w zakresie kluczowych technologii obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych. Wspólne przedsięwzięcie jest **jednym z narzędzi pozwalających** przewyższyć obecne ograniczenia określone w dokumencie roboczym służb Komisji towarzyszącym niniejszemu rozporządzeniu, zapewniając jednocześnie **wysoki** poziom skutków gospodarczych, społecznych i środowiskowych oraz zabezpieczenie interesów Unii w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych, **jeśli zostanie odpowiednio sfinansowane, opracowane i wdrożone**. Wspólne przedsięwzięcie może połączyć zasoby Unii, państw członkowskich i państw stowarzyszonych w ramach programu „Horyzont Europa” i programu „Cyfrowa Europa” lub instrumentu „Łącząc Europę” oraz sektora prywatnego. Może wdrażać ramy udzielania zamówień i eksploatować światowej klasy systemy obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych. Może inicjować programy z zakresu badań naukowych i innowacji na potrzeby opracowywania europejskich technologii i ich późniejszego włączania w światowej klasy systemy obliczeń superkomputerowych.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję

- (18) Wspólne Przedsięwzięcie w dziedzinie Europejskich Obliczeń Wielkiej Skali jest częścią portfela zinstytucjonalizowanych partnerstw w ramach programu „Horyzont Europa”, które powinny dążyć do wzmocnienia potencjału naukowego UE w celu: stawienia czoła pojawiającym się zagrożeniom i przyszłym wyzwaniom w ramach wzmocnionej europejskiej przestrzeni badawczej; zapewnienia unijnych łańcuchów wartości ukierunkowanych na zrównoważony rozwój oraz strategicznej autonomii UE w kluczowych technologiach i branżach; oraz usprawnienia wdrażania innowacyjnych rozwiązań dotyczących klimatu, środowiska, zdrowia i innych globalnych wyzwań społecznych zgodnie z priorytetami strategicznymi Unii, w tym osiągnięcia neutralności klimatycznej w Unii w 2050 r.

Poprawka

- (18) Wspólne Przedsięwzięcie w dziedzinie Europejskich Obliczeń Wielkiej Skali jest częścią portfela zinstytucjonalizowanych partnerstw w ramach programu „Horyzont Europa”, które powinny dążyć do wzmocnienia potencjału naukowego UE w celu: stawienia czoła pojawiającym się zagrożeniom i przyszłym wyzwaniom w ramach wzmocnionej europejskiej przestrzeni badawczej; zapewnienia **celów środowiskowych** i unijnych łańcuchów wartości ukierunkowanych na zrównoważony rozwój oraz strategicznej autonomii UE w kluczowych technologiach i branżach; oraz usprawnienia wdrażania innowacyjnych rozwiązań dotyczących klimatu, środowiska, zdrowia i innych globalnych wyzwań społecznych zgodnie z priorytetami strategicznymi Unii, w tym osiągnięcia neutralności klimatycznej w Unii **najpóźniej** w 2050 r.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 19

Tekst proponowany przez Komisję

- (19) Wspólne przedsięwzięcie powinno powstać i rozpocząć działalność najpóźniej **na początku** 2021 r. do dnia 31 grudnia 2033 r., aby wyposażać Unię w światowej klasy, sfederowaną, bezpieczną i hiperpołączoną infrastrukturę obliczeń superkomputerowych oraz aby opracować technologie, zastosowania i umiejętności potrzebne do uzyskania zdolności eksaskalowych około 2022–2024 r. i ponadeksaskalowych około 2025–2027 r., przy jednoczesnym propagowaniu światowej klasy ekosystemu innowacji w zakresie europejskich obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych.

Poprawka

- (19) Wspólne przedsięwzięcie powinno powstać i rozpocząć działalność najpóźniej **w** 2021 r. do dnia 31 grudnia 2033 r., aby wyposażać Unię w światowej klasy, sfederowaną, bezpieczną i hiperpołączoną infrastrukturę obliczeń superkomputerowych oraz aby opracować technologie, zastosowania i umiejętności potrzebne do uzyskania zdolności eksaskalowych około 2022–2024 r. i ponadeksaskalowych około 2025–2027 r., przy jednoczesnym propagowaniu światowej klasy ekosystemu innowacji w zakresie europejskich obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję

- (20) Partnerstwo publiczno-prywatne w formie wspólnego przedsięwzięcia powinno łączyć środki finansowe i techniczne konieczne do zapanowania nad złożonością stale narastającego tempa innowacji w przedmiotowym obszarze. Z tego powodu uczestnikami wspólnego przedsięwzięcia powinny być: Unia, państwa członkowskie oraz państwa stowarzyszone w ramach programu „Horyzont Europa”, programu „Cyfrowa Europa” lub instrumentu „Łącząc Europę” zgadzające się co do wspólnej europejskiej inicjatywy w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych, jak również stowarzyszenia reprezentujące podmioty wchodzące w ich skład, a także inne organizacje **zaangażowane** wyraźnie i aktywnie **w prace** na rzecz uzyskania wyników badań i stworzenia innowacji, **rozwijanie** i **wdrażanie** zdolności w zakresie obliczeń wielkiej skali lub obliczeń kwantowych bądź przyczyniające się do rozwiązania problemów związanych z niedoborem kwalifikacji oraz zatrzymania know-how z dziedziny obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych w Europie. Wspólne przedsięwzięcie powinno być otwarte dla nowych uczestników.

Poprawka

- (20) Partnerstwo publiczno-prywatne w formie wspólnego przedsięwzięcia powinno łączyć środki finansowe i techniczne konieczne do zapanowania nad złożonością stale narastającego tempa innowacji w przedmiotowym obszarze, **zapewniając jednocześnie prostotę i elastyczność funkcjonowania wspólnego przedsięwzięcia**. Z tego powodu uczestnikami wspólnego przedsięwzięcia powinny być: Unia, państwa członkowskie oraz państwa stowarzyszone w ramach programu „Horyzont Europa”, programu „Cyfrowa Europa” lub instrumentu „Łącząc Europę” zgadzające się co do wspólnej europejskiej inicjatywy w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych, jak również stowarzyszenia reprezentujące podmioty wchodzące w ich skład, a także inne organizacje **zobowiązane** wyraźnie i aktywnie **do prac** na rzecz uzyskania wyników badań i stworzenia innowacji, **do rozwijania** i **wdrażania** zdolności w zakresie obliczeń wielkiej skali lub obliczeń kwantowych bądź przyczyniające się do rozwiązania problemów związanych z niedoborem kwalifikacji oraz zatrzymania know-how z dziedziny obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych w Europie. Wspólne przedsięwzięcie powinno być otwarte dla nowych uczestników. **Opracowanie i rozwój nowego systemu nauczania i szkolenia będą miały kluczowe znaczenie, ponieważ technologie i oprogramowanie w dziedzinie Obliczeń Wielkiej Skali i obliczeń kwantowych ciągle się zmieniają. Wspólne przedsięwzięcie powinno wspierać państwa uczestniczące. Aby zmaksymalizować wpływ działań pośrednich, w ramach zarządzania wkładami finansowymi państw uczestniczących należy uwzględnić specyfikę wspólnego przedsięwzięcia z jego trójstronnym modelem.**

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 16
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 25

Tekst proponowany przez Komisję

- (25) Wspólne przedsięwzięcie powinno zajmować się precyzyjnie określonymi zagadnieniami, które umożliwiłyby szeroko rozumianym europejskim środowiskom akademickim i przemysłowym projektowanie, tworzenie i wykorzystywanie najbardziej innowacyjnych technologii w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych oraz ustanowienie zintegrowanej, sfederowanej, bezpiecznej sieciowej infrastruktury w obrębie Unii, dysponującej światowej klasy zdolnościami w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych, szybką łącznością oraz najnowocześniejszymi aplikacjami oraz usługami w zakresie danych i oprogramowania dla naukowców i innych głównych użytkowników z sektorów przemysłowych, w tym MŚP, i sektora publicznego. **Celem wspólnego przedsięwzięcia powinien być** rozwój i wykorzystywanie najwyższej klasy technologii i infrastruktur **spełniających** wysokie wymagania europejskich użytkowników z sektora naukowego, przemysłowego i publicznego.

Poprawka

- (25) Wspólne przedsięwzięcie powinno zajmować się precyzyjnie określonymi zagadnieniami, które umożliwiłyby szeroko rozumianym europejskim środowiskom akademickim i przemysłowym projektowanie, tworzenie i wykorzystywanie najbardziej innowacyjnych technologii w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych oraz ustanowienie zintegrowanej, sfederowanej, bezpiecznej sieciowej infrastruktury w obrębie Unii, dysponującej światowej klasy zdolnościami w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych, szybką łącznością oraz najnowocześniejszymi aplikacjami oraz usługami w zakresie danych i oprogramowania dla naukowców i innych głównych użytkowników z sektorów przemysłowych, w tym MŚP, **przedsiębiorstw typu start-up i przedsiębiorstw innowacyjnych**, i sektora publicznego. **Wspólne przedsięwzięcie powinno być w stanie prowadzić prace sprawnie, prosto i elastycznie w celu dopilnowania, by** rozwój i wykorzystywanie najwyższej klasy technologii i infrastruktur **spełniały** wysokie wymagania europejskich użytkowników z sektora naukowego, przemysłowego i publicznego. **Wspólne przedsięwzięcie powinno znacznie zmniejszyć bariery dostępu dla MŚP i przedsiębiorstw typu start-up w fazie badawczo-rozwojowej, takie jak koszty opłat za usługi, duże obciążenia administracyjne i niewiedzę/nieznajomość, aby zapewnić bardziej otwartą i rozproszoną obsługę. Aby wspólne przedsięwzięcie było bardziej atrakcyjne dla wszystkich zainteresowanych stron, w szczególności dla przemysłu i MŚP, powinno dysponować zestawem jasnych i prostych zasad zgodnych z przepisami Unii, w szczególności w zakresie własności intelektualnej, odpowiedzialności lub wkładów niepieniężnych w dodatkowe działania.**

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 17
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 25 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (25a) *Wspólne przedsięwzięcie powinno opierać się na siedmiu filarach – jednym administracyjnym i sześciu technicznych. Infrastrukturę, upowszechnienie stosowania i poszerzenie umiejętności oraz częściowo federację usług obliczeń superkomputerowych należy sfinansować z programu „Cyfrowa Europa”. Pozostałe działania dotyczące federacji usług obliczeń superkomputerowych, w tym wzajemne powiązanie ze wspólnymi europejskimi przestrzeniami danych Unii i bezpiecznymi infrastrukturami chmury, należy sfinansować z instrumentu „Łącząc Europę”. Technologie, zastosowania oraz współpracę międzynarodową należy sfinansować z programu ramowego „Horyzont Europa”.*

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 18
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 26

Tekst proponowany przez Komisję

- (26) **Wspólne** przedsięwzięcie powinno przyczynić się do zmniejszenia w Unii niedoboru kwalifikacji, **angażując się w działania w zakresie podnoszenia świadomości i** pomagając w budowaniu nowego kapitału wiedzy i kapitału ludzkiego.

Poprawka

- (26) *Zważywszy, że główną przeszkodą w dostępie do infrastruktury badawczo-rozwojowej i w większych inwestycjach w badania i rozwój oraz cyfryzację, a także w dostępie do obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych jest brak umiejętności, wspólne przedsięwzięcie powinno aktywnie przyczynić się do zmniejszenia w Unii niedoboru kwalifikacji poprzez podnoszenie i zmianę kwalifikacji oraz do przyjęcia środków zwiększających równowagę płci i uwzględniających aspekt płci, a także przyciągania i zatrzymywania najlepszych talentów. Cel ten powinno osiągnąć, pomagając w budowaniu nowego kapitału wiedzy i kapitału ludzkiego, angażując się w kampanie informacyjne oraz upowszechniając działania edukacyjne i popularyzatorskie, w tym z udziałem sieci akademickich i naukowych oraz sieci wiedzy, partnerów społecznych i gospodarczych, mediów, organizacji branżowych i MŚP oraz innych podmiotów, a jednocześnie zapobiegając pojawianiu się wszelkiego rodzaju uprzedzeń, zwłaszcza ze względu na płeć i rasę, w algorytmach, produktach lub wnioskach z jego prac. Wszystkie te działania powinny być częścią skoordynowanych działań popularyzatorskich mających na celu informowanie potencjalnych użytkowników o możliwościach, jakie oferują obliczenia wielkiej skali i obliczenia kwantowe. Należy również budować kompetencje w zakresie zamówień udzielanych w ramach niniejszego rozporządzenia.*

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 19
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 26 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (26a) *Zważywszy, że brak umiejętności i doświadczenia jest przeszkodą w dostępie do technologii obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych, wspólne przedsięwzięcie powinno zachęcać do tworzenia specjalnych kierunków studiów i programów edukacyjnych w dziedzinie obliczeń kwantowych, jako że zapotrzebowanie na ekspertów w tej dziedzinie będzie rosło, a także w celu uniknięcia „kwantowego wąskiego gardła”. W tym względzie wspólne przedsięwzięcie może przyczynić się do podnoszenia umiejętności i doświadczenia wśród studentów, pracowników akademickich i ekspertów (przy zapewnieniu równowagi płci) w odpowiednich dziedzinach w całej Unii, podnosząc kompetencje łączące wiedzę specjalistyczną w zakresie oprogramowania i wiedzę branżową ze znajomością pionierskich badań w obszarze nauki i innowacji, wprowadzając środki sprzyjające równowadze płci, przy jednoczesnym zapewnieniu jak najszerzego zasięgu geograficznego w Unii.*

Poprawka 20
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 27

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (27) Zgodnie z celami polityki zewnętrznej i zobowiązaniami międzynarodowymi Unii wspólne przedsięwzięcie powinno ułatwić współpracę między Unią a podmiotami międzynarodowymi przez określenie strategii współpracy, w tym określenie i promowanie obszarów współpracy w zakresie badań i rozwoju oraz rozwoju umiejętności, a także przez realizację działań przynoszących obopólne korzyści, jak również przez zapewnienie polityki dostępu do odpowiednich zdolności i zastosowań w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych, opartej **głównie** na zasadzie wzajemności.
- (27) Zgodnie z celami polityki zewnętrznej i zobowiązaniami międzynarodowymi Unii wspólne przedsięwzięcie powinno ułatwić współpracę między Unią a podmiotami międzynarodowymi przez określenie strategii współpracy, w tym określenie i promowanie obszarów współpracy w zakresie badań i rozwoju oraz rozwoju umiejętności, a także przez realizację działań przynoszących obopólne korzyści, jak również przez zapewnienie polityki dostępu do odpowiednich zdolności i zastosowań w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych, opartej na zasadzie wzajemności.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 28

Tekst proponowany przez Komisję

- (28) Wspólne przedsięwzięcie powinno mieć na celu propagowanie wykorzystania w UE wszelkich związanych z nim technologii w zakresie obliczeń wielkiej skali. Jego celem powinno być również zabezpieczenie inwestycji w nabywane superkomputery. Czyniąc to, wspólne przedsięwzięcie powinno wdrożyć odpowiednie środki w celu zapewnienia bezpieczeństwa łańcucha dostaw nabytych technologii, których zakres powinien objąć cały cykl życia tych superkomputerów.

Poprawka

- (28) **Wspólne przedsięwzięcie powinno współpracować z partnerstwem na rzecz zaawansowanych technologii obliczeniowych w Europie (PRACE), siecią GÉANT oraz innymi europejskimi i krajowymi infrastrukturami obliczeń superkomputerowych i danych.** Wspólne przedsięwzięcie powinno mieć na celu propagowanie wykorzystania w UE wszelkich związanych z nim technologii w zakresie obliczeń wielkiej skali. Jego celem powinno być również zabezpieczenie inwestycji w nabywane superkomputery. Czyniąc to, wspólne przedsięwzięcie powinno wdrożyć odpowiednie środki w celu zapewnienia bezpieczeństwa łańcucha dostaw nabytych technologii, których zakres powinien objąć cały cykl życia tych superkomputerów.

Poprawka 22

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 30

Tekst proponowany przez Komisję

- (30) Aby osiągnąć cel w zakresie zaprojektowania, stworzenia i wykorzystania najbardziej innowacyjnych technologii w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych, wspólne przedsięwzięcie powinno udzielać wsparcia finansowego, głównie w formie dotacji oraz zamówień w ramach otwartych i konkurencyjnych zaproszeń do składania wniosków i zaproszeń do składania ofert wynikających z rocznych programów prac. Takie wsparcie finansowe powinno być zwłaszcza ukierunkowane na udowodnione niedoskonałości rynku, które uniemożliwiają rozwój danego programu, nie powinno wypierać inwestycji prywatnych i powinno działać zachęcająco na rzecz zmiany zachowania podmiotu otrzymującego wsparcie.

Poprawka

- (30) Aby osiągnąć cel w zakresie zaprojektowania, stworzenia i wykorzystania najbardziej innowacyjnych technologii w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych, wspólne przedsięwzięcie powinno udzielać wsparcia finansowego, głównie w formie dotacji oraz zamówień w ramach otwartych, **sprawiedliwych, przejrzystych** i konkurencyjnych zaproszeń do składania wniosków i zaproszeń do składania ofert wynikających z rocznych programów prac. Takie wsparcie finansowe powinno być zwłaszcza ukierunkowane na udowodnione niedoskonałości rynku, które uniemożliwiają rozwój danego programu, nie powinno wypierać inwestycji prywatnych i powinno działać zachęcająco na rzecz zmiany zachowania podmiotu otrzymującego wsparcie.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 23

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 31

Tekst proponowany przez Komisję

- (31) Aby osiągnąć cel w zakresie zwiększenia potencjału innowacyjnego przemysłu, w szczególności MŚP, przyczynienia się do zmniejszania luki w zakresie konkretnych umiejętności, wspierania wzrostu wiedzy i kapitału ludzkiego oraz zwiększenia zdolności w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych, wspólne przedsięwzięcie powinno wspierać tworzenie krajowych centrów kompetencji w zakresie obliczeń wielkiej skali na terenie Unii, a zwłaszcza tworzenie ich sieci kontaktów i koordynację prac tych centrów. Wspomniane centra kompetencji powinny oferować usługi z zakresu obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych na zlecenie przemysłu, ośrodków akademickich i administracji publicznej. Centra te powinny przede wszystkim propagować i umożliwiać dostęp do innowacyjnych ekosystemów obliczeń wielkiej skali, ułatwiać dostęp do superkomputerów i komputerów kwantowych, reagować w związku ze znacznym niedoborem wykwalifikowanych ekspertów technicznych poprzez przeprowadzanie działań informacyjnych, szkolenia i działania popularyzatorskie oraz podejmować działania służące tworzeniu sieci kontaktów z zainteresowanymi stronami i innymi centrami kompetencji w celu rozwijania innowacji na szerszą skalę, na przykład poprzez wymianę i propagowanie najlepszych praktyk w zakresie przypadków użycia lub doświadczeń w zakresie stosowania obliczeń wielkiej skali, udostępnianie swoich obiektów szkoleniowych i wiedzy szkoleniowej, ułatwianie współprogramowania i wymiany kodów do obliczeń równoległych, bądź poprzez wspieranie wymiany innowacyjnych aplikacji i narzędzi dla użytkowników publicznych i prywatnych, w szczególności dla MŚP.

Poprawka

- (31) Aby osiągnąć cel w zakresie zwiększenia potencjału innowacyjnego przemysłu, w szczególności MŚP, **przedsiębiorstw typu start-up i przedsiębiorstw innowacyjnych**, przyczynienia się do zmniejszania luki w zakresie konkretnych umiejętności, wspierania wzrostu wiedzy i kapitału ludzkiego oraz zwiększenia zdolności w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych, wspólne przedsięwzięcie powinno wspierać tworzenie krajowych centrów kompetencji w zakresie obliczeń wielkiej skali na terenie Unii, a zwłaszcza tworzenie ich sieci kontaktów i koordynację prac tych centrów. Wspomniane centra kompetencji powinny oferować usługi z zakresu obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych na zlecenie przemysłu, ośrodków akademickich i administracji publicznej **oraz zapewniać możliwość wykorzystywania mocy obliczeniowych przez osoby fizyczne i organizacje pozarządowe w celach użytecznych dla społeczeństwa i środowiska**. Centra te powinny przede wszystkim propagować i umożliwiać dostęp do innowacyjnych ekosystemów obliczeń wielkiej skali, ułatwiać dostęp do superkomputerów i komputerów kwantowych, reagować w związku ze znacznym niedoborem wykwalifikowanych ekspertów technicznych poprzez przeprowadzanie działań informacyjnych, szkolenia i działania popularyzatorskie oraz podejmować działania służące tworzeniu sieci kontaktów z zainteresowanymi stronami i innymi centrami kompetencji w celu rozwijania innowacji na szerszą skalę, na przykład poprzez wymianę i propagowanie najlepszych praktyk w zakresie przypadków użycia lub doświadczeń w zakresie stosowania obliczeń wielkiej skali, udostępnianie swoich obiektów szkoleniowych i wiedzy szkoleniowej, ułatwianie współprogramowania i wymiany kodów do obliczeń równoległych, bądź poprzez wspieranie wymiany innowacyjnych aplikacji i narzędzi dla użytkowników publicznych i prywatnych, w szczególności dla MŚP, **przedsiębiorstw typu start-up i przedsiębiorstw innowacyjnych. Aby uniknąć powielania działań, należy zapewnić synergię i koordynację z innymi podobnymi strukturami, takimi jak ośrodki innowacji cyfrowych.**

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 33

Tekst proponowany przez Komisję

- (33) Wspólne przedsięwzięcie powinno zapewnić hiperłączność wszystkich infrastruktur superkomputerów i danych, których jest właścicielem lub współwłaścicielem, z najnowocześniejszymi technologiami tworzenia sieci kontaktów, czyniąc je szeroko dostępnymi w Unii, a także powinno wzajemnie połączyć i sfederować swoją infrastrukturę danych w zakresie obliczeń superkomputerowych i obliczeń kwantowych, jak również krajowe, regionalne i inne infrastruktury obliczeniowe, ze wspólną platformą. Wspólne przedsięwzięcie powinno również zapewnić wzajemne połączenie sfederowanych, bezpiecznych infrastruktur danych i usług w zakresie obliczeń superkomputerowych i obliczeń kwantowych ze wspólnymi europejskimi przestrzeniami danych i sfederowanymi, bezpiecznymi infrastrukturami chmury, zapowiedzianymi w komunikacie Komisji z dnia 19 lutego 2020 r. pt. „Europejska strategia w zakresie danych”, w celu sprawnego świadczenia usług na rzecz szerokiego grona użytkowników publicznych i prywatnych w całej Europie.

Poprawka

- (33) Wspólne przedsięwzięcie powinno zapewnić hiperłączność wszystkich infrastruktur superkomputerów i danych, których jest właścicielem lub współwłaścicielem, z najnowocześniejszymi technologiami tworzenia sieci kontaktów, czyniąc je szeroko dostępnymi w Unii, **zwłaszcza dla MŚP, przedsiębiorstw typu start-up w fazie badawczo-rozwojowej i badaczy**, a także powinno wzajemnie połączyć i sfederować swoją infrastrukturę danych w zakresie obliczeń superkomputerowych i obliczeń kwantowych, jak również krajowe, regionalne i inne infrastruktury obliczeniowe, ze wspólną platformą, **aby stworzyć silny europejski ekosystem, w którym każdy użytkownik chmury będzie mógł mieć dostęp do wysokiej klasy zasobów obliczeniowych oraz do repozytoriów danych naukowych i handlowych, a jednocześnie zapewnić zasoby do przetwarzania interaktywnego bliżej systemów obliczeń wielkiej skali i wieloskalowych baz danych. Interaktywne usługi obliczeniowe są również potrzebne do ułatwienia pracy zespołowej.** Wspólne przedsięwzięcie powinno również zapewnić wzajemne połączenie sfederowanych, bezpiecznych infrastruktur danych i usług w zakresie obliczeń superkomputerowych i obliczeń kwantowych ze wspólnymi europejskimi przestrzeniami danych **europejska chmura dla otwartej nauki, GAIA X** i sfederowanymi, bezpiecznymi infrastrukturami chmury, zapowiedzianymi w komunikacie Komisji z dnia 19 lutego 2020 r. pt. „Europejska strategia w zakresie danych”, w celu sprawnego świadczenia usług na rzecz szerokiego grona użytkowników publicznych i prywatnych w całej Europie **oraz wspierać stosowanie otwartych standardów, otwartego oprogramowania i sprzętu komputerowego, otwartych platform oraz, w stosownych przypadkach, otwartych, dobrze zaprojektowanych interfejsów API w dążeniu do osiągnięcia interoperacyjności.**

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 34

Tekst proponowany przez Komisję

- (34) Program „Horyzont Europa” i program „Cyfrowa Europa” powinny odpowiednio przyczynić się do zniwelowania różnic w badaniach naukowych i innowacjach w obrębie Unii oraz do rozwijania szeroko zakrojonych zdolności w zakresie obliczeń superkomputerowych przez promowanie synergii z **europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi (fundusze ESI)**. Wspólne przedsięwzięcie powinno więc dążyć do rozwinięcia bliskich interakcji z **funduszami ESI, które mogą szczególnie** pomóc w zwiększaniu lokalnych, regionalnych i krajowych zdolności w zakresie badań naukowych i innowacji.

Poprawka

- (34) Program „Horyzont Europa” i program „Cyfrowa Europa” powinny odpowiednio przyczynić się do zniwelowania różnic w badaniach naukowych i innowacjach w obrębie Unii oraz do rozwijania szeroko zakrojonych zdolności w zakresie obliczeń superkomputerowych przez promowanie synergii z **wszystkimi odnośnymi programami i politykami Unii, ze szczególnym naciskiem na Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+), Europejski Fundusz Morski i Rybacki (EFMR) i Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), a także Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF), InvestEU i inne programy EBI**. Wspólne przedsięwzięcie powinno więc dążyć do rozwinięcia bliskich interakcji z **tymi funduszami, aby konkretnie** pomóc w zwiększaniu lokalnych, regionalnych i krajowych zdolności w zakresie badań naukowych i innowacji

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 26

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 35

Tekst proponowany przez Komisję

- (35) Wspólne przedsięwzięcie powinno zapewnić państwom uczestniczącym będącym państwami członkowskimi korzystne ramy, by mogły one wykorzystywać **przyznane im fundusze ESI** na zakup infrastruktur obliczeń wielkiej skali, obliczeń kwantowych oraz danych, a także do celów ich wzajemnych połączeń. Wykorzystanie **funduszy ESI** w działalności wspólnego przedsięwzięcia ma kluczowe znaczenie dla tworzenia w Unii zintegrowanej, sfederowanej, bezpiecznej i hiperpołączonej światowej klasy infrastruktury danych i usług w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych, **ponieważ korzyści z takiej infrastruktury znacznie wykraczają poza korzyści dla użytkowników z państw członkowskich**. Jeśli państwo członkowskie decyduje się na wykorzystanie **funduszy ESI** w celu wniesienia wkładu w koszty nabycia superkomputerów i komputerów kwantowych wspólnego przedsięwzięcia, **wspólne przedsięwzięcie powinno uwzględnić udział Unii w funduszach ESI tego państwa członkowskiego, zaliczając jedynie krajowy udział w funduszach ESI jako wkład krajowy do budżetu wspólnego przedsięwzięcia**.

Poprawka

- (35) Wspólne przedsięwzięcie powinno zapewnić państwom uczestniczącym będącym państwami członkowskimi korzystne ramy, by mogły one wykorzystywać **wkłady finansowe w EFRR, EFS+ i w ramach programów współfinansowanych przez EFMR i EFRROW** na zakup infrastruktur obliczeń wielkiej skali, obliczeń kwantowych oraz danych, a także do celów ich wzajemnych połączeń. Wykorzystanie **wkładów finansowych** w działalności wspólnego przedsięwzięcia ma kluczowe znaczenie dla tworzenia w **całej** Unii zintegrowanej, **opartej na doskonałości**, sfederowanej, bezpiecznej i hiperpołączonej światowej klasy infrastruktury danych i usług w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych. Jeśli państwo członkowskie decyduje się na wykorzystanie **tych wkładów finansowych** w celu wniesienia wkładu w koszty nabycia superkomputerów i komputerów kwantowych wspólnego przedsięwzięcia, **wkłady te należy uznać za krajowe wkłady do budżetu wspólnego przedsięwzięcia, pod warunkiem przestrzegania art. 106 i innych mających zastosowanie przepisów rozporządzenia (UE) .../...^(1a) oraz rozporządzeń dotyczących poszczególnych funduszy**.

^(1a) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... z dnia ... ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz.U. ...).

Poprawka 27

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 35 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (35a) Fundusze RRF mogą uzupełniać działania finansowane przez wspólne przedsięwzięcie, pod warunkiem że wsparcie z RRF ma charakter dodatkowy względem wsparcia udzielanego przez wspólne przedsięwzięcia z funduszy unijnych i nie pokrywa tych samych kosztów, przy czym fundusze RRF nie powinny być traktowane jako wkład krajowy do budżetu wspólnego przedsięwzięcia.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 28

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 36

Tekst proponowany przez Komisję

- (36) Wkład Unii ze środków programu „Cyfrowa Europa” powinien częściowo pokryć koszty nabycia superkomputerów wysokiej klasy, komputerów kwantowych, superkomputerów klasy przemysłowej i superkomputerów średniej klasy, zgodnie z celem wspólnego przedsięwzięcia polegającym na przyczynianiu się do gromadzenia zasobów na rzecz wyposażenia Unii w najwyższej klasy superkomputery i komputery kwantowe. Koszty uzupełniające tych superkomputerów i komputerów kwantowych powinny ponosić państwa uczestniczące lub uczestnicy prywatni bądź konsorcja partnerów prywatnych. Przypadający Unii udział w czasie dostępu do superkomputerów lub komputerów kwantowych powinien być bezpośrednio proporcjonalny do wkładu finansowego Unii przeznaczonego na nabycie tych superkomputerów i komputerów kwantowych i nie powinien przekraczać 50 % całkowitego czasu dostępu do tych superkomputerów lub komputerów kwantowych.

Poprawka

- (36) Wkład Unii ze środków programu „Cyfrowa Europa” powinien częściowo pokryć koszty nabycia superkomputerów wysokiej klasy, komputerów kwantowych, superkomputerów klasy przemysłowej **co najmniej średniej klasy** i superkomputerów średniej klasy, zgodnie z celem wspólnego przedsięwzięcia polegającym na przyczynianiu się do gromadzenia zasobów na rzecz wyposażenia Unii w najwyższej klasy superkomputery i komputery kwantowe. Koszty uzupełniające tych superkomputerów i komputerów kwantowych powinny ponosić państwa uczestniczące lub uczestnicy prywatni bądź konsorcja partnerów prywatnych. Przypadający Unii udział w czasie dostępu do superkomputerów lub komputerów kwantowych powinien być bezpośrednio proporcjonalny do wkładu finansowego Unii przeznaczonego na nabycie tych superkomputerów i komputerów kwantowych i nie powinien przekraczać 50 % całkowitego czasu dostępu do tych superkomputerów lub komputerów kwantowych.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 37

Tekst proponowany przez Komisję

- (37) Wspólne przedsięwzięcie powinno być właścicielem pozyskanych przez siebie superkomputerów wysokiej klasy i komputerów kwantowych. Eksploatacja każdego superkomputera wysokiej klasy lub komputera kwantowego powinna być powierzona jednostce przyjmującej. Jednostka przyjmująca powinna być w stanie reprezentować pojedyncze państwo uczestniczące będące państwem członkowskim lub konsorcjum przyjmujące państw uczestniczących. Jednostka przyjmująca powinna być w stanie przedstawić właściwe oszacowanie i zweryfikować koszty operacyjne superkomputera, zapewniając, na przykład, funkcjonalne i – w maksymalnym możliwym zakresie – fizyczne oddzielenie superkomputerów wysokiej klasy lub komputerów kwantowych należących do wspólnego przedsięwzięcia od wszelkich obsługiwanych przez siebie krajowych lub regionalnych systemów obliczeniowych. Jednostka przyjmująca powinna zostać wybrana przez Radę Zarządzającą wspólnego przedsięwzięcia (zwaną dalej „Radą Zarządzającą”) w następstwie zaproszenia do wyrażenia zainteresowania, ocenionego przez niezależnych ekspertów. Po wybraniu jednostki przyjmującej państwo uczestniczące, w którym ma siedzibę jednostka przyjmująca, lub konsorcjum przyjmujące powinno móc zdecydować o wystosowaniu zaproszenia do innych państw uczestniczących do przyłączenia się i wniesienia wkładu na rzecz sfinansowania superkomputera wysokiej klasy lub komputera kwantowego, który ma zostać zainstalowany w wybranej jednostce przyjmującej. Jeżeli do wybranego konsorcjum przyjmującego dołączą dodatkowe państwa uczestniczące, powinno to odbywać się bez uszczerbku dla czasu dostępu Unii do superkomputerów. Wkłady na rzecz superkomputera lub komputera kwantowego dokonywane przez państwa uczestniczące w konsorcjum przyjmującym powinny zostać przeliczone na udziały w czasie dostępu do tego superkomputera lub komputera kwantowego. Państwa uczestniczące powinny uzgodnić między sobą, jak rozdzielić przynależny im czas dostępu do superkomputera lub komputera kwantowego.

Poprawka

- (37) Wspólne przedsięwzięcie powinno być właścicielem pozyskanych przez siebie superkomputerów wysokiej klasy i komputerów kwantowych. Eksploatacja każdego superkomputera wysokiej klasy lub komputera kwantowego powinna być powierzona jednostce przyjmującej. Jednostka przyjmująca powinna być w stanie reprezentować pojedyncze państwo uczestniczące będące państwem członkowskim lub konsorcjum przyjmujące państw uczestniczących. Jednostka przyjmująca powinna być w stanie przedstawić właściwe oszacowanie i zweryfikować koszty operacyjne superkomputera, zapewniając, na przykład, funkcjonalne i – w maksymalnym możliwym zakresie – fizyczne oddzielenie superkomputerów wysokiej klasy lub komputerów kwantowych należących do wspólnego przedsięwzięcia od wszelkich obsługiwanych przez siebie krajowych lub regionalnych systemów obliczeniowych. Jednostka przyjmująca powinna **opracować plan zrównoważonego zarządzania energią dla nabytej infrastruktury**. Jednostka przyjmująca powinna zostać wybrana przez Radę Zarządzającą wspólnego przedsięwzięcia (zwaną dalej „Radą Zarządzającą”) w następstwie **otwartego, sprawiedliwego i przejrzystego** zaproszenia do wyrażenia zainteresowania, ocenionego przez niezależnych ekspertów. Po wybraniu jednostki przyjmującej państwo uczestniczące, w którym ma siedzibę jednostka przyjmująca, lub konsorcjum przyjmujące powinno móc zdecydować o wystosowaniu zaproszenia do innych państw uczestniczących do przyłączenia się i wniesienia wkładu na rzecz sfinansowania superkomputera wysokiej klasy lub komputera kwantowego, który ma zostać zainstalowany w wybranej jednostce przyjmującej. Jeżeli do wybranego konsorcjum przyjmującego dołączą dodatkowe państwa uczestniczące, powinno to odbywać się bez uszczerbku dla czasu dostępu Unii do superkomputerów. Wkłady na rzecz superkomputera lub komputera kwantowego dokonywane przez państwa uczestniczące w konsorcjum przyjmującym powinny zostać przeliczone na udziały w czasie dostępu do tego superkomputera lub komputera kwantowego. Państwa uczestniczące powinny uzgodnić między sobą, jak rozdzielić przynależny im czas dostępu do superkomputera lub komputera kwantowego.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 30

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 39

Tekst proponowany przez Komisję

- (39) Wspólne przedsięwzięcie powinno nabyć wspólnie z państwami uczestniczącymi superkomputery średniej klasy. Eksploatacja każdego superkomputera średniej klasy powinna zostać powierzona jednostce przyjmującej. Jednostka przyjmująca powinna być w stanie reprezentować pojedyncze państwo uczestniczące będące państwem członkowskim lub konsorcjum przyjmujące państw uczestniczących. Wspólne przedsięwzięcie powinno być właścicielem takiego superkomputera w części odpowiadającej udziałowi Unii we wkładzie finansowym, pochodzącym ze środków programu „Cyfrowa Europa”, w koszty nabycia. Jednostka przyjmująca powinna zostać wybrana przez Radę Zarządzającą w następstwie zaproszenia do wyrażenia zainteresowania, ocenionego przez niezależnych ekspertów. Przypadający Unii udział w czasie dostępu do każdego superkomputera średniej klasy powinien być bezpośrednio proporcjonalny do wkładu finansowego Unii pochodzącego ze środków programu „Cyfrowa Europa” w koszty nabycia tego superkomputera średniej klasy. Wspólne przedsięwzięcie powinno mieć możliwość przeniesienia prawa własności na jednostkę przyjmującą lub w przypadku likwidacji wspólnego przedsięwzięcia. Jednostka przyjmująca powinna zwrócić wspólnemu przedsięwzięciu kwotę odpowiadającą wartości końcowej superkomputera.

Poprawka

- (39) Wspólne przedsięwzięcie powinno nabyć wspólnie z państwami uczestniczącymi superkomputery średniej klasy. Eksploatacja każdego superkomputera średniej klasy powinna zostać powierzona jednostce przyjmującej. Jednostka przyjmująca powinna być w stanie reprezentować pojedyncze państwo uczestniczące będące państwem członkowskim lub konsorcjum przyjmujące państw uczestniczących. Wspólne przedsięwzięcie powinno być właścicielem takiego superkomputera w części odpowiadającej udziałowi Unii we wkładzie finansowym, pochodzącym ze środków programu „Cyfrowa Europa”, w koszty nabycia. Jednostka przyjmująca powinna zostać wybrana przez Radę Zarządzającą w następstwie **otwartego, sprawiedliwego i przejrzystego** zaproszenia do wyrażenia zainteresowania, ocenionego przez niezależnych ekspertów. Przypadający Unii udział w czasie dostępu do każdego superkomputera średniej klasy powinien być bezpośrednio proporcjonalny do wkładu finansowego Unii pochodzącego ze środków programu „Cyfrowa Europa” w koszty nabycia tego superkomputera średniej klasy. Wspólne przedsięwzięcie powinno mieć możliwość przeniesienia prawa własności na jednostkę przyjmującą lub w przypadku likwidacji wspólnego przedsięwzięcia. Jednostka przyjmująca powinna zwrócić wspólnemu przedsięwzięciu kwotę odpowiadającą wartości końcowej superkomputera.

Poprawka 31

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 39 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (39a) **Aby sprzyjać równomiernemu rozmieszczeniu superkomputerów EuroHPC w całej Unii oraz wykształceniu łatwo dostępnego ekosystemu infrastruktury sfederowanej, w zaproszeniach do wyrażenia zainteresowania superkomputerem EuroHPC należy zastosować szczególne warunki kwalifikowalności wobec państwa uczestniczącego, które już przyjęło superkomputer EuroHPC.**

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 32

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 40

Tekst proponowany przez Komisję

- (40) Wspólne przedsięwzięcie powinno mieć możliwość nabywania wraz z uczestnikami prywatnymi lub konsorcjum partnerów prywatnych superkomputerów klasy przemysłowej. Eksploatacja każdego takiego superkomputera powinna zostać powierzona istniejącej jednostce przyjmującej. Jednostka przyjmująca powinna mieć możliwość podjęcia współpracy z uczestnikami prywatnymi lub z konsorcjum partnerów prywatnych w celu nabycia i eksploatacji takiego superkomputera. Wspólne przedsięwzięcie powinno być właścicielem takiego superkomputera w części odpowiadającej udziałowi Unii we wkładzie finansowym, pochodzącym ze środków programu „Cyfrowa Europa”, w koszty nabycia. Jednostka przyjmująca i współpracujący z nią uczestnicy prywatni lub konsorcjum partnerów prywatnych powinni zostać wybrani przez Radę Zarządzającą w następstwie **zaproszenia** do wyrażenia zainteresowania, **ocenionego** przez niezależnych ekspertów. Przypadający Unii udział w czasie dostępu do takiego superkomputera powinien być bezpośrednio proporcjonalny do wkładu finansowego Unii pochodzącego ze środków programu „Cyfrowa Europa” w koszty nabycia tego superkomputera klasy przemysłowej. Wspólne przedsięwzięcie powinno mieć możliwość zawarcia porozumienia z uczestnikami prywatnymi lub z konsorcjum partnerów prywatnych w sprawie sprzedaży takiego superkomputera innemu podmiotowi lub wycofania go z eksploatacji. Ewentualnie wspólne przedsięwzięcie powinno mieć możliwość przeniesienia praw własności do takiego superkomputera na uczestników prywatnych lub konsorcjum partnerów prywatnych. W takim przypadku lub w przypadku likwidacji wspólnego przedsięwzięcia uczestnicy prywatni lub konsorcjum partnerów prywatnych powinni zwrócić wspólnemu przedsięwzięciu kwotę odpowiadającą udziałowi Unii w wartości końcowej superkomputera. W przypadku gdy wspólne przedsięwzięcie i uczestnicy prywatni lub konsorcjum partnerów prywatnych podejmą decyzję o przystąpieniu do wycofania z eksploatacji superkomputera po jego pełnej amortyzacji, koszty takie powinni ponieść uczestnicy prywatni lub konsorcjum partnerów prywatnych.

Poprawka

- (40) Wspólne przedsięwzięcie powinno mieć możliwość nabywania wraz z uczestnikami prywatnymi lub konsorcjum partnerów prywatnych **co najmniej średniej klasy** superkomputerów klasy przemysłowej. Eksploatacja każdego takiego superkomputera powinna zostać powierzona istniejącej jednostce przyjmującej. Jednostka przyjmująca powinna mieć możliwość podjęcia współpracy z uczestnikami prywatnymi lub z konsorcjum partnerów prywatnych w celu nabycia i eksploatacji takiego superkomputera. Wspólne przedsięwzięcie powinno być właścicielem takiego superkomputera w części odpowiadającej udziałowi Unii we wkładzie finansowym, pochodzącym ze środków programu „Cyfrowa Europa”, w koszty nabycia. Jednostka przyjmująca i współpracujący z nią uczestnicy prywatni lub konsorcjum partnerów prywatnych powinni zostać wybrani przez Radę Zarządzającą w następstwie **przejrzystej, otwartej i konkurencyjnej procedury, a zaproszenie** do wyrażenia zainteresowania **powinno zostać ocenione** przez niezależnych ekspertów. Przypadający Unii udział w czasie dostępu do takiego superkomputera powinien być bezpośrednio proporcjonalny do wkładu finansowego Unii pochodzącego ze środków programu „Cyfrowa Europa” w koszty nabycia tego superkomputera klasy przemysłowej. Wspólne przedsięwzięcie powinno mieć możliwość zawarcia porozumienia z uczestnikami prywatnymi lub z konsorcjum partnerów prywatnych w sprawie sprzedaży takiego superkomputera innemu podmiotowi lub wycofania go z eksploatacji. Ewentualnie wspólne przedsięwzięcie powinno mieć możliwość przeniesienia praw własności do takiego superkomputera na uczestników prywatnych lub konsorcjum partnerów prywatnych. W takim przypadku lub w przypadku likwidacji wspólnego przedsięwzięcia uczestnicy prywatni lub konsorcjum partnerów prywatnych powinni zwrócić wspólnemu przedsięwzięciu kwotę odpowiadającą udziałowi Unii w wartości końcowej superkomputera. W przypadku gdy wspólne przedsięwzięcie i uczestnicy prywatni lub konsorcjum partnerów prywatnych podejmą decyzję o przystąpieniu do wycofania z eksploatacji superkomputera po jego pełnej amortyzacji, koszty takie powinni ponieść uczestnicy prywatni lub konsorcjum partnerów prywatnych.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 33

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 41

Tekst proponowany przez Komisję

- (41) W przypadku superkomputerów klasy przemysłowej wspólne przedsięwzięcie powinno uwzględnić szczególne potrzeby użytkowników z sektora przemysłowego, np. procedury dostępu, jakość i rodzaj usług, ochronę danych, ochronę innowacji przemysłowych oraz własność intelektualną, użyteczność, zaufanie i inne wymogi w zakresie poufności i bezpieczeństwa.

Poprawka

- (41) **W perspektywie średnioterminowej wspólne przedsięwzięcie powinno dążyć do zdefiniowania superkomputerów EuroHPC oraz zapewnić ich zgodność z najwyższymi możliwymi standardami i wymogami bezpieczeństwa, a zwłaszcza cyberbezpieczeństwa, dostępności i użyteczności, w szczególności dla przemysłu i MŚP.** W przypadku superkomputerów klasy przemysłowej wspólne przedsięwzięcie powinno uwzględnić szczególne potrzeby użytkowników z sektora przemysłowego, np. procedury dostępu, jakość i rodzaj usług, ochronę danych, ochronę innowacji przemysłowych oraz własność intelektualną, użyteczność, zaufanie i inne wymogi w zakresie poufności i bezpieczeństwa.

Poprawka 34

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 42

Tekst proponowany przez Komisję

- (42) Przy projektowaniu i eksploatacji superkomputerów utrzymywanych przez wspólne przedsięwzięcie należy **uwzględnić** efektywność energetyczną i **zrównoważenie środowiskowe** przez stosowanie np. technologii o niskim zużyciu energii, dynamicznych technik oszczędzania energii i ponownego wykorzystania, takich jak zaawansowane chłodzenie i recykling ciepła.

Poprawka

- (42) Przy projektowaniu i eksploatacji superkomputerów utrzymywanych przez wspólne przedsięwzięcie należy **zawsze brać pod uwagę** efektywność energetyczną, **zrównoważenie środowiskowe i obieg zamknięty, co ma przyczynić się do neutralności pod względem emisji dwutlenku węgla, w tym poprzez korzystanie z umów zakupu odnawialnej energii elektrycznej, uwzględniając wartość dodaną ich integracji z lokalnym kompleksowym systemem energetycznym**, przez stosowanie np. **energii ze źródeł odnawialnych**, technologii o niskim zużyciu energii, dynamicznych technik oszczędzania energii i ponownego wykorzystania, takich jak zaawansowane chłodzenie i recykling ciepła.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 35
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 42 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (42a) *Wspólne przedsięwzięcie powinno zająć się kwestią rosnącego zapotrzebowania na energię, spowodowanego zwiększonym wykorzystaniem infrastruktury obliczeń wielkiej skali, przez dostosowanie swych celów do odpowiednich strategii, polityk i przepisów w sektorze energetycznym. Ponadto dzięki połączeniu energooszczędnych serwerów z zaawansowanymi narzędziami do zarządzania obciążeniami wspólne przedsięwzięcie zwiększy wydajność zarówno stacjonarnie, jak i w chmurze, zmniejszając koszty oraz ślad węglowy centrów danych.*

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 36

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 44

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(44) Przydzielanie użytkownikom czasu dostępu do superkomputerów wspólnego przedsięwzięcia powinno być bezpłatne w przypadku użytkowników publicznych. Powinno ono być również bezpłatne dla użytkowników prywatnych w odniesieniu do ich zastosowań związanych z działalnością w zakresie badań naukowych i innowacji **finansowaną z budżetu programu „Horyzont Europa” lub programu „Cyfrowa Europa”, a także – w stosownych przypadkach – w odniesieniu do prywatnej działalności MSP w zakresie innowacji.** Przydzielanie czasu dostępu powinno opierać się przede wszystkim na opublikowanych przez wspólne przedsięwzięcie otwartych zaproszeniach do wyrażenia zainteresowania i na ocenie odnośnych zgłoszeń przez niezależnych ekspertów. Z wyjątkiem użytkowników będących MSP podejmujących prywatne działania w zakresie innowacji, wszyscy użytkownicy korzystający z bezpłatnego czasu dostępu do superkomputerów wspólnego przedsięwzięcia powinni przyjąć otwarte podejście naukowe i rozpowszechniać wiedzę uzyskaną dzięki temu dostępowi, zgodnie z rozporządzeniem ustanawiającym program „Horyzont Europa”. Przydzielanie użytkownikom czasu dostępu na potrzeby działalności gospodarczej innej niż prywatna działalność MSP w zakresie innowacji (które borykają się ze szczególnymi niedoskonałościami rynku) powinno odbywać się na zasadzie „płacenia w miarę użytkowania” (ang. pay-per-use) w oparciu o ceny **rynkowe**. Należy zezwolić na przydzielenie czasu dostępu na potrzeby takiej działalności gospodarczej, ale ograniczyć go, a Rada Zarządzająca powinna ustalić wysokość należnej opłaty. Prawa dostępu należy przyznawać w sposób przejrzysty. W stosownych przypadkach Rada Zarządzająca powinna określić szczegółowe zasady nieodpłatnego przydzielania czasu dostępu, niewymagające zaproszenia do wyrażenia zainteresowania, na potrzeby inicjatyw uznawanych za strategiczne przez Unię albo Radę Zarządzającą. Reprezentatywne przykłady inicjatyw strategicznych Unii obejmują: inicjatywę „Kierunek Ziemia”, flagowy projekt „Human Brain Project”, inicjatywę „1+ Million Genomes”, wspólne europejskie przestrzenie danych działające w dziedzinach interesu publicznego, a w szczególności przestrzeni danych dotyczących zdrowia, centra doskonałości i centra kompetencji w zakresie obliczeń wielkiej skali, ośrodki innowacji cyfrowych itp. Na wniosek Unii wspólne przedsięwzięcie powinno przydzielić tymczasowo lub na stałe bezpośredni czas dostępu na potrzeby inicjatyw strategicznych oraz istniejących lub przyszłych platform **aplikacji**, które uzna za kluczowe dla zapewnienia usług związanych z ochroną zdrowia lub innych kluczowych usług wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych i zarządzania kryzysowego lub w przypadkach uznawanych przez Unię za kluczowe dla jej bezpieczeństwa i obrony. Wspólnemu przedsięwzięciu należy zezwolić na prowadzenie w pewnym ograniczonym zakresie działalności gospodarczej w celach zarobkowych. Czas dostępu należy przydzielić użytkownikom mającym miejsce zamieszkania bądź siedzibę lub znajdującym się w państwie członkowskim UE lub państwie stowarzyszonym w ramach programu „Cyfrowa Europa” i „Horyzont Europa”. Prawa dostępu należy przyznawać każdemu użytkownikowi na godziwych warunkach i w sposób przejrzysty. Rada Zarządzająca powinna określić i monitorować prawa dostępu do przypadającego Unii udziału w czasie dostępu w odniesieniu do każdego superkomputera.

(44) Przydzielanie użytkownikom czasu dostępu do superkomputerów wspólnego przedsięwzięcia powinno być bezpłatne w przypadku użytkowników publicznych. Powinno ono być również bezpłatne dla użytkowników prywatnych, **w tym organizacji pozarządowych i osób fizycznych**, w odniesieniu do ich zastosowań związanych z działalnością w zakresie badań naukowych i innowacji, **a także w odniesieniu do prywatnej działalności MSP i przedsiębiorstw typu start-up w zakresie innowacji, w oparciu o sprawiedliwe i przejrzyste kryteria i procedury.** Przydzielanie czasu dostępu powinno opierać się przede wszystkim na opublikowanych przez wspólne przedsięwzięcie **okresowych, wzajemnie ocenianych i otwartych oraz przejrzystych** zaproszeniach do wyrażenia zainteresowania i na ocenie odnośnych zgłoszeń przez niezależnych ekspertów **w celu zapewnienia zrównoważonego i odpowiedniego przydziału zasobów obliczeniowych wielkiej skali.** Z wyjątkiem użytkowników będących MSP i przedsiębiorstwami typu start-up podejmujących prywatne działania w zakresie innowacji, wszyscy użytkownicy korzystający z bezpłatnego czasu dostępu do superkomputerów wspólnego przedsięwzięcia powinni przyjąć otwarte podejście naukowe i rozpowszechniać wiedzę uzyskaną dzięki temu dostępowi, zgodnie z rozporządzeniem ustanawiającym program „Horyzont Europa”. Przydzielanie użytkownikom czasu dostępu na potrzeby działalności gospodarczej innej niż prywatna działalność MSP i przedsiębiorstw typu start-up w zakresie innowacji (które borykają się ze szczególnymi niedoskonałościami rynku) powinno odbywać się na zasadzie „płacenia w miarę użytkowania” (ang. pay-per-use) w oparciu o ceny **wyliczane na podstawie kosztów**. Należy zezwolić na przydzielenie czasu dostępu na potrzeby takiej działalności gospodarczej, ale ograniczyć go, a Rada Zarządzająca powinna **w przejrzysty sposób** ustalić wysokość należnej opłaty. Prawa dostępu należy przyznawać w sposób **otwarty i** przejrzysty. W stosownych przypadkach Rada Zarządzająca powinna określić szczegółowe zasady nieodpłatnego przydzielania czasu dostępu, niewymagające zaproszenia do wyrażenia zainteresowania, na potrzeby inicjatyw uznawanych za strategiczne przez Unię albo Radę Zarządzającą. Reprezentatywne przykłady inicjatyw strategicznych Unii obejmują: inicjatywę „Kierunek Ziemia”, flagowy projekt „Human Brain Project”, inicjatywę „1+ Million Genomes”, wspólne europejskie przestrzenie danych działające w dziedzinach interesu publicznego, a w szczególności przestrzeni danych dotyczących zdrowia, centra doskonałości i centra kompetencji w zakresie obliczeń wielkiej skali, ośrodki innowacji cyfrowych itp. Na wniosek Unii Wspólne Przedsięwzięcie powinno przydzielić tymczasowo lub na stałe bezpośredni czas dostępu na potrzeby inicjatyw strategicznych oraz istniejących lub przyszłych platform **zastosowań**, które uzna za kluczowe dla zapewnienia usług związanych z ochroną zdrowia lub innych kluczowych usług wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych dla dobra publicznego, na potrzeby sytuacji nadzwyczajnych i zarządzania kryzysowego lub w przypadkach uznawanych przez Unię za kluczowe dla jej bezpieczeństwa i obrony. Wspólnemu przedsięwzięciu należy zezwolić na prowadzenie w pewnym ograniczonym zakresie działalności gospodarczej w celach zarobkowych. Czas dostępu należy przydzielić użytkownikom mającym miejsce zamieszkania bądź siedzibę lub znajdującym się w państwie członkowskim UE lub państwie stowarzyszonym w ramach programu „Cyfrowa Europa” i „Horyzont Europa”. Prawa dostępu należy przyznawać każdemu użytkownikowi na godziwych warunkach i w sposób **otwarty i** przejrzysty. Rada Zarządzająca powinna określić i monitorować prawa dostępu do przypadającego Unii udziału w czasie dostępu w odniesieniu do każdego superkomputera.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 37

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 47

Tekst proponowany przez Komisję

- (47) Zarządzanie wspólnym przedsięwzięciem powinny zapewniać dwa organy: Rada Zarządzająca oraz Rada Konsultacyjna ds. Przemysłowych i Naukowych. Rada Zarządzająca powinna składać się z przedstawicieli Unii i państw uczestniczących. Rada Zarządzająca powinna być odpowiedzialna za podejmowanie decyzji strategicznych i decyzji finansowych związanych z działalnością wspólnego przedsięwzięcia, w tym za wszelkie działania związane z zamówieniami publicznymi. W skład Rady Konsultacyjnej ds. Przemysłowych i Naukowych powinni wchodzić przedstawiciele środowiska akademickiego oraz przemysłu jako użytkownicy i dostawcy technologii. Rada ta powinna zapewniać Radzie Zarządzającej niezależne doradztwo w odniesieniu do strategicznego programu badań i innowacji oraz w kwestiach nabywania i eksploatacji superkomputerów, które są własnością wspólnego przedsięwzięcia, a także w odniesieniu do programu działań w zakresie budowania i poszerzania zdolności oraz programu działań w zakresie federacji, łączności i współpracy międzynarodowej.

Poprawka

- (47) Zarządzanie wspólnym przedsięwzięciem powinny zapewniać dwa organy: Rada Zarządzająca oraz Rada Konsultacyjna ds. Przemysłowych i Naukowych. Rada Zarządzająca powinna składać się z przedstawicieli Unii i państw uczestniczących. Rada Zarządzająca powinna być odpowiedzialna za podejmowanie decyzji strategicznych i decyzji finansowych związanych z działalnością wspólnego przedsięwzięcia, w tym za wszelkie działania związane z zamówieniami publicznymi. W skład Rady Konsultacyjnej ds. Przemysłowych i Naukowych powinni wchodzić przedstawiciele środowiska akademickiego oraz przemysłu jako użytkownicy i dostawcy technologii. Rada ta powinna zapewniać Radzie Zarządzającej niezależne doradztwo w odniesieniu do strategicznego programu badań i innowacji oraz w kwestiach nabywania i eksploatacji superkomputerów, które są własnością wspólnego przedsięwzięcia, a także w odniesieniu do programu działań w zakresie budowania i poszerzania zdolności oraz programu działań w zakresie federacji, łączności i współpracy międzynarodowej. **Ramy zarządzania wspólnego przedsięwzięcia powinny również obejmować forum użytkowników w niezależny sposób doradzające Radzie Zarządzającej i innym grupom w kwestii potrzeb użytkowników. Forum użytkowników powinno określić szczegółowe kryteria i procedurę wyboru mianowanych przez siebie członków.**

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 38
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 47 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (47a) Ponieważ superkomputery są ukierunkowane na popyt i zorientowane na potrzeby użytkownika, wspólne przedsięwzięcie powinno prowadzić stały dialog ze społeczeństwem obywatelskim i użytkownikami infrastruktury obliczeń wielkiej skali. Dużą wartość dodaną i efekt mnożnikowy może przynieść stałe i skuteczne angażowanie użytkowników, szczególnie we wdrażanie podejścia opartego na współprojektowaniu, niezbędnego do większej absorpcji, zwłaszcza w zastosowaniach komercyjnych, przez przemysł, MŚP oraz innowacyjne przedsiębiorstwa i przedsiębiorstwa typu start-up. Należy aktywnie pozyskiwać informacje od użytkowników, regularnie konsultując się z użytkownikami końcowymi z sektora publicznego i prywatnego. W tym celu Rada Zarządzająca powinna powołać grupę roboczą („forum użytkowników”), która będzie pomagała określić wymagania użytkowników publicznych i prywatnych co do lepszej jakości usług, użyteczności, zaufania i bezpieczeństwa. W skład forum użytkowników powinni wejść przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego, użytkownicy z sektora przemysłowego i publicznego, unijni partnerzy społeczni, organizacje MŚP oraz niezależne podmioty europejskiego łańcucha wartości w dziedzinie tworzenia oprogramowania.

Poprawka 39
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 49

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (49) Wkładem finansowym Unii należy zarządzać zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami oraz zgodnie z odpowiednimi zasadami zarządzania pośredniego, określonymi w rozporządzeniu (UE, Euratom) 2018/1046. Zasady inicjowania przez wspólne przedsięwzięcie procedury zamówień publicznych należy określić w jego przepisach finansowych.

- (49) Wkładem finansowym Unii należy zarządzać zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami i **uproszczenia procedur administracyjnych** oraz zgodnie z odpowiednimi zasadami zarządzania pośredniego, określonymi w rozporządzeniu (UE, Euratom) 2018/1046. Zasady inicjowania przez wspólne przedsięwzięcie procedury zamówień publicznych należy określić w jego przepisach finansowych.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 40

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 50

Tekst proponowany przez Komisję

- (50) Aby rozwijać innowacyjny i **konkurencyjny** ekosystem europejskich obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych o uznanej doskonałości, wspólne przedsięwzięcie powinno we właściwy sposób wykorzystywać instrumenty zamówień i dotacji, w tym zamówienia wspólne, zamówienia przedkomercyjne i zamówienia publiczne na innowacyjne rozwiązania.

Poprawka

- (50) Aby rozwijać innowacyjny, **konkurencyjny** i **odporny** ekosystem europejskich obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych o uznanej doskonałości **powszechnie obecny w całej Unii**, wspólne przedsięwzięcie powinno we właściwy sposób wykorzystywać instrumenty zamówień i dotacji, w tym zamówienia wspólne, zamówienia przedkomercyjne i zamówienia publiczne na innowacyjne rozwiązania. **Wykorzystanie takich instrumentów zamówień i dotacji powinno sprzyjać udziałowi MŚP, mikroprzedsiębiorstw i przedsiębiorstw typu start-up oraz ich klastrów. Wspólne przedsięwzięcie uwzględni możliwość modernizacji istniejących obiektów w celu zagwarantowania najnowocześniejszych technologii i światowej klasy ekosystemu technologii i zastosowań w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych.**

Poprawka 41

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 53

Tekst proponowany przez Komisję

- (53) Uczestnictwo w działaniach pośrednich finansowanych przez wspólne przedsięwzięcie powinno być zgodne z rozporządzeniem (UE) xxx ustanawiającym program „Horyzont Europa”. Wspólne przedsięwzięcie powinno ponadto zapewniać spójne stosowanie tych zasad w oparciu o odpowiednie środki przyjęte przez Komisję. W celu zapewnienia odpowiedniego współfinansowania działań pośrednich przez państwa uczestniczące, zgodnie z rozporządzeniem (UE) xxx ustanawiającym program „Horyzont Europa”, państwa uczestniczące powinny wnieść wkład w wysokości co najmniej równej kwocie zwrotu wypłacanej przez wspólne przedsięwzięcie z tytułu kosztów kwalifikowalnych poniesionych przez beneficjentów w trakcie działań. W tym celu **należy** odpowiednio ustalić maksymalne stawki finansowania określone w rocznym programie prac wspólnego przedsięwzięcia zgodnie z art. 30 rozporządzenia (UE) xxx ustanawiającego program „Horyzont Europa”.

Poprawka

- (53) Uczestnictwo w działaniach pośrednich finansowanych przez wspólne przedsięwzięcie powinno być zgodne z rozporządzeniem (UE) xxx ustanawiającym program „Horyzont Europa”. Wspólne przedsięwzięcie powinno ponadto zapewniać spójne stosowanie tych zasad w oparciu o odpowiednie środki przyjęte przez Komisję. W celu zapewnienia odpowiedniego współfinansowania działań pośrednich przez państwa uczestniczące, zgodnie z rozporządzeniem (UE) xxx ustanawiającym program „Horyzont Europa”, państwa uczestniczące powinny wnieść wkład w wysokości co najmniej równej kwocie zwrotu wypłacanej przez wspólne przedsięwzięcie z tytułu kosztów kwalifikowalnych poniesionych przez beneficjentów w trakcie działań. W tym celu **Rada Zarządzająca powinna** odpowiednio ustalić maksymalne stawki finansowania określone w rocznym programie prac wspólnego przedsięwzięcia zgodnie z art. 30 rozporządzenia (UE) xxx ustanawiającego program „Horyzont Europa”.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 42

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 53 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (53a) Aby zapewnić równowagę w udziale zainteresowanych stron w działaniach finansowanych przez wspólne przedsięwzięcie, należy umożliwić zróżnicowanie stawek zwrotu kosztów, zwłaszcza dla MŚP, przedsiębiorstw typu start-up i podmiotów prawnych o charakterze niezarobkowym. Stosowanie zróżnicowanych stawek nie powinno zwiększać złożoności administracyjnej projektów i powinno odbywać się jak najprościej i jak najsukcesyjniej. Stawki zwrotu kosztów powinny być ujęte w programie prac.

Poprawka 43

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 56

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (56) Interesy finansowe Unii i pozostałych podmiotów uczestniczących we wspólnym przedsięwzięciu należy chronić w ciągu całego cyklu wydatków za pomocą proporcjonalnych środków, w tym przez przeciwdziałanie nieprawidłowościom, ich wykrywanie i wyjaśnianie takich nieprawidłowości, odzyskiwanie straconych, niewłaściwie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych środków, a także, w stosownych przypadkach, przez nakładanie kar administracyjnych i finansowych, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) 2018/1046.

- (56) Interesy finansowe Unii i pozostałych podmiotów uczestniczących we wspólnym przedsięwzięciu należy chronić w ciągu całego cyklu wydatków za pomocą proporcjonalnych **i prostych** środków, w tym przez przeciwdziałanie nieprawidłowościom, ich wykrywanie i wyjaśnianie takich nieprawidłowości, odzyskiwanie straconych, niewłaściwie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych środków, a także, w stosownych przypadkach, przez nakładanie kar administracyjnych i finansowych, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) 2018/1046.

Poprawka 44

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 57

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (57) Wspólne przedsięwzięcie powinno działać w otwarty i przejrzysty sposób pozwalający mu terminowo udostępniać wszelkie stosowne informacje, jak również promować swoje działania, w tym działania informacyjne i upowszechnianie wiedzy, wśród społeczeństwa. Regulamin wewnętrzny organów wspólnego przedsięwzięcia powinien być dostępny publicznie.

- (57) Wspólne przedsięwzięcie powinno działać w **prostym, elastycznym**, otwarty i przejrzysty sposób pozwalający mu terminowo udostępniać wszelkie stosowne informacje, jak również promować swoje działania, w tym działania informacyjne i upowszechnianie wiedzy, wśród społeczeństwa. Regulamin wewnętrzny organów wspólnego przedsięwzięcia powinien być dostępny publicznie.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 45

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 58

Tekst proponowany przez Komisję

- (58) W celu uproszczenia należy zmniejszyć obciążenia administracyjne dla wszystkich stron. Należy unikać podwójnych audytów i nieproporcjonalnej ilości dokumentacji oraz sprawozdań.

Poprawka

- (58) W celu uproszczenia należy zmniejszyć obciążenia administracyjne dla wszystkich stron, **w szczególności dla wspólnego przedsięwzięcia i jego beneficjentów.** Należy unikać podwójnych audytów i nieproporcjonalnej ilości dokumentacji oraz sprawozdań. **Wspólne przedsięwzięcie powinno zapewnić korzystne ramy wsparcia państw uczestniczących. Aby zmaksymalizować wpływ działań pośrednich, w ramach zarządzania wkładami finansowymi państw uczestniczących należy uwzględnić specyfikę wspólnego przedsięwzięcia z jego trójstronnym modelem.**

Poprawka 46

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 61

Tekst proponowany przez Komisję

- (61) Audytor wewnętrzny Komisji powinien wykonywać w stosunku do wspólnego przedsięwzięcia te same uprawnienia co w stosunku do Komisji.

Poprawka

- (61) Audytor wewnętrzny Komisji powinien wykonywać w stosunku do wspólnego przedsięwzięcia te same uprawnienia co w stosunku do Komisji, **a jednocześnie należy unikać zwiększania obciążeń administracyjnych wspólnego przedsięwzięcia lub jego beneficjentów.**

Poprawka 47

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 62

Tekst proponowany przez Komisję

- (62) Komisja, wspólne przedsięwzięcie, Trybunał Obrachunkowy, Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i Prokuratura Europejska (EPPO) powinny uzyskać dostęp do wszystkich niezbędnych informacji i pomieszczeń na potrzeby przeprowadzania audytów i dochodzeń dotyczących dotacji, zamówień i umów podpisanych przez wspólne przedsięwzięcie

Poprawka

- (62) Komisja, wspólne przedsięwzięcie, Trybunał Obrachunkowy, Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i Prokuratura Europejska (EPPO) powinny uzyskać dostęp do wszystkich niezbędnych informacji i pomieszczeń na potrzeby przeprowadzania audytów i dochodzeń dotyczących dotacji, zamówień i umów podpisanych przez wspólne przedsięwzięcie, **dążąc jednocześnie do maksymalnego uproszczenia procedur administracyjnych z korzyścią dla beneficjentów oraz do zmniejszenia ich obciążeń administracyjnych.**

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 48

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 2

Tekst proponowany przez Komisję

- 2) „czas dostępu” oznacza czas pracy superkomputera, który został oddany do dyspozycji użytkownika lub grupy użytkowników na potrzeby realizacji ich programów komputerowych;

Poprawka

- 2) „czas dostępu” oznacza czas pracy superkomputera, który **w drodze przejrzystej i otwartej procedury** został oddany do dyspozycji użytkownika lub grupy użytkowników na potrzeby realizacji ich programów komputerowych;

Poprawka 49

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 4

Tekst proponowany przez Komisję

- 4) „centrum doskonałości” w dziedzinie HPC oznacza inicjatywę mającą na celu promowanie korzystania z przyszłego potencjału obliczeń wielkiej skali umożliwiającą społeczności użytkowników, we współpracy z innymi zainteresowanymi stronami HPC, rozszerzanie zakresu istniejących kodów do obliczeń równoległych w kierunku wydajności eksaskalowej oraz ogromnej wydajności skalowania;

Poprawka

- 4) „centrum doskonałości” w dziedzinie HPC oznacza **opartą na współpracy** inicjatywę **wybraną w otwartym, przejrzystym i konkurencyjnym zaproszeniu do składania wniosków**, mającą na celu promowanie korzystania z przyszłego potencjału obliczeń wielkiej skali umożliwiającą społeczności użytkowników, we współpracy z innymi zainteresowanymi stronami HPC, rozszerzanie zakresu istniejących kodów do obliczeń równoległych w kierunku wydajności eksaskalowej oraz ogromnej wydajności skalowania;

Poprawka 50

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 5

Tekst proponowany przez Komisję

- 5) „współprojektowanie” to wspólne podejście dostawców technologii i użytkowników zaangażowanych w wieloetapowy proces projektowania oparty na współpracy w celu opracowywania nowych technologii, zastosowań i **systemów**;

Poprawka

- 5) „współprojektowanie” to wspólne podejście dostawców technologii i użytkowników zaangażowanych w wieloetapowy proces projektowania oparty na współpracy w celu opracowywania nowych technologii, zastosowań, **systemów, umiejętności i kompetencji**;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 51

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 6

Tekst proponowany przez Komisję

- 6) „**centrum** kompetencji” w zakresie obliczeń wielkiej skali (HPC) oznacza podmiot prawny z siedzibą w państwie uczestniczącym udzielający użytkownikom z sektora przemysłu, w **tym** MŚP, sektora akademickiego i administracji publicznej, na wniosek, dostępu do superkomputerów i najnowszych technologii, narzędzi, zastosowań i usług w zakresie obliczeń wielkiej skali oraz oferujący wiedzę fachową, umiejętności, szkolenia, tworzenie sieci kontaktów i działania informacyjne;

Poprawka

- 6) „**unijne centrum** kompetencji” w zakresie obliczeń wielkiej skali (HPC) oznacza **wybrany w drodze otwartej i przejrzystej procedury unijny** podmiot prawny z siedzibą w państwie uczestniczącym udzielający użytkownikom z sektora przemysłu, w **szczególności** MŚP i **przedsiębiorstwom typu start-up**, sektora akademickiego i administracji publicznej, na wniosek, dostępu do superkomputerów i najnowszych technologii, narzędzi, zastosowań i usług w zakresie obliczeń wielkiej skali oraz oferujący wiedzę fachową, umiejętności, szkolenia, tworzenie sieci kontaktów i działania informacyjne;

Poprawka 52

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 16

Tekst proponowany przez Komisję

- 16) „superkomputer klasy przemysłowej” oznacza superkomputer specjalnie zaprojektowany, spełniający określone wymagania w zakresie bezpieczeństwa, poufności i integralności danych, przeznaczony dla użytkowników z sektora przemysłowego, którzy są bardziej wymagający niż użytkownicy z sektora nauki;

Poprawka

- 16) „superkomputer klasy przemysłowej” oznacza **co najmniej średniej klasy** superkomputer specjalnie zaprojektowany, spełniający określone wymagania w zakresie bezpieczeństwa, poufności i integralności danych, przeznaczony dla użytkowników z sektora przemysłowego, którzy są bardziej wymagający niż użytkownicy z sektora nauki;

Poprawka 53

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 19 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- 19a) „**wieloletni program strategiczny**” oznacza dokument określający strategię i plany osiągnięcia celów wspólnego przedsięwzięcia;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 54

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 20

Tekst proponowany przez Komisję

20) „krajowe centrum kompetencji w zakresie obliczeń wielkiej skali” oznacza osobę prawną z siedzibą w państwie uczestniczącym będącym państwem członkowskim, **powiązaną** z krajowym centrum superkomputerowym tego państwa członkowskiego, **udzielającą** użytkownikom z sektora przemysłu, w **tym** MŚP, sektora akademickiego i administracji publicznej, na wniosek, dostępu do superkomputerów i najnowszych technologii, narzędzi, zastosowań i usług w zakresie obliczeń wielkiej skali oraz **oferującą** wiedzę fachową, umiejętności, szkolenia, tworzenie sieci kontaktów i działania informacyjne;

Poprawka

20) „krajowe centrum kompetencji w zakresie obliczeń wielkiej skali” oznacza osobę prawną **lub konsorcjum osób prawnych, wybrane w drodze otwartej i przejrzystej procedury**, z siedzibą w państwie uczestniczącym będącym państwem członkowskim, **powiązane** z krajowym centrum superkomputerowym tego państwa członkowskiego, **udzielające** użytkownikom z sektora przemysłu, w **szczególności** MŚP **i przedsiębiorstwom typu start-up**, sektora akademickiego i administracji publicznej, na wniosek, dostępu do superkomputerów i najnowszych technologii, narzędzi, zastosowań i usług w zakresie obliczeń wielkiej skali oraz **oferujące** wiedzę fachową, umiejętności, szkolenia, tworzenie sieci kontaktów i działania informacyjne;

Poprawka 55

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1) Misją wspólnego przedsięwzięcia jest opracowanie, uruchomienie, rozszerzanie i utrzymywanie w Unii przodującego w skali światowej, sfederowanego, bezpiecznego i hiperpołączonego ekosystemu infrastruktury danych i usług w zakresie obliczeń superkomputerowych i obliczeń kwantowych; wspieranie **opracowywania** innowacyjnych i konkurencyjnych systemów obliczeń superkomputerowych w oparciu o łańcuch dostaw zapewniający komponenty, technologie i wiedzę ograniczające ryzyko zakłóceń oraz zapewniający rozwijanie szerokiej gamy zastosowań zoptymalizowanych pod kątem tych systemów; oraz rozszerzenie zakresu wykorzystania tej infrastruktury obliczeń superkomputerowych, tak by stosowała ją duża liczba użytkowników z sektora publicznego i prywatnego, i wspieranie rozwoju **podstawowych** umiejętności na potrzeby europejskiej nauki i europejskiego przemysłu.

Poprawka

1) Misją wspólnego przedsięwzięcia jest opracowanie, uruchomienie, rozszerzanie i utrzymywanie w Unii przodującego w skali światowej, sfederowanego, bezpiecznego i hiperpołączonego ekosystemu infrastruktury danych i usług w zakresie obliczeń superkomputerowych i obliczeń kwantowych, **a tym samym przyczynienie się do osiągnięcia przez Unię pozycji światowego lidera w dziedzinie nauki, cyfryzacji i przemysłu; wspieranie rozwoju, wdrażania i eksploatacji, najlepiej wewnątrz Unii**, innowacyjnych i konkurencyjnych systemów obliczeń superkomputerowych w oparciu o łańcuch dostaw zapewniający **surowce krytyczne oraz najnowocześniejsze** komponenty, technologie i wiedzę ograniczające ryzyko zakłóceń oraz zapewniający rozwijanie szerokiej gamy zastosowań zoptymalizowanych pod kątem tych systemów **w oparciu o zasady zaufania, otwartości, bezpieczeństwa, interoperacyjności i możliwości przenoszenia**; oraz rozszerzenie zakresu wykorzystania tej infrastruktury obliczeń superkomputerowych, tak by stosowała ją duża liczba użytkowników z sektora publicznego i prywatnego **w Unii, ze szczególnym uwzględnieniem MŚP i przedsiębiorstw typu start-up, w tym tych w fazie badawczo-rozwojowej**, i wspieranie rozwoju **zaawansowanych cyfrowych** umiejętności, **kompetencji i wiedzy** na potrzeby **europejskiego społeczeństwa**, europejskiej nauki i europejskiego przemysłu.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 56

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 2 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

- a) przyczynienie się do wykonania rozporządzenia (UE) xxx ustanawiającego program „Horyzont Europa”, a w szczególności jego art. 3, osiągnięcie naukowego, gospodarczego, środowiskowego technologicznego i społecznego oddziaływania w wyniku inwestycji Unii w badania naukowe i innowacje, aby wzmocnić bazę naukową i technologiczną Unii, zrealizować strategiczne priorytety Unii, przyczynić się do realizacji celów i polityk UE i wnieść wkład w pokonywanie globalnych wyzwań, w tym **osiąganie** celów zrównoważonego rozwoju poprzez postępowanie zgodnie z zasadami Agendy 2030 i porozumienia paryskiego;

Poprawka

- a) przyczynienie się do wykonania rozporządzenia (UE) xxx ustanawiającego program „Horyzont Europa”, a w szczególności jego art. 3, osiągnięcie naukowego, gospodarczego, środowiskowego technologicznego i społecznego oddziaływania w wyniku inwestycji Unii w badania naukowe i innowacje, aby wzmocnić bazę naukową i technologiczną Unii, zrealizować strategiczne priorytety Unii, przyczynić się do realizacji celów i polityk UE, **w tym związanych z Europejskim Zielonym Ładem, planem odbudowy dla Europy, europejskimi strategiami: w zakresie danych, cyfrową, dotyczącą MŚP i przemysłową, a także osiągnięć strategiczną autonomię Europy przy zachowaniu otwartego charakteru gospodarki, przyspieszyć transformację społeczną, ekologiczną i gospodarczą oraz** wnieść wkład w pokonywanie globalnych wyzwań, w tym **realizację** celów zrównoważonego rozwoju poprzez postępowanie zgodnie z zasadami Agendy 2030 i porozumienia paryskiego;

Poprawka 57

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 2 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

- b) rozwijanie bliskiej współpracy i zapewnienie koordynacji z innymi partnerstwami europejskimi, w tym poprzez wspólne zaproszenia do składania ofert/wniosków, oraz poszukiwanie synergii z odpowiednimi działaniami i programami na szczeblu unijnym, krajowym i **regionalnym**, zwłaszcza z tymi wspierającymi wdrażanie innowacyjnych rozwiązań, edukację i rozwój regionalny, **w stosownych przypadkach**;

Poprawka

- b) rozwijanie bliskiej współpracy i zapewnienie **synergii i** koordynacji z innymi partnerstwami europejskimi, w tym poprzez wspólne zaproszenia do składania ofert/wniosków, oraz poszukiwanie **sekwencyjnych, równoległych lub zintegrowanych** synergii z odpowiednimi działaniami i programami na szczeblu unijnym, krajowym, **regionalnym i lokalnym**, zwłaszcza z tymi wspierającymi wdrażanie innowacyjnych rozwiązań, **platformy modelowania**, edukację i rozwój regionalny;

Poprawka 58

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 2 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

- c) rozwijanie, uruchomienie, rozszerzanie i utrzymywanie w Unii zintegrowanej, ukierunkowanej na popyt i potrzeby użytkowników, hiperpołączonej światowej klasy infrastruktury obliczeń superkomputerowych i danych;

Poprawka

- c) rozwijanie, uruchomienie, rozszerzanie i utrzymywanie w Unii zintegrowanej, ukierunkowanej na popyt i potrzeby użytkowników, hiperpołączonej światowej klasy infrastruktury obliczeń superkomputerowych i danych, **które pomagają zwiększyć strategiczną autonomię Unii**;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 59

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 2 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję

- d) sfederowanie hiperpołączonej infrastruktury obliczeń superkomputerowych i danych oraz połączenie jej z ekosystemem europejskich przestrzeni danych i chmury w celu zapewnienia szerokiego gronu użytkowników z sektora publicznego i prywatnego w Europie usług obliczeniowych i usług w zakresie danych;

Poprawka

- d) sfederowanie hiperpołączonej infrastruktury obliczeń superkomputerowych i danych, **poprzez wysokiej jakości infrastrukturę sieci we wszystkich państwach członkowskich** oraz połączenie jej z ekosystemem europejskich przestrzeni danych, **zwłaszcza z europejską przestrzenią danych dotyczących zdrowia w celu zapewnienia dostępności dużych, wysokiej jakości zbiorów danych na temat zdrowia oraz z ekosystemem chmury** w celu zapewnienia szerokiego i zróżnicowanemu geograficznie gronu użytkowników z sektora publicznego i prywatnego w Europie usług obliczeniowych i usług w zakresie danych **w oparciu o zasady zaufania, otwartości, bezpieczeństwa, interoperacyjności i możliwości przenoszenia;**

Poprawka 60

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 2 – litera d a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

- e) dalszy rozwój i wspieranie w Europie wysoce konkurencyjnego i innowacyjnego ekosystemu obliczeń superkomputerowych i danych, wzmacniającego pozycję i **autonomię technologiczną** Unii w **obszarze** gospodarki cyfrowej, zdolnego do samodzielnego opracowywania technologii i architektur obliczeniowych oraz ich integracji w ramach przodujących systemów obliczeniowych, a także zaawansowanych zastosowań zoptymalizowanych pod kątem tych systemów;

Poprawka

- da) **propagowanie doskonałości naukowej oraz wspieranie absorpcji i systematycznego wykorzystywania wyników badań naukowych i innowacji uzyskanych w Unii;**

Poprawka 61

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 2 – litera e

Tekst proponowany przez Komisję

- e) dalszy rozwój i wspieranie w Europie wysoce konkurencyjnego, **odpowiadającego potrzebom społecznym, zrównoważonego, energooszczędnego** i innowacyjnego, **wzajemnie połączonego i interoperacyjnego** ekosystemu obliczeń superkomputerowych i danych, wzmacniającego **czołową** pozycję **w dziedzinie nauki i technologii oraz stałą i strategiczną autonomię** Unii w **transformacji cyfrowej**, przy ograniczeniu **zależności od zagranicznych technologii, zwłaszcza dotyczących komponentów infrastruktury krytycznej**, przy **jednoczesnym zachowaniu otwartego charakteru** gospodarki i przy **utrzymaniu pozycji lidera na świecie w zakresie zastosowań HPC**, zdolnego do samodzielnego opracowywania i posiadania **światowej klasy** technologii i architektur obliczeniowych oraz ich integracji w ramach przodujących systemów obliczeniowych, a także zaawansowanych zastosowań zoptymalizowanych pod kątem tych systemów;

Poprawka

- e) dalszy rozwój i wspieranie w Europie wysoce konkurencyjnego, **odpowiadającego potrzebom społecznym, zrównoważonego, energooszczędnego** i innowacyjnego, **wzajemnie połączonego i interoperacyjnego** ekosystemu obliczeń superkomputerowych i danych, wzmacniającego **czołową** pozycję **w dziedzinie nauki i technologii oraz stałą i strategiczną autonomię** Unii w **transformacji cyfrowej**, przy ograniczeniu **zależności od zagranicznych technologii, zwłaszcza dotyczących komponentów infrastruktury krytycznej**, przy **jednoczesnym zachowaniu otwartego charakteru** gospodarki i przy **utrzymaniu pozycji lidera na świecie w zakresie zastosowań HPC**, zdolnego do samodzielnego opracowywania i posiadania **światowej klasy** technologii i architektur obliczeniowych oraz ich integracji w ramach przodujących systemów obliczeniowych, a także zaawansowanych zastosowań zoptymalizowanych pod kątem tych systemów;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 62

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 2 – litera f

Tekst proponowany przez Komisję

- f) **rozszerzenie zakresu wykorzystania** usług obliczeń superkomputerowych i **rozwój podstawowych** umiejętności na potrzeby europejskiej nauki i europejskiego przemysłu.

Poprawka

- f) **propagowanie, ułatwianie i upowszechnianie wykorzystywania** usług obliczeń superkomputerowych **we wszystkich sektorach** oraz udział w rozwoju zaawansowanych umiejętności, kompetencji i zasobów wiedzy cyfrowej, których europejska nauka, społeczeństwo, gospodarka, środowisko i przemysł potrzebują, by osiągnąć autonomię i pozycję światowego lidera, z naciskiem na zwiększenie udziału kobiet i dziewcząt w przedmiotach STEM poprzez ich angażowanie i zatrudnianie w powiązanych dziedzinach oraz zmniejszenie różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn w sektorze cyfrowym.

Poprawka 63

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

- 3) Wspólne przedsięwzięcie przyczynia się do zabezpieczania interesów Unii przy nabywaniu superkomputerów i do wspierania rozwoju technologii, systemów i zastosowań do obliczeń wielkiej skali. Umożliwia podejście oparte na współprojektowaniu przy nabywaniu światowej klasy superkomputerów przy jednoczesnym zapewnieniu bezpieczeństwa łańcucha dostaw nabywanych technologii i systemów. Przyczynia się do autonomii **technologicznej** Unii dzięki wspieraniu rozwoju technologii i zastosowań wzmacniających łańcuch dostaw europejskiej technologii HPC oraz promowaniu ich włączenia do systemów obliczeń superkomputerowych odpowiadających na wiele potrzeb społecznych i przemysłowych.

Poprawka

- 3) Wspólne przedsięwzięcie przyczynia się do zabezpieczania interesów Unii przy nabywaniu superkomputerów i do wspierania rozwoju **światowej klasy** technologii, systemów i zastosowań do obliczeń wielkiej skali. Umożliwia podejście oparte na współprojektowaniu przy nabywaniu światowej klasy superkomputerów przy jednoczesnym zapewnieniu bezpieczeństwa łańcucha dostaw nabywanych technologii i systemów **oraz zapewnia najwyższe standardy cyberbezpieczeństwa mające zastosowanie do superkomputerów**. Przyczynia się do **strategicznej** autonomii Unii, **jednocześnie zachowując otwarty charakter gospodarki, szczególnie w obszarach o krytycznym znaczeniu, i zwiększając konkurencyjność przemysłu europejskiego** dzięki wspieraniu rozwoju technologii i zastosowań wzmacniających łańcuch dostaw **energooszczędnej** europejskiej technologii HPC oraz promowaniu ich włączenia do systemów obliczeń superkomputerowych odpowiadających na wiele potrzeb społecznych i przemysłowych. **Wspiera pozycję Europy jako światowego lidera w różnych gałęziach przemysłu, w szczególności w zakresie zaawansowanych technologicznie produktów i usług o wysokiej wartości dodanej, dostarczających kluczowe komponenty, technologie i umiejętności, z zamiarem zlikwidowania przepaści technologicznej w stosunku do państw trzecich.**

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 64

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a) **Wspólne przedsięwzięcie realizuje swoją misję i cele w sposób jasny, prosty i elastyczny, aby zwiększyć swoją atrakcyjność dla przemysłu, MŚP i wszystkich zainteresowanych stron.**

Poprawka 65

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – ustęp 3 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3b) **Wspólne przedsięwzięcie minimalizuje wszelkie ryzyko związane z przechowywaniem i przetwarzaniem danych osobowych w infrastrukturze obliczeń superkomputerowych oraz przestrzega ogólnego rozporządzenia (UE) 2016/679 i innych odnośnych przepisów unijnych. Dbą również o to, by komputery do obliczeń wielkiej skali były dostępne wyłącznie dla podmiotów przestrzegających tych samych przepisów oraz by zasoby tych komputerów były do dyspozycji naukowców ze wszystkich państw uczestniczących.**

Poprawka 66

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) filar infrastruktury, który obejmuje działania związane z nabywaniem, wdrażaniem i eksploatacją bezpiecznej, hiperpołączonej światowej klasy infrastruktury obliczeń superkomputerowych, obliczeń kwantowych i danych, w tym **promowanie upowszechniania** i systematycznego wykorzystywania uzyskiwanych **w Unii** wyników badań naukowych i innowacji;

b) filar infrastruktury, który obejmuje działania związane z nabywaniem, **modernizacją**, wdrażaniem i eksploatacją bezpiecznej, hiperpołączonej światowej klasy infrastruktury obliczeń superkomputerowych, obliczeń kwantowych i **europejskich** danych, w tym z **modernizacją istniejącej infrastruktury**, oraz z **propagowaniem absorpcji** i systematycznego wykorzystywania **w obrębie Unii** uzyskiwanych **przez wspólne przedsięwzięcie** wyników badań naukowych i innowacji;

Poprawka 67

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1 – litera c – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

c) filar federacji usług obliczeń superkomputerowych, który obejmuje wszystkie działania na rzecz zapewnienia społecznościom badawczym i naukowym, sektorowi przemysłu (w tym MŚP) oraz sektorowi publicznemu ogólnounijnego dostępu do sfederowanych, bezpiecznych zasobów i usług w zakresie obliczeń superkomputerowych i danych w całej Europie. W szczególności obejmuje to:

c) filar federacji usług obliczeń superkomputerowych, który obejmuje wszystkie działania na rzecz zapewnienia społecznościom badawczym i naukowym, sektorowi przemysłu (w **szczegółowości** MŚP) oraz sektorowi publicznemu ogólnounijnego dostępu do sfederowanych, bezpiecznych zasobów i usług w zakresie obliczeń superkomputerowych i danych w całej Europie, **we współpracy m.in. z PRACE i GEANT**. W szczególności obejmuje to:

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 68

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1 – litera c – podpunkt i

Tekst proponowany przez Komisję

- (i) wspieranie wzajemnego połączenia między obliczeniami wielkiej skali, obliczeniami kwantowymi oraz zasobami danych będącymi całkowitą lub częściową własnością Wspólnego Przedsięwzięcia w dziedzinie Europejskich Obliczeń Wielkiej Skali lub udostępnionymi na zasadzie dobrowolności przez państwa uczestniczące;

Poprawka

- (i) wspieranie wzajemnego połączenia między obliczeniami wielkiej skali, obliczeniami kwantowymi oraz zasobami danych będącymi całkowitą lub częściową własnością Wspólnego Przedsięwzięcia w dziedzinie Europejskich Obliczeń Wielkiej Skali lub udostępnionymi na zasadzie dobrowolności przez państwa uczestniczące **lub państwa obserwatorów;**

Poprawka 69

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1 – litera c – podpunkt ii

Tekst proponowany przez Komisję

- (ii) wspieranie wzajemnego połączenia między infrastrukturami danych **w zakresie** obliczeń superkomputerowych i obliczeń kwantowych a wspólnymi unijnymi europejskimi przestrzeniami danych oraz sfederowanymi, bezpiecznymi infrastrukturami chmury;

Poprawka

- (ii) wspieranie wzajemnego połączenia **i interoperacyjności** między infrastrukturami danych **do** obliczeń superkomputerowych i obliczeń kwantowych a wspólnymi unijnymi europejskimi przestrzeniami danych oraz sfederowanymi, bezpiecznymi infrastrukturami chmury **i danych, przy zastosowaniu szczegółowych wymogów dotyczących cyberbezpieczeństwa, otwartych danych i możliwości przenoszenia danych oraz korzystania w miarę możliwości z otwartego oprogramowania i sprzętu, bez uszczerbku dla ochrony danych i prywatności;**

Poprawka 70

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1 – litera c – podpunkt iii

Tekst proponowany przez Komisję

- (iii) wspieranie rozwoju, nabywania i eksploatacji platformy do płynnej federacji i bezpiecznego zapewnienia infrastruktury danych i usług w zakresie obliczeń superkomputerowych i obliczeń kwantowych poprzez ustanowienie punktu kompleksowej obsługi dostępu do wszelkich usług w zakresie obliczeń superkomputerowych lub danych zarządzanych przez wspólne przedsięwzięcie i zapewnienie każdemu użytkownikowi jednego punktu dostępu;

Poprawka

- (iii) wspieranie rozwoju, nabywania i eksploatacji platformy do płynnej federacji i bezpiecznego zapewnienia infrastruktury danych i usług w zakresie obliczeń superkomputerowych i obliczeń kwantowych poprzez ustanowienie punktu kompleksowej obsługi dostępu do wszelkich usług w zakresie obliczeń superkomputerowych lub danych zarządzanych przez wspólne przedsięwzięcie i zapewnienie każdemu użytkownikowi jednego punktu dostępu i **ustanowienie skutecznego programu zarządzania podatnością oraz zasobów służących udostępnianiu danych, które umożliwią użytkownikom zasobów obliczeń wielkiej skali przekazywanie, udostępnianie i omawianie danych;**

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 71

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1 – litera d – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

- d) filar technologii obejmujący **działania wspierające ambitny program** badań naukowych i innowacji na rzecz rozwoju światowej klasy, konkurencyjnego i innowacyjnego ekosystemu obliczeń superkomputerowych, który dotyczy technologii sprzętu i oprogramowania i ich włączania do systemów obliczeniowych, w obrębie całego łańcucha wartości naukowej i przemysłowej, w celu zapewnienia autonomii **technologicznej Unii. Przedmiotem zainteresowania są energooszczędne technologie** obliczeń wielkiej skali. **Działalność skupia** się m.in. na:

Poprawka

- d) filar technologii obejmujący **ambitne działania w zakresie** badań naukowych i innowacji na rzecz rozwoju **w całej Unii** światowej klasy, konkurencyjnego, **godnego zaufania, zrównoważonego** i innowacyjnego ekosystemu obliczeń superkomputerowych, który dotyczy technologii sprzętu i oprogramowania i ich włączania do systemów obliczeniowych, w obrębie całego łańcucha wartości naukowej i przemysłowej: **od badań naukowych do tworzenia prototypów, pilotażu i demonstracji**, w celu zapewnienia **strategicznej** autonomii Unii **przy jednoczesnym zachowaniu otwartego charakteru gospodarki. Wiarygodne obliczenia superkomputerowe wymagają stworzenia norm bezpieczeństwa i interoperacyjności, norm prawnych i etycznych w celu zapobiegania stronniczości. Realizacja działań w ramach filaru przyczynia się do rozwoju odnośnych europejskich sektorów przemysłu, tak by mogły one ogarnąć cały łańcuch produkcyjny (projektowanie, wytwarzanie, wdrażanie i stosowanie). Przy realizacji działań w ramach filaru odpowiednio uwzględnia się zużycie energii i skupia się wysiłki na najbardziej energooszczędnych technologiach** obliczeń wielkiej skali, ze szczególnym naciskiem na rozwiązania **oparte na odnawialnych źródłach energii. Działania skupiają** się m.in. na:

Poprawka 72

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1 – litera d – podpunkt i

Tekst proponowany przez Komisję

- (i) komponentach mikroprocesorów o niskim zużyciu energii i powiązanych technologiach, takich jak nowe algorytmy, kody oprogramowania, narzędzia i środowiska;

Poprawka

- (i) komponentach mikroprocesorów o niskim zużyciu energii, **energooszczędnej i optymalizującej zużycie energii nanoelektronice** i powiązanych technologiach, takich jak nowe algorytmy, kody oprogramowania, narzędzia, **oprogramowanie pośredniczące, rozwiązania w zakresie programowania równoległego i optymalizacji zasobów obliczeniowych** i środowiska;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 73

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1 – litera d – podpunkt iii

Tekst proponowany przez Komisję

- (iii) technologiach i **systemach** do wzajemnego łączenia i eksploatacji klasycznych systemów obliczeń superkomputerowych z innymi, często komplementarnymi, technologiami obliczeniowymi, takimi jak obliczenia neuromorficzne **czy** obliczenia kwantowe, i zapewnieniu ich **skutecznego** działania;

Poprawka

- (iii) technologiach, **systemach** i **algorytmach** do wzajemnego łączenia i eksploatacji klasycznych systemów obliczeń superkomputerowych z innymi, często komplementarnymi, technologiami obliczeniowymi, takimi jak obliczenia neuromorficzne, obliczenia kwantowe **lub inne nowo powstające technologie, oraz** zapewnieniu ich **bezpiecznego i niezawodnego** działania;

Poprawka 74

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1 – litera d – podpunkt iii a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (iiia) **badaniach naukowych i innowacjach mających na celu stałe zwiększanie pojemności systemów sprzętu do obliczeń superkomputerowych, rozwój technologiczny systemów sprzętu do obliczeń superkomputerowych o niskim zużyciu energii oraz rozwój kolejnej generacji technologii układów scalonych.**

Poprawka 75

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1 – litera e – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

- e) filar zastosowań obejmujący działania mające na celu osiągnięcie i utrzymywanie doskonałości europejskiej w odniesieniu do kluczowych zastosowań i kodów w zakresie obliczeń i danych dla sektora nauki, przemysłu (w **tych** MŚP) oraz sektora publicznego, w tym:

Poprawka

- e) filar zastosowań obejmujący działania mające na celu osiągnięcie i utrzymywanie doskonałości europejskiej **i pozycji lidera** w odniesieniu do kluczowych zastosowań i kodów w zakresie obliczeń i danych dla sektora nauki, przemysłu (w **szczególności** MŚP **i przedsiębiorstw typu start-up**) oraz sektora publicznego, **ze szczególnym uwzględnieniem różnorodności geograficznej i równowagi płci**, w tym:

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 76

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1 – litera e – podpunkt i

Tekst proponowany przez Komisję

- (i) **zastosowania** dla użytkowników publicznych i prywatnych **wykorzystujące** zdolności superkomputerów wysokiej klasy i ich konwergencję z zaawansowanymi technologiami cyfrowymi, takimi jak sztuczna inteligencja, analityka danych wielkiej skali, technologie chmury itp., poprzez współprojektowanie, rozwój i optymalizację przodujących na rynku kodów i zastosowań wielkoskalowych i nowo powstających, które są możliwe dzięki obliczeniom wielkiej skali;

Poprawka

- (i) **tworzenie aplikacji, algorytmów i oprogramowania** dla użytkowników publicznych i prywatnych **wykorzystujących** zdolności superkomputerów wysokiej klasy i ich konwergencję z zaawansowanymi technologiami cyfrowymi, takimi jak sztuczna inteligencja, **modelowanie i symulacja komputerowa, aplikacje zwiększające ochronę prywatności**, analityka danych wielkiej skali, technologie chmury, **obliczenia kwantowe** itp., poprzez współprojektowanie, rozwój i optymalizację przodujących na rynku kodów i zastosowań wielkoskalowych i nowo powstających, które są możliwe dzięki obliczeniom wielkiej skali, **przy ewentualnym korzystaniu z otwartych modeli współpracy, takich jak open source**;

Poprawka 77

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1 – litera e – podpunkt ii

Tekst proponowany przez Komisję

- (ii) wspieranie m.in. centrów doskonałości w dziedzinie zastosowań obliczeń wielkiej skali oraz realizowanych na wielką skalę i możliwych dzięki obliczeniom wielkiej skali demonstracyjnych programów pilotażowych, a także stanowisk badawczych w zakresie zastosowań i usług związanych z dużymi zbiorami danych w wielu różnych obszarach nauki i przemysłu;

Poprawka

- (ii) wspieranie m.in. centrów doskonałości w dziedzinie zastosowań obliczeń wielkiej skali oraz realizowanych na wielką skalę i możliwych dzięki obliczeniom wielkiej skali demonstracyjnych programów pilotażowych, a także stanowisk badawczych w zakresie zastosowań i usług związanych z dużymi zbiorami danych w wielu różnych obszarach nauki, **środowiska i przemysłu, przy jednoczesnym wyłączeniu danych osobowych i działań prowadzących do deanonimizacji danych osobowych**;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 78

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1 – litera f

Tekst proponowany przez Komisję

- f) filar **poszerzania zakresu** stosowania i umiejętności mający na celu wspieranie doskonałości w zakresie obliczeń superkomputerowych, obliczeń kwantowych oraz wykorzystywania danych i umiejętności w dziedzinie danych, z uwzględnieniem synergii z innymi programami i instrumentami, a zwłaszcza programem „Cyfrowa Europa”, **poszerzanie** stosowania zasobów obliczeń superkomputerowych i zastosowań danych w nauce i przemyśle oraz wspieranie dostępu i wykorzystywania przez przemysł infrastruktur obliczeń superkomputerowych i danych do celów innowacji dostosowanych do potrzeb przemysłowych; oraz zapewnienie Europie kompetentnego, utrzymującego się w czołówce środowiska naukowego oraz wykwalifikowanej siły roboczej w celu osiągnięcia przez Europę pozycji lidera w dziedzinie nauki oraz zapewnienia transformacji cyfrowej przemysłu, w tym wsparcie i tworzenie sieci kontaktów krajowych centrów kompetencji w zakresie obliczeń wielkiej skali oraz centrów doskonałości w zakresie obliczeń wielkiej skali;

Poprawka

- f) filar **upowszechniania** stosowania i umiejętności mający na celu wspieranie doskonałości **oraz rozwój umiejętności, zdolności i kompetencji** w zakresie obliczeń superkomputerowych, obliczeń kwantowych oraz wykorzystywania danych i umiejętności w dziedzinie danych, **w tym umiejętności w zakresie zamówień realizowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia**, z uwzględnieniem synergii z innymi programami i instrumentami, a zwłaszcza programem „Cyfrowa Europa”, **upowszechnianie** stosowania zasobów obliczeń superkomputerowych i zastosowań danych w nauce i przemyśle, **a zwłaszcza przez MŚP i przedsiębiorstwa typu start-up**, oraz wspieranie dostępu i wykorzystywania przez przemysł infrastruktur obliczeń superkomputerowych i danych do celów innowacji dostosowanych do potrzeb przemysłowych; oraz zapewnienie Europie kompetentnego, utrzymującego się w czołówce środowiska naukowego oraz wykwalifikowanej siły roboczej w celu osiągnięcia przez Europę pozycji lidera w dziedzinie nauki oraz zapewnienia transformacji cyfrowej przemysłu, w tym wsparcie i tworzenie sieci kontaktów krajowych centrów kompetencji w zakresie obliczeń wielkiej skali oraz centrów doskonałości w zakresie obliczeń wielkiej skali; **we wszystkich działaniach w ramach tego filaru należy uwzględnić różnorodność płci i potrzebę zwiększenia udziału kobiet, również za pomocą specjalnych programów ograniczających stojące przed nimi dodatkowe przeszkody, przy jednoczesnym zapewnieniu jak najszerszego zasięgu geograficznego wiedzy i fachowych umiejętności w zakresie aplikacji. Konkretnie działania związane z powyższymi mogą obejmować:**

Poprawka 79

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1 – litera f – podpunkt i (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (i) **określenie zestawu ścieżek kariery, miejsc pracy związanych z wykorzystaniem HPC w rzeczywistym środowisku, hakatonów HPC i zestawów umiejętności wymaganych do wykorzystania EuroHPC do celów promowania zrównoważonego wzrostu w Europie dzięki formułowaniu odpowiednich, ukierunkowanych na realizację celów problemów badawczych i aplikacyjnych, finansowanie staży i stypendiów, takich jak programy studiów magisterskich w zakresie HPC i nauk obliczeniowych, oraz partnerstwa z przemysłem i środowiskiem akademickim;**

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 80

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1 – litera f – podpunkt ii (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (ii) współpracę z liderami ze środowiska akademickiego i ze sfery biznesu w celu opisanie i opracowania programów nauczania, które pozwolą wykształcić nowych ekspertów w dziedzinie obliczeń superkomputerowych i obliczeń kwantowych, posiadających niezbędne umiejętności i wiedzę inżynierską;

Poprawka 81

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1 – litera f – podpunkt iii (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (iii) współpracę z liderami z sektorów informatyki i edukacji w celu dostosowania i przetestowania nowych, bardziej elastycznych metod kształcenia i rozwoju pracowników, które umożliwią szybkie poszerzanie wiedzy i przenoszenie się pracowników na stanowiska związane z HPC;

Poprawka 82

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1 – litera f – podpunkt iv (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (iv) szkolenia branżowe, w tym szkolenia praktyczne i studiowanie przypadków z życia wziętych, a także kursy i oferty wsparcia dostosowane do potrzeb MŚP, takie jak programy wymiany pracowników z ośrodkami badawczymi i akademickimi.

Poprawka 83

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- 2a) Realizując działania wymienione w ust. 1 i 2, wspólne przedsięwzięcie stale zwraca uwagę na różnorodność geograficzną i różnorodność płci, a także na angażowanie nowych podmiotów na rynku, takich jak przedsiębiorstwa typu start-up i MŚP. Ponadto we wszystkich filarach należy uwzględniać się komplementarność z innymi inicjatywami w zakresie obliczeń superkomputerowych na szczeblu Unii, takimi jak PRACE i GEANT.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 84**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 5 – ustęp 1 – wprowadzenie***Tekst proponowany przez Komisję*

1) Wkład finansowy Unii na rzecz wspólnego przedsięwzięcia, włącznie ze środkami EFTA, wynosi maksymalnie [XXXXX] EUR, **w tym do [XXXXX] EUR** na pokrycie kosztów administracyjnych, i jest podzielony w następujący sposób:

Poprawka

1) Wkład finansowy Unii na rzecz wspólnego przedsięwzięcia, włącznie ze środkami EFTA, wynosi maksymalnie [XXXXX] EUR, **włącznie z kwotą nieprzekraczającą 5 %** na pokrycie kosztów administracyjnych **i kosztów pomocy technicznej**, i jest podzielony w następujący sposób:

Poprawka 85**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 5 – ustęp 3***Tekst proponowany przez Komisję*

3) Na wspólne przedsięwzięcie mogą zostać przyznane dodatkowe środki finansowe Unii uzupełniające wkład, o którym mowa w ust. 1, w celu wspierania działalności w zakresie badań naukowych i innowacji oraz wdrażania innowacyjnych rozwiązań.

Poprawka

3) Na wspólne przedsięwzięcie mogą zostać przyznane dodatkowe środki finansowe Unii uzupełniające wkład, o którym mowa w ust. 1, w celu wspierania działalności w zakresie badań naukowych i innowacji oraz wdrażania innowacyjnych rozwiązań **w Unii**.

Poprawka 86**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 5 – ustęp 6***Tekst proponowany przez Komisję*

6) Wkład finansowy Unii, o którym mowa w ust. 1 lit. a), wykorzystywany jest przez wspólne przedsięwzięcie w celu udzielania wsparcia finansowego na działania pośrednie określone w art. xxx rozporządzenia ustanawiającego program „Horyzont Europa” **odpowiadające programowi** prac w zakresie badań naukowych i innowacji.

Poprawka

6) Wkład finansowy Unii, o którym mowa w ust. 1 lit. a), wykorzystywany jest przez wspólne przedsięwzięcie w celu udzielania wsparcia finansowego na działania pośrednie określone w art. xxx rozporządzenia ustanawiającego program „Horyzont Europa” **w drodze otwartych, konkurencyjnych i przejrzystych procedur, zgodnie z priorytetami określonymi w programie** prac w zakresie badań naukowych i innowacji.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 87

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 7

Tekst proponowany przez Komisję

7) Wkład finansowy Unii, o którym mowa w ust. 1 lit. b), wykorzystywany jest do budowania zdolności w całej Unii, w tym nabywania i eksploatacji komputerów do obliczeń wielkiej skali, komputerów kwantowych lub symulatorów kwantowych, federacji infrastruktury danych i usług w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych oraz poszerzania zakresu ich stosowania, a także do nabywania zaawansowanych umiejętności oraz szkoleń.

Poprawka

7) Wkład finansowy Unii, o którym mowa w ust. 1 lit. b), wykorzystywany jest do budowania zdolności w całej Unii, w tym nabywania, **modernizacji jedynie superkomputerów będących własnością Wspólnego Przedsięwzięcia** i eksploatacji komputerów do obliczeń wielkiej skali, komputerów kwantowych lub symulatorów kwantowych, federacji infrastruktury danych i usług w zakresie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych oraz poszerzania zakresu ich stosowania, a także do nabywania zaawansowanych umiejętności oraz szkoleń **dostępnych również dla obywateli zamieszkujących obszary odizolowane geograficznie i obszary znajdujące się w niekorzystnej sytuacji, z uwzględnieniem potrzeby zrównania dostępu do nich dla obu płci.**

Poprawka 88

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 8

Tekst proponowany przez Komisję

8) Wkład finansowy Unii, o którym mowa w ust. 1 lit. c), wypłaca się ze środków w budżecie ogólnym Unii przeznaczonych na instrument „Łącząc Europę” i przeznacza się go na wzajemne połączenie obliczeń wielkiej skali i zasobów danych oraz na utworzenie zintegrowanej ogólnoeuropejskiej hiperpołączonej infrastruktury obliczeń wielkiej skali i danych.

Poprawka

8) Wkład finansowy Unii, o którym mowa w ust. 1 lit. c), wypłaca się ze środków w budżecie ogólnym Unii przeznaczonych na instrument „Łącząc Europę” i przeznacza się go na wzajemne połączenie obliczeń wielkiej skali i zasobów danych **znajdujących się w obrębie Unii Europejskiej** oraz na utworzenie zintegrowanej ogólnoeuropejskiej hiperpołączonej infrastruktury obliczeń wielkiej skali i danych.

Poprawka 89

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Wkłady z programów unijnych innych niż te, o których mowa w art. 5 ust. 1, stanowiące część współfinansowania udzielanego przez Unię na rzecz programu wdrażanego przez jedno z państw uczestniczących, nie są uwzględniane przy obliczaniu maksymalnego wkładu finansowego Unii, o którym mowa w art. 5.

Poprawka

Wkłady z programów unijnych innych niż te, o których mowa w art. 5 ust. 1, stanowiące część współfinansowania udzielanego przez Unię na rzecz programu wdrażanego przez jedno z państw uczestniczących, nie są uwzględniane przy obliczaniu maksymalnego wkładu finansowego Unii, o którym mowa w art. 5, **i nie mogą pokrywać tych samych kosztów.**

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 90

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – akapit 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Wkłady finansowe w ramach programów współfinansowanych z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, EFRR, EFS+, EFMR i EFRROW mogą zostać uznane za wkład państwa uczestniczącego, o ile są zgodne z odnośnymi przepisami rozporządzenia (UE) .../... [w sprawie wspólnych przepisów na lata 2021–2027] oraz rozporządzeń dotyczących poszczególnych funduszy.

Poprawka 91

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1) Państwa uczestniczące wnoszą wkład całkowity co najmniej równy kwocie wkładu Unii, o którym mowa w art. 5 niniejszego rozporządzenia, **obejmujący wkład w wysokości nieprzekraczającej [XXXXX] EUR** na pokrycie kosztów administracyjnych [równy kwocie wkładu Unii na pokrycie kosztów administracyjnych, o którym mowa w art. 5 niniejszego rozporządzenia]. Państwa uczestniczące ustalają między sobą sposób przekazania wspólnego wkładu.

1) Państwa uczestniczące wnoszą wkład całkowity co najmniej równy kwocie wkładu Unii, o którym mowa w art. 5 niniejszego rozporządzenia, w **tym kwotę nieprzekraczającą 5 %** na pokrycie kosztów administracyjnych **i kosztów pomocy technicznej [równą kwocie wkładu Unii na pokrycie kosztów administracyjnych i kosztów pomocy technicznej]**, o którym mowa w art. 5 niniejszego rozporządzenia]. Państwa uczestniczące ustalają między sobą sposób przekazania wspólnego wkładu.

Poprawka 92

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a) Wspólne przedsięwzięcie zapewnia korzystne ramy wsparcia państw uczestniczących. Aby zmaksymalizować wpływ działań pośrednich, w ramach zarządzania wkładami finansowymi państw uczestniczących zostanie uwzględniona specyfika wspólnego przedsięwzięcia z jego trójstronnym modelem.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 93

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2) Prywatni uczestnicy wspólnego przedsięwzięcia wnoszą wkład finansowy na rzecz wspólnego przedsięwzięcia w kwocie co najmniej [XXXXX] EUR, w tym kwotę nieprzekraczającą [XXXXX] EUR tytułem kosztów administracyjnych [równą 22,22 % kwoty wkładu Unii na pokrycie kosztów administracyjnych, o której mowa w art. 5 niniejszego rozporządzenia], lub powodują wniesienie takiego wkładu przez podmioty wchodzące w skład lub podmioty stowarzyszone.

Poprawka

2) Prywatni uczestnicy wspólnego przedsięwzięcia wnoszą wkład finansowy na rzecz wspólnego przedsięwzięcia w kwocie co najmniej [XXXXX] EUR, w tym kwotę nieprzekraczającą 5 % tytułem kosztów administracyjnych **i kosztów pomocy technicznej** [równą 22,22 % kwoty wkładu Unii na pokrycie kosztów administracyjnych **i kosztów pomocy technicznej**, o której mowa w art. 5 niniejszego rozporządzenia], lub powodują wniesienie takiego wkładu przez podmioty wchodzące w skład lub podmioty stowarzyszone.

Poprawka 94

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 8 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1) Superkomputery EuroHPC są umieszczone w jednym z państw uczestniczących będącym państwem członkowskim. Na terenie państwa uczestniczącego umieszcza się więcej niż jeden superkomputer EuroHPC wyłącznie wówczas, gdy okres **pomiędzy nabyciem każdego z nich** wynosi ponad **dwa** lata lub **gdy są to komputery wykorzystujące odmienne technologie (klasyczna/kwantowa)**.

Poprawka

1) Superkomputery EuroHPC są umieszczone w jednym z państw uczestniczących będącym państwem członkowskim. Na terenie państwa uczestniczącego umieszcza się więcej niż jeden superkomputer EuroHPC wyłącznie wówczas, gdy okres **między terminami wyboru w następstwie zaproszenia do wyrażenia zainteresowania** wynosi ponad **cztery** lata. **W razie nabycia komputerów kwantowych i symulatorów lub w razie modernizacji superkomputera EuroHPC z akceleratorami kwantowymi będącego własnością Wspólnego Przedsięwzięcia okres ten wynosi dwa lata.**

Poprawka 95

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 8 – ustęp 5 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

5) W wyniku zaproszenia do wyrażenia zainteresowania Rada Zarządzająca – w drodze uczciwego i przejrzystego procesu – dokonuje wyboru jednostki przyjmującej, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, i odnośnego państwa uczestniczącego, w którym jednostka przyjmująca ma siedzibę, lub odpowiedniego konsorcjum przyjmującego, w oparciu między innymi o następujące kryteria:

Poprawka

5) W wyniku **otwartego, sprawiedliwego i przejrzystego** zaproszenia do wyrażenia zainteresowania Rada Zarządzająca – w drodze uczciwego i przejrzystego procesu – dokonuje wyboru jednostki przyjmującej, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, i odnośnego państwa uczestniczącego, w którym jednostka przyjmująca ma siedzibę, lub odpowiedniego konsorcjum przyjmującego, w oparciu między innymi o następujące kryteria:

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 96

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 8 – ustęp 5 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję

d) jakość infrastruktury fizycznej i informatycznej jednostki przyjmującej, jej bezpieczeństwo i jej łączność z pozostałą częścią Unii;

Poprawka

d) jakość infrastruktury fizycznej, **energetycznej** i informatycznej jednostki przyjmującej, jej bezpieczeństwo i jej łączność z pozostałą częścią Unii;

Poprawka 97

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 8 – ustęp 5 – litera d a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

da) **dostarczenie planu zarządzania energią, w którym bada się dostępność odpowiednich źródeł czystej energii po przystępnej cenie, również dzięki umowom zakupu odnawialnej energii elektrycznej, oraz strategię na rzecz zwiększenia efektywności energetycznej instalacji;**

Poprawka 98

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 8 – ustęp 7 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7a) **Wspólne przedsięwzięcie uwzględnia zasadę „efektywność energetyczna przede wszystkim”, aby przyspieszyć badania nad oszczędnością energii i efektywnością energetyczną, stymulować stały postęp technologiczny w celu poprawy efektywności energetycznej zarówno nowych, jak i istniejących modeli systemów, a także aktywnie bada, opracowuje i testuje nowe rozwiązania w zakresie efektywności energetycznej, w tym w szczególności rozwiązania oparte w całości na odnawialnych źródłach energii, które zmniejszają emisję gazów cieplarnianych i ślad środowiskowy superkomputerów.**

Poprawka 99

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9 – ustęp 2 – litera k

Tekst proponowany przez Komisję

k) zobowiązanie jednostki przyjmującej do przedłożenia Radzie Zarządzającej, do dnia 31 stycznia każdego roku, sprawozdania z audytu i danych dotyczących wykorzystania czasu dostępu w poprzednim roku budżetowym;

Poprawka

k) zobowiązanie jednostki przyjmującej do przedłożenia Radzie Zarządzającej, do dnia 31 stycznia każdego roku, sprawozdania z audytu i danych dotyczących wykorzystania czasu dostępu w poprzednim roku budżetowym; **sprawozdanie z audytu podaje się do wiadomości publicznej w ciągu trzech miesięcy od zatwierdzenia przez Radę Zarządzającą;**

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 100

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 10 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3) Przy wyborze dostawcy superkomputera wysokiej klasy uwzględnia się kwestię bezpieczeństwa łańcucha dostaw.

Poprawka

3) Przy wyborze dostawcy superkomputera wysokiej klasy **ocenia się zgodność z ogólnymi specyfikacjami systemu, w tym z potrzebami użytkowników, i zapewnia się doskonałość w zakresie europejskich badań naukowych i innowacji.** Uwzględnia się **przy tym również** kwestię bezpieczeństwa łańcucha dostaw.

Poprawka 101

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 11 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3) Przy wyborze dostawcy komputerów kwantowych i symulatorów kwantowych uwzględnia się kwestię bezpieczeństwa łańcucha dostaw.

Poprawka

3) Przy wyborze dostawcy komputerów kwantowych i symulatorów kwantowych **ocenia się zgodność z ogólnymi specyfikacjami systemu, w tym z potrzebami użytkowników, i zapewnia się doskonałość w zakresie europejskich badań naukowych i innowacji.** Uwzględnia się **przy tym również** kwestię bezpieczeństwa łańcucha dostaw.

Poprawka 102

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1) Wspólne przedsięwzięcie nabywa wspólnie z uczestnikami prywatnymi lub z konsorcjum partnerów prywatnych superkomputery lub partycje superkomputerów EuroHPC przeznaczone przede wszystkim do użytku przemysłowego i jest ich właścicielem lub współwłaścicielem wraz z uczestnikami prywatnymi lub konsorcjum partnerów prywatnych.

Poprawka

1) Wspólne przedsięwzięcie nabywa wspólnie z uczestnikami prywatnymi lub z konsorcjum partnerów prywatnych superkomputery **co najmniej średniej klasy** lub partycje superkomputerów EuroHPC przeznaczone przede wszystkim do użytku przemysłowego i jest ich właścicielem lub współwłaścicielem wraz z uczestnikami prywatnymi lub konsorcjum partnerów prywatnych.

Poprawka 103

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3) Przy wyborze dostawcy superkomputera EuroHPC klasy przemysłowej uwzględnia się kwestię bezpieczeństwa łańcucha dostaw.

Poprawka

3) Przy wyborze dostawcy superkomputera EuroHPC klasy przemysłowej **ocenia się zgodność z ogólnymi specyfikacjami systemu, w tym z potrzebami użytkowników, i zapewnia się doskonałość w zakresie europejskich badań naukowych i innowacji.** Uwzględnia się **przy tym również** kwestię bezpieczeństwa łańcucha dostaw.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 104

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2) Wkład finansowy Unii, o którym mowa w art. 5 ust. 1, pokrywa maksymalnie **35** % kosztów nabycia superkomputerów średniej klasy. Pozostała część całkowitego kosztu własności superkomputerów średniej klasy pokrywana jest przez państwo uczestniczące, w którym jednostka przyjmująca ma siedzibę, lub przez państwa uczestniczące należące do konsorcjum przyjmującego i ewentualnie uzupełniana wkładami, o których mowa w art. 6.

Poprawka

2) Wkład finansowy Unii, o którym mowa w art. 5 ust. 1, pokrywa maksymalnie **50** % kosztów nabycia superkomputerów średniej klasy **plus maksymalnie 50 % kosztów operacyjnych tych superkomputerów**. Pozostała część całkowitego kosztu własności superkomputerów średniej klasy pokrywana jest przez państwo uczestniczące, w którym jednostka przyjmująca ma siedzibę, lub przez państwa uczestniczące należące do konsorcjum przyjmującego i ewentualnie uzupełniana wkładami, o których mowa w art. 6.

Poprawka 105

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3) Przy wyborze dostawcy superkomputera średniej klasy uwzględnia się kwestię bezpieczeństwa łańcucha dostaw.

Poprawka

3) Przy wyborze dostawcy superkomputera średniej klasy **ocenia się zgodność z ogólnymi specyfikacjami systemu, w tym z potrzebami użytkowników, i zapewnia się doskonałość w zakresie europejskich badań naukowych i innowacji**. Uwzględnia się **przy tym również** kwestię bezpieczeństwa łańcucha dostaw.

Poprawka 106

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 15 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2) **Przypadający Unii udział w czasie dostępu do każdego superkomputera średniej klasy jest bezpośrednio proporcjonalny do wkładu finansowego Unii, o którym mowa w art. 5 ust. 1, w koszt nabycia danego superkomputera i nie przekracza 35 % całkowitego czasu dostępu do tego superkomputera.**

Poprawka

skreśla się

Poprawka 107

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 15 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

5) Rada Zarządzająca określa prawa dostępu do udziału Unii w czasie dostępu do superkomputerów EuroHPC.

Poprawka

5) Rada Zarządzająca określa **i podaje do wiadomości publicznej** prawa dostępu do udziału Unii w czasie dostępu do superkomputerów EuroHPC.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 108

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 15 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

6) Korzystanie z przypadającego Unii udziału w czasie dostępu do superkomputerów EuroHPC jest bezpłatne dla użytkowników z sektora publicznego, o których mowa w art. 14 ust. 4 niniejszego rozporządzenia. Jest ono również bezpłatne dla użytkowników z sektora **przemysłowego dla zastosowań związanych z działalnością w zakresie badań naukowych i innowacji finansowaną z budżetu programu „Horyzont Europa” lub programu „Cyfrowa Europa”** oraz z prywatną działalnością MŚP w zakresie innowacji, w stosownych przypadkach. Zgodnie z zasadą przewodnią przydział czasu dostępu na potrzeby takich działań opiera się na sprawiedliwym i przejrzystym procesie wzajemnej oceny określonym przez Radę Zarządzającą i wynika z ogłaszanych przez wspólne przedsięwzięcie nieprzerwanie otwartych zaproszeń do wyrażenia zainteresowania.

Poprawka

6) Korzystanie z przypadającego Unii udziału w czasie dostępu do superkomputerów EuroHPC jest **przejrzyste i** bezpłatne dla użytkowników z sektora publicznego, o których mowa w art. 14 ust. 4 niniejszego rozporządzenia. Jest ono również bezpłatne dla użytkowników z sektora **przemysłu, organizacji pozarządowych, studentów i innych użytkowników indywidualnych w przypadku** zastosowań związanych z działalnością w zakresie **otwartych** badań naukowych i innowacji oraz z prywatną działalnością MŚP w zakresie innowacji, w stosownych przypadkach. Zgodnie z zasadą przewodnią przydział czasu dostępu na potrzeby takich działań opiera się na sprawiedliwym i przejrzystym procesie wzajemnej oceny określonym przez Radę Zarządzającą i wynika z ogłaszanych przez wspólne przedsięwzięcie nieprzerwanie otwartych zaproszeń do wyrażenia zainteresowania.

Poprawka 109

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 15 – ustęp 8

Tekst proponowany przez Komisję

8) Rada Zarządzająca określa przepisy szczegółowe dotyczące warunków dostępu odbiegających od zasad przewodnich, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu. Dotyczą one przydzielania czasu dostępu w odniesieniu do projektów i działań uznawanych za strategiczne przez Unię albo przez Radę Zarządzającą.

Poprawka

8) Rada Zarządzająca określa **przejrzyste** przepisy szczegółowe dotyczące warunków dostępu odbiegających od zasad przewodnich, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu. Dotyczą one przydzielania czasu dostępu w odniesieniu do projektów i działań uznawanych za strategiczne przez Unię albo przez Radę Zarządzającą.

Poprawka 110

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 15 – ustęp 9

Tekst proponowany przez Komisję

9) Na wniosek Unii Dyrektor Wykonawczy przyznaje bezpośredni dostęp do superkomputerów EuroHPC inicjatywom uznawanym przez Unię za kluczowe dla zapewnienia usług związanych z ochroną zdrowia lub innych kluczowych usług wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych dla dobra publicznego, na potrzeby sytuacji nadzwyczajnych i zarządzania kryzysowego lub w przypadkach uznawanych przez Unię za kluczowe dla jej bezpieczeństwa i obrony. Tryb i warunki realizacji takiego dostępu są określone w warunkach dostępu uchwalanych przez Radę Zarządzającą.

Poprawka

9) Na wniosek Unii Dyrektor Wykonawczy przyznaje bezpośredni dostęp do superkomputerów EuroHPC inicjatywom uznawanym przez Unię za kluczowe dla zapewnienia usług związanych **ze środowiskiem**, ochroną zdrowia lub innych kluczowych usług wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych dla dobra publicznego, na potrzeby sytuacji nadzwyczajnych i zarządzania kryzysowego lub w przypadkach uznawanych przez Unię za kluczowe dla jej bezpieczeństwa i obrony. Tryb i warunki realizacji takiego dostępu są określone w warunkach dostępu uchwalanych przez Radę Zarządzającą, **z uwzględnieniem faktu, że działania w zakresie badań naukowych i innowacji będą skupiały się wyłącznie na zastosowaniach cywilnych, przy czym należy pamiętać o istnieniu technologii podwójnego zastosowania.**

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 111

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 16 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1) Do wszystkich użytkowników z sektora przemysłowego korzystających z superkomputerów w celach zarobkowych mają zastosowanie specjalne warunki. Usługi komercyjne są płatne w oparciu o zasadę „pay-per-use” i ceny rynkowe. **Poziom opłat** ustala Rada Zarządzająca.

Poprawka

1) Do wszystkich użytkowników z sektora przemysłowego korzystających z superkomputerów w celach zarobkowych mają zastosowanie specjalne warunki. Usługi komercyjne są płatne w oparciu o zasadę „pay-per-use” i ceny rynkowe. **Wysokość opłaty** ustala Rada Zarządzająca, **przy czym wysokość opłaty nie może stanowić bariery wejścia, w szczególności dla MŚP.**

Poprawka 112

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 16 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2) Opłaty uzyskiwane za komercyjne korzystanie z przypadającego Unii czasu dostępu stanowią dochód dla budżetu wspólnego przedsięwzięcia i są wykorzystywane do pokrywania kosztów operacyjnych wspólnego przedsięwzięcia.

Poprawka

2) Opłaty uzyskiwane za komercyjne korzystanie z przypadającego Unii czasu dostępu stanowią dochód dla budżetu wspólnego przedsięwzięcia i są wykorzystywane do pokrywania kosztów operacyjnych wspólnego przedsięwzięcia **oraz kosztów operacyjnych superkomputerów EuroHPC.**

Poprawka 113

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 16 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3) Czas dostępu przeznaczony na usługi komercyjne nie może przekraczać 20 % łącznego przynależnego Unii czasu dostępu do każdego superkomputera EuroHPC. O przydzieleniu użytkownikom usług komercyjnych części przypadającego Unii czasu dostępu decyduje Rada Zarządzająca, uwzględniając wyniki monitorowania, o którym mowa w art. 15 ust. 10.

Poprawka

3) Czas dostępu przeznaczony na usługi komercyjne z **zasady** nie może przekraczać 20 % łącznego przynależnego Unii czasu dostępu do każdego superkomputera EuroHPC. O przydzieleniu użytkownikom usług komercyjnych **maksymalnej** części przypadającego Unii czasu dostępu decyduje Rada Zarządzająca, uwzględniając wyniki monitorowania, o którym mowa w art. 15 ust. 10.

Poprawka 114

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 18 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

6) Zasoby kadrowe określa się w planie zatrudnienia wspólnego przedsięwzięcia, w którym wskazuje się liczbę stanowisk czasowych w podziale na grupy funkcyjne i grupy zaszeregowania oraz liczbę pracowników kontraktowych wyrażoną w ekwiwalentach pełnego czasu pracy, zgodnie z rocznym budżetem wspólnego przedsięwzięcia.

Poprawka

6) Zasoby kadrowe określa się w planie zatrudnienia wspólnego przedsięwzięcia, w którym wskazuje się liczbę stanowisk czasowych w podziale na grupy funkcyjne i grupy zaszeregowania oraz liczbę pracowników kontraktowych wyrażoną w ekwiwalentach pełnego czasu pracy, zgodnie z rocznym budżetem wspólnego przedsięwzięcia, **przy czym zasoby te w należyty sposób odzwierciedlają liczby i grupy zaszeregowania niezbędne do zapewnienia najwyższych standardów rekrutacji w terenie.**

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 115

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 19 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2) Rada Zarządzająca przyjmuje decyzję określającą zasady delegowania ekspertów krajowych do wspólnego przedsięwzięcia i korzystania z usług stażystów.

Poprawka

2) Rada Zarządzająca przyjmuje decyzję określającą zasady delegowania ekspertów krajowych do Wspólnego Przedsięwzięcia i korzystania z usług stażystów, **w tym ich wynagrodzenie.**

Poprawka 116

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 22 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1) Działania podejmowane przez wspólne przedsięwzięcie podlegają stałemu monitorowaniu i okresowym przeglądom, zgodnie z jego przepisami finansowymi, aby zapewnić najsilniejsze oddziaływanie i najwyższy poziom doskonałości, a także najbardziej efektywne wykorzystanie zasobów. Wyniki monitorowania i okresowych przeglądów włącza się do ocen wspólnego przedsięwzięcia w ramach ocen programu „Horyzont Europa”.

Poprawka

1) Działania podejmowane przez wspólne przedsięwzięcie podlegają stałemu monitorowaniu i okresowym przeglądom, zgodnie z jego przepisami finansowymi, aby zapewnić najsilniejsze oddziaływanie i najwyższy poziom doskonałości, a także najbardziej efektywne wykorzystanie zasobów. **Takie monitorowanie i przeglądy nie mogą zwiększać obciążeń administracyjnych ani dla wspólnego przedsięwzięcia, ani dla jego beneficjentów.** Wyniki monitorowania i okresowych przeglądów włącza się do ocen wspólnego przedsięwzięcia w ramach ocen programu „Horyzont Europa”.

Poprawka 117

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 22 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3) Oceny działań wspólnego przedsięwzięcia przeprowadza się w terminie pozwalającym na ich uwzględnienie w ogólnych śródkresowych i końcowych ocenach programu „Horyzont Europa” i związanym z nim procesie decyzyjnym, jak określono w art. 47 rozporządzenia (UE) xxx ustanawiającego program „Horyzont Europa”.

Poprawka

3) Oceny działań wspólnego przedsięwzięcia przeprowadza się w terminie pozwalającym na ich uwzględnienie w ogólnych śródkresowych i końcowych ocenach programu „Horyzont Europa” i związanym z nim procesie decyzyjnym, jak określono w art. 47 rozporządzenia (UE) xxx ustanawiającego program „Horyzont Europa”, **oraz w sposób niezwiększający obciążeń administracyjnych ani dla wspólnego przedsięwzięcia, ani dla jego beneficjentów.**

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 118

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 22 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4) Komisja przeprowadza ocenę śródkresową każdego wspólnego przedsięwzięcia w ramach oceny śródkresowej programu „Horyzont Europa” zgodnie z art. 47 rozporządzenia (UE) xxx ustanawiającego program „Horyzont Europa”. Ocena przeprowadzana jest z pomocą niezależnych ekspertów na podstawie przejrzystego procesu, z chwilą gdy dostępne są wystarczające informacje na temat realizacji programu „Horyzont Europa”, jednak nie później niż w ciągu czterech lat od rozpoczęcia realizacji tego programu. W ramach ocen analizowany jest sposób wypełnienia przez wspólne przedsięwzięcie jego misji, zgodnie z jego celami gospodarczymi, technologicznymi, naukowymi, społecznymi i politycznymi, w tym celami związanymi z klimatem, a także oceniana jest skuteczność, efektywność, adekwatność, spójność i unijna wartość dodana jego działań w ramach programu „Horyzont Europa”, synergie i komplementarność z odpowiednimi inicjatywami europejskimi, krajowymi oraz, w stosownych przypadkach, regionalnymi, w tym synergie z innymi częściami programu „Horyzont Europa” (takimi jak misje, klastry lub programy tematyczne/szczegółowe). Szczególna uwaga zostanie poświęcona skutkom osiągniętym na szczeblu unijnym i krajowym, z uwzględnieniem elementu synergii i modernizacji polityki. W stosownych przypadkach oceny obejmują również analizę wspólnego przedsięwzięcia pod kątem długoterminowego oddziaływania naukowego, społecznego, gospodarczego i politycznego oraz zawierają analizę najskuteczniejszego trybu interwencji w ramach polityki na potrzeby wszelkich przyszłych działań oraz określanie stanowiska w sprawie ewentualnego **wznowienia** wspólnego przedsięwzięcia w ogólnym otoczeniu partnerstw europejskich i na tle jego priorytetów politycznych.

Poprawka

4) Komisja przeprowadza ocenę śródkresową każdego wspólnego przedsięwzięcia w ramach oceny śródkresowej programu „Horyzont Europa” zgodnie z art. 47 rozporządzenia (UE) xxx ustanawiającego program „Horyzont Europa” **oraz w sposób niezwiększający obciążeń administracyjnych dla wspólnego przedsięwzięcia**. Ocena przeprowadzana jest z pomocą niezależnych ekspertów **zewnętrznych** na podstawie przejrzystego procesu, z chwilą gdy dostępne są wystarczające informacje na temat realizacji programu „Horyzont Europa”, jednak nie później niż w ciągu czterech lat od rozpoczęcia realizacji tego programu. W ramach ocen analizowany jest sposób wypełnienia przez wspólne przedsięwzięcie jego misji, zgodnie z jego celami gospodarczymi, technologicznymi, naukowymi, **środowiskowymi**, społecznymi i politycznymi, w tym celami związanymi z klimatem **i zdrowiem**, a także oceniana jest skuteczność, efektywność, adekwatność, spójność, **integralność** i unijna wartość dodana jego działań w ramach programu „Horyzont Europa”, synergie i komplementarność z odpowiednimi inicjatywami europejskimi, krajowymi oraz, w stosownych przypadkach, regionalnymi, w tym synergie z innymi częściami programu „Horyzont Europa” (takimi jak **inne europejskie partnerstwa**, misje, klastry lub programy tematyczne/szczegółowe). Szczególna uwaga zostanie poświęcona skutkom osiągniętym na szczeblu unijnym i krajowym, z uwzględnieniem elementu synergii i modernizacji polityki. W stosownych przypadkach oceny obejmują również analizę wspólnego przedsięwzięcia pod kątem długoterminowego oddziaływania naukowego, społecznego, **środowiskowego**, gospodarczego i politycznego, **ocenę działań informacyjnych i postępów w zakresie podnoszenia świadomości, np. w oparciu o liczbę użytkowników**, oraz zawierają analizę najskuteczniejszego trybu interwencji w ramach polityki na potrzeby wszelkich przyszłych działań oraz określanie stanowiska w sprawie ewentualnego **przedłużenia lub stopniowego zakończenia misji** wspólnego przedsięwzięcia w ogólnym otoczeniu partnerstw europejskich i na tle jego priorytetów politycznych.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 119

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 22 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

6) Komisja może przeprowadzać dalsze oceny zagadnień lub tematów o znaczeniu strategicznym z pomocą niezależnych ekspertów zewnętrznych wybranych w drodze przejrzystego procesu, aby zbadać postępy poczynione przez wspólne przedsięwzięcie w osiąganiu określonych celów, wskazać czynniki przyczyniające się do realizacji działań i określić najlepsze praktyki. Przy przeprowadzaniu tych kolejnych ocen Komisja w pełni uwzględnia wpływ administracyjny na wspólne przedsięwzięcie.

Poprawka

6) **Bez zwiększania obciążeń administracyjnych dla wspólnego przedsięwzięcia** Komisja może przeprowadzać dalsze oceny zagadnień lub tematów o znaczeniu strategicznym z pomocą niezależnych ekspertów zewnętrznych wybranych w drodze przejrzystego procesu, aby zbadać postępy poczynione przez wspólne przedsięwzięcie w osiąganiu określonych celów, wskazać czynniki przyczyniające się do realizacji działań i określić najlepsze praktyki. Przy przeprowadzaniu tych kolejnych ocen Komisja w pełni uwzględnia wpływ administracyjny na wspólne przedsięwzięcie, **a w szczególności dokłada wszelkich starań, by zmniejszyć obciążenia administracyjne i zadbać o to, aby proces oceny był nieskomplikowany i w pełni przejrzysty. Wszelkie oceny w tym obszarze muszą być oparte na rzetelnej ocenie wariantów polityki z punktu widzenia zarządzania, w tym w szczególności możliwości ustanowienia odpowiednich zabezpieczeń gwarantujących należyte poszanowanie interesów publicznych we wszystkich działaniach.**

Poprawka 120

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 22 – ustęp 7

Tekst proponowany przez Komisję

7) Wspólne przedsięwzięcie przeprowadza okresowe przeglądy swoich działań w celu przekazania danych na potrzeby ocen śródkresowych i końcowych wspólnego przedsięwzięcia w ramach ocen programu „Horyzont Europa”, o których mowa w art. 47 rozporządzenia (UE) xxx ustanawiającego program „Horyzont Europa”.

Poprawka

7) Wspólne przedsięwzięcie przeprowadza okresowe przeglądy swoich działań, **przy minimalnym obciążeniu beneficjentów**, w celu przekazania danych na potrzeby ocen śródkresowych i końcowych wspólnego przedsięwzięcia w ramach ocen programu „Horyzont Europa”, o których mowa w art. 47 rozporządzenia (UE) xxx ustanawiającego program „Horyzont Europa”.

Poprawka 121

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 22 – ustęp 7 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7a) **Sprawozdawczość musi być zgodna ze standardowymi wymogami sprawozdawczymi programu „Horyzont Europa”. W opracowywaniu systemów sprawozdawczości w kontekście procesu koordynacji strategicznej zaangażowane są również państwa członkowskie i przedstawiciele partnerstw w celu zapewnienia synchronizacji i koordynacji działań w zakresie sprawozdawczości i monitorowania, w tym podziału zadań związanych z gromadzeniem danych i sprawozdawczością.**

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 122**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 25 – ustęp 1***Tekst proponowany przez Komisję*

1) Audyty ex post wydatków na działania finansowane z budżetu programu „Horyzont Europa” są przeprowadzane zgodnie z art. 48 rozporządzenia (UE) xxx ustanawiającego program „Horyzont Europa” w ramach pośrednich działań programu „Horyzont Europa”, w szczególności zgodnie ze strategią audytu, o której mowa w art. 48 ust. 2 tego rozporządzenia.

Poprawka

1) Audyty ex post wydatków na działania finansowane z budżetu programu „Horyzont Europa” są przeprowadzane zgodnie z art. 48 rozporządzenia (UE) xxx ustanawiającego program „Horyzont Europa” w ramach pośrednich działań programu „Horyzont Europa”, w szczególności zgodnie ze strategią audytu, o której mowa w art. 48 ust. 2 tego rozporządzenia, **oraz w sposób niezwiększający obciążeń administracyjnych ani dla wspólnego przedsięwzięcia, ani dla jego beneficjentów.**

Poprawka 123**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 25 – ustęp 2***Tekst proponowany przez Komisję*

2) Audyty ex post wydatków na działania finansowane z budżetu programu „Cyfrowa Europa” są przeprowadzane przez wspólne przedsięwzięcie zgodnie z art. xxx rozporządzenia (UE) xxx ustanawiającego program „Cyfrowa Europa”.

Poprawka

2) Audyty ex post wydatków na działania finansowane z budżetu programu „Cyfrowa Europa” są przeprowadzane przez wspólne przedsięwzięcie zgodnie z art. xxx rozporządzenia (UE) xxx ustanawiającego program „Cyfrowa Europa” **oraz w sposób niezwiększający obciążeń administracyjnych ani dla wspólnego przedsięwzięcia, ani dla jego beneficjentów.**

Poprawka 124**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 25 – ustęp 3***Tekst proponowany przez Komisję*

3) Audyty ex post wydatków na działania finansowane z budżetu instrumentu „Łącząc Europę” są przeprowadzane przez wspólne przedsięwzięcie zgodnie z art. xxx rozporządzenia (UE) xxx ustanawiającego instrument „Łącząc Europę” jako część działań w ramach tego instrumentu.

Poprawka

3) Audyty ex post wydatków na działania finansowane z budżetu instrumentu „Łącząc Europę” są przeprowadzane przez wspólne przedsięwzięcie zgodnie z art. xxx rozporządzenia (UE) xxx ustanawiającego instrument „Łącząc Europę” jako część działań w ramach tego instrumentu **oraz w sposób niezwiększający obciążeń administracyjnych ani dla wspólnego przedsięwzięcia, ani dla jego beneficjentów.**

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 125

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 27 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Wspólne przedsięwzięcie zapewnia ochronę informacji szczególnie chronionych, których ujawnienie mogłoby narazić na szkodę interesy jego uczestników lub podmiotów uczestniczących w działaniach podejmowanych przez wspólne przedsięwzięcie.

Poprawka

Nie naruszając przepisów art. 28, wspólne przedsięwzięcie zapewnia ochronę informacji szczególnie chronionych, których ujawnienie mogłoby narazić na szkodę interesy jego uczestników lub podmiotów uczestniczących w działaniach podejmowanych przez wspólne przedsięwzięcie.

Poprawka 126

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 30 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a) Zgodnie z innymi partnerstwami europejskimi współfinansowanymi z programu „Horyzont Europa”, wszystkie dane dotyczące projektów przedłożonych i sfinansowanych przez Wspólne Przedsięwzięcie wprowadza się do jednej bazy danych programu „Horyzont Europa”.

Poprawka 127

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 31 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 31a

Stawki zwrotu kosztów

Na zasadzie odstępstwa od art. 30 rozporządzenia (UE) 2021/695 Wspólne Przedsięwzięcie może stosować różne stawki zwrotu kosztów do finansowania Unii w ramach danego działania w zależności od rodzaju uczestnika, a mianowicie MŚP i podmiotów prawnych o charakterze niezarobkowym, oraz rodzaju działania. Stawki zwrotu kosztów ujmuje się w programie prac.

Poprawka 128

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 35 – ustęp 1 – akapit 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Aby zapewnić równe traktowanie wszystkich superkomputerów na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1488 i na podstawie niniejszego rozporządzenia, wkład finansowy Unii, o którym mowa w art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1488, pokrywa maksymalnie 50 % kosztów nabycia plus maksymalnie 50 % kosztów operacyjnych. Zasady przydziału przypadającego Unii czasu dostępu, o którym mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1488, zostają odpowiednio dostosowane.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 129

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik – artykuł 1 – akapit 1 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

- c) inicjuje zaproszenia do wyrażenia zainteresowania w zakresie przyjęcia superkomputerów EuroHPC, zarządza tymi zaproszeniami i ocenia otrzymane oferty, przy wsparciu niezależnych ekspertów zewnętrznych;

Poprawka

- c) inicjuje zaproszenia do wyrażenia zainteresowania w zakresie przyjęcia superkomputerów EuroHPC, zarządza tymi zaproszeniami **w jawny i przejrzysty sposób** i ocenia otrzymane oferty przy wsparciu niezależnych ekspertów zewnętrznych;

Poprawka 130

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik – artykuł 1 – akapit 1 – litera h

Tekst proponowany przez Komisję

- h) inicjuje otwarte zaproszenia do składania wniosków oraz przyznaje finansowanie, zgodnie z rozporządzeniem (UE) xxx ustanawiającym program „Horyzont Europa” i w ramach dostępnych funduszy, na działania pośrednie – głównie w formie dotacji;

Poprawka

- h) inicjuje otwarte zaproszenia do składania wniosków oraz przyznaje finansowanie, zgodnie z rozporządzeniem (UE) xxx ustanawiającym program „Horyzont Europa” i w ramach dostępnych funduszy, na działania pośrednie – głównie w formie dotacji, **wspierając udział zrównoważony pod względem płci**;

Poprawka 131

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik – artykuł 1 – akapit 1 – litera n

Tekst proponowany przez Komisję

- n) rozwija bliską współpracę i zapewnia koordynację z innymi partnerstwami europejskimi, a także synergię operacyjną z innymi wspólnymi przedsięwzięciami, w tym poprzez centralizację funkcji administracyjnych;

Poprawka

- n) rozwija bliską współpracę i zapewnia koordynację z innymi partnerstwami europejskimi, a także synergię operacyjną z innymi wspólnymi przedsięwzięciami, w tym poprzez centralizację funkcji administracyjnych, **szczególnie w przypadku wspólnych zadań, w celu optymalnego wykorzystania zasobów**;

Poprawka 132

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik – artykuł 1 – akapit 1 – litera n a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- na) **zapewnienie współdziałania z innymi odnośnymi inicjatywami w zakresie badań naukowych i innowacji na poziomie unijnym, krajowym i regionalnym będzie miało zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia większego oddziaływania, dla zapewnienia absorpcji rezultatów i dla zagwarantowania optymalnego poziomu wzajemnych powiązań**;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 133

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik – artykuł 1 – akapit 1 – litera o a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

oa) wspiera udział MŚP w swoich działaniach i podejmuje środki zapewniające informowanie MŚP zgodnie z celami programu „Horyzont Europa”;

Poprawka 134

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik – artykuł 2 – punkt 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Cypr, [Czarnogóra], Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Islandia, Litwa, Luksemburg, Łotwa, [Macedonia Północna], Niemcy, Norwegia, Polska, Portugalia, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja, Słowenia, [Szwajcaria], Szwecja, [Turcja], Węgry, Włochy;

b) Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Cypr, [Czarnogóra], Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Islandia, Litwa, Luksemburg, Łotwa, [Macedonia Północna], [Malta], Niemcy, Norwegia, Polska, Portugalia, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja, Słowenia, [Szwajcaria], Szwecja, [Turcja], Węgry, Włochy;

Poprawka 135

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik – artykuł 3 – punkt 6

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6) Każdy z uczestników prywatnych **raz w roku** informuje wspólne przedsięwzięcie o wszelkich istotnych zmianach w swoim składzie. W przypadku gdy Komisja uzna, że zmiana w składzie może mieć wpływ na interesy Unii lub wspólnego przedsięwzięcia ze względów bezpieczeństwa lub porządku publicznego, może zaproponować Radzie Zarządzającej wypowiedzenia uczestnictwa danego uczestnika prywatnego. Wypowiedzenie staje się skuteczne i nieodwołalne po upływie sześciu miesięcy od podjęcia decyzji przez Radę Zarządzającą lub w dniu określonym w tej decyzji, w zależności od tego, która z tych dat jest wcześniejsza.

6) Każdy z uczestników prywatnych **bezzwłocznie** informuje wspólne przedsięwzięcie o wszelkich istotnych zmianach w swoim składzie. W przypadku gdy Komisja uzna, że zmiana w składzie może mieć wpływ na interesy Unii lub wspólnego przedsięwzięcia ze względów bezpieczeństwa lub porządku publicznego, może zaproponować Radzie Zarządzającej wypowiedzenia uczestnictwa danego uczestnika prywatnego. Wypowiedzenie staje się skuteczne i nieodwołalne po upływie sześciu miesięcy od podjęcia decyzji przez Radę Zarządzającą lub w dniu określonym w tej decyzji, w zależności od tego, która z tych dat jest wcześniejsza.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 136

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik – artykuł 6 – punkt 5 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

5) W odniesieniu do zadań, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. f), g) i h) niniejszego statutu, oraz w odniesieniu do każdego superkomputera EuroHPC, prawa głosu państw uczestniczących rozdzielane są proporcjonalnie do przekazanych przez nie wkładów finansowych i ich wkładów niepieniężnych na rzecz superkomputera – albo do momentu przeniesienia własności na jednostkę przyjmującą zgodnie z art. 8 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, albo do momentu sprzedaży superkomputera lub jego wycofania z eksploatacji; wkłady niepieniężne bierze się pod uwagę wyłącznie wtedy, gdy **zostały** poświadczone ex ante przez niezależnego eksperta lub audytora.

Poprawka

5) W odniesieniu do zadań, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. f), g) i h) niniejszego statutu, oraz w odniesieniu do każdego superkomputera EuroHPC, prawa głosu państw uczestniczących rozdzielane są proporcjonalnie do przekazanych przez nie wkładów finansowych i ich wkładów niepieniężnych na rzecz superkomputera – albo do momentu przeniesienia własności na jednostkę przyjmującą zgodnie z art. 8 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, albo do momentu sprzedaży superkomputera lub jego wycofania z eksploatacji; wkłady niepieniężne bierze się pod uwagę wyłącznie wtedy, gdy **zostaną** poświadczone ex ante przez niezależnego eksperta lub audytora **w drodze prostego, skutecznego i przejrzystego procesu**.

Poprawka 137

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik – artykuł 6 – punkt 10 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję

Każde państwo obserwator może wyznaczyć jednego delegata do Rady Zarządzającej, który otrzymuje wszelkie odpowiednie dokumenty i może uczestniczyć w obradach Rady Zarządzającej, o ile nie postanowi ona inaczej w konkretnych przypadkach. **Delegaci ci nie mają prawa głosu i zapewniają poufność informacji szczególnie chronionych zgodnie z art. 27 niniejszego rozporządzenia oraz z zastrzeżeniem przepisów dotyczących konfliktu interesów.**

Poprawka

Każde państwo obserwator może wyznaczyć jednego delegata do Rady Zarządzającej, który otrzymuje wszelkie odpowiednie dokumenty i może uczestniczyć w obradach Rady Zarządzającej, o ile nie postanowi ona inaczej w konkretnych przypadkach.

Poprawka 138

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik – artykuł 6 – punkt 14 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

14a) **Co najmniej dwóch przedstawicieli forum użytkowników, wybranych zgodnie z jego regulaminem, zaprasza się do udziału w posiedzeniach Rady Zarządzającej w charakterze obserwatorów i do uczestnictwa w jej debatach, lecz bez prawa głosu.**

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 139

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik – artykuł 6 – punkt 14 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

14b) Obserwatorzy uczestniczący w posiedzeniach Rady Zarządzającej nie mają prawa głosu, przestrzegają poufności informacji szczególnie chronionych zgodnie z art. 27 niniejszego rozporządzenia oraz podlegają przepisom dotyczącym konfliktu interesów.

Poprawka 140

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik – artykuł 7 – punkt 3 – litera j a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ja) ustanowienie, zgodnie z regulaminem Rady Zarządzającej, grupy roboczej jako „forum użytkowników” doradzającej Radzie Zarządzającej w kwestiach związanych z wymaganiami użytkowników;

Poprawka 141

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik – artykuł 7 – punkt 3 – litera j b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

jb) ustanowienie zasad i szczegółowych kryteriów wyboru, powoływania i odwoływania członków forum użytkowników i grup doradczych utworzonych zgodnie z lit. j) i k), w tym względów różnorodności płci i różnorodności geograficznej, oraz zatwierdzenie regulaminów przyjętych niezależnie przez to forum użytkowników i te grupy doradcze; forum użytkowników powinno zajmować się kwestiami dotyczącymi konkretnych grup użytkowników, w tym dostępem dla studentów z uczestniczących państw członkowskich, pragnących kontynuować przyszłą karierę zawodową w dziedzinie obliczeń superkomputerowych. W tym celu kryteria wyboru muszą przewidywać, że w skład forum użytkowników wchodzi co najmniej dwóch studentów studiów magisterskich lub doktoranckich. W wyborze studentów mogą uczestniczyć europejskie uczelnie;

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 142

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik – artykuł 8 – punkt 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

1) Komisja przedstawia listę kandydatów na stanowisko Dyrektora Wykonawczego po konsultacji z uczestnikami wspólnego przedsięwzięcia innymi niż Unia. Na potrzeby tej konsultacji uczestnicy wspólnego przedsięwzięcia inni niż Unia wyznaczają, w drodze wspólnego porozumienia, swoich przedstawicieli i obserwatora w imieniu Rady Zarządzającej.

Poprawka

1) Komisja przedstawia listę kandydatów na stanowisko Dyrektora Wykonawczego po konsultacji z uczestnikami wspólnego przedsięwzięcia innymi niż Unia. Na potrzeby tej konsultacji uczestnicy wspólnego przedsięwzięcia inni niż Unia wyznaczają, w drodze wspólnego porozumienia, swoich przedstawicieli i obserwatora w imieniu Rady Zarządzającej. **Lista zapewni równą reprezentację i równe szanse dla mężczyzn i kobiet.**

Poprawka 143

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik – artykuł 10 – punkt 2

Tekst proponowany przez Komisję

2) Grupa Doradcza ds. Badań i Innowacji liczy maksymalnie **dziesięciu** członków, **których** mianują uczestnicy prywatni, biorąc pod uwagę swoje zobowiązania na rzecz wspólnego przedsięwzięcia.

Poprawka

2) Grupa Doradcza ds. Badań i Innowacji liczy maksymalnie **dwunastu** członków, **przy czym maksymalnie sześciu członków** mianują uczestnicy prywatni, biorąc pod uwagę swoje zobowiązania na rzecz wspólnego przedsięwzięcia, **a maksymalnie sześciu członków mianuje forum użytkowników na podstawie zalecenia Rady Zarządzającej. Forum użytkowników określa szczegółowe kryteria i procedurę wyboru mianowanych przez siebie członków.**

Poprawka 144

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik – artykuł 10 – punkt 3

Tekst proponowany przez Komisję

3) Grupa Doradcza ds. Infrastruktury liczy **maksymalnie dziesięciu** członków. Rada Zarządzająca określa szczegółowe kryteria, które będą brane pod uwagę przy wyborze członków Grupy Doradczej ds. Infrastruktury. Przewodniczący i wiceprzewodniczący Rady Zarządzającej mianują członków Grupy Doradczej ds. Infrastruktury po otrzymaniu uwag od Rady Zarządzającej i Dyrektora Wykonawczego.

Poprawka

3) Grupa Doradcza ds. Infrastruktury liczy **dwunastu** członków. Rada Zarządzająca określa szczegółowe kryteria, które będą brane pod uwagę przy wyborze członków Grupy Doradczej ds. Infrastruktury. Przewodniczący i wiceprzewodniczący Rady Zarządzającej mianują członków Grupy Doradczej ds. Infrastruktury po otrzymaniu uwag od Rady Zarządzającej i Dyrektora Wykonawczego **oraz przy uwzględnieniu opinii forum użytkowników.**

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 145

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik – artykuł 10 – punkt 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a) Rada Zarządzająca określa szczegółowe kryteria wyboru członków Grupy Doradczej ds. Badań i Innowacji oraz Grupy Doradczej ds. Infrastruktury, oraz samą procedurę wyboru.

Poprawka 146

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik – artykuł 13 – akapit 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a) sporządza i regularnie aktualizuje projekt wieloletniego programu strategicznego, o którym mowa w art. 19 ust. 1 niniejszego statutu, na potrzeby realizacji celów wspólnego przedsięwzięcia określonych w art. 3 niniejszego rozporządzenia. Przedmiotowy projekt wieloletniego programu strategicznego obejmuje: (i) strategiczny program badań i innowacji określający priorytety w zakresie badań naukowych i innowacji na potrzeby rozwijania i **korzystania z** technologii i kluczowych kompetencji w dziedzinie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych w różnych obszarach zastosowań w celu wspierania rozwoju zintegrowanego ekosystemu obliczeń wielkiej skali, obliczeń kwantowych i danych w Unii, zwiększenia jej odporności i wsparcia tworzenia nowych rynków i zastosowań społecznych, a także środków promujących rozwój i absorpcję europejskiej technologii; (ii) potencjalne działania w zakresie współpracy międzynarodowej w dziedzinie badań naukowych i innowacji, które wnoszą wartość dodaną i są przedmiotem wspólnego zainteresowania; (iii) priorytety w zakresie szkoleń i kształcenia **służące rozwiązywaniu problemu** niedoboru kwalifikacji w **technologiach i zastosowaniach** obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych, w szczególności na potrzeby przemysłu. Projekt poddaje się regularnej weryfikacji pod kątem zmieniających się potrzeb naukowych i przemysłowych;

a) sporządza i regularnie aktualizuje projekt wieloletniego programu strategicznego, o którym mowa w art. 19 ust. 1 niniejszego statutu, na potrzeby realizacji celów wspólnego przedsięwzięcia określonych w art. 3 niniejszego rozporządzenia. Przedmiotowy projekt wieloletniego programu strategicznego obejmuje: (i) strategiczny program badań i innowacji, **w oparciu o zapotrzebowanie ze strony badań naukowych i przemysłu**, określający priorytety w zakresie badań naukowych i innowacji na potrzeby rozwijania i **absorpcji przez użytkowników** technologii, **usług, aplikacji** i kluczowych kompetencji w dziedzinie obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych w różnych obszarach zastosowań w celu wspierania rozwoju zintegrowanego ekosystemu obliczeń wielkiej skali, obliczeń kwantowych i danych w Unii, zwiększenia jej odporności i wsparcia tworzenia nowych rynków i zastosowań społecznych, a także środków promujących rozwój i absorpcję europejskiej technologii; (ii) potencjalne działania w zakresie współpracy międzynarodowej w dziedzinie badań naukowych i innowacji, które wnoszą wartość dodaną i są przedmiotem wspólnego zainteresowania; (iii) priorytety w zakresie szkoleń i kształcenia **odnoszące się do** niedoboru kwalifikacji i **umiejętności w zakresie technologii i zastosowań** obliczeń wielkiej skali i obliczeń kwantowych, w szczególności na potrzeby przemysłu. **Ten** projekt **wieloletniego programu strategicznego** poddaje się regularnej weryfikacji pod kątem zmieniających się potrzeb naukowych i przemysłowych;

Poprawka 147

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik – artykuł 13 – akapit 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Grupa Doradcza ds. Badań i Innowacji zasięga opinii forum użytkowników w ramach wykonywanych przez nią zadań.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Poprawka 148

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik – artykuł 14 – akapit 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) sporządza i regularnie aktualizuje projekt wieloletniego programu strategicznego, o którym mowa w art. 19 ust. 1 niniejszego statutu, na potrzeby realizacji celów wspólnego przedsięwzięcia określonych w art. 3 niniejszego rozporządzenia. Projekt wieloletniego programu strategicznego dotyczy: (i) nabycia superkomputerów EuroHPC, z uwzględnieniem m.in. planu zakupów, niezbędnego zwiększenia zdolności, rodzajów zastosowań i społeczności użytkowników, które należy uwzględnić, stosownych wymagań użytkowników i odpowiednich architektur systemu, wymagań użytkowników oraz architektury infrastruktury; (ii) federacji i wzajemnego połączenia tej infrastruktury, z uwzględnieniem m.in. integracji z krajowymi infrastrukturami obliczeń wielkiej skali lub obliczeń kwantowych oraz architektury infrastruktury hiperpołączonej i sfederowanej; oraz (iii) budowania zdolności, w tym centrów kompetencji, oraz działań w zakresie poszerzania zdolności i szkoleń dla użytkowników końcowych, a także możliwości promowania wdrożenia i stosowania europejskich rozwiązań technologicznych, zwłaszcza przez centra kompetencji;

Poprawka

a) sporządza i regularnie aktualizuje projekt wieloletniego programu strategicznego, o którym mowa w art. 19 ust. 1 niniejszego statutu, na potrzeby realizacji celów wspólnego przedsięwzięcia określonych w art. 3 niniejszego rozporządzenia. Projekt wieloletniego programu strategicznego dotyczy: (i) nabycia superkomputerów EuroHPC, z uwzględnieniem m.in. planu zakupów, niezbędnego zwiększenia zdolności, rodzajów zastosowań i społeczności użytkowników, które należy uwzględnić, stosownych wymagań użytkowników i odpowiednich architektur systemu, wymagań użytkowników oraz architektury infrastruktury; (ii) federacji i wzajemnego połączenia tej infrastruktury, z uwzględnieniem m.in. integracji z krajowymi infrastrukturami obliczeń wielkiej skali lub obliczeń kwantowych oraz architektury infrastruktury hiperpołączonej i sfederowanej; oraz (iii) budowania zdolności, w tym **unijnych i krajowych centrów kompetencji w zakresie obliczeń wielkiej skali** oraz **centrów doskonałości w zakresie obliczeń wielkiej skali**, działań w zakresie poszerzania zdolności i szkoleń dla użytkowników końcowych, a także możliwości promowania wdrożenia i stosowania europejskich rozwiązań technologicznych, zwłaszcza przez centra kompetencji;

Poprawka 149

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik – artykuł 14 – akapit 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Grupa Doradcza ds. Infrastruktury zasięga opinii forum użytkowników w ramach wykonywanych przez nią zadań.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

P9_TA(2021)0311

Instrument pożyczkowy na rzecz sektora publicznego w ramach mechanizmu sprawiedliwej transformacji *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie instrumentu pożyczkowego na rzecz sektora publicznego w ramach mechanizmu sprawiedliwej transformacji (COM(2020)0453 – C9-0153/2020 – 2020/0100(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2022/C 81/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2020)0453),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 175 akapit trzeci i art. 322 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C9-0153/2020),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego z dnia 24 września 2020 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 18 września 2020 r. ⁽²⁾,
 - po konsultacji z Komitetem Regionów,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu oraz przekazane pismem z dnia 5 maja 2021 r. zobowiązanie przedstawiciela Rady do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
 - uwzględniając wspólne posiedzenia Komisji Budżetowej oraz Komisji Gospodarczej i Monetarnej zgodnie z art. 58 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisję Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisję Rozwoju Regionalnego,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej i Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A9-0195/2020),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zatwierdza wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji załączone do niniejszej rezolucji;
 3. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
 4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P9_TC1-COD(2020)0100

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 24 czerwca 2021 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... w sprawie instrumentu pożyczkowego na rzecz sektora publicznego w ramach mechanizmu sprawiedliwej transformacji

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2021/1229.)

⁽¹⁾ Dz.U. C 373 z 4.11.2020, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 429 z 11.12.2020, s. 240.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ

Wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Komisji

W razie gdyby spodziewane łączne zasoby z dochodów przeznaczonych na określony cel znacznie różniły się od kwoty, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/...⁽¹⁾ (+), Parlament Europejski na podstawie wniosku Komisji określi i poprze zgodnie z art. 314 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej przydział na instrument pożyczkowy na rzecz sektora publicznego dodatkowych zasobów niezbędnych do zaspokojenia potrzeb finansowych instrumentu pożyczkowego i zapewnienia jego pełnego wdrożenia. Wniosek Komisji powinien być spójny z wieloletnimi ramami finansowymi i nie zagrażać realizacji programów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2021/... (++).

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... z dnia ... w sprawie instrumentu pożyczkowego na rzecz sektora publicznego w ramach mechanizmu sprawiedliwej transformacji (Dz.U. ...).

(+) Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS 33/21(2020/0100(COD)) oraz podać w przypisie numer, datę i odniesienie do publikacji tego rozporządzenia w Dz.U.

(++) Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS 33/21(2020/0100(COD)).

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

P9_TA(2021)0312

Kontrole urzędowe zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego w celu zapewnienia przestrzegania zakazu dotyczącego niektórych zastosowań środków przeciwdrobnoustrojowych *I**

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 24 czerwca 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/625 w odniesieniu do kontroli urzędowych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego wywożonych z państw trzecich do Unii w celu zapewnienia przestrzegania zakazu dotyczącego niektórych zastosowań środków przeciwdrobnoustrojowych (COM(2021)0108 – C9-0094/2021 – 2021/0055(COD)) ⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

[Poprawki 1 – 7, chyba że wskazano inaczej]

(2022/C 81/20)

POPRAWKI PARLAMENTU (*)

do tekstu proponowanego przez Komisję

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2021/...

zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/625 w odniesieniu do kontroli urzędowych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego wywożonych z państw trzecich do Unii w celu zapewnienia przestrzegania zakazu dotyczącego niektórych zastosowań środków przeciwdrobnoustrojowych oraz rozporządzenie (WE) nr 853/2004 w odniesieniu do bezpośrednich dostaw mięsa z drobiu lub zajęczaków [Popr. 8, 10 i 11]

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2, art. 114 i art. 168 ust. 4 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A9-0195/2021).

^(*) Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 9 czerwca 2021 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... (dotąd nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym)] oraz decyzja Rady z dnia

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

- (1) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625⁽³⁾ ustanowiono przepisy dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych mających na celu weryfikację zgodności, między innymi, z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa żywności i pasz.
- (2) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6⁽⁴⁾ ustanowiono przepisy dotyczące, między innymi, kontroli i stosowania weterynaryjnych produktów leczniczych, **ze szczególnym uwzględnieniem oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.**
- (3) **Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/6 zapewnione jest ostrożniejsze i bardziej odpowiedzialne stosowanie środków przeciwdrobnoustrojowych u zwierząt, między innymi poprzez zakaz ich stosowania do wspomagania wzrostu i zwiększania wydajności oraz zakaz stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych zarezerwowanych do leczenia niektórych zakażeń u ludzi.** Zgodnie z art. 118 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/6 podmioty w państwach trzecich zobowiązane są do przestrzegania tych zakazów przy wywozie zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego do Unii. **Jak podkreślono w motywie 49 tego rozporządzenia, należy uwzględnić wymiar międzynarodowy rozwoju oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe i przyjąć niedyskryminujące i proporcjonalne środki, przy jednoczesnym poszanowaniu zobowiązań Unii wynikających z umów międzynarodowych.**
- (4) Podstawą art. 118 rozporządzenia (UE) 2019/6 jest komunikat Komisji z dnia 29 czerwca 2017 r. pt. „Plan działania” jedno zdrowie, na rzecz zwalczania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe”, poprzez poprawę profilaktyki i kontroli oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe oraz promowanie bardziej ostrożnego i odpowiedzialnego stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych u zwierząt.
- (5) Aby zapewnić skuteczne wdrożenie zakazu stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych w celu wspomagania wzrostu i zwiększania wydajności oraz zakazu stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych zarezerwowanych do leczenia niektórych zakażeń u ludzi, należy objąć zakresem rozporządzenia (UE) 2017/625 kontrole urzędowe mające na celu weryfikację zgodności przywozu zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego do Unii z art. 118 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/6, **przy jednoczesnym poszanowaniu zobowiązań Unii wynikających z umów międzynarodowych.**
- (6) **Zgodnie z art. 18 ust. 7 lit. g) rozporządzenia (UE) 2017/625 Komisja ma przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych dotyczące kryteriów i warunków służących określeniu, w odniesieniu do Pectinidae, ślimaków morskich i strzykw, kiedy nie klasyfikuje się obszarów produkcji i obszarów przejściowych. Strzykwy są klasą typu szkarłupnie. Szkarłupnie nie są co do zasady filtratorami. W rezultacie ryzyko, że takie zwierzęta kumulowałyby mikroorganizmy związane z zanieczyszczeniem odchodami, jest niewielkie. Ponadto brak informacji epidemiologicznych wskazujących na zagrożenia dla zdrowia publicznego związane ze szkarłupniami, które nie są filtratorami. Z tego względu przewidziana w art. 18 ust. 7 lit. g) rozporządzenia (UE) 2017/625 możliwość odstępstwa od wymogu klasyfikacji obszarów produkcji i obszarów przejściowych powinna zostać rozszerzona na wszystkie szkarłupnie, które nie są filtratorami, na przykład należące do klasy Echinoidea, i nie powinna być ograniczona do strzykw. Z tego samego powodu należy wyjaśnić, że ustanowione przez Komisję warunki klasyfikacji i monitorowania sklasyfikowanych obszarów produkcji i obszarów przejściowych mają zastosowanie do żywych małży, szkarłupni, osłonici i ślimaków morskich, z wyjątkiem ślimaków morskich i szkarłupni, które nie są filtratorami. Należy odpowiednio dostosować terminologię stosowaną w art. 18 ust. 6, 7 i 8 rozporządzenia (UE) 2017/625**
- (7) Zgodnie z art. 47 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) 2017/625 właściwe organy przeprowadzają kontrole urzędowe w punkcie kontroli granicznej pierwszego przybycia do Unii w odniesieniu do każdej przesyłki zwierząt i towarów podlegających między innymi środkom nadzwyczajnym określonym w aktach przyjętych zgodnie z art. 249 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429⁽⁵⁾. Art. 249 rozporządzenia (UE) 2016/429 nie dotyczy jednak środków nadzwyczajnych Komisji. Błąd ten należy skorygować i wprowadzić odesłanie do art. 261 rozporządzenia (UE) 2016/429.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylające dyrektywę 2001/82/WE (Dz.U. L 4 z 7.1.2019, s. 43).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1).

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

- (8) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie umożliwienie kontroli urzędowych stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych u zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego wprowadzanych do Unii, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2017/625.
- (10) Ponieważ rozporządzenie (UE) 2019/6 stosuje się od dnia 28 stycznia 2022 r., odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia powinny być stosowane od tej samej daty,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2017/625 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 ust. 4 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 (*); niniejsze rozporządzenie stosuje się jednak do kontroli urzędowych mających na celu weryfikację zgodności z art. 118 ust. 1 tego rozporządzenia.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylające dyrektywę 2001/82/WE (Dz.U. L 4 z 7.1.2019, s. 43).”;

- 2) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W celu przeprowadzenia kontroli urzędowych, o których mowa w ust. 1, w stosunku do żywych małży, szkarłupni, osłonic i ślimaków morskich właściwe organy klasyfikują obszary produkcji i obszary przejściowe.”

- b) ust. 7 lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) kryteria i warunki umożliwiające ustalenie w drodze odstępstwa od ust. 6, kiedy nie klasyfikuje się obszarów produkcji i obszarów przejściowych, w odniesieniu do:

(i) *Pectinidae*, oraz

(ii) o ile nie są filtratorami: szkarłupni i ślimaków morskich;”

- c) w ust. 8 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) warunków klasyfikacji i monitorowania sklasyfikowanych obszarów produkcji żywych małży, szkarłupni, osłonic i ślimaków morskich oraz obszarów przejściowych;”

- 3) art. 47 ust. 1 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) zwierzęta i towary podlegające środkowi nadzwyczajnemu określonymu w aktach przyjętych zgodnie z art. 53 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, art. 261 rozporządzenia (UE) 2016/429 lub art. 28 ust. 1, art. 30 ust. 1, art. 40 ust. 3, art. 41 ust. 3, art. 49 ust. 1, art. 53 ust. 3 i art. 54 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/2031 wymagających, aby przesyłki takich zwierząt lub towarów, zidentyfikowane na podstawie ich kodów w nomenklaturze scalonej, podlegały kontrolom urzędowym przy ich wprowadzeniu na terytorium Unii;”.

Czwartek, 24 czerwca 2021 r.

Artykuł 1a

W rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 wprowadza się następującą zmianę:

art. 1 ust. 3 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) dokonywanych przez producenta bezpośrednich dostaw małych ilości mięsa z drobiu lub zajęczaków poddanych ubojowi w gospodarstwie rolnym do konsumenta końcowego lub lokalnego zakładu detalicznego bezpośrednio dostarczającego takie mięso konsumentowi końcowemu;”. [Popr. 8, 10 i 11]

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia ... **[data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]**.

Art. 1 ust. 1 stosuje się jednak od dnia 28 stycznia 2022 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w[...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL